

**CODUL PENAL AL
REPUBLICII BULGARIA**

BG

CODUL PENAL AL REPUBLICII BULGARIA¹⁾

Tudorel TOADER

Codul penal este structurat pe două părți: Partea generală, cuprinzând art. 1-94, și Partea specială, cuprinzând art. 95-426.

Partea generală (art. 1-94). Particularități în raport de Codul penal român.

Principiile generale sunt asemănătoare celor din Codul penal român. Se prevede în mod explicit recunoașterea hotărârilor de condamnare pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene. Astfel, hotărârea de condamnare penală rămasă definitivă, pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene pentru o faptă care constituie infracțiune potrivit Codului penal bulgar, va fi luată în considerare în toate procesele penale desfășurate împotriva respectivei persoane în Republica Bulgaria.

În definiția infracțiunii este consacrată în mod explicit cerința ca fapta să prezinte pericol social. Astfel, infracțiunea este o faptă ce prezintă pericol social (printr-o acțiune sau o inacțiune), săvârșită cu vinovăție și prevăzută de lege ca fiind pasibilă de pedeapsă.

În cazul tentativei, făptuitorul se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea executată, ținându-se seama de gradul de realizare a rezoluției infracționale și de motivele pentru care infracțiunea a rămas nefinalizată.

În cazul concursului de infracțiuni instanța poate majora pedeapsa cea mai grea cu cel mult jumătate, însă pedeapsa astfel majorată nu poate depăși totalul pedepselor individuale și nici cuantumul maxim prevăzut pentru tipul respectiv de pedeapsă.

Pedepsele sunt: detențiunea pe viață, închisoarea, probațiunea, confiscarea patrimoniului existent, amenda, muștrarea publică.

Pedeapsa detențiunii pe viață fără comutare, prevăzută în partea specială pentru un anumit tip de infracțiune, se aplică numai dacă infracțiunea concretă este extrem de gravă, iar scopurile acesteia nu pot fi realizate printr-o pedeapsă mai mică.

Pedeapsa închisorii (privarea de libertate) poate fi de la trei luni la douăzeci de ani.

Executarea pedepsei privative de libertate este însoțită de o muncă adecvată, retribuită corespunzător, utilă din punct de vedere social, în scopul reeducării persoanelor condamnate, precum și al formării și perfecționării calificării lor profesionale. Munca prestată va fi dedusă prin reducerea termenului de pedeapsă, astfel două zile lucrate fiind considerate trei zile de detenție.

¹⁾ În vigoare de la 1 mai 1968, cu modificările ulterioare.

Probațiunea reprezintă un ansamblu de măsuri de control și influențare neprivative de libertate, care se aplică împreună sau separat. Măsurile de probațiune sunt: înregistrarea obligatorie la domiciliul actual; întâlniri periodice obligatorii cu funcționarul serviciului de probațiune; limitarea libertății de mișcare; includerea în cursuri de calificare profesională, programe de reintegrare socială; muncă de reeducare; muncă neremunerată în folosul comunității.

Confiscarea reprezintă înstrăinarea forțată, neremunerată, în beneficiul statului, a patrimoniului aparținând vinovatului sau a unei părți a acestuia, a anumitor proprietăți ale vinovatului ori a unor părți ale acestora.

Confiscarea nu va fi dispusă dacă persoana vinovată nu deține un patrimoniu care poate face obiectul acestei sancțiuni.

Pedeapsa mustrării publice constă în mustrarea publică a vinovatului, făcută public în cadrul respectivului colectiv, prin intermediul presei sau într-un alt mod corespunzător, conform dispozitivului sentinței.

Minorilor le pot fi dispuse doar următoarele pedepse: pedeapsa închisorii, probațiunea, mustrarea publică, interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate.

În cazul amânării executării pedepsei, instanța poate încredința organizației publice ori colectivului de muncă respectiv, cu consimțământul acestora, sarcina oferirii de asistență în scop educativ privind condamnatul pe perioada termenului de încercare.

Amnistia înlătură caracterul infracțional al unui anumit tip de fapte săvârșite sau eliberează de răspundere penală și de consecințele unei condamnări pentru anumite infracțiuni.

Reabilitarea de drept nu intervine pentru o infracțiune săvârșită de o persoană majoră care a mai beneficiat o dată de reabilitare.

Instanța poate să-l reabiliteze pe condamnat și fără repararea prejudiciului cauzat atunci când există motive întemeiate în acest sens.

Prevederile părții generale a prezentului Cod se aplică și infracțiunilor prevăzute de alte legi.

Partea specială (art. 95-art. 426).

Capitolul I este consacrat infracțiunilor contra siguranței naționale, similar modului de sistematizare a Codului penal român din 1968.

Persoana care propagă ideologii fasciste sau o altă ideologie antidemocratică, ori schimbarea prin forță a ordinii sociale și de stat instituite prin Constituția Republicii Bulgaria, se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Oricine necinstește în orice fel stema, drapelul sau imnul Republicii Bulgaria se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Actele preparatorii pentru omucidere se pedepsesc cu pedeapsa închisorii de la unu la șase ani. Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care instigă o altă persoană săucidă.

Persoana care pricinuieste moartea altuia din culpa se pedepseste cu inchisoarea de pana la trei ani.

Persoana care in orice mod ajuta sau determina pe altul la sinucidere, iar aceasta se produce ori doar tentativa, se pedepseste cu inchisoare de pana la trei ani.

Cel care il determina pe altul sa savarseasca sau sa sufere ceva impotriva vointei sale, pentru aceasta folosind forta, amenintand sau abuzand de autoritatea sa, se pedepseste cu inchisoarea.

Sunt incriminate faptele de insulta si calomnie. Astfel, se pedepseste acela ce spune sau savarseste o fapta injositoare pentru onoarea ori demnitatea altuia in prezenta sa, caz in care instanta poate impune si mustrare publica. Daca persoana insultata raspunde imediat cu o insulta, instanta ii poate exonera pe amandoi de pedeapsa.

Pentru insulta: afirmata in public, raspandita printr-o publicatie tiparita ori in alt mod, adresata unui functionar ori unui reprezentant al societatii civile in legatura cu sau in exercitarea serviciului ori a functiei sale si din partea unui functionar ori din partea reprezentantului societatii civile in timpul sau in exercitarea serviciului ori a functiei sale, pedeapsa este amenda si o mustrare publica.

Persoana care dezvaluie o imprejurare rușinoasă pentru altă persoană sau îi impută o infracțiune este pedepsit pentru calomnie cu amendă și cu mustrare publică. Fapta nu va fi pedepsită dacă se dovedește că împrejurările dezvăluite ori infracțiunile imputate sunt adevărate.

Persoana care dezvaluie verbal, printr-o publicatie tiparita sau in alt mod, circumstante ori afirmatii despre o alta persoana, pe baza informatiilor obtinute in mod ilegal din arhivele Ministerului de Interne, se pedepseste cu amendă de la cinci mii la douazeci de mii de leve.

Persoana care pentru a lua legatura cu o persoana care nu a implinit varsta de 18 ani pentru a savarsi fapte de desfrânare, acte sexuale, relatii sexuale ori prostitutie, difuzeaza pe internet sau in alt mod informatii in acest sens, se pedepseste cu inchisoarea si o amendă.

Părintele sau o altă rudă care primește o compensație pentru a permite fiicei sale sau unei rude să încheie căsătoria se pedepseste cu inchisoare sau cu amendă, precum și cu o mustrare publică. Aceași pedeapsă se aplică și celui care dă ori care mijlocește darea și primirea unei astfel de răscumpărări.

Acela care in mod deliberat inlocuieste, ascunde sau paraseste un copil mic ori ascunde sau inlocuieste in alt mod starea civila a altei persoane, se pedepseste cu inchisoarea.

Cel care, abuzand de autoritatea sa parinteasca, isi obliga propriul copil minor cu varsta sub 16 ani sa convietuiasca cu altcineva in regim de casatorie, se pedepseste cu inchisoare sau cu probatiune, precum și cu mustrare publică.

Persoana care, fara permisiunea corespunzatoare, primește la muncă o persoană cu vârsta sub 18 ani, se pedepseste cu inchisoare și cu amendă.

Persoana care îmbată cu băuturi alcoolice o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani sau iresponsabilă se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Pentru actele preparatorii în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie pedeapsa constă în închisoare.

Persoana care primește la muncă simultan cinci sau mai mulți străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria se pedepsește cu închisoare și cu amendă.

Actele preparatorii pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani ori asocierea în acest scop se pedepsesc.

Persoana care folosește forța sau amenințările pentru a determina o autoritate, un reprezentant al societății civile, un executor judecătoresc privat sau un ajutor de executor judecătoresc privat să săvârșească ori să permită un anumit lucru în legătură cu serviciul sau funcția sa, se pedepsește cu închisoare.

Persoana care săvârșește voluntar o faptă ce intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale unui funcționar, pe care el nu-l ocupă sau de care este lipsit, se pedepsește cu închisoarea sau cu probațiune.

Nu se pedepsește cel care intră în țară spre a beneficia de dreptul la azil, potrivit Constituției.

Persoana care, după ce a fost condamnat să îndeplinească o obligație bănească în temeiul unui act judiciar intrat în vigoare și timp de un an de la intrarea sa în vigoare, nu-și îndeplinește obligația față de creditor, deși dispune de fonduri bănești sau de bunuri pentru aceasta, se pedepsește cu închisoarea ori cu probațiune.

Persoana care, prin violență, înșelăciune, amenințare sau în altă modalitate ilegală, îl determină pe altul să influențeze evoluția sau rezultatul unui eveniment sportiv, administrat de o organizație sportivă, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare și o amendă.

Medicul care eliberează unei persoane un certificat mincinos privind starea de sănătate a acelei persoane, atunci când nu acționează ca funcționar, se pedepsește cu închisoare sau cu probațiune.

Persoana care introduce un virus informatic într-un sistem informatic sau într-o rețea de calculatoare se pedepsește cu amendă.

Persoana care dezvăluie parole ori coduri de acces într-un sistem informatic sau la date informatice, iar de aici rezultă divulgarea unor date sau informații cu caracter personal, care constituie secret de stat sau alt secret protejat prin lege, se pedepsește cu închisoare.

Cel care provoacă o inundație punând astfel în pericol viața sau proprietatea altuia se pedepsește cu închisoare.

Cel care conduce un autovehicul cu o concentrație de alcool în sânge care depășește 1,2 la mie, măsurată în mod corespunzător, se pedepsește cu închisoare.

Cel care conduce un autovehicul cu o concentrație de alcool în sânge care depășește 0,5 la mie, măsurată în mod corespunzător, după ce a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă, se pedepsește cu închisoare și cu amendă.

Cel care pătrunde ilegal într-un autovehicul al altuia, fără acordul proprietarului, se pedepsește cu închisoare sau amendă.

Cel care seamănă ori cultivă mac de opiu și arbust de cocaină sau plante de tipul cânepei, cu încălcarea reglementărilor stabilite prin Legea privind substanțele narcotice și precursorii lor, se pedepsește cu închisoare și amendă.

CUPRINS

Partea generală	394
Capitolul I. Obiectivul și limitele acțiunii Codului penal	394
Secțiunea I. Obiectivul Codului penal	394
Secțiunea II. Limitele de acțiune a Codului penal	395
Capitolul II. Infrațiunea	396
Secțiunea I. Dispoziții generale	396
Secțiunea II. Actele preparatorii și tentativa	398
Secțiunea III. Coparticipare	399
Secțiunea IV. Concursul de infracțiuni	400
Capitolul III. Persoane responsabile penal	403
Capitolul IV. Pedepsa	403
Secțiunea I. Dispoziții generale	403
Secțiunea II. Tipurile de pedeapsă	405
Capitolul V. Stabilirea pedepsei	411
Capitolul VI. Norme speciale privind minorii	413
Capitolul VII. Liberarea de executare a pedepsei aplicate	416
Secțiunea I. Condamnarea cu suspendare	416
Secțiunea II. Liberarea înainte de termen	418
Secțiunea III. Grațierea	420
Capitolul VIII. Liberarea de răspundere penală	420
Secțiunea I. Liberarea condiționată de răspundere penală cu acordare de garanții publice	420
Secțiunea II. Liberarea de răspundere penală cu dispunerea de măsuri de reintegrare socială din partea tribunalului tovărășesc	421
Secțiunea III. Liberarea de răspundere penală a minorilor cu aplicarea de măsuri de educative	421
Secțiunea IV. Liberarea de răspunderea penală prin impunerea unei sancțiuni administrative	421
Secțiunea V. Determinarea tipului de liberare de răspundere penală	422
Capitolul IX. Încetarea urmăririi penale și a pedepsei aplicate	422
Capitolul X. Reabilitarea	424
Capitolul XI. Măsuri medicale obligatorii	426
Dispoziție suplimentară. Explicarea unor termeni	427
Dispoziție specială	430

Partea specială	431
Capitolul I. Infracțiuni împotriva Republicii.....	431
Secțiunea I. Trădarea	431
Secțiunea II. Trădarea și spionajul.....	432
Secțiunea III. Diversiune și sabotaj.....	433
Secțiunea IV. Alte infracțiuni	434
Dispoziții suplimentare	437
Capitolul II. Infracțiuni împotriva persoanei.....	437
Secțiunea I. Omuciderea.....	437
Secțiunea II. Vătămarea corporală	441
Secțiunea III. Punerea în primejdie.....	445
Secțiunea IV. Răpirea și lipsirea ilegală de libertate	447
Secțiunea V. Constrângerea.....	448
Secțiunea VI. Divulgarea unui secret străin.....	450
Secțiunea VII. Insulta și calomnia.....	450
Secțiunea VIII. Desfrânarea.....	451
Secțiunea IX. Traficul de persoane	459
Dispoziție suplimentară	460
Dispoziție specială	460
Capitolul III. Infracțiuni împotriva drepturilor cetățenilor	460
Secțiunea I. Infracțiuni împotriva egalității cetățenilor	460
Secțiunea II. Infracțiuni împotriva credinței religioase	461
Secțiunea III. Infracțiuni împotriva drepturilor politice ale cetățenilor	462
Secțiunea IV. Încălcarea inviolabilității unei locuințe, a unui spațiu ori a unui vehicul	465
Secțiunea V. Încălcarea inviolabilității corespondenței.....	466
Secțiunea VI. Infracțiuni împotriva drepturilor în muncă ale cetățenilor	467
Secțiunea VII. Infracțiuni împotriva proprietății intelectuale	467
Secțiunea VIII. Infracțiuni împotriva libertății de întrunire, a mitingurilor și a manifestațiilor	469
Dispoziție specială	469
Capitolul IV. Infracțiuni împotriva căsătoriei, familiei și tineretului	470
Secțiunea I. Infracțiuni împotriva căsătoriei și familiei	470
Secțiunea II. Infracțiuni împotriva tineretului.....	473
Dispoziție specială	475
Capitolul V. Infracțiunii împotriva proprietății.....	475
Secțiunea I. Furtul	475
Secțiunea II. Tâlhăria	478
Secțiunea III. Delapidarea	479
Secțiunea IV. Înșelăciunea	483

Secțiunea V. Șantajul.....	486
Secțiunea VI. Tăinuirea bunurilor.....	487
Secțiunea VII. Distrugerea și deteriorarea.....	488
Secțiunea II. Abuz de încredere.....	489
Dispoziție specială.....	489
Dispoziții suplimentare.....	489
Capitolul VI. Infracțiuni împotriva economiei.....	490
Secțiunea I. Infracțiuni economice generale.....	490
Secțiunea I „a”. Infracțiuni împotriva creditorilor.....	496
Secțiunea II. Infracțiuni în diferite sectoare economice.....	498
Secțiunea III. Infracțiuni față de regimul vamal.....	506
Secțiunea IV. Infracțiuni împotriva sistemului monetar și de credit.....	508
Capitolul VII. Infracțiuni împotriva sistemelor financiar, fiscal și de asigurări.....	512
Capitolul VIII. Infracțiuni împotriva activității organelor de stat, a organizațiilor obștești și a persoanelor ce îndeplinesc funcții publice.....	521
Secțiunea I. Infracțiuni împotriva ordinii de guvernare.....	521
Secțiunea II. Infracțiuni de serviciu.....	529
Secțiunea III. Infracțiuni împotriva justiției.....	532
Secțiunea IV. Mita.....	535
Capitolul VII „a”. Infracțiuni împotriva sportului.....	538
Capitolul IX. Infracțiuni în legătură cu documentele.....	540
Capitolul IX „a”. Infracțiuni informatice.....	544
Capitolul X. Infracțiuni împotriva ordinii și liniștii publice.....	547
Capitolul XI. Infracțiuni de pericol general.....	553
Secțiunea I. Infracțiuni săvârșite printr-o modalitate ce prezintă pericol general sau cu mijloace ce prezintă pericol general.....	553
Secțiunea II. Infracțiuni în domeniul transportului și al comunicațiilor.....	557
Secțiunea III. Infracțiuni împotriva sănătății publice și a mediului înconjurător.....	567
Secțiunea IV. Alte infracțiuni de pericol general.....	576
Secțiunea V. Infracțiuni legate de utilizarea energiei nucleare în scopuri pașnice.....	577
Capitolul XII. Infracțiuni împotriva capacității de apărare a republicii, cu privire la informațiile reprezentând secret de stat și cu privire la informațiile străine clasificate.....	581
Secțiunea I. Infracțiuni cu privire la informațiile reprezentând secret de stat și cu privire la informațiile străine clasificate.....	581
Secțiunea II. Infracțiuni față de executarea serviciului militar.....	582

Secțiunea II „a”. Infracțiuni privind executarea serviciului alternativ pe timp de pace	584
Secțiunea III. Alte infracțiuni.....	584
Capitolul XIII. Infracțiuni în domeniul militar	585
Secțiunea I. Infracțiuni privind subordonarea militară și onoarea militară	585
Secțiunea II. Dezertarea din serviciul militar	587
Secțiunea III. Infracțiuni de serviciu	588
Secțiunea IV. Infracțiuni privind serviciul de gardă, santinelă, patrulare, serviciul interior și de frontieră.....	589
Secțiunea V. Alte infracțiuni în domeniul militar.....	590
Secțiunea VI. Infracțiuni în domeniul militar săvârșite pe timp de război ori în situații de luptă sau în misiuni ori operațiuni în afara țării	590
Secțiunea VII. Infracțiuni în legătură cu acțiuni militare.....	591
Dispoziție suplimentară	592
Capitolul XIV. Infracțiuni împotriva păcii și a umanității.....	593
Secțiunea I. Infracțiuni împotriva păcii	593
Secțiunea II. Infracțiuni împotriva legilor și uzanțelor de ducere a războiului.....	593
Secțiunea III. Distrugerea unor grupuri de populație (genocid) și apartheid.....	595
DISPOZIȚII SUPLIMENTARE.....	596
DISPOZIȚII TRANZITORII.....	596
MODIFICĂRI ÎN ALTE LEGI.....	599

CODUL PENAL AL REPUBLICII BULGARIA¹⁾

¹⁾ Republicat în Monitorul Oficial nr. 26 din 2 aprilie 1968, în vigoare de la 1 mai 1968, îndreptat, nr. 29 din 12 aprilie 1968, modificat, nr. 92 din 28 noiembrie 1969, modificat și completat, nr. 26 din 30 martie 1973, completat, nr. 27 din 3 aprilie 1973, modificat, nr. 89 din 15 noiembrie 1974, în vigoare de la – 1 martie 1975, modificat și completat, nr. 95 din 12 decembrie 1975, modificat, nr. 3 din 11 ianuarie 1977, completat, nr. 54 din 11 iulie 1978, nr. 89 din 9 noiembrie 1979, modificat și completat, nr. 28 din 9 aprilie 1982, în vigoare de la – 1 iulie 1982, îndreptat, nr. 31 din 20 aprilie 1982, completat, nr. 44 din 5 iunie 1984, modificat și completat, nr. 41 din 28 mai 1985, completat, nr. 79 din 11 octombrie 1985, îndreptat, nr. 80 din 15 octombrie 1985, modificat și completat, nr. 89 din 18 noiembrie 1986, îndreptat, nr. 90 din 21 noiembrie 1986, modificat, nr. 37 din 16 mai 1989, în vigoare de la -16 mai 1989, nr. 91 din 24 noiembrie 1989, în vigoare de la 24 noiembrie 1989, nr. 99 din 22 decembrie 1989, în vigoare de la 22 decembrie 1989, completat, nr. 10 din 2 februarie 1990, modificat, nr. 31 din 17 aprilie 1990, modificat și completat, nr. 81 din 9 octombrie 1990, în vigoare de la 9 octombrie 1990, nr. 1 din 4 ianuarie 1991, nr. 86 din 18 octombrie 1991, îndreptat, nr. 90 din 1 noiembrie 1991, modificat, nr. 105 din 19 decembrie 1991, completat, nr. 54 din 3 iulie 1992, în vigoare de la 3 iulie 1992, modificat și completat, nr. 10 din 5 februarie 1993, nr. 50 din 1 iunie 1995; Decizia nr. 19 din 12 octombrie 1995 a Curții Constituționale a Republicii Bulgaria – nr. 97 din 3 noiembrie 1995; completat, nr. 102 din 21 noiembrie 1995, în vigoare de la 21 ianuarie 1996, modificat și completat, nr. 107 din 17 decembrie 1996, nr. 62 din 5 august 1997, modificat, nr. 85 din 26 septembrie 1997; Decizia nr. 19 din 21 noiembrie 1997 a Curții Constituționale a Republicii Bulgaria – nr. 120 din 16 decembrie 1997; completat, nr. 83 din 21 iulie 1998, modificat și completat, nr. 85 din 24 iulie 1998, completat, nr. 132 din 10 noiembrie 1998, în vigoare de la – 1 ianuarie 1999, modificat, nr. 133 din 11 noiembrie 1998, modificat și completat, nr. 153 din 23 decembrie 1998, nr. 7 din 26 ianuarie 1999, modificat, nr. 51 din 4 iunie 1999, nr. 81 din 14 septembrie 1999, în vigoare de la -15 decembrie 1999, modificat și completat, nr. 21 din 17 martie 2000, nr. 51 din 23 iunie 2000; Decizia nr. 14 din 23 noiembrie 2000 a Curții Constituționale a Republicii Bulgaria – nr. 98 din 1 decembrie 2000; completat, nr. 41 din 24 aprilie 2001, modificat, nr. 101 din 23 noiembrie 2001, nr. 45 din 30 aprilie 2002, modificat și completat, nr. 92 din 27 septembrie 2002, nr. 26 din 30 martie 2004, nr. 103 din 23 noiembrie 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, nr. 24 din 22 martie 2005, nr. 43 din 20 mai 2005, în vigoare de la – 1 septembrie 2005, modificat, nr. 76 din 20 septembrie 2005, în vigoare de la – 1 ianuarie 2007, modificat și completat, nr. 86 din 28 octombrie 2005, în vigoare de la 29 aprilie 2006, nr. 88 din 4 noiembrie 2005, modificat, nr. 59 din 21 iulie 2006, în vigoare de la – 1 ianuarie 2007, modificat și completat, nr. 75 din 12 septembrie 2006, în vigoare de la – 13 octombrie 2006, nr. 102 din 19 decembrie

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I

Obiectivul și limitele acțiunii Codului penal

SECȚIUNEA I

Obiectivul Codului penal

Art. 1. (1) (Modificat Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) Codul penal are ca obiectiv protejarea persoanelor și a drepturilor cetățenilor împotriva actelor infracționale, precum și a ordinii de drept stabilite în țară în integralitatea sa.

2006, nr. 38 din 11 mai 2007, nr. 57 din 13 iulie 2007, în vigoare de la -13 iulie 2007, modificat, nr. 64 din 7 august 2007, completat, nr. 85 din 23 octombrie 2007, în vigoare de la 23 octombrie 2007, modificat, nr. 89 din 6 noiembrie 2007, completat, nr. 94 din 16 noiembrie 2007, modificat și completat, nr. 19 din 22 februarie 2008, modificat, nr. 67 din 29 iulie 2008, nr. 102 din 28 noiembrie 2008, nr. 12 din 13 februarie 2009, în vigoare de la – 1 ianuarie 2010 (*) – modificat, nr. 32 din 28 aprilie 2009, completat, nr. 23 din 27 martie 2009, în vigoare de la – 1 noiembrie 2009, modificat și completat, nr. 27 din 10 aprilie 2009, completat, nr. 47 din 23 iunie 2009, în vigoare de la 1 octombrie 2009, modificat, nr. 80 din 9 octombrie 2009, nr. 93 din 24 noiembrie 2009, în vigoare de la 25 decembrie 2009, nr. 102 din 22 decembrie 2009, în vigoare de la 22 decembrie 2009, modificat și completat, nr. 26 din 6 aprilie 2010, completat, nr. 32 din 27 aprilie 2010, în vigoare de la 28 mai 2010, modificat și completat, nr. 33 din 26 aprilie 2011, în vigoare de la 27 mai 2011, nr. 60 din 5 august 2011, completat, nr. 19 din 6 martie 2012, modificat și completat, nr. 20 din 9 martie 2012, în vigoare de la data de 10 iunie 2012, nr. 60 din 7 august 2012, în vigoare de la data de 8 septembrie 2012, modificat, nr. 17 din 21 februarie 2013, completat Monitorul Oficial nr. 61 din 9 iulie 2013, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 84 din 27 septembrie 2013, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 19 din 5 martie 2014, modificat Monitorul Oficial nr. 53 din 27 iunie 2014, completat Monitorul Oficial nr. 107 din 24 decembrie 2014, modificat Monitorul Oficial nr. 14 din 20 februarie 2015, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 24 din 31 martie 2015, completat Monitorul Oficial nr. 41 din 5 iunie 2015, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 74 din 26 septembrie 2015, modificat Monitorul Oficial din 13 octombrie 2015, completat Monitorul Oficial nr. 102 din 29 decembrie 2015, modificat Monitorul Oficial nr. 32 din 22 aprilie 2016, completat Monitorul Oficial nr. 47 din 21 iunie 2016, modificat Monitorul Oficial nr. 83 din 21 octombrie 2016, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 95 din 29 noiembrie 2016, modificat Monitorul Oficial nr. 13 din 7 februarie 2017, completat Monitorul Oficial nr. 54 din 5 iulie 2017, modificat Monitorul Oficial nr. 85 din 24 octombrie 2017, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 101 din 19 decembrie 2017, modificat Monitorul Oficial nr. 55 din 3 iulie 2018.

(2) În scopul îndeplinirii acestui obiectiv, Codul penal stabilește faptele periculoase pentru societate care constituie infracțiuni și ce pedepse li se aplică acestora, stabilind cazurile în care măsurile de reintegrare socială și reeducare pot fi impuse în locul pedepselor.

SECȚIUNEA II

Limitele de acțiune a Codului penal

Art. 2. (1) Pentru orice infracțiune se aplică legea aflată în vigoare la data comiterii sale.

(2) Dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești intervin legi diferite, se aplică legea mai favorabilă făptuitorului.

Art. 3 (1) Codul penal se aplică tuturor infracțiunilor săvârșite pe teritoriul Republicii Bulgaria.

(2) Răspunderea străinilor care se bucură de imunitate față de jurisdicția penală a Republicii Bulgaria se soluționează în conformitate cu normele de drept internațional pe care aceasta le-a adoptat.

Art. 4 (1) Codul penal se aplică cetățenilor bulgari și pentru infracțiunile comise de aceștia în străinătate.

(2) (Modificat de Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Un cetățean al Republicii Bulgaria nu poate fi predat unui alt stat ori unei alte instanțe internaționale în scopul urmăririi penale, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut într-un tratat internațional, ratificat, promulgat și intrat în vigoare în Republica Bulgaria.

Art. 5. Codul penal se aplică și cetățenilor străini care au săvârșit în străinătate infracțiuni cu caracter general ce aduc atingere intereselor Republicii Bulgaria ori ale unui cetățean bulgar.

Art. 6. (1) Codul penal se aplică și cetățenilor străini care au săvârșit în străinătate infracțiuni împotriva păcii și umanității, ce aduc atingere intereselor unui alt stat ori ale unui cetățean străin.

(2) Codul penal se aplică și în cazul altor infracțiuni, comise de cetățeni străini în străinătate, atunci când acest fapt se prevede într-un acord internațional, la care Republica Bulgaria este parte.

Art. 7. În situațiile prevăzute la art. 4 și art. 5, arestul preventiv și pedeapsa executată în străinătate se deduc din pedeapsă. Atunci când cele două pedepse nu sunt de aceeași natură, pedeapsa aplicată în străinătate va fi luată în considerare la stabilirea pedepsei de către instanță.

Art. 8. (1) (Textul anterior al art. 8 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) Hotărârea de condamnare dată de o instanță

străină pentru o infracțiune, căreia i se aplică Codul penal bulgar, va fi luată în considerare în cazurile stabilite printr-un acord internațional la care Republica Bulgaria este parte.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) Hotărârea de condamnare penală rămasă definitivă, pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene, pentru o faptă care constituie infracțiune potrivit Codului penal bulgar, va fi luată în considerare în toate procesele penale desfășurate împotriva respectivei persoane în Republica Bulgaria.

CAPITOLUL II

Infracțiunea

SECȚIUNEA I

Dispoziții generale

Art. 9. (1) Infracțiunea este o faptă ce prezintă pericol social (printr-o acțiune sau o inacțiune), săvârșită cu vinovăție și prevăzută de lege ca fiind pasibilă de pedeapsă.

(2) Nu constituie infracțiune fapta care, deși în mod formal întrunește caracteristicile infracțiunii prevăzute de lege, nu este periculoasă din punct de vedere social ca urmare a întinderii sale reduse ori prezintă un pericol social vădit nesemnificativ.

Art. 10. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Prezintă pericol social fapta ce amenință ori aduce atingere persoanei, drepturilor cetățenilor, proprietății, ordinii de drept stabilite prin Constituție în Republica Bulgaria sau altor interese protejate prin lege.

Art. 11. (1) Fapta care prezintă pericol social se consideră a fi săvârșită cu vinovăție, atunci când se comite cu intenție ori din culpă.

(2) Fapta este săvârșită cu intenție dacă făptuitorul a fost conștient de pericolul social presupus de aceasta, a prevăzut consecințele de pericol social ale faptei și a dorit sau a permis producerea acestor consecințe.

(3) Fapta este săvârșită din culpă atunci când făptuitorul nu a prevăzut apariția consecințelor ce constituie pericol social, dar era obligat și putea să le prevadă, sau în cazul în care a prevăzut apariția acestor consecințe, dar a intenționat să le împiedice.

(4) Faptele săvârșite din culpă sunt pedepsite numai în cazurile prevăzute de lege.

(5) În cazul în care legea califică fapta drept o infracțiune mai gravă în urma apariției unor consecințe suplimentare de pericol social, dacă pentru apariția unor asemenea consecințe nu este cerută intenția, atunci făptuitorul

va răspunde pentru infracțiunea mai gravă, atunci când a acționat din culpă în privința acestora.

Art. 12. (1) Nu constituie pericol social fapta săvârșită printr-o acțiune inevitabilă de apărare – în scopul protejării față de un atac ilegal nemijlocit îndreptat asupra intereselor statului sau publice, persoanei ori drepturilor persoanei aflate în legitimă apărare sau ale altcuiva, dacă sunt cauzate atacatorului prejudicii în limitele proporționale.

(2) Depășirea limitelor legitimei apărări are loc atunci când apărarea nu corespunde în mod vădit naturii și pericolozității atacului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 120 din 1997, nr. 75 din 2006) Nu va exista o depășire a limitelor legitimei apărări dacă atacul este comis prin pătrundere cu violență ori efracție într-o locuință.

(4) (Anterior alin. 3, Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare din anul 1982) Făptuitorul nu va fi pedepsit în cazul comiterii faptei cu depășirea limitelor legitimei apărări, dacă acest lucru se datorează fricii ori tulburării.

Art. 12a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Nu constituie pericol social producerea de daune unei persoane care a săvârșit o infracțiune cu prilejul reținerii sale spre a fi predată autorităților și pentru a preîntâmpina posibilitatea săvârșirii unei alte infracțiuni, dacă nu există alt mod pentru reținerea acesteia și dacă la reținere măsurilor necesare și legale nu au fost depășite.

(2) Măsurile necesare pentru reținerea persoanei care a comis o infracțiune se consideră a fi depășite atunci când există o neconcordanță vădită între caracterul și dimensiunea pericolului social al infracțiunii săvârșite de către persoana reținută și circumstanțele reținerii, precum și atunci când persoanei i-au fost pricinuite, fără a fi necesar, în mod evident daune excesive. În aceste cazuri, răspunderea penală subzistă numai în cazurile în care pagubele au fost produse cu intenție.

Art. 12b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 32 din 2010, în vigoare de la data de 28 mai 2010) Nu prezintă pericol social fapta săvârșită de persoana ce a acționat ca lucrător sub acoperire în limitele atribuțiilor sale stabilite prin lege.

Art. 13. (1) Nu constituie pericol social fapta săvârșită în stare de necesitate extremă – pentru a ocrotirea unor interese de stat sau publice, precum și a bunurilor patrimoniale personale ori ale altei persoane, de la un pericol iminent pe care făptuitorul nu l-ar fi putut evita în alt mod, dacă urmările faptei sunt mai puțin importante decât cele prevenite.

(2) Nu constituie stare de necesitate atunci când însăși evitarea pericolului constituie infracțiune.

Art. 13a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din anul 1982) (1) Nu prezintă pericol social fapta săvârșită cu un risc economic justificat – pentru obținerea unui rezultat social favorabil ori pentru a evita daune semnificative, dacă nu contravine unei interdicții explicite, stabilite printr-un act normativ, corespunde celor mai recente realizări științifice și tehnice, precum și experienței, nu pune în pericol viața și sănătatea celorlalți, iar făptuitorul a făcut tot ce a depins de el pentru a preveni efectele dăunătoare survenite.

(2) Pentru a stabili dacă riscul este justificat, se va lua în considerare raportul dintre rezultatul pozitiv preconizat și posibilele consecințe negative, precum și posibilitatea apariției acestora.

Art. 14. (1) Necunoașterea circumstanțelor de fapt, care aparțin elementelor constitutive ale infracțiunii, exclude intenția în ceea ce privește această infracțiune.

(2) Această dispoziție se aplică și faptelor săvârșite din culpă, atunci când însăși necunoașterea circumstanțelor de fapt nu se datorează culpei.

Art. 15. Fapta nu este săvârșită cu vinovăție dacă făptuitorul nu a avut obligația sau nu a putut să prevadă apariția consecințelor ce prezintă pericol social (acțiune accidentală).

Art. 16. Fapta nu este săvârșită cu vinovăție, dacă a constat în îndeplinirea unui ordin nelegal impus pe linie de serviciu, în forma prevăzută de lege, dacă ordinul nu impune, în mod evident, săvârșirea unei infracțiuni de către făptuitor.

Art. 16a. (1) (Nou – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013, text anterior al art. 16a – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Fapta unei persoane victimă a traficului de persoane nu este săvârșită cu vinovăție, atunci când aceasta a fost constrânsă să o comită în legătură directă cu această calitate a sa.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Fapta unei persoane este săvârșită fără vinovăție, atunci când aceasta a fost comisă de către un minor, victimă a uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 155, 156, 158a și art. 188, alin. 2 sau de către un minor care a fost folosit pentru crearea unui material pornografic, atunci când acesta a fost constrâns să o săvârșască în legătură directă cu această calitate a sa.

SECȚIUNEA II

Actele preparatorii și tentativa

Art. 17. (1) Actele preparatorii reprezintă pregătirea mijloacelor, gășirea complicilor și, în general, crearea condițiilor de săvârșire a unei infracțiuni premeditate, înainte să fi început efectiv realizarea acesteia.

(2) Actele preparatorii sunt pedepsite doar în cazurile prevăzute de lege.

(3) Făptuitorul nu este pedepsit, atunci când din proprie inițiativă a renunțat să comită infracțiunea.

Art. 18. (1) Tentativa reprezintă începerea executării unei infracțiuni intenționate, în care actul de executare nu a fost încheiat ori, chiar dacă a fost încheiat, nu s-au produs consecințele periculoase social prevăzute de lege și urmărite de făptuitor ale acestei infracțiuni.

(2) În cazul tentativei, făptuitorul se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea executată, ținându-se seama de gradul de realizare a rezoluției infracționale și de motivele pentru care infracțiunea a rămas nefinalizată.

(3) În cazul tentativei, făptuitorul nu va fi pedepsit, dacă din proprie inițiativă:

- a) a refuzat să finalizeze executarea infracțiunii ori
- b) a împiedicat apariția consecințelor penale.

Art. 19. În cazurile prevăzute la art. 17, alin. 3 și 18, alin. 3, dacă fapta prin care s-au realizat actele preparatorii sau tentativa întrunesc elementele constitutive ale altei infracțiuni, făptuitorul va răspunde pentru acea infracțiune.

SECȚIUNEA III Coparticipare

Art. 20. (1) Coparticipanții la săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni sunt autorii, instigatorii și complicii.

(2) Autorul este cel care participă la executarea efectivă a infracțiunii.

(3) Instigatorul este cel care, cu intenție, l-a determinat pe altul să comită infracțiunea.

(4) Complicele este cel care a înlesnit, cu intenție, comiterea infracțiunii prin sfaturi, explicații, promisiunea de a acorda ajutor după comiterea faptei, înlăturarea obstacolelor, strângerea de mijloace sau în altă modalitate.

Art. 21. (1) Toți coparticipanții vor fi pedepsiți cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvârșită, ținându-se seama de caracterul și gradul de participare al acestora.

(2) Instigatorul și complicele răspund doar pentru actele de instigare ori pentru ajutorul acordat făptuitorului săvârșite cu intenție.

(3) În cazul în care din cauza unei anumite calități sau raport personal al făptuitorului, legea califică fapta săvârșită drept infracțiune, pentru această infracțiune vor răspunde și instigatorul și complicele, pentru care respectivele circumstanțe nu există.

(4) Circumstanțele speciale în temeiul cărora legea exclude, diminuează sau majorează pedeapsa pentru unul dintre coparticipanți, nu vor fi luate în

considerare în cazul celorlalți coparticipanți, pentru care aceste circumstanțe nu există.

Art. 22. (1) Instigatorul și complicele nu vor fi pedepsiți dacă, din proprie inițiativă, renunță la continuarea participării și împiedică săvârșirea faptei ori evită producerea consecințelor infracționale.

(2) În aceste cazuri se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 19.

SECȚIUNEA IV

Concursul de infracțiuni

Art. 23. (1) În cazul în care printr-o singură faptă au fost săvârșite mai multe infracțiuni sau dacă o persoană a săvârșit mai multe infracțiuni distincte, înaintea rămânerii definitive a unei hotărâri de condamnare cu privire la oricare dintre acestea, instanța, după ce va stabili separat câte o pedeapsă pentru fiecare dintre infracțiuni, o va dispune pe cea mai grea dintre acestea.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, Modificat Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005). Pedepsele de muștrare publică și de interzicere a unor drepturi dispuse conform art. 37, alin. 1, art. 6, 7 și 9, se adaugă celei mai grele pedepse stabilite. Dacă s-a dispus interzicerea aceluiași drepturi, atunci se dispune dintre acestea pedeapsa cu cel mai îndelungat termen de aplicare.

(3) În cazul în care pedepsele sunt de tipuri diferite, iar una dintre acestea este amenda sau confiscarea, atunci instanța o poate adăuga în tot ori în parte la pedeapsa cea mai grea.

Art. 24. În cazul în care sancțiunile aplicate sunt de același tip, instanța poate majora pedeapsa cea mai grea cu cel mult jumătate, însă pedeapsa astfel majorată nu poate depăși totalul pedepselor individuale și nici cuantumul maxim prevăzut pentru tipul respectiv de pedeapsă.

Art. 25. (1) Dispozițiile art. 23 și 24 se aplică și atunci când persoana este condamnată prin hotărâri de condamnare diferite.

(2) În astfel de cazuri, dacă pedeapsa prevăzută de una dintre condamnări a fost executată integral sau parțial, ea va fi dedusă, dacă aceasta este de tipul pedepsei generale stabilite.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004) Pedeapsa probațiunii executată se va deduce în integralitatea sa din durata pedepsei cu închisoarea și invers, astfel că două zile de pedeapsă cu probațiune se vor considera o zi de pedeapsă cu închisoare.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) În cazul în care, în urma unei sau mai multor hotărâri de condamnare, persoana a fost scutită de

executarea sentinței impuse în modul descris la art. 64, alin. 1 sau art. 66, chestiunea executării pedepsei generale se soluționează la momentul stabilirii acesteia.

Art. 26. (Modificat și completat Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002). (1) Prevederile art. 23-25 nu se aplică în cazul unei infracțiuni în formă continuată – atunci când două sau mai multe fapte ce întrunesc separat una sau mai multe componente ale uneia și aceleași infracțiuni sunt săvârșite la intervale diferite de timp, în aceleași împrejurări și cu aceeași formă de vinovăție, în care faptele ulterioare întrunesc, atât din perspectivă obiectivă, cât și din cea subiectivă, conținutul faptei precedente.

(2) În cazul unei infracțiuni în formă continuată, făptuitorul va fi pedepsit conform faptelor ce compun infracțiunea, luate în ansamblul lor, precum și cu rezultatul infracțional general produs de acestea.

(3) În cazul în care faptele distincte compun elemente diferite, infracțiunea în formă continuată va fi pedepsită în raport de cea mai gravă dintre acestea, ținându-se seama de importanța faptelor săvârșite în formă calificată, precum și circumstanțele formei calificate în sine în raport de activitatea infracțională în integralitatea sa.

(4) În cazul în care forma calificată nu influențează în mod semnificativ gravitatea activității infracționale în integralitatea sa, atunci cea din urmă va fi urmărită conform elementelor constitutive celor mai ușoare, iar la stabilirea pedepsei se va ține seama de forma calificată.

(5) Atunci când unele dintre fapte au fost executate, iar altele constituie tentativă, iar faptele executate nu influențează semnificativ caracterul activității infracționale în integralitatea sa, atunci făptuitorul va fi pedepsit pentru tentativă.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul unei infracțiuni comise împotriva unor persoane diferite, nici al unor infracțiuni comise după sesizarea instanței prin rechizitoriu cu privire la aceste fapte, precum și nici al infracțiunilor săvârșite înainte de sesizarea instanței prin rechizitoriu, dar care nu au fost incluse în acesta.

Art. 27. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Atunci când o persoană a săvârșit o infracțiune, după ce a fost condamnată cu o pedeapsă privativă de libertate, dar mai înainte ca această pedeapsă să fi fost executată, instanța va adăuga la restul de pedeapsă rămas neexecutat, în tot sau în parte, pedeapsă stabilită prin cea de-a doua sentință, dacă aceasta este tot o pedeapsă privativă de libertate. Pedeapsa rezultantă stabilită nu poate fi mai mică decât pedeapsa aplicată prin cea de-a doua sentință.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Pedeapsa conform celei de-a doua sentințe se va adăuga integral, dacă se

referă la închisoarea mai mare de cinci ani sau dacă a fost aplicată pentru o infracțiune repetată sau care reprezintă o recidivă periculoasă.

(3) În cazul în care persoana a săvârșit o infracțiune după executarea pedepsei aplicate printr-o sentință anterioară, atunci pedeapsa aplicată pentru această infracțiune va fi executată integral.

Art. 28. (1) Pedeapsa prevăzută în partea specială a prezentului Cod pentru o infracțiune repetată se aplică dacă făptuitorul a săvârșit o infracțiune, după ce a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă pentru o altă asemenea infracțiune.

(2) Prevederea de față se aplică și atunci când se referă la infracțiunile de același tip împotriva proprietății publice și private.

Art. 29. (1) Pedepsele prevăzute în partea specială a prezentului Cod pentru infracțiuni ce constituie recidivă periculoasă se aplică atunci când făptuitorul:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) comite infracțiunea după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de cel puțin un an pentru săvârșirea, cu intenție, a unei infracțiuni grave, a cărei executare nu este amânată în temeiul art. 66;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) comite infracțiunea după ce a fost condamnat de două sau mai multe ori la o pedeapsă cu închisoarea pentru săvârșirea, cu intenție, a unor infracțiuni cu caracter general, dacă la cel puțin una dintre ele executarea pedepsei nu este amânată în temeiul art. 66;

c) (abrogat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982)

(2) În aplicarea dispozițiilor alineatului precedent nu se va ține seama de infracțiunile comise de făptuitor ca minor.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Dacă pentru o infracțiune dată se prevăd concomitent elemente constitutive atât privind săvârșirea repetată, cât și recidiva periculoasă, iar fapta întrunește caracteristicile pentru ambele aspecte, se aplică dispozițiile privind recidiva periculoasă.

Art. 30. (1) Normele prevăzute la art. 28 și 29 nu se aplică dacă au trecut cinci ani de la executarea pedepsei dispuse prin hotărârile de condamnare anterioare. Reabilitarea înăuntrul acestui termen nu exclude aplicarea acestora.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazul condamnării condiționate și în cazul eliberării condiționate înainte de termen, termenul prevăzut la alin. 1 începe să curgă de la data expirării perioadei de încercare.

CAPITOLUL III

Persoane responsabile penal

Art. 31. (1) Este responsabilă penal persoana de vârstă majoră – care a împlinit vârsta de 18 ani care, cu discernământ, a săvârșit o infracțiune.

(2) Minorul – cu vârsta de 14 ani împliniți, dar care nu a împlinit vârsta de 18 ani – răspunde penal dacă ar fi putut înțelege natura și semnificația faptei sale și ar fi putut să-și controleze propriile acțiuni.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996)

Minorii, cărora nu le pot fi imputate faptele lor, vor fi plasați prin hotărâre judecătorească într-o școală - internat de corecție ori într-o altă unitate adecvată, în cazul când circumstanțele cazului o impun.

(4) În ceea ce privește răspunderea penală a minorilor, se aplică normele speciale prevăzute în prezentul Cod.

Art. 32. (1) Persoana minoră cu vârsta sub 14 ani nu este responsabilă penal.

(2) Minorilor care au comis acte prezentând pericol social li se pot aplica măsuri educative corespunzătoare.

Art. 33. (1) Nu este responsabilă penal persoana care acționează într-o stare de lipsă de discernământ (îrresponsabilitate) – atunci când din cauza subdezvoltării mintale sau a tulburării de conștiință de lungă sau de scurtă durată nu a putut înțelege natura sau semnificația faptelor comise ori n-a putut să-și controleze propriile acțiuni.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Nu se aplică nicio pedeapsă unei persoane care a săvârșit o infracțiune, dacă până la pronunțarea sentinței suferă o tulburare de conștiință, în urma căreia nu poate înțelege natura sau semnificația acțiunilor sale sau să le gestioneze. În cazul în care se vindecă, această persoană este pasibilă de pedeapsă.

Art. 34. Persoanelor indicate în articolul precedent, în cazurile prevăzute de prezentul Cod, le pot fi aplicate măsuri medicale corespunzătoare obligatorii.

CAPITOLUL IV

Pedeapsa

SECȚIUNEA I

Dispoziții generale

Art. 35 (1) Răspunderea penală este personală.

(2) Se poate aplica o pedeapsă numai persoanei care a săvârșit o infracțiune prevăzută de lege.

(3) Pedeapsa corespunde infracțiunii.

(4) Pedepsele pentru infracțiuni se aplică numai de către instanțele judecătorești.

Art. 36. (1) Pedepsele se aplică pentru: 1. Îndreptarea și reeducarea condamnatului în vederea respectării legilor și a bunelor moravuri; 2. Exercițarea unei influențe de avertizare a acestuia și înlăturarea posibilității sale de a săvârși alte infracțiuni și 3. Producerea unui efect educativ și de descurajare asupra celorlalți membri ai societății.

(2) Pedeapsa nu poate avea drept scop producerea unei suferințe fizice sau încălcarea demnității umane.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) În Republica Bulgaria nu există pedeapsa cu moartea.

Art. 37. (1) Pedepsele sunt:

1. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) detențiunea pe viață;

1a. (anterior punctul 1. – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) închisoarea (privarea de libertate);

2. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004) probațiunea;

2a. (anterior punctul 2 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, abrogat, Monitorul Oficial nr. 102 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005);

3. confiscarea patrimoniului existent;

4. amenda;

5. (abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004);

6. interzicerea dreptului de a ocupa o anumită funcție în stat ori publică;

7. interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie ori activitate;

8. (abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004);

9. interzicerea dreptului conferit prin ordine, medalii, titluri onorifice și distincții;

10. retragerea gradului militar;

11. muștrarea publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Pentru infracțiunile cele mai grave care amenință bazele Republicii (statului), precum și pentru alte infracțiuni premeditate deosebit de periculoase, ca măsură temporară și excepțională va fi aplicată pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării.

SECȚIUNEA II

Tipurile de pedeapsă

Art. 38. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998)

(1) Pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării, prevăzută în partea specială pentru un anumit tip de infracțiune, se aplică numai dacă infracțiunea concretă este extrem de gravă, iar scopurile prevăzute la art. 36 nu pot fi realizate printr-o pedeapsă mai mică.

(2) Pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării, nu se poate aplica unei persoane care, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu împlinise vârsta de douăzeci de ani, iar în privința militarilor, precum și pe timp de război – optsprezece ani. Pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea comutării, nu poate fi aplicată unei femei care era gravidă la momentul săvârșirii infracțiunii sau al pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare.

Art. 38a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

(1) Detențiunea pe viață reprezintă izolarea forțată a persoanei condamnate pentru tot restul vieții sale, în locurile unde se execută pedeapsa cu închisoarea.

(2) Detențiunea pe viață se aplică atunci când infracțiunea săvârșită este de o gravitate excepțională.

(3) Detențiunea pe viață poate fi înlocuită cu pedeapsa închisorii pe o perioadă de treizeci de ani, dacă persoana condamnată a executat cel puțin douăzeci de ani.

(4) În timpul executării pedepsei detențiunii pe viață nu se deduc zilele lucrate.

(5) Pedeapsa detențiunii pe viață executată este considerată pedeapsă cu închisoarea.

Art. 39. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Pedeapsă închisorii (privarea de libertate) poate fi de la trei luni la douăzeci de ani.

(2) (Alin. 2 abrogat, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, completat, Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat, Monitorul Oficial nr. 153 din 1998)

Prin excepție, pedeapsa închisorii poate dura până la treizeci de ani prin comutarea pedepsei detențiunii pe viață, în cazul concursului de infracțiuni, prevăzut de art. 24 și 27 alin. 1, precum și pentru unele infracțiuni intenționate deosebit de grave, în cazurile indicate în mod expres în partea specială a prezentului Cod.

Art. 40. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de

la 13.10.2006) Pedepsa închisorii se execută în penitenciare și centre de reeducare, precum și în căminele penitenciare aferente acestora.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat, nr. 92 din 2002).

(3) O atenție deosebită va fi acordată tinerilor majori.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoanelor condamnate, care prezintă psihopatie severă ori care suferă de o tulburare a conștiinței, dar care nu exclude existența discernământului, precum și persoanelor condamnate dependente de substanțe narcotice, le vor fi acordate îngrijirile medicale corespunzătoare.

Art. 41. (1) Executarea pedepsei privative de libertate este însoțită de o muncă adecvată, retribuită corespunzător, utilă din punct de vedere social, în scopul reeducării persoanelor condamnate, precum al formării și perfecționării calificării lor profesionale.

(2) Odată cu acestea vor fi aplicate și alte măsuri de reeducare și învățare.

(3) Munca prestată va fi dedusă prin reducerea termenului de pedeapsă, astfel două zile lucrute fiind considerate trei zile de detenție.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Atunci când pe parcursul executării pedepsei închisorii persoana condamnată se abate sistematic de la munca în folosul comunității, săvârșește o infracțiune intenționată sau încălcări grave ale ordinii stabilite și astfel dovedește că nu se îndreaptă, atunci instanța poate anula în tot sau în parte deducerea zilelor lucrătoare din ultimii doi ani dinaintea săvârșirii ultimei abateri.

(5) (Abrogat, fostul alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Ordinea și modul de executare a pedepsei închisorii, inclusiv îngrijirile speciale prevăzute de art. 40, alin. 3, remunerarea muncii condamnaților, precum și plasarea lor la locul de muncă după eliberarea lor, se reglementează prin lege.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1974, anterior alineatul 7, nr. 89 din 1986, modificat nr. 27 din 2009, în vigoare de la 01.06.2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017) Regimul inițial de executare a pedepsei închisorii se stabilește de către instanță conform prevederilor prezentului Cod și ale legii speciale.

Art. 42. (1) În timp de război, instanța militară poate amâna executarea pedepsei închisorii până la sfârșitul acțiunilor militare, prin trimiterea persoanei condamnate în corpul de armată activ. Amânarea executării pedepsei poate fi anulată în cazul în care condamnatul săvârșește o nouă infracțiune.

(2) La propunerea superiorului acestuia, instanța poate să-l scutească pe condamnatul trimis în corpul de armată activ, în tot sau în parte, în conformitate cu alin. 1, de obligația executării pedepsei dacă acesta se dovedește a fi un bun apărător al patriei.

(3) Instanța poate, chiar și fără propunerea superiorului, să-l scutească pe condamnat, în tot ori în parte, de executarea pedepsei aplicate pe cel eliberat din armata activă în caz de invaliditate.

Art. 42a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare la 01.01.2005) Probațiunea reprezintă un ansamblu de măsuri de control și influențare neprivative de libertate, care se aplică împreună sau separat.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Măsurile de probațiune sunt:

1. înregistrarea obligatorie la domiciliul actual;
2. întâlniri periodice obligatorii cu funcționarul serviciului de probațiune;
3. limitarea libertății de mișcare;
4. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) includerea în cursuri de calificare profesională, programe de reintegrare socială;
5. muncă de reeducare;
6. muncă neremunerată în folosul comunității.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

Măsurile de probațiune au următoarele durate:

1. de la șase luni la trei ani – pentru măsurile de la alin. 2, pct. 1–4;
2. de la trei luni la doi ani – pentru munca de reeducare;
3. de la 100 la 320 de ore anual pe o perioadă nu mai mare de trei ani consecutiv – pentru munca neremunerată în folosul comunității.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Măsurile prevăzute la alin. 2, pct. 1 și 2, se vor aplica în mod obligatoriu tuturor celor condamnați la pedeapsa cu probațiune, iar măsurile prevăzute la alin. 2, pct. 5 și 6, nu se aplică minorilor care nu au împlinit vârsta de 16 ani.

(5) Probațiunea se execută potrivit modului stabilit prin lege.

Art. 42b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

(1) (completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare de la 01.06.2009) Măsura de probațiune a înregistrării obligatorii la domiciliul actual constă în prezentarea și semnarea de către cel condamnat în fața funcționarului de probațiune sau a unui funcționar desemnat de acesta, în conformitate cu periodicitatea stabilită de către instanță, dar nu mai puțin de două ori pe săptămână.

(2) Măsura de probațiune constând în întâlniri periodice obligatorii cu un funcționar de probațiune se desfășoară la serviciul de probațiune pe teritoriul căruia se află domiciliul actual al persoanei condamnate. Prin excepție,

acestea se pot desfășura într-un alt loc adecvat, stabilit de funcționarul de probațiune, dacă acest lucru se impune din motive temeinice. Ședințele sunt fie planificate, fie extraordinare, la cererea funcționarului de probațiune sau a condamnatului.

(3) Măsura de probațiune a limitării liberei circulații constă în una sau mai multe din următoarele restricții:

1. de a nu vizita locuri, zone și unități precis definite în sentință;
2. de a nu părăsi localitatea pentru o perioadă mai mare de 24 de ore, fără permisiunea funcționarului de probațiune sau a procurorului;
3. de a nu părăsi într-o anumită perioadă a zilei locuința.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Măsura de probațiune a includerii în cursuri de formare profesională, programe de integrare socială vizând integrarea forței de muncă sau formarea de deprinderi și abilități sociale pentru o conduită legală a persoanei condamnate.

(5) Măsura de probațiune a muncii neremunerate reprezintă prestarea de muncă în folosul comunității, fără limitarea libertății condamnatului.

Art. 43. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat și completat, nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 92 din 2002, nr. 26 din 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

(1) Măsura de probațiune a muncii de reeducare va fi îndeplinită la locul de muncă al condamnatului și include rețineri din salariul acestuia de 10 până la 25%, în beneficiul statului. Durata în care această măsură se execută, nu va fi considerată vechime în muncă.

(2) În cazul în care persoana condamnată rămâne fără loc de muncă, instanța va înlocui restul perioadei de muncă de reeducare cu măsura muncii neremunerate în folosul comunității, astfel că pentru o zi din perioada rămasă se deduce o oră de muncă neremunerată. În acest caz, durata muncii neremunerate poate fi și sub nivelul minim prevăzut la art. 42a, alin. 3, pct. 3.

(3) Prevederile alin. 2 se aplică și în cazul în care persoana condamnată părăsește locul de muncă unde execută pedeapsa, iar în termen de o lună îi comunică funcționarului de probațiune noul său loc de muncă.

(4) Perioada de timp în care nu s-au făcut reținerile prevăzute la alin. 1, nu va fi dedusă din perioada de executare a muncii de reeducare în cadrul măsurii de probațiune.

Art. 43a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

În cazul în care persoana condamnată nu execută măsura de probațiune fără motive întemeiate, instanța, la propunerea consiliului de probațiune competent, poate:

1. să impună o altă măsură de probațiune;

2. (completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 01.06.2009) să înlocuiască în tot sau în parte suspendarea pedepsei cu pedeapsa închisorii, astfel încât două zile de probațiune se înlocuiesc cu o zi de închisoare; într-un asemenea caz, durata executării pedepsei cu închisoarea poate să coboare și sub minimul prevăzut la art. 39, alin. 1.

Art. 44. (1) Confiscarea reprezintă înstrăinarea forțată, neremunerată, în beneficiul statului, a patrimoniului aparținând vinovatului sau a unei părți a acestuia, a anumitor proprietăți ale vinovatului ori a unor părți ale acestora.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997).

Art. 45. (1) Confiscarea nu va fi dispusă dacă persoana vinovată nu deține un patrimoniu care poate face obiectul acestei sancțiuni.

(2) Nu sunt supuse confiscării obiectele necesare condamnatului și familiei acestuia pentru uzul personal și casnic, obiectele necesare exercitării profesiei sale, indicate într-o listă adoptată de Consiliul de Miniștri, precum și mijloacele de subzistență a familiei sale pentru un an.

Art. 46. La confiscare, statul va fi ținut responsabil până la valoarea bunurilor confiscate în scopul recuperării prejudiciului produs prin infracțiune, iar ulterior și pentru obligațiile persoanei condamnate, intervenite până la declanșarea urmăririi penale, dacă restul patrimoniului disponibil al acestuia nu este suficient pentru acoperirea prejudiciului și plata obligațiilor.

Art. 47. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Amenzile trebuie să fie corespunzătoare situației patrimoniale, veniturilor și responsabilităților familiale ale făptuitorului, iar la stabilirea cuantumului acesteia se vor aplica dispozițiile capitolului al cincilea. Amenda nu poate fi mai mică de 100 de leve.

(2) Amenda se va percepe din patrimoniul rămas după decesul condamnatului, dacă sentința rămăsese definitivă înainte de moartea acestuia.

(3) Obiectele care nu sunt supuse confiscării nu pot fi vândute în cadrul executării silite a amenzii.

Art. 48. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

Art. 49. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probațiune – modificat, nr. 26 din 2004, intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Pedepsele privind interzicerea unor drepturi, conform prevederilor art. 37, alin. 1, pct. (6) și (7), atunci când

sunt aplicate de sine stătător sau împreună cu o altă pedeapsă, fără legătură cu pedeapsa privativă de libertate, se dispun pentru o perioadă fixă de până la trei ani, în limitele stabilite de partea specială a prezentului Cod.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978) În cazul în care interzicerea unui astfel de drept se dispune împreună cu pedeapsa cu închisoarea, termenul acesteia poate depăși cu cel mult trei ani termenul maxim al celei din urmă, cu excepția cazului în care a fost prevăzut în mod diferit în Partea specială a prezentului Cod.

(3) Termenul începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței, însă persoana condamnată nu se poate bucura de drepturile de care a fost lipsită înainte de executarea pedepsei privative de libertate.

(4) Perioada de interzicere a drepturilor se reduce pentru atât timp cu cât este redusă durata privării de libertate, ca urmare a grațierii, muncii prestate sau a deducerii duratei detenției provizorii.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoanei condamnate la pedeapsa închisorii pe viață, fără comutare, îi vor fi interzise definitiv drepturile indicate în sentință.

Art. 50. (1) Pedepsele privind interzicerea dreptului de a ocupa o anumită funcție în stat sau publică, precum și interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate vor fi aplicate în cazurile prevăzute de lege, dacă ocuparea unei anumite funcții ori exercitarea unei anumite profesii ori activități este incompatibilă cu caracterul infracțiunii săvârșite.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

(3) (Anterior alineatul 2 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Pedepsele privind interzicerea dreptului de a primi ordine, medalii, titluri onorifice și distincții, precum și retragerea gradului militar pot fi aplicate numai în cazul condamnării pentru infracțiuni grave.

Art. 51. La expirarea perioadei, persoana condamnată își va putea exercita din nou drepturile de care a fost lipsită prin sentință. Aceasta nu se aplică drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, punctele 9 și 10, care pot fi redobândite doar în conformitate cu procedura stabilită în aceasta.

Art. 52. Pedeapsa muștrării publice constă în muștrarea publică a vinovatului, făcută publică în cadrul respectivului colectiv prin intermediul presei sau într-un alt mod corespunzător, conform dispozitivului sentinței.

Art. 53. (1) (Anterior textul art. 53 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Pe lângă atragerea răspunderii penale, vor fi confiscate în beneficiul statului:

a) bunurile aparținând persoanei vinovate și care au fost destinate ori utilizate pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate;

b) bunurile aparținând vinovatului și care au făcut obiectul unei infracțiuni intenționate – în cazurile prevăzute în mod expres în partea specială a prezentului Cod.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Se vor confisca în beneficiul statului și:

a) bunurile care fac obiectul ori sunt mijloacele infracțiunii a căror deținere este interzisă, și

b) produsul infracțional, dacă nu este supus returnării sau recuperării. În cazul în care produsul infracțional este inexistent ori a fost înstrăinat, va fi percepută contravaloarea sa.

CAPITOLUL V

Stabilirea pedepsei

Art. 54. (1) Instanța stabilește pedeapsa, în limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, în conformitate cu prevederile părții generale a prezentului Cod, ținând seama de:

gradul de pericol social reprezentat de faptă și de făptuitor,
motivația comiterii faptei, respectiv alte circumstanțe atenuante și agravante.

(2) Circumstanțele atenuante determină aplicarea unei pedepse mai reduse, iar cele agravante, o pedeapsă mai mare.

Art. 55. (1) În cazul unor circumstanțe atenuante excepționale sau multiple, dacă pedeapsa cea mai ușoară prevăzută de lege se dovedește a fi disproportionat de severă, atunci instanța:

1. aplică o pedeapsă sub limita inferioară;

2. înlocuiește:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Detențiunea pe viață – cu pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, modificat și completat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, în ceea ce privește pedeapsa cu probațiune – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare la 1 ianuarie 2005), pedeapsa cu închisoarea, atunci când nu este prevăzută un minim special – cu probațiune, iar pentru minori – cu probațiune sau mustrare publică;

c) (modificat Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) măsura probațiunii – cu amendă de la o sută la cinci sute de leve.

(2) În cazurile prevăzute la pct. 1 din alineatul precedent, atunci când pedeapsa dispusă este amenda, instanța poate decide să coboare sub minimul special cu cel mult o jumătate din aceasta.

(3) În acest caz, instanța poate să nu dispună o pedeapsă mai ușoară prevăzută de lege alături de pedeapsa cu închisoarea.

(4) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982).

Art. 56. Nu constituie circumstanțe atenuante și agravante cele avute în vedere de lege la definirea infracțiunii.

Art. 57. (1) Atunci când în Partea specială a prezentului Cod a fost prevăzută posibilitatea aplicării pentru infracțiunea comisă a uneia dintre două sau mai multe pedepse, instanța va determina tipul și cuantumul pedepsei celei mai potrivite, ghidându-se după normele din articolele precedente.

(2) Dacă în partea specială a prezentului Cod a fost prevăzută posibilitatea aplicării simultane a uneia sau mai multor sancțiuni pentru o anumită infracțiune, instanța va determina, în conformitate cu normele articolelor precedente, cuantumul fiecăreia, astfel încât acestea, în ansamblul lor, să corespundă obiectivelor stabilite de art. 36.

Art. 58. Instanța poate aplica prevederile art. 55 și în următoarele cazuri:

a) tentativă – ca urmare a nefinalizării infracțiunii, luând în considerare circumstanțele prevăzute la art. 18, alin. 2;

b) complicitate – dacă gradul de implicare în infracțiune al făptuitorului este redus.

Art. 58a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din anul 2009, modificat, nr. 26 din 2010) (1) în cazul unei sentințe de condamnare dispuse în cazurile prevăzute la art. 373, alin. 2 din Codul de procedură penală, instanța va stabili pedeapsa cu închisoarea, ghidându-se după dispozițiile din Partea Specială a prezentului Cod și va diminua pedeapsa dispusă în acest mod cu o treime.

(2) În cazurile prevăzute la art. 57, alin. 1, atunci când instanța va stabili ca fiind cea mai adecvată ca tip pedeapsa închisorii pe viață fără posibilitatea comutării, nu o va dispune, iar pedeapsa cu închisoarea pe viață va fi înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea de la douăzeci la treizeci de ani.

(3) Instanța stabilește cuantumul pedepsei cu închisoarea în limitele minimumului special și maximumului special prevăzute pentru pedeapsa cu închisoarea, stabilită în condițiile alin. 2 și a pedepsei cu închisoarea prevăzute în partea specială a prezentului cod.

(4) În cazurile în care sunt prezente simultan condițiile prevăzute la alin. 1-3 și condițiile de la art. 55, atunci instanța va aplica doar art. 55, în cazul în care acesta îi este mai favorabil făptuitorului.

(5) Normele prevăzute la alin. 1-4 nu se aplică pedepselor prevăzute în Partea Specială a prezentului Cod la art. 37, alin. 1, pct. 2-11.

Art. 59. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu suspendare – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Perioada în care condamnatul a fost reținut sau împotriva sa a fost luată măsura preventivă a arestului la domiciliu va fi dedusă din termenul de executare a pedepsei privative de libertate sau a pedepsei cu suspendare și termen de încercare (probațiune), după cum urmează:

1. o zi de reținere va fi considerată o zi pedeapsă privativă de libertate ori trei zile de probațiune;

2. două zile de arest la domiciliu vor fi considerate o zi de pedeapsă privativă de libertate sau două zile de probațiune.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Reținere în sensul alin. 1, cu excepția măsurii preventive a arestului preventiv, este considerată orice reținere în temeiul Codului de procedură penală, Legii de funcționare a Ministerului Afacerilor Interne ori a altei legi, în legătură cu infracțiunea pentru care persoana a fost condamnată ori reținută în executarea pedepsei.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 2, nr. 27 din anul 2009) Dispoziția alineatului precedent se aplică și atunci când condamnatul a fost reținut în urma învinuirii pentru o altă infracțiune, în privința căreia procesul penal a fost clasat ori finalizat printr-o sentință de achitare, dacă în ceea ce privește fapta respectivă ar putea fi aplicată dispoziția prevăzută la art. 23 alin. 1.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din anul 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) În cazul executării pedepsei interzicerii unor drepturi prevăzută de art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7, se va deduce perioada în care, pentru aceeași infracțiune, condamnatul a fost privat pe cale administrativă sau în temeiul art. 69a din Codul de procedură penală de posibilitatea exercitării acestor drepturi.

CAPITOLUL VI

Norme speciale privind minorii

Art. 60. Minorilor li se aplică pedepse înainte de toate în scopul reeducării și pregătirii acestora pentru a munci în folosul comunității.

Art. 61. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, nr. 75 din 2006) În ceea ce privește pe un minor care a săvârșit o infracțiune, ce nu reprezintă un

pericol social însemnat, ca urmare a ispitirii sale ori a lipsei sale de judecată, procurorul poate decide să nu inițieze sau să înceteze urmărirea penală începută, iar instanța poate decide ca acesta să nu fie judecat sau condamnat, dacă împotriva acestuia este posibilă aplicarea eficientă a măsurilor de reeducare prevăzute de Legea privind manifestările antisociale ale minorilor de până la și peste 16 ani.

(2) În aceste cazuri, instanța poate impune din oficiu o măsură de reeducare, informând despre acesta Comisia locală de combatere a delincvenței juvenile sau trimițându-i dosarul pentru dispunerea unei astfel de măsuri.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Atunci când procurorul hotărăște să nu inițieze urmărirea penală sau să înceteze urmărirea penală, acesta va trimite Comisiei dosarul privind dispunerea unei măsuri educative.

Art. 62. Minorilor le pot fi dispuse doar următoarele pedepse:

1. pedeapsa închisorii;

1a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la – 1 ianuarie 2005 – modificat nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) probațiune;

2. mustrare publică;

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Interzicerea dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate, potrivit art. 37, alin. 1, pct. 7.

Art. 63. (1) În privința minorilor, pedepsele prevăzute în Partea specială a prezentului Cod se vor înlocui cu:

1. (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – nr. 153 din 1998) pedeapsa detențiunii pe viață fără comutare, și detențiunea pe viață – cu pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani;

2. pedeapsa cu închisoarea mai mare de zece ani – cu pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani;

3. pedeapsa cu închisoarea mai mare de cinci ani – cu pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani;

4. pedeapsa cu închisoare de până la cinci ani inclusiv – cu pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, dar fără a depăși cuantumul prevăzut de lege;

5. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la – 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) amenda – cu mustrarea publică;

6. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) probațiunea, pentru minorii care nu au împlinit vârsta de 16 ani – cu muștrarea publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Pentru minorii care au împlinit vârsta de șaisprezece ani, pedepsele prevăzute în Partea specială a prezentului Cod se înlocuiesc cu:

1. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Detențiunea pe viață, fără comutare, detențiunea pe viață și pedeapsa cu închisoarea mai mare de cincisprezece ani – cu pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani;

2. pedeapsa cu închisoarea mai mare de zece ani – cu pedeapsa cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În limitele alineatelor precedente, instanța stabilește pedeapsa în conformitate cu regulile prevăzute la capitolul al cincilea.

Art. 64. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) În cazul în care pedeapsa stabilită este pedeapsa cu închisoare mai mică de un an, iar executarea acesteia nu a fost amânată în temeiul art. 66, minorului va fi eliberat de executarea pedepsei, iar instanța îl va plasa într-un centru de reeducare – internat ori îi va impune o altă măsură educativă, prevăzută de Legea privind combaterea manifestărilor de delincvență juvenilă.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) La propunerea procurorului sau a comisiei locale competente pentru combaterea delincvenței juvenile, instanța poate, și după condamnare, să înlocuiască plasarea minorului într-un centru de reeducare-internat cu o altă măsură educativă.

(3) Dispoziția prevăzută la alin. 1 nu se aplică: a) dacă minorul a săvârșit infracțiunea în timpul executării pedepsei privative de libertate și

b) dacă a fost condamnat după ce a împlinit vârsta majoratului.

(4) Dispoziția prevăzută la alin. 1 nu se aplică și în cazul unei condamnări noi, dacă instanța constată că, în scopul corectării și reeducării făptuitorului, se impune executarea de către acesta a pedepsei cu închisoare și atunci când: a) termenul său nu este mai mic de șase luni sau b) dacă făptuitorul a executat deja o pedeapsă privativă de libertate.

Art. 65. (1) Minorii, până la vârsta majoratului, trebuie să execute pedeapsa privativă de libertate într-un centru de reeducare.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) La împlinirea vârstei majoratului, minorii vor fi transferați într-un penitenciar sau într-un cămin-penitenciar. Pentru finalizarea educației sau calificării acestora, la propunerea consiliului pedagogic, cu permisiunea

procurorului, aceștia pot fi menținuți în centrul de reeducare până la împlinirea vârstei de douăzeci de ani.

CAPITOLUL VII

Liberarea de executare a pedepsei aplicate

SECȚIUNEA I

Condamnarea cu suspendare

Art. 66. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004)

În cazul în care instanța aplică o pedeapsă cu închisoare de până la trei ani, aceasta poate suspenda executarea pedepsei dispuse timp de trei până la cinci ani dacă persoana nu a mai fost condamnată la pedeapsa cu închisoarea pentru o infracțiune de drept comun și dacă instanța constată că pentru a realizarea scopului pedepsei și, mai ales, pentru reeducarea condamnatului, nu este necesară executarea pedepsei.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004)

Termenul de încercare nu poate depăși termenul pedepsei cu închisoarea cu o perioadă mai mare de trei ani.

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din anul 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pe parcursul termenului de încercare, condamnatul este obligat să muncească sau să studieze, cu excepția cazului în care acesta este obligat la tratament medical.

Art. 67. (1) În cazul amânării executării pedepsei, instanța poate încredința organizației publice ori colectivului de muncă respectiv, cu consimțământul acestora, sarcina oferirii de asistență în scop educativ privind condamnatul pe perioada termenului de încercare.

(2) În lipsa acestui consimțământ sau atunci când instanța va considera necesar, aceasta va încredința unei anumite persoane grija reeducării condamnatului cu suspendare. În cazul în care condamnatul cu suspendare are domiciliul în altă localitate, atunci persoana respectivă va fi desemnată de către instanța raională competentă.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din anul 2009) Atunci când pedeapsa cu închisoarea ce a fost amânată este mai mare de șase luni, instanța poate dispune în perioada termenului de încercare una dintre măsurile de supraveghere prevăzute la art. 42a, alin. 2, pct. 1-4.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, anterior alineat 3, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Atunci când executarea pedepsei aplicată minorului a fost amânată, instanța va informa comisia locală competentă în privința aplicării de măsuri educative.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Controlul general asupra măsurilor educative și a comportamentului persoanelor condamnate condiționat se realizează de către instanța raională competentă după locul de domiciliu.

(6) (Anterior alineatul 5 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Ordinea și modul de aplicare a prevederilor din alineatele precedente se reglementează prin lege.

Art. 68. (1) Dacă până la împlinirea termenului de încercare dispus de instanță, condamnatul săvârșește o altă infracțiune de drept comun intenționată pentru care, chiar și după acea perioadă, i se aplică o pedeapsă privativă de libertate, acesta va executa și pedeapsa amânată.

(2) Dacă în condițiile prevăzute la alin. 1 condamnatul săvârșește o infracțiune din culpă, instanța poate dispune fie ca pedeapsa amânată să nu fie executată, fie să fie executată în tot ori în parte.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care persoana condamnată condiționat nu îndeplinește, fără un motiv întemeiat, oricare dintre măsurile de probațiune stabilite conform art. 67, alin. 3, instanța de judecată poate, la propunerea consiliului de probațiune, să o înlocuiască cu o altă măsură sau să dispună executarea în tot sau în parte a pedepsei privative de libertate.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă persoana condamnată condiționat întrerupe tratamentul, fără un motiv justificat, instanța va dispune executarea integrală a pedepsei privative de libertate aplicate.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele precedente, pedeapsa amânată nu va fi executată.

Art. 69. (1) În ceea ce privește o persoană condamnată condiționat pentru o infracțiune săvârșită ca minor, termenul de încercare este de la un an la trei ani.

(2) În privința acestei persoane, în cazurile prevăzute la alin. (1) al articolului precedent, instanța poate dispune liberarea în tot sau în parte de la executarea pedepsei amânate.

Art. 69a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute la art. 68, alin. 2, 3 și 5 și art. 69, alin. 2, dacă persoana condamnată a săvârșit o nouă infracțiune de drept comun, în termenul de încercare, pentru care i-a fost aplicată pedeapsa lipsirii de libertate, ori continuă să nu îndeplinească, fără un motiv întemeiat, oricare dintre măsurile de supraveghere ce i s-au stabilit potrivit art. 67 alin. 3, atunci acesta va executa tot restul pedepsei.

SECȚIUNEA II

Liberarea înainte de termen

Art. 70. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017) Instanța poate dispune liberarea condiționată înainte de termen de la executarea restului de pedeapsă cu închisoarea față de un condamnat, care a dat dovadă de îndreptare și a executat efectiv:

1. cel puțin o jumătate din pedeapsa dispusă;
2. cel puțin două treimi din pedeapsa dispusă, în cazul recidivei.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017)

(3) (abrogat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017)

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Liberarea condiționată înainte de termen privește și durata pedepselor de interdicere a unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) În cazul liberării condiționate înainte de termen, instanța îl poate scuti pe condamnat de executarea pedepsei privind interzicerea unor drepturi în temeiul art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017) La liberarea condiționată înainte de termen, condamnatului i se stabilește un termen de încercare egal cu partea rămasă neexecută din pedeapsă. În limitele termenului de încercare, dar fără a depăși trei ani, instanța poate dispune una din măsurile de probațiune prevăzute la art. 42a, alin. 2, pct. 1–4, ținând seama de raportul efectuat de funcționarii serviciului de probațiune.

(7) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Condamnatul liberat înainte de termen trebuie să execute separat și partea din pedeapsă rămasă neexecută dacă în termenul de încercare comite o nouă infracțiune intenționată care se pedepsește cu închisoare sau nu îndeplinește măsurile de supraveghere. Dacă în respectiva perioadă persoana eliberată înainte de termen săvârșește o infracțiune din culpă, instanța poate dispune ca sentința cu suspendare sau să nu fie executată sau să fie executată în tot sau în parte.

(8) (Corectat – Monitorul Oficial nr. 29 din 1968) În cazurile prevăzute la alineatul anterior, persoana condamnată trebuie să execute integral pedeapsa de la care a fost liberată în condițiile alin. 5 al prezentului articol.

(9) Termenul de reabilitare prevăzut la art. 86 în cazul liberării condiționate înainte de termen începe să curgă de la data împlinirii termenului de încercare.

Art. 71. (1) Instanța poate libera înainte de termen un minor de la executarea pedepsei cu închisoare dacă acesta s-a îndreptat, după ce acesta a executat efectiv cel puțin o treime din pedeapsa aplicată.

(2) Persoanei, care a fost condamnată pentru o infracțiune, pe care aceasta a săvârșit-o ca minor, după împlinirea vârstei majoratului, i se vor aplica prevederile art. 70, cu privire la liberarea înainte de termen.

Art. 72. (abrogat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004).

Art. 73. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) În privința condamnaților eliberați înainte de termen, instanța atribuie Comisiei competente organizarea supravegherii și a măsurilor de reeducare a acestora în timpul perioadei de încercare, iar în cazul minorilor – Comisiei locale competente pentru combaterea delincvenței juvenile.

(2) Dacă este necesar, instanța atribuie supravegherea și măsurile de reeducare, cu acordul acesteia, unei anumite organizații publice ori unei anumite persoane, informând în acest sens Comisia de supraveghere sau Comisia locală.

(3) Controlul general și gestionarea privind măsurile de reeducare și conduita persoanelor eliberate înainte de termen se realizează de către instanța raională de domiciliu.

(4) Normele și modalitatea de aplicare a dispozițiilor din alineatele precedente se reglementează prin lege.

SECȚIUNEA III Grațierea

Art. 74. (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Prin grațiere, președintele poate înlătura, în tot sau în parte, pedeapsa dispusă și poate să înlătore sau să înlocuiască pedeapsa cu moartea, detențiunea pe viață fără posibilitatea comutării și detențiunea pe viață.

CAPITOLUL VIII Liberarea de răspundere penală

SECȚIUNEA I Liberarea condiționată de răspundere penală cu acordare de garanții publice

(Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

Art. 75. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat Monitorul Oficial nr. 62 din 1997).

Art. 76. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat Monitorul Oficial nr. 62 din 1997).

SECȚIUNEA II

Liberarea de răspundere penală cu dispunerea de măsuri de reintegrare socială din partea tribunalului tovărășesc

(Abrogat – Monitorul Oficial nr. 105 din 1991)

Art. 77. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 105 din 1991)

SECȚIUNEA III

Liberarea de răspundere penală a minorilor cu aplicarea de măsuri de educative

Art. 78. În cazurile prevăzute la art. 61, minorul poate fi liberat de răspundere penală prin aplicarea unei măsuri educative adecvate.

SECȚIUNEA IV

Liberarea de răspunderea penală prin impunerea unei sancțiuni administrative

Art. 78a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) O persoană majoră se eliberează de răspundere penală de către instanța de judecată și i se aplică o amendă de la o mie de leve la cinci mii de leve, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) cu privire la infracțiunea pedepsită cu închisoare de până la trei ani sau cu o pedeapsă mai ușoară, atunci când este săvârșită cu intenție, sau pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani sau printr-o pedeapsă mai ușoară, în cazul când este săvârșită din culpă;

(b) făptuitorul nu a fost condamnat pentru o infracțiune de drept comun și nu a fost liberat de răspunderea penală în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni;

(c) prejudiciul material cauzat de infracțiune a fost recuperat.

(2) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000).

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000).

(4) Instanța, care aplică amenda în temeiul alin. 1, poate dispune și o pedeapsă administrativă de interdicere a dreptului de a exercita o anumită profesie ori activitate pe o perioadă de până la trei ani, dacă pentru infracțiunea respectivă este prevăzută interdicerea respectivului drept.

(5) Dacă pentru infracțiune este prevăzută doar amenda sau amenda și o pedeapsă mai ușoară, atunci sancțiunea administrativă nu poate depăși cuantumul respectivei amenzi.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, cu modificat, nr. 75 din 2006) În cazul în care sunt prezente temeiurile prevăzute la alin. 1, iar fapta e săvârșită de un minor, instanța îl va libera de răspundere penală, aplicându-i acestuia sancțiunea administrativă mustrare publică ori o măsură de reeducare. Instanța poate dispune și sancțiunea administrativă a interzicerii dreptului de a exercita o anumită profesie sau activitate pentru o perioadă de până la trei ani, dacă interzicerea unui asemenea drept a fost prevăzută pentru respectiva infracțiune.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din anul 2006, în vigoare de la 13.10.2006, completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 26 din anul 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016, completat – Monitorul Oficial nr. 54 din 2017) Alineatele 1-6 nu se aplică în cazul în care urmările constau în vătămarea corporală gravă sau moartea, ori dacă făptuitorul se afla în stare de ebrietate, ori după consumul substanțelor narcotice sau a analogilor acestora, precum și în cazul concursului de infracțiuni și atunci când infracțiunea a fost săvârșită față de o autoritate în timpul ori cu prilejul exercitării funcțiunii acesteia.

SECȚIUNEA V

Determinarea tipului de liberare de răspundere penală

Art. 78b. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1979)

CAPITOLUL IX

Încetarea urmăririi penale și a pedepsei aplicate

Art. 79. (1) Urmărirea penală și executarea pedepsei încetează:

1. dacă făptuitorul a decedat;
2. atunci când a intervenit prescripția prevăzută de lege;
3. atunci când a intervenit amnistia.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015 (*)) Nu intervine prescripția privind urmărirea penală și a executării pedepsei cu privire la:

1. infracțiuni împotriva păcii și umanității.
2. (declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 2016 – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016) infracțiuni grave prevăzute la capitolul doi, secțiunea I, secțiunea II, secțiunea IV și secțiunea V, capitolul trei, secțiunea I, secțiunea II și secțiunea III, capitolul unsprezece, secțiunea III din partea specială a Codului penal, săvârșite în perioada 9 septembrie 1944 până

la 10 noiembrie 1989 de către membrii organelor de conducere ai Partidului Comunist Bulgar, precum și de către terți, cărora le-au fost atribuite funcții de răspundere sau de partid.

Art. 80. (1) Urmărirea penală se exclude prin prescripție atunci când nu a fost declanșată într-un termen de:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) douăzeci de ani, pentru fapte pedepsite cu detențiune pe viață, fără comutare, detențiune pe viață și 35 de ani pentru uciderea a două sau mai multe persoane;

2. cincisprezece ani, pentru fapte pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de zece ani;

3. zece ani, pentru fapte pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de trei ani;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) cinci ani, pentru fapte pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de un an;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) doi ani în toate celelalte cazuri.

(2) Termenele de prescripție prevăzute de alineatul precedent pentru infracțiunile comise de minori se stabilesc după punerea în acord a înlocuirii pedepsei potrivit art. 63.

(3) Termenul de prescripție pentru urmărire curge de la finalizarea infracțiunii, în cazul tentativei, iar al actelor preparatorii – din ziua săvârșirii ultimului act material, iar pentru infracțiunile continue, precum și pentru cele în formă continuată – de la încetarea lor.

Art. 81 (1) Termenul de prescripție se suspendă atunci când începerea sau continuarea urmăririi penale depind de soluționarea unei chestiuni preliminare cu un act judiciar intrat în vigoare.

(2) Termenul de prescripție se întrerupe prin orice acțiune a autorităților competente, întreprinsă pentru urmărirea penală și aceasta doar în privința persoanei împotriva căreia este îndreptată urmărirea penală. După aducerea la îndeplinire a acțiunii în urma căreia s-a întrerupt prescripția, va începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Independent de suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție, urmărirea penală încetează dacă s-a scurs o perioadă ce depășește cu jumătate perioada prevăzută la articolul precedent.

Art. 82. (1) Pedeapsa aplicată nu va fi executată, atunci când s-au scurs:

1. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) douăzeci de ani, dacă pedeapsa este detențiunea pe viață, fără comutare, ori detențiunea pe viață;

2. cincisprezece ani, dacă pedeapsa este închisoarea mai mult de zece ani;

3. zece ani, dacă pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani;

4. cinci ani, dacă pedeapsa este închisoarea de până la trei ani;

5. doi ani, pentru toate celelalte situații.

(2) Termenul de prescripție pentru executarea pedepsei începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței penale, iar în cazul pedepsei a cărei executare a fost suspendată conform art. 66 – de la data rămânerii definitive a sentinței penale ori a dispozițiilor prevăzute la art. 68.

(3) Termenul de prescripție se întrerupe prin orice act al autorităților competente efectuat împotriva condamnatului privind executarea sentinței. După încheierea acțiunii prin care se întrerupe prescripția, începe să curgă un nou termen de prescripție.

(4) Independent de suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție, pedeapsa nu se mai execută dacă s-a scurs o perioadă ce depășește cu jumătate perioada prevăzută în alineatul 1.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dispoziția prevăzută la alineatul precedent nu se aplică amenzii, dacă pentru colectarea acesteia s-a pus în mișcare o procedură de executare.

Art. 83. Amnistia înlătură caracterul infracțional al unui anumit tip de fapte săvârșite sau eliberează de răspundere penală și de consecințele unei condamnări pentru anumite infracțiuni.

Art. 84. (1) În cazul infracțiunilor pentru care urmărirea penală se pune în mișcare în urma unei plângeri a părții vătămate, aceasta nu va fi declanșată, chiar dacă nu s-a împlinit termenul de prescripție, decât dacă plângerea penală a fost depusă într-un termen de șase luni de la data la care victima a constatat că infracțiunea a fost săvârșită.

(2) Dacă partea vătămată decedează înainte de împlinirea acestui termen, plângerea poate fi depusă de către moștenitorii victimei până la împlinirea termenului de prescripție.

(3) În cazul acestor infracțiuni, pedeapsa nu se execută dacă reclamantul a solicitat acest lucru înainte de începerea executării.

CAPITOLUL X

Reabilitarea

Art. 85. (1) (Anterior textul art. 85 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Reabilitarea înlătură condamnarea și anulează în viitor consecințele pe care legile le asociază condamnării însăși, dacă nu se prevede altfel prin lege ori prin decret.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dispoziția din paragraful precedent nu se aplică celor condamnați pentru infracțiuni împotriva păcii și umanității.

Art. 86. (1) Reabilitarea are loc de drept în următoarele cazuri:

1. atunci când persoana a fost condamnată cu suspendare, dacă nu a comis o altă infracțiune în termenul de încercare și, prin urmare, urmează să execute pedeapsa amânată;

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) atunci când a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru o perioadă de până la trei ani ori cu suspendare executării pedepsei sub probațiune, dacă într-o perioadă de trei ani de la împlinirea termenului pedepsei dispuse prin sentință ori redusă prin muncă ori grațiate, nu a săvârșit o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ori o pedeapsă mai grea;

3. atunci când a fost condamnat în solidar sau individual la pedeapsa amenzii, mustrare publică sau interzicerea unor drepturi, dacă în termen de un an de la executarea pedepsei nu a comis o altă infracțiune de drept comun, precum și

4. când este condamnat ca minor, în cazul în care, în termen de doi ani de la executarea pedepsei, nu a comis o altă infracțiune de drept comun, pentru care i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Reabilitarea de drept nu intervine pentru o infracțiune săvârșită de o persoană majoră care a mai beneficiat odată de reabilitare.

Art. 87. (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul precedent, orice persoană condamnată poate fi reabilitată de către instanța care a pronunțat sentința în primă instanță, dacă în termen de trei ani de la împlinirea termenului pedepsei impuse prin sentință sau redusă prin muncă ori grațiată nu a comis o altă infracțiune pedepsită cu închisoare sau cu o pedeapsă mai grea:

1. dacă a avut comportare bună și

2. dacă în cazul unei infracțiuni cu intenție a reparat prejudiciul pricinuit.

(2) Instanța poate să-l reabiliteze pe condamnat și fără să repara prejudiciul cauzat atunci când există motive întemeiate în acest sens.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Atunci când, odată cu pedeapsa cu închisoarea, se aplică și pedeapsa interzicerii unor drepturi în temeiul art. 37, alin. (1), pct. (6) și (7) sau măsurile de supraveghere, pentru a fi dispusă reabilitarea trebuie să se fi împlinit termenul privind respectiva pedeapsă. Când se aplică pedeapsa amenzii, aceasta trebuie să fi fost achitată.

Art. 88. Reabilitarea poate fi solicitată și de urmașii condamnatului după moartea acestuia, dacă acesta ar fi avut dreptul la aceasta.

Art. 88a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986)

În cazul în care de la executarea pedepsei a trecut o perioadă egală cu cea prevăzută la art. 82, alin. 1, iar condamnatul nu a săvârșit o nouă infracțiune intenționată de drept comun, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea, condamnarea și consecințele acesteia se înlătură, independent de prevederile din orice altă lege sau decret.

(2) În cazul în care pedeapsa cu închisoarea este mai mare de un an, iar persoana nu este liberată de executarea acesteia în temeiul art. 66, termenul prevăzut la alin. 1 nu poate fi mai mic de zece ani.

(3) În cazul condamnării cu suspendare și liberării condiționate înainte de termen, termenul prevăzut la alin. 1 începe să curgă de la data împlinirii termenului de încercare.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) În cazul în care condamnatul a săvârșit două sau mai multe infracțiuni pentru care nu a fost reabilitat, condamnarea și consecințele acesteia se înlătură după împlinirea termenelor prevăzute la alineatele precedente pentru toate condamnările.

(5) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică celor condamnați pentru infracțiuni grave împotriva Republicii (statului) și pentru infracțiuni împotriva păcii și umanității.

CAPITOLUL XI

Măsuri medicale obligatorii

Art. 89. În ceea ce privește o persoană ce a săvârșit o faptă ce prezintă pericol social, aflându-se într-o stare de iresponsabilitate sau care a intrat într-o astfel de stare înainte de pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, instanța poate dispune:

- (a) încredințarea acesteia rudelor, dacă acestea se angajează să-l trateze sub supravegherea unui dispensar de neuropsihiatrie;
- b) tratament obligatoriu într-o unitate de neuropsihiatrie;
- c) tratament obligatoriu într-un spital specializat de psihiatrie sau într-o secție specializată dintr-o unitate obișnuită de neuropsihiatrie.

Art. 90. (1) Tratamentul obligatoriu într-o unitate de neuropsihiatrie obișnuită poate fi dispus de o instanță judecătorească pentru un bolnav psihic care are nevoie de îngrijiri spitalicești și de tratament obligatoriu, având în vedere starea sa psihică și caracterul faptei de pericol social săvârșite.

(2) Tratamentul obligatoriu într-un spital specializat de psihiatrie sau într-o secție specializată poate fi dispus de instanța judecătorească pentru un bolnav psihic care, având în vedere starea sa psihică și caracterul faptei de pericol social comise, se dovedește a fi deosebit de periculos pentru societate sau

pentru apropiații săi. În aceste cazuri, persoana este ținută sub supraveghere strictă, fiindu-i exclusă posibilitatea de a comite un nou act periculos din punct de vedere social.

Art. 91. (1) Încetarea și modificarea măsurii medicale obligatorii dispuse se efectuează de către instanță atunci când acestea se impun datorită intervenirii unei schimbări în starea pacientului ori a nevoilor tratamentului său.

(2) În toate cazurile, la împlinirea unui termen de șase luni de la plasarea în unitatea medicală, instanța decide cu privire la încetarea, continuarea sau înlocuirea tratamentului obligatoriu.

Art. 92. (1) În cazul în care infracțiunea este comisă de o persoană ce suferă de alcoolism sau de un alt tip de narcomanie, instanța poate, complementar pedepsei, să dispună și un tratament obligatoriu.

(2) În cazul în care se aplică o pedeapsă neprivativă de libertate, tratamentul obligatoriu se va efectua în unități medicale cu regim special de tratament și muncă.

(3) Tratamentul obligatoriu al persoanelor condamnate se efectuează pe perioada executării pedepsei. Perioada de tratament obligatoriu se deduce din durata pedepsei cu închisoare.

(4) Dacă este necesar, instanța poate dispune continuarea tratamentului și după eliberarea persoanei condamnate din locul de detenție – în unitățile medicale menționate la alineatul al doilea.

(5) Instanța va înceta tratamentul obligatoriu atunci când continuarea acestuia nu mai este necesară.

DISPOZIȚIE SUPPLEMENTARĂ

Explicarea unor termeni

Art. 93. Termenii și expresiile menționate mai jos sunt utilizate în prezentul Cod, cu următorul înțeles:

1. „Funcționar” este persoana căreia i-a fost încredințată, fie remunerat, fie neremunerat, temporar sau permanent, sarcina de a efectua:

(a) serviciul într-o unitate de stat, cu excepția celor care efectuează o activitate exclusiv privind execuția materială;

(b) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat, Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din anul 2010) muncă de conducere ori muncă privind conservarea sau gestionarea unui patrimoniu străin într-o întreprindere de stat, cooperativă, organizație socială, altă persoană juridică sau în cadrul unui comerciant cu asociat unic, precum și la un notar și notar asistent, executor judecătoresc și executor judecătoresc asistent;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

„Autoritate” înseamnă organele puterii de stat, organele conducerii de stat, organele puterii judecătorești, precum și funcționarii din cadrul acestora care sunt însărcinați cu exercitarea funcțiilor lor ca autoritate;

3. „Reprezentant al societății civile” reprezintă persoana desemnată de o organizație publică care exercită, în virtutea legii sau a altor acte normative, o funcție specifică;

4. (Completat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000)

„Proprietate publică” înseamnă proprietatea statului, a unităților administrativ-teritoriale, cooperativelor, a organizațiilor publice și a altor persoane juridice la care aceștia participă;

5. „Document oficial” este documentul emis în modul și forma stabilite de către un funcționar în cadrul sarcinilor sale sau de către un reprezentant al societății civile în limitele atribuțiilor sale;

6. „Document fals” este cel căruia i s-a dat aparența că ar constitui o declarație scrisă concretă a unei alte persoane, iar nu a aceleia care a întocmit-o în mod real;

7. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998)

„Infrațiune gravă” este cea pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de cinci ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare;

8. „Caz deosebit de grav” este cel în care infrațiunea comisă, ținând seama de consecințele dăunătoare produse și de alte circumstanțe agravante, prezintă un grad extrem de ridicat de pericolozitate socială a faptei și făptuitorului;

9. „Caz de importanță redusă” este acel caz în care infrațiunea săvârșită, ținând seama de absența sau importanța redusă a consecințelor sau a altor circumstanțe atenuante, prezintă un grad mai redus de pericolozitate socială, în comparație cu situațiile obișnuite de infracțiuni de acest tip;

10. „Rude” sunt soții, ascendenții, descendenții (inclusiv cei adoptați și vitregi), frații, surorile, soții și soțiile lor, rudele colaterale până la gradul IV;

11. Prin „timp de război” se înțelege intervalul de la declararea războiului sau de la începerea în fapt a ostilităților și până la anunțarea încetării lor;

12. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Infrațiunea a fost săvârșită „de două sau mai multe persoane” atunci când la săvârșirea acesteia au participat cel puțin două persoane;

13. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) De protecție internațională beneficiază persoanele pentru care o astfel de protecție este prevăzută într-un tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte;

14. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) „Impozitele în quantum mare” sunt cele de peste trei mii de leve, iar “impozite în quantum deosebit de mare” sunt cele care depășesc douăsprezece mii de leve;

15. (Nou – Monitorul Oficial nr. 7 din 1999) „Funcționar străin” este persoana care îndeplinește:

- a) serviciul într-o instituție a unui stat străin;
- b) funcțiile încredințate de un stat străin, inclusiv de către o întreprindere sau o organizație de stat străină;
- c) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) serviciul sau mandatul încredințat de o organizație internațională, precum și serviciul într-o adunare parlamentară internațională ori într-un tribunal internațional;
- d) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) funcții de arbitru atribuite în conformitate cu legile unui stat străin.

16. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

17. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

18. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

19. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, abrogat Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006);

20. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial din 2009) „Grupul infracțional organizat” este o asociere structurată stabilă a trei sau mai multe persoane, în scopul săvârșirii în mod coordonat, în țară sau în străinătate, de infracțiuni pentru care este prevăzută o pedeapsă cu închisoarea mai mare de trei ani. Asocierea se va considera a fi structurată chiar și în absența unei distribuirii formale a funcțiilor între participanți, durata participării ori dezvoltării structurii;

21. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din anul 2007, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Sistem informatic” este orice dispozitiv independent sau ansamblu de dispozitive interconectate ori similare care, în executarea unui anumit program, asigură – sau numai unul dintre elementele sale asigură – prelucrarea automată a datelor, precum și a datelor informatice stocate, prelucrate, extrase sau transferate, protejarea și mentenanța acestora;

22. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Date informatice” reprezintă orice reprezentare a faptelor, informațiilor sau conceptelor într-o formă ce poate fi supusă prelucrării în sisteme informaționale, inclusiv un program care este capabil să determine un sistem informațional să execute o anumită funcție;

23. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Furnizor de servicii informatice” este orice persoană fizică sau juridică care oferă posibilitatea de a comunica printr-un sistem informatic

sau care procesează ori stochează date informatice pentru acest serviciu informatic sau pentru utilizatorii săi;

24. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) „Instrument de plată” este un mijloc material ce permite transferul banilor sau a valorilor bănești, în mod independent sau în conexiune cu alte mijloace;

25. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Rețea informatică” este un ansamblu de sisteme informaționale sau echipamente interconectate care oferă posibilitatea realizării unui schimb de date informatice;

26. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Program de calculator” reprezintă o serie de instrucțiuni informatice, capabile să determine un sistem informatic să realizeze anumite funcții;

27. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) „Virus informatic” este un program de calculator care se răspândește automat, împotriva voinței sau fără cunoștința utilizatorilor sistemelor informatice și care este conceput pentru a pune sistemele informatice sau rețelele de calculatoare în situații nedorite de către utilizatorii acestora ori de a produce rezultate nedorite;

28. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) „Materialul pornografic” este acel material obscen, inacceptabil sau incompatibil cu morala publică, realizat în orice mod, al cărui conținut înfățișează un comportament real sau simulat de desfrânare, interacțiune sexuală, inclusiv sodomie, masturbare, sadism sexual sau masochism, precum și prezentarea obscenă a organelor sexuale ale unei persoane.

29. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 2014, în vigoare de la 01.01.2015) „Plăți pentru asigurările obligatorii pentru asigurările sociale de stat sau pentru asigurări de sănătate în quantum mare” sunt cele care depășesc trei mii de leva, iar „plățile pentru asigurările obligatorii pentru asigurările sociale de stat sau pentru asigurările de sănătate în quantum deosebit de mare” sunt cele care depășesc douăsprezece mii de leva.

30. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) „Spectacol pornografic” este expunerea pe viu sau în timp real în fața altor persoane a prezentării obscene a organelor sexuale ale unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani, ori participarea unei asemenea persoane la o activitate de desfrânare reală sau simulată, raport sexual, inclusiv sodomie, masturbare, sadism sexual sau masochism, precum și expunerea obscenă a organelor sexuale ale unei persoane.

DISPOZIȚIE SPECIALĂ

Art. 94. Prevederile părții generale a prezentului Cod se aplică și infracțiunilor prevăzute de alte legi.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL I

Infrațiuni împotriva Republicii

SECȚIUNEA I

Trădarea

Art. 95. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, pentru a distruge, a submina sau a slăbi puterea în republică (stat), participă la o tentativă de lovitură de stat, în scopul preluării prin forță a puterii centrale sau la nivel local, ori la o rebeliune sau la o revoltă armată, se pedepsește cu închisoarea de la zece până la douăzeci de ani, cu detențiunea pe viață sau cu detențiunea pe viață, fără comutare.

Art. 96. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Acela care, pentru a submina sau a slăbi puterea republicii sau pentru a-i produce dificultăți, ia viața unui om de stat sau unei persoane publice, se pedepsește cu închisoare de douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

(2) Persoana care, din același motiv, produce o vătămare corporală gravă unei astfel de persoane, se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, în scopul menționat la alin. 1, prin incendiere, explozie, inundație sau o altă faptă, care prezintă pericol social, pricinuieste moartea uneia sau mai multor persoane, se pedepsește cu privare de libertate de la cincisprezece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 97. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, cu scopul menționat la articolul precedent, a săvârșit o infracțiune de pericol general, prevăzută de art. 349 sau 350, se pedepsește cu închisoare de la zece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 97a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985) (1) Persoana care, cu scopul menționat la art. 96 ține pe cineva ca ostatic, a cărui eliberare depinde de îndeplinirea unei anumite condiții de către stat, de către o organizație de stat sau publică ori de o terță parte se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Atunci când, în cazurile menționate la alineatul precedent, făptuitorul amenință că, în cazul în care condiția impusă de acesta nu va fi îndeplinită, va provoca moartea sau vătămarea corporală gravă a ostaticului, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

SECȚIUNEA II Trădarea și spionajul

Art. 98. (1) Persoana care instigă un stat străin sau un grup social din străinătate la război sau la o altă acțiune dușmănoasă împotriva republicii se pedepsește cu privare de libertate de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei ce acționează pentru a provoca război sau alte acțiuni ostile împotriva republicii.

Art. 99. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care ia viața unui reprezentant al unei țări străine pentru a provoca război sau tensiuni internaționale împotriva republicii se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață fără comutare.

(2) Pentru vătămarea corporală gravă a unei astfel de persoane, în același scop, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 100. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Cetățeanul bulgar care, pe timp de război declarat ori declanșat, intră voluntar în rândurile unei armate inamice sau al unui grup armat ori a participat la acțiuni ostile împotriva republicii sau sub orice formă trece de partea inamicului, se pedepsește cu închisoare de la zece până la douăzeci de ani, cu detențiune pe viață sau detențiune pe viață fără comutare.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și unui cetățean bulgar care ajută în orice mod un stat străin sau un grup social din străinătate în desfășurarea de acțiuni militare ori a altor acțiuni ostile împotriva republicii.

Art. 101. (1) Cetățeanul bulgar care părăsește țara ori care refuză să se întoarcă în țară în scopul de a se pune în slujba unui stat străin sau a unei organizații străine, spre a-i servi în dauna republicii se pedepsește cu închisoare de la trei până la zece ani.

(2) În cazul în care fapta este comisă de un militar, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 102. (1) Persoana care, pentru diminuarea capacității de apărare a republicii, provoacă revoltă sau nesupunere în armata bulgară sau dezertarea din aceasta, ori în același scop împiedică pregătirea sau înzestrarea acesteia, se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Dacă fapta a avut consecințe grave sau dacă a fost comisă pe timp de război, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 103 (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, în exercitarea unui funcțiuni de stat sau a unei misiuni pe lângă un guvern străin sau o organizație internațională, în mod deliberat le conduce în dauna republicii, se pedepsește cu privare de libertate de la zece la cincisprezece ani, precum și cu interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 9.

Art. 104. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care transmite sau colectează cu scopul de a le transmite unui stat străin sau unei organizații străine informații ce constituie secret de stat se pedepsește pentru spionaj cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare.

(2) În cazul în care făptuitorul dezvăluie în fața autorităților, în mod voluntar, infracțiunea săvârșită, la pedeapsă se aplică circumstanțe atenuante.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Informația ce constituie secret de stat se stabilește prin lege.

Art. 105. (1) Cel care s-a pus în slujba unui stat străin sau unei organizații străine, spre a-i servi drept spion, dacă nu a săvârșit o faptă prevăzută de articolul precedent se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă se predă voluntar autorităților.

SECȚIUNEA III Diversiune și sabotaj

Art. 106. (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care, pentru a slăbi puterea de stat sau pentru a-i produce dificultăți, distruge sau deteriorează clădirile publice, construcțiile, instalațiile, echipamentele, mijloacele de transport sau de comunicare ori alte proprietăți publice importante, se pedepsește pentru diversiune cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani, iar în cazuri grave – cu închisoare la 20 de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață fără posibilitatea comutării.

Art. 107. Persoana care, cu scopul de a slăbi puterea de stat sau de a-i crea dificultăți, perturbă sau subminează industria, transporturile, agricultura, sistemul monetar și de credit, alte sectoare economice sau agenți economici

individuali, precum și care utilizează entități guvernamentale, agenți economici sau organizații publice, le împiedică activitatea sau care nu-și îndeplinește activități economice importante ce i-au fost atribuite, se pedepsește pentru sabotaj cu închisoare de la trei până la zece ani, iar în cazurile deosebit de grave – cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

SECȚIUNEA IV Alte infracțiuni

(Modificat titlatură, Monitorul Oficial nr. 99 din 1989)

Art. 108. (Completat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din anul 2007) Persoana care propagă ideologii fasciste sau o altă ideologie antidemocratică, ori schimbarea prin forță a ordinii sociale și de stat instituite prin Constituția Republicii Bulgaria, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Persoana care în orice mod necinstește stema, drapelul sau imnul Republicii Bulgaria ori drapelul sau imnul Uniunii Europene se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de până la trei mii de leve.

Art. 108a. (Nou – Monitorul Oficial 92 din 2002) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare la 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, în scopul de a crea confuzie și teamă în rândul populației sau de a amenința sau de a obliga un organ al puterii de stat, un reprezentant al societății civile sau un reprezentant al unui stat străin sau al unei organizații internaționale, pentru a face sau pentru a omite să facă ceva, săvârșește o infracțiune potrivit prevederilor art. 115, art. 128, art. 142, art. 142a alin 3, pct.2, art. 143, art. 143a, art. 144 alin. 2, art. 170 alin. 3, art. 216, alin. 1 și 5, art. 319b – 319 d, art. 326, art. 330, art. 333, art. 334, art. 336a, art. 337, art. 339, art. 340, art. 341a, art. 341b, art. 341c, art. 344, art. 347, alin. 1, art. 348, art. 349, art. 350, art. 352, alin. 1, 2 și 3, art. 354, art. 356(f), art. 356(h), art. 356k, art. 356l și art. 356m, se pedepsește pentru terorism cu pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani, iar dacă a fost pricinuită moartea cuiva – cu pedeapsa închisorii de la cincisprezece la treizeci de ani, detențiunea pe viață ori detențiunea pe viață, fără comutare.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare 27 mai 2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care, în orice mod, direct sau indirect, colectează sau pune la dispoziție mijloace financiare ori

de altă natură, știind sau presupunând că acestea vor fi utilizate, în tot sau în parte:

1. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) în scopul săvârșirii uneia dintre faptele prevăzute la alineatele 1, 3, 4, 6 sau 7;

2. de către o organizație sau grupare, care are ca scop săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la alineatele 1 sau 3;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) de către o persoană care a săvârșit o faptă prevăzută la alineatele 1, 3, 4, 6 sau 7, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de la 3 la 12 ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011)

Persoana care recrutează sau instruiește indivizi ori grupuri de persoane în scopul săvârșirii unei infracțiuni prevăzută la alin. 1, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de la 2 la 10 ani.

(4) (nou – Monitorul Oficial nr. 74 din anul 2015) Persoana care se instruiește în scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute la alineatul 1 se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la opt ani;

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Făptuitorul de la alineatul 4 nu se pedepsește, dacă se predă voluntar autorităților, înainte de săvârșirea infracțiunii prevăzute la alineatul 1;

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Cetățeanul bulgar, care trece frontiera de stat a țării în scopul participării la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la alineatele 1-4, inclusiv împotriva altui stat, se pedepsește cu închisoarea de până la zece ani;

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa prevăzută la alineatul 6 se aplică și unui străin, care în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la alineatele 1-4, inclusiv împotriva altui stat, intră pe la frontiera de stat a Bulgariei sau stă ilegal pe teritoriul acesteia.

(8) (Anterior alineatul 3 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011, anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Obiectul infracțiunii prevăzute la alin. 2 se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 109. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care constituie sau conduce o organizație ori un grup ce intenționează să săvârșească infracțiuni menționate în prezentul capitol, se pedepsește cu pedeapsa închisorii până la doisprezece ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută pentru respectiva infracțiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care este membru al unei astfel de organizații sau al unui astfel de grup se pedepsește

cu pedeapsa închisorii de până la zece ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută pentru respectiva infracțiune.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din anul 2011, în vigoare de la 27.05.2011)

Atunci când organizația sau grupul intenționează să comită o infracțiune prevăzută la art. 108a, pedeapsa este:

1. potrivit alin. 1 – pedeapsa închisorii de la zece la douăzeci de ani;
2. potrivit alin. 2 – pedeapsa închisorii de la doi la douăzeci de ani;

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, anterior alineat 3, nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) Participantul într-o organizație sau grup care se predă de bunăvoie autorităților, dezvăluie tot ceea ce știe despre organizație sau grup și care facilitează astfel în mod substanțial descoperirea și dovedirea infracțiunilor săvârșite de acesta prevăzute în acest capitol, se pedepsește în condițiile art. 55.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, anterior alineat 4, numărul 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011) Nu se pedepsește participantul la o organizație sau grup, care de bunăvoie se predă autorității și denunță organizația ori grupul, mai înainte ca aceasta ori participantul să fi săvârșit o altă infracțiune prevăzută la prezentul capitol.

Art. 110. (1)(modificat, Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, nr. 92 din 2002, anterior textul art. 110 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)

Pentru actele preparatorii în vederea săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute de art. 95, 96, 99, 106, 107 și art. 108a, alin. 1., 6 sau 7 pedeapsa este închisoarea de până la șase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Străinul care se pregătește pe teritoriul țării pentru a săvârșirea în străinătate a infracțiunii prevăzute de art. 108a, alin. 1, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută la art. 108a alin. 1.

Art. 111. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989).

Art. 112. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, abrogat, nr. 99 din 1989).

Art. 112a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, abrogat, nr. 99 din 1989).

Art. 113. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989).

DISPOZIȚII SUPPLEMENTARE

Art. 114. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu suspendare și măsuri de supraveghere – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, nr. 103 din 2004)

Pentru infracțiunile prevăzute de prezentul capitol, instanța poate dispune interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6–10.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Pentru infracțiunile prevăzute la art. 95–107, art. 108a și 109, instanța poate dispune confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului.

CAPITOLUL II

Infrațiuni împotriva persoanei

SECȚIUNEA I

Omuciderea

Art. 115. Persoana care cu intenție ucide pe altul este pedepsită pentru omucidere cu pedeapsa închisorii de la zece la douăzeci de ani.

Art. 116. (1) (Anterior textul articolului 116 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pentruuciderea:

1. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 62 din 1997) unui funcționar, a unui reprezentant al societății civile, precum și a unui cadru militar, inclusiv dintr-o țară sau armată aliată ori prietenă, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau atribuțiilor sale, ori a unei persoane care beneficiază de protecție internațională;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) de către un funcționar, precum și de către o persoană publică, de către un membru al forței de poliție în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcției sale;

3. tatălui ori a mamei, precum și a unui fiu născut sau a unei fiice născute;

4. (completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) a unei femei însărcinate, a unui minor sau a mai mult de o persoană;

5. a unei persoane lipsite de posibilitatea de a se apăra;

6. într-un mod sau cu mijloace periculoase pentru viața mai multor persoane, în mod deosebit de chinuitor pentru persoana ucisă ori cu o cruzime extremă;

7. din interes material;

8. cu scopul de înlesni ori a ascunde o altă infracțiune;

8a. (Nou – Monitorul Oficial – 2013) în scopul furtului unui organ, țesut sau celule sau lichid al corpului victimei;

9. săvârșită cu premeditare;

10. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) săvârșită de o persoană ce acționează la comanda sau în îndeplinirea deciziei unui grup infracțional organizat;

11. (anterior punctul 10 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011) săvârșită prin urmărirea de acte de huliganism, rasism sau xenofobe și

12. (anterior punctul 11 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) reprezentând o recidivă periculoasă sau fiind săvârșită de o persoană care a săvârșit o altă infracțiune cu intenție prevăzută de articolul precedent sau de cel prezent, pentru care nu s-a pronunțat o condamnare,

(completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probațiune – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață ori detențiunea pe viață, fără comutare.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 153 din 1998, modificat și completat nr. 103 din 2004, completat, nr. 43 din 2005, modificat, nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 61 din 2013) Pentru uciderea unui judecător, procuror, anchetator, organ de poliție, polițist de investigație, executor judecătoresc de stat, executor judecătoresc privat și executor judecătoresc ajutor privat, precum și a unui funcționar vamal, a unui funcționar fiscal, a unui funcționar de la Agenția executivă pentru păduri, a unui funcționar din cadrul Ministerului mediului și al apelor, aflați în desfășurarea activității de control ori a unui specialist medical, a unui profesor (educator) în cursul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcțiilor lor, pedeapsa este închisoarea de la douăzeci la treizeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață, fără comutare.

Art. 117. (1) Actele preparatorii pentru omucidere se pedepsesc cu pedeapsa închisorii de la unu la șase ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care instigă o altă persoană să ucidă.

Art. 118. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 26 din anul 2010)

Pentru omorul săvârșit în urma unei stări de puternică tulburare, provocată de victimă prin violență, insulte grave ori calomnie sau altă acțiune ce contravine legii, urmare a căreia persoana vinovată sau rudele acesteia ar fi suferit sau ar fi putut suferi consecințe grave, pedeapsa este: în cazurile prevăzute la

art. 115 – pedeapsa închisorii de la unu la opt ani, iar în cazurile prevăzute la art. 116, alin. 1, pct. 1-6 – pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

Art. 119. Pentru omorul săvârșit cu depășirea limitelor legitimei apărări, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 120. Pentru omorul comis de o mamă asupra copilului pe timpul nașterii sau imediat după aceea, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 121. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru uciderea unui copil nou-născut cu aspect de monstru, părintele vinovat se pedepsește cu privarea de libertate de până la un an sau aplicarea măsurilor de probațiune.

Art. 122. (1) Persoana care pricinuieste moartea altuia din culpă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Dacă moartea este produsă cu o armă de foc sau cu o substanță otrăvitoare foarte toxică sau dacă a fost provocată moartea a două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 123. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care pricinuieste moartea altuia din ignoranță sau prin exercitarea cu neglijență a unei profesii sau a unei alte activități reglementate prin lege, ce constituie o sursă de pericol ridicat, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care, din culpă, pricinuieste moartea altuia prin acțiuni care se încadrează într-o profesie sau unei alte activități conform alineatului precedent pe care respectivul nu are dreptul să le exercite, se pedepsește cu închisoare de la doi la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă în cazurile de la alineatele precedente făptuitorul se afla în stare de ebrietate ori dacă a fost cauzată moartea a mai mult de o persoană, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(4) Dacă după săvârșirea faptei, făptuitorul a întreprins tot ce depinde de el pentru salvarea victimei, pedeapsa este următoarea: conform alin. 1 și 2 – pedeapsa închisorii de până la trei ani; conform alin. 3 – pedeapsa închisorii de până la cinci ani, iar în cazuri deosebit de grave – pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

Art. 124. (1) Persoana care provoacă altuia moartea din culpă, în urma unei vătămări corporale intenționate, se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani în caz de vătămare corporală gravă, de la doi la opt ani în caz de vătămare corporală moderată și de până la cinci ani pentru vătămare corporală redusă.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat– Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat– Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită într-o stare de iritare puternică cauzată de victimă prin violență, insulte grave ori calomnie sau altă acțiune contrară legii, ca urmare a căreia persoana vinovată sau rudele ei au avut sau pot avea consecințe grave, pedeapsa este: în caz de vătămare corporală gravă – privare de libertate de până la cinci ani; cu vătămare corporală moderată – închisoare de până la trei ani; pentru vătămare corporală redusă – privare de libertate de până la doi ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat– Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă vătămarea corporală în urma căreia a survenit moartea constituie recidivă periculoasă, pedeapsa este: în cazul vătămării corporale grave – pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani, iar în caz de vătămare corporală moderată – pedeapsa închisorii de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă fapta prevăzută de alineatele 1 sau 3 este săvârșită cu depășirea limitelor legitimei apărări, pedeapsa este: în cazul vătămării corporale grave, pedeapsa închisorii de până la cinci ani, al vătămării corporale medii, pedeapsa închisorii de până la patru ani, iar în caz de vătămare corporală ușoară, pedeapsa închisorii de până la doi ani.

Art. 125. Nu se pedepsește mama care din culpă provoacă moartea copilului său nenăscut sau nou-născut.

Art. 126. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, cu consimțământul unei femei gravide, îi ucide fătul în afara unei unități medicale acreditate sau cu încălcarea standardelor medicale stabilite și a bunelor practici medicale, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă vinovatul nu are studii superioare medicale sau a ucis fătul a două sau mai multe femei, pedeapsa este privarea de libertate de până la opt ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente e săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

(4) Femeia însărcinată nu răspunde penal cu privire la alineatele precedente, inclusiv pentru instigare și complicitate.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă uciderea fătului se face fără consimțământul femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă în ultimul caz a survenit moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Art. 127. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Persoana care, în orice mod, ajută sau determină pe altul la sinucidere, iar aceasta se produce sau se produce doar tentativa de sinucidere, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) În cazul aceleiași infracțiuni, comise împotriva unui minor sau împotriva unei persoane despre care vinovatul cunoaște că nu este în măsură să-și conducă acțiunile ori nu înțelege esența sau semnificația faptei, pedeapsa este închisoare de la trei la zece ani.

(3) Cel care, acționând cu cruzime sau umilind sistematic demnitatea unei persoane care are o dependență materială sau de altă natură față de acesta, îl aduce la sinucidere sau la tentativa de a se sinucide, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani.

SECȚIUNEA II Vătămarea corporală

Art. 128. (1) Persoana care îi provoacă altuia o vătămare corporală gravă, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Vătămarea corporală este gravă dacă s-a pricinuit: tulburarea prelungită a conștiinței; orbirea permanentă a unuia sau a ambilor ochi; surzenie permanentă; pierderea vorbirii; pierderea fertilității; desfigurarea care provoacă tulburarea definitivă a vorbirii sau a unui organ de simț; pierderea unui rinichi, a splinei sau a unui lob al plămânului; pierderea ori mutilarea piciorului sau a mâinii; o tulburare generală permanentă a sănătății care pune în primejdie viața.

Art. 129. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care provoacă vătămarea corporală medie a altuia, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani.

(2) Vătămarea corporală este medie dacă s-a pricinuit: slăbirea permanentă a vederii sau a auzului; îngreunarea permanentă a vorbirii, a mișcării membrilor, a corpului sau a gâtului, a funcțiilor organelor genitale, fără a provoca probleme de fertilitate; spargerea maxilarului sau a dinților, ducând la dificultăți de masticăție sau de vorbire; desfigurarea feței sau a altor părți ale corpului; tulburări permanente ale sănătății, care nu pun în primejdie viața, ori tulburarea sănătății, care pune temporar viața în pericol; leziuni prin penetrarea cavităților craniene, toracice și abdominale.

Art. 130. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care îi provoacă altuia o tulburare a sănătății, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 128 și 129, se pedepsește pentru vătămări corporale minore cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu măsuri de supraveghere.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru vătămări corporale ușoare, constând în provocarea de durere sau de suferință fără tulburări de sănătate, pedeapsa este închisoarea de până la șase luni sau cu suspendare sub supraveghere ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) Dacă în cazurile prevăzute la alineatele precedente, victima a răspuns imediat făptuitorului cu aceeași vătămare corporală, instanța îi poate absolve pe amândoi de pedeapsă.

Art. 131. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Pentru provocarea de vătămări corporale:

1. (modificat, Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) unui funcționar, unei persoane publice, precum și unui cadru militar, inclusiv dintr-o țară sau armată aliată ori prietenă, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcției sale, ori unei persoane care beneficiază de protecție internațională;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) de către un funcționar, precum și de către un reprezentant al societății civile, de către un membru al forțelor de poliție în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului sau funcției sale;

3. tatălui ori mamei;

4. (completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) unei femei însărcinate, unui minor sau a mai mult de o persoană;

5. în mod deosebit de chinuitor pentru victimă;

6. de către o persoană ce a săvârșit cu intenție infracțiunea de vătămare corporală gravă sau moderată, prevăzută de art. 128 și 129 sau la articolul de față pentru care nu s-a dispus condamnarea;

7. în mod repetat, dacă vătămarea corporală este gravă sau moderată;

8. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) comisă de o persoană ce acționează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;

9. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) într-un mod sau cu mijloace periculoase pentru viața mai multor persoane, ori cu o cruzime extremă;

10. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) din interes material;

11. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) cu scopul de înlăsa ori a ascunde o altă infracțiune;

12. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, nr. 26 din 2010, completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) săvârșite din motive de huliganism, rasism sau xenofobie,

(Exprimare nouă – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) pedeapsa este închisoarea: de la trei la cincisprezece ani pentru vătămarea corporală gravă; de la doi ani la cinci ani pentru vătămarea corporală moderată; de până la trei ani pentru vătămarea corporală ușoară prevăzută la art. 130 alin. 1, și de până la un an sau cu probațiune conform art. 130 alin. 2.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 61 din 2013)

Pentru provocarea vătămării corporale a unui judecător, procuror, anchetator, organ de poliție, polițist de investigație, executor judecătoresc de stat, executor judecătoresc privat și executor judecătoresc ajutor privat, precum și a unui funcționar vamal, a unui funcționar fiscal, a unui funcționar de la agenția executivă pentru păduri, a unui funcționar din Ministerul mediului și al apelor aflați în desfășurarea activității de control sau a unui specialist medical, a unui profesor (educator) în cursul sau în legătură cu îndeplinirea sarcinilor sau funcțiilor acestora, pedeapsa este închisoarea:

1. de la cinci până la cincisprezece ani în caz de vătămare corporală gravă;
2. de la trei la zece ani în cazul unei vătămări corporale medii;
3. de la un an la cinci ani în caz de vătămare corporală minoră, conform art. 130 alin. 1;
4. până la trei ani în caz de vătămare corporală minoră, conform art. 130 alin. 2.

Art. 131a. (Anterior alin. 2, art. 131 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la de la 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu suspendare sub supraveghere – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazurile de recidivă periculoasă, pedeapsa este: în caz de vătămare corporală gravă, pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani, iar în caz de vătămare corporală moderată, pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Art. 132. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986)

Pentru vătămări corporale, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 131a, pricinuite altcuiva într-o stare de tulburare extremă, pricinuită de victimă prin violență, insulte grave ori calomnie sau altă acțiune ce contravine legii, în urma căreia persoana vinovată sau rudele ei au suferit sau ar fi putut suferi consecințe grave, pedeapsa este:

1. pedeapsa închisorii de până la trei ani pentru vătămare corporală gravă;
2. pedeapsa închisorii de până la un an pentru vătămare corporală moderată;
3. pedeapsa închisorii de trei luni sau pedeapsa cu suspendare sub supraveghere de până la șase luni, pentru vătămare corporală minoră, conform art. 130 alin. 1;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pedeapsa sub supraveghere de până la șase luni sau amendă de până la trei sute de leve, conform art. 130 alin. 2.

(2) Pedepsele prevăzute la alineatele anterioare se aplică și în cazurile de vătămare corporală cu depășirea limitelor legitimei apărări.

Art. 133. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care produce din culpă vătămarea corporală gravă sau moderată a altuia se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

Art. 134. (1) Persoana care pricinuieste altuia o vătămare corporală gravă sau moderată ca urmare a necunoașterii ori din cauza îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor profesionale sau a altei activități reglementate din punct de vedere legal, constituind o sursă de pericol sporit se pedepsește:

1. cu pedeapsa închisorii de până la trei ani în cazul vătămării grave și

2. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 în 2006, în vigoare de la 01.01.2006) cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu suspendare sub supraveghere în cazul vătămării corporale medii.

(2) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Persoana care din culpă pricinuieste altuia o vătămare corporală gravă sau moderată prin acțiuni ce intră sub incidența unei profesii sau a unei activități prevăzute la alineatul precedent, pe care nu avea dreptul s-o exercite, se pedepsește pentru vătămare gravă cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani, iar pentru vătămare corporală moderată – cu pedeapsa închisorii de până la trei ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Dacă în cazurile de la alineatele precedente, făptuitorul se afla sub influența băuturilor alcoolice sau dacă s-a produs rănirea a mai mult de o persoană, pedeapsa este închisoarea de la unu la șase ani, în caz de vătămare corporală gravă și închisoarea de până la cinci ani în caz de vătămare corporală moderată.

(4) În cazul în care făptuitorul a făcut tot ceea ce a depins de el pentru a acorda ajutor victimei, de aceasta se va ține seama ca circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei.

Art. 135. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana care, știind că suferă de o boală venerică, infectează o altă persoană cu aceeași boală, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și cu amendă de până la două sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Dacă, în cazul alineatului precedent, persoanele infectate sunt minori cu vârsta sub 16 ani sau sunt infectate mai mult de două persoane, pedeapsa este privarea de libertate de până la cinci ani ori amendă de până la cinci sute de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana care, știind că suferă de o boală venerică, infectează din culpă o altă persoană cu aceeași boală, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la două sute de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana care, prin relații sexuale sau în alt mod, pune o altă persoană în pericol de a fi infectată cu o boală venerică, se pedepsește cu închisoarea până la șase luni sau cu amendă de până la două sute de leve.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997) Persoana suferind de o boală venerică, care refuză să primească tratament sau se abate de la tratamentul obligatoriu obișnuit, se pedepsește cu amendă de până la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

(6) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la 6 luni.

SECȚIUNEA III Punerea în primejdie

Art. 136. (1) (Anterior textul art. 136 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă regulile stabilite pentru a proteja securitatea muncii și care astfel pune în primejdie viața sau sănătatea lucrătorilor se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu mustrare publică.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care, ca urmare a unei fapte menționate la alineatul precedent, viața sau sănătatea lucrătorilor este pusă în primejdie din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

Art. 137. Se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani persoana care pune în primejdie o persoană lipsită de posibilitatea de a se proteja singură, din cauza vârstei minore, a vârstei înaintate, a bolii sau, în general, din cauza neputinței, astfel încât viața acestuia să se fi aflat în pericol, și, cunoscând acest lucru, nu îi acordă ajutor.

Art. 138. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în mod deliberat, nu acordă ajutor unei persoane pe care era obligat s-o îngrijească și a cărei viață se află în primejdie și este lipsită de posibilitatea de a se proteja singură, din cauza vârstei minore, a vârstei înaintate, a bolii sau, în general, din neputință, atunci când i-ar fi putut acorda ajutor, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

Art. 139. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în caz de pericol iminent pentru viața altuia, nu acordă ajutorul pe care l-ar putea da, fără a-și pune propria viață în pericol ori a altei persoane, se pedepsește cu suspendare sub supraveghere de până la șase luni sau cu amendă de la o sută până la trei sute de leve.

Art. 140. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Conducătorul unui mijloc de transport care, după un accident rutier în care a fost implicat, nu acordă ajutorul necesar victimei, ajutor pe care ar fi putut să-l acorde, fără a-și pune propria viață în pericol ori a altei persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

Art. 141. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care exercită o profesie medicală în cazul în care, după ce a fost solicitată, nu acordă ajutor unui pacient sau al unei femei aflate în timpul nașterii, fără un motiv întemeiat, se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care persoana vinovată cunoștea că bolnavul ori femeia care naștea se afla într-o situație periculoasă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, obligată fiind să acorde ajutor unui pacient, nu-i acordă ajutorul respectiv, fără motive întemeiate, se pedepsește cu probațiune de până la șase luni ori cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

SECȚIUNEA IV

Răpirea și lipsirea ilegală de libertate

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

Art. 142. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care răpește o persoană se pedepsește cu închisoarea de la trei la șase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedepsa este închisoarea de la șapte la cincisprezece ani, atunci când:

1. făptuitorul era înarmat;
2. fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane;
3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) persoana răpită este o femeie gravidă sau care nu a împlinit 18 ani;
4. persoana răpită beneficiază de protecție internațională;
5. fapta a fost săvârșită împotriva a două sau mai multe persoane;
6. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) fapta este săvârșită de o persoană care se ocupă cu activități de pază, de către un angajat dintr-o organizație ce desfășoară activități de securitate sau de asigurare, de către o persoană ce acționează la dispozițiile unei astfel de organizații sau care se prezintă ca acționând în baza unei astfel de dispoziții, de către o persoană din cadrul Ministerului de Interne sau de către orice persoană ce se prezintă ca atare;

7. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) răpirea este săvârșită în scopul obținerii unui câștig material ori pentru ca persoana să fie scoasă din țară;

8. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, amendat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) fapta este săvârșită de o persoană la comanda sau pentru punerea în aplicare a unei decizii a unei organizații ori a unui grup, indicat la art. 321a sau a unui grup infracțional organizat.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedepsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață, precum și confiscarea în tot sau în parte a averii persoanei vinovate, atunci când:

1. fapta a fost săvârșită în mod repetat sau constituie recidivă periculoasă;
2. în urma săvârșirii faptei au rezultat consecințe deosebit de grave;
3. față de persoana răpită s-a manifestat o cruzime deosebită;
4. fapta a fost săvârșită într-un mod deosebit de chinuitor sau primejdios pentru sănătatea persoanei răpite;

5. eliberarea persoanei răpite este pusă în relație de dependență cu îndeplinirea unei condiții stabilite din partea unei terțe părți;

(4) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010).

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Actele preparatorii, instigarea ori asocierea în vederea săvârșirii infracțiunii prevăzute la prezentul articol se pedepsesc cu închisoarea de la un la șase ani.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazurile prevăzute la alin. 1-5, făptuitorul se pedepsește în condițiile art. 55, dacă se predă voluntar organelor autorității de stat, dezvăluie toate informațiile cunoscute cu privire la infracțiunile săvârșite, înlesnind în acest fel descoperirea și dovedirea infracțiunilor.

Art. 142a. (Anterior articolul 142 – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, nr. 26 din 2010) Persoana care lipsește de libertate în mod ilegal pe cineva, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta a fost săvârșită de către un funcționar sau de un reprezentant societății civile, cu încălcarea mandatului său sau a funcției sale ori de către o persoană, conform art. 142, alin. 2, pct. 6 și 8, pedeapsa este privare de libertate de la doi la opt ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă față de o gravidă sau față de un minor, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Anterior alineat 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) În cazul în care fapta menționată la alineatele precedente a fost comisă într-un mod chinuitor ori care pune în primejdie sănătatea persoanei vătămate sau dacă lipsirea de libertate a durat mai mult de două zile, pedeapsa este privarea de libertate de la trei la doisprezece ani.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 50 din 1995, anterior alin. 4, nr. 62 din 1997, modificat nr. 26 din 2010) Pedeapsa prevăzută în alineatul precedent se aplică și persoanei care plasează în mod conștient sau reține o persoană sănătoasă într-o unitate de boli psihice.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat, nr. 50 din 1995).

SECȚIUNEA V

Constrângerea

Art. 143. (modificat, Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Anterior text al articolului 143 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Cel care îl constrânge pe altul să săvârșească sau să sufere ceva împotriva voinței sale, pentru aceasta folosind forța, amenințând sau abuzând de autoritatea sa, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta este comisă de o persoană menționată în art. 142, alin. 2, pct. 6 și 8, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat și completat nr. 103 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat, nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011)

Atunci când constrângerea se exercită asupra unui judecător, procuror, anchetator, organ de poliție, polițist de investigație, executor judecătoresc de stat, executor judecătoresc privat și executor judecătoresc ajutor privat, precum și a unui funcționar vamal, a unui funcționar fiscal, a unui funcționar de la agenția executivă pentru păduri, a unui funcționar din Ministerul mediului și al apelor, aflați în desfășurarea activității de control ori în legătură cu îndeplinirea sarcinilor sau funcțiilor sale, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1: pedeapsa închisorii de la doi la opt ani;
2. în cazurile de la alin. 2: pedeapsa închisorii de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 143a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985)

(1) Persoana care reține pe cineva ca ostatic, a cărui eliberare se pune în stare de dependență de îndeplinirea unei anumite condiții de către stat, de către o organizație de stat sau publică ori de către un terț, se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

(2) Dacă în cazurile menționate la alineatul precedent, făptuitorul amenință că, în cazul în care condiția impusă de acesta nu este îndeplinită, va provoca moartea sau vătămarea corporală gravă ori moderată a deținutului, pedeapsa este închisoarea de la doi la zece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă de o persoană menționată la articolul 142, alin. 2, pct. 6 și 8, pedeapsa este:

1. la alin. 1: pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani;
2. la alin. 2: pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Art. 144. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 25 din 2010) Persoana care amenință pe altul cu o infracțiune împotriva persoanei ori proprietății sale sau împotriva persoanei sau proprietății rudelor sale și această amenințare ar putea să provoace o teamă justificată că s-ar putea realiza, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pentru o amenințare adresată unui funcționar sau unui reprezentant al societății civile cu ocazia exercitării serviciului ori funcției sale sau împotriva unei persoane care beneficiază de protecție internațională, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare – 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probațiune – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă făptuitorul a amenințat cu moartea sau dacă fapta a fost săvârșită de o

persoană menționată la art. 142 alin. 2 pct. 6 și 8, pedeapsa este închisoarea de până la șase ani.

SECȚIUNEA VI

Divulgarea unui secret străin

Art. 145. (1) (Textul precedent al art. 145, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care divulgă în mod ilegal un secret străin, periculos pentru bunul renume al cuiva, care i-a fost încredințat lui sau care i-a devenit cunoscut în legătură cu profesia sa, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de o sută până la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Persoana care dezvăluie secretul adopției cu intenția de a provoca consecințe dăunătoare persoanei adoptate, adoptatorului sau familiei acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu probațiune, iar în cazul în care faptele au avut consecințe grave – la pedeapsa cu închisoarea de până la un an.

Art. 145a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Persoana care utilizează informațiile culese prin folosirea unor mijloace specifice, în alt scop decât acela pentru care a fost destinată de a proteja siguranța națională sau în scopul procesului penal, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și amendă de până la cinci sute de leve.

(2) În cazul în care infracțiunea este comisă de un funcționar care a dobândit informația sau i-a fost dezvăluită în cadrul serviciului său, pedeapsa este închisoarea de la unu la cinci ani și amendă de până la cinci mii de leve.

(3) În cazurile prevăzute la alineatul precedent, instanța poate dispune interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

SECȚIUNEA VII

Insulta și calomnia

Art. 146. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 21 din 2000) Acela ce spune sau săvârșește o faptă înjositoare pentru onoarea ori demnitatea altuia în prezența sa, se pedepsește pentru insultă cu o amendă de la o mie la trei mii de leve. În acest caz, instanța poate impune și muștrare publică.

(2) Dacă persoana insultată răspunde imediat cu o insultă, instanța îi poate exonera pe amândoi de pedeapsă.

Art. 147. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 21 din 2000) Persoana care dezvăluie o împrejurare rușinoasă pentru altă

persoană sau îi impută o infracțiune este pedepsit pentru calomnie cu amendă de la trei mii la șapte mii de leve și cu muștrare publică.

(2) Fapta nu va fi pedepsită dacă se dovedește că împrejurările dezvoltate ori infracțiunile imputate sunt adevărate.

Art. 148. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 21 din 2000) Pentru insulta:

1. făcută în public;
 2. răspândită printr-o publicație tipărită ori în alt mod;
 3. adresată unui funcționar ori unui reprezentant al societății civile în legătură cu sau în exercitarea serviciului ori a funcției sale și
 4. din partea unui funcționar ori din partea unui reprezentant societății civile în timpul sau în exercitarea serviciului ori a funcției sale;
- pedeapsa este amenda de la trei mii la zece mii de leve și o muștrare publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 21 din 2000)

Pentru calomnie, săvârșită în condițiile alineatului precedent, precum și pentru calomnia în urma căreia s-au produs consecințe grave, pedeapsa este amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve și muștrare publică.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 pct. 1, își poate găsi aplicare art. 146 alin. 2.

Art. 148a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 21 din 2000) Persoana care dezvoltă verbal, printr-o publicație tipărită sau în alt mod, circumstanțe ori afirmații despre o altă persoană, pe baza informațiilor obținute ilegal din arhivele Ministerului de Interne, se pedepsește cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

SECȚIUNEA VIII

Desfrânarea

Art. 149. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, nr. 75 din 2006)

Persoana care acționează pentru a incita sau pentru a satisface o dorință sexuală fără copulație față de o persoană cu vârsta sub 14 ani se pedepsește pentru desfrânare cu închisoarea de la unu la șase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa pentru desfrânare este închisoarea de la doi la opt ani, atunci când este săvârșită:

1. prin utilizarea forței sau amenințărilor;
2. prin aducerea victimei într-o stare de neajutorare;
3. prin utilizarea stării de neajutorare a victimei;
4. prin utilizarea unei situații de dependență ori de supraveghere;
5. cu privire la o persoană a cărei îndeletnicire este prostituția.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, nr. 38 din 2007) Dacă fapta de la alineatele precedente este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) Pentru desfrânare pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani:

1. dacă a fost săvârșită de două sau mai multe persoane;

2. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) dacă este săvârșită cu privire la o persoană care nu înțelege esența ori importanța celor săvârșite;

3. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997);

4. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997);

- (5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

Pentru desfrânare pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani:

1. dacă desfrânarea s-a produs cu două sau mai multe persoane minore;

2. dacă a fost produsă o vătămare corporală gravă sau dacă a urmat o tentativă de sinucidere;

3. dacă reprezintă o recidivă periculoasă;

4. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) în situația în care constituie un caz deosebit de grav.

Art. 150. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 89 din 1976, nr. 107 din 1996, nr. 75 din 2006)

(1) (Anterior textul art. 150, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat, nr. 26 din 2010) Persoana care acționează pentru a incita sau pentru a satisface o dorință sexuală fără copulație față de o persoană de peste 14 ani, prin uz de forță ori amenințări, sau folosind starea de neajutorare a victimei ori prin aducerea ei într-o asemenea stare sau prin utilizarea unei situații de dependență ori tutelă, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat, nr. 26 din 2010) Cazurile deosebit de grave se pedepsesc cu închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 151. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Persoana care întreține un act sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani, în măsura în care fapta nu constituie o infracțiune conform art. 152 se pedepsește cu închisoarea de la doi la șase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârșită:

1. cu un minor prin folosirea unei situații de dependență ori tutelă,
2. cu privire la o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani și care se ocupă cu prostituția;
3. de către două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat, nr. 26 din 2010, anterior textul alineatului 3 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care întreține un raport sexual cu o persoană care a împlinit vârsta de 14 ani, dar care nu înțelege esența sau semnificația celor săvârșite, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

Art. 152. (1) Persoana care întreține un act sexual cu o persoană de sex feminin:

1. lipsită de posibilitatea de a se apăra și fără consimțământul ei;
 2. pe care o determină în acest sens prin forță ori amenințări;
 3. pe care o aduce într-o stare de neajutorare,
- se pedepsește pentru viol la pedeapsa închisorii de la doi la opt ani.

(2) Violul se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani:

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă persoana violată nu a împlinit optsprezece ani;

2. dacă este rudă descendentă;
3. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă este săvârșit în mod repetat.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Violul se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani:

1. dacă este săvârșit de două sau mai multe persoane;
2. dacă a fost produsă o vătămare corporală moderată;
3. dacă a fost urmat de o tentativă de sinucidere;
4. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

dacă este săvârșit cu scopul atragerii în acțiuni ulterioare de desfrânare ori prostituție;

5. (fostul punct 4 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)
- dacă reprezintă o recidivă periculoasă.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Violul se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani:

1. dacă persoana violată nu a împlinit paisprezece ani;
2. dacă a fost pricinuită o vătămare corporală gravă;
3. dacă a urmat sinuciderea;
4. dacă reprezintă un caz deosebit de grav.

Art. 153. (modificat, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Persoana care întreține un raport sexual cu o persoană, obligând-o la acesta prin utilizarea dependenței materiale sau de serviciu față de el, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 154. Actul sexual între ascendenți și descendenți, între frați și surori și între adoptatori și adoptați se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 154a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul art. 154a, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care săvârșește acte de desfrânare sau întreține un raport sexual cu un minor care se ocupă cu prostituția, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârșită în mod repetat sau de către două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani.

Art. 155. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 92 din 2002, nr. 26 din 2004, nr. 75 din 2006) Persoana care determină o altă persoană să se prostitueze sau să comită un act de desfrânare ori act sexual se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 62 din 1997, nr. 75 din 2006) Persoana care oferă sistematic spațiu diferitelor persoane pentru raporturi sexuale sau pentru desfrânare, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, nr. 75 din 2006) În cazul în care faptele prevăzute la alin. 1 și 2 sunt săvârșite din interes material, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amenda de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Persoana care determină sau forțează o altă persoană să utilizeze substanțe narcotice sau similare acestora în scopul prostituției, al actelor sexuale sau a desfrânării ori a realizării de raporturi sexuale sau acte de satisfacere sexuală cu o persoană de același sex, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și cu amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat, nr. 75 din 2006, modificat, nr. 38 din 2007) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1-4 a fost comisă:

1. de către o persoană ce acționează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;

2. față de o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau fără discernământ;

3. față de două ori mai multe persoane;

4. în mod repetat;

5. în condițiile unei recidive periculoase,

pedeapsa în cazurile prevăzute la alin. 1 și 2 este închisoarea de la doi la opt ani și amenda de la cinci mii la cincisprezece mii de leve, în cazurile prevăzute

la alin. 3, închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la zece mii la douăzeci și cinci de mii de leve, iar în cazurile prevăzute la alin. 4, închisoarea de zece până la douăzeci de ani și amendă de la o sută la trei sute de mii de leve.

(6) (Anterior alineatul 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alineatul 4, nr. 21 din 2000, abrogat, nr. 75 din 2006).

(7) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, fostul alin. 5, nr. 21 din 2000, modificat, nr. 92 din 2002, în vigoare de la – 1 ianuarie 2005, cu privire la pedeapsa cu probațiune – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, abrogat, nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005).

Art. 155a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015)

(1) Persoana care prin orice tehnologie informațională sau de comunicații furnizează sau colectează date cu privire la o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, în scopul contactării acesteia pentru a săvârși acte de desfrânare, acte sexuale, relații sexuale ori prostituție, pentru crearea de materiale pornografice sau pentru participarea la spectacole pornografice, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și o amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanelor care, în scopul săvârșirii de acte de desfrânare, copulație sau raporturi sexuale, intră în contact cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin folosirea utilizarea tehnologiei informaționale sau de comunicații sau în alt mod.

Art. 155b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul art. 155b, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Persoana care înduplecă o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani să ia parte sau să observe acte sexuale reale, virtuale sau simulate între persoane de același sau de sexe diferite, ori expunerea obscenă a organelor sexuale umane, sodomie, masturbare, sadism sexual sau masochism, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită:

1. prin folosirea forței sau amenințări;
2. prin utilizarea unei situații de dependență sau supraveghere;
3. de către două sau mai multe persoane.

Art. 155c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care prin utilizarea forței sau prin amenințări, ori prin utilizarea unei situații de dependență sau de supraveghere înduplecă o persoană minoră să participe la o acțiune reală, virtuală sau simulată de desfrânare, copulație, raport sexual, inclusiv de sodomie, masturbare, sadism sau masochism sexual, precum și de expunere obscenă a organelor sexuale umane, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

Art. 156. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (Textul fostului art. 156, modificat – Monitorul Oficial, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care răpește o altă persoană în scopul de a fi oferită pentru fapte de desfrânare, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și cu amendă de până la o mie de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

Pedeapsa este închisoarea de la cinci la doisprezece ani atunci când:

1. persoana răpită nu a împlinit 18 ani;
2. persoana răpită a fost oferită pentru fapte de desfrânare, sau
3. răpirea persoanei are drept scop oferirea acesteia pentru fapte de desfrânare în afara granițelor țării.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amenda de la cinci mii la douăzeci de mii de leve, atunci când:

1. fapta este comisă de o persoană ce acționează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;
2. persoana răpită a fost oferită în scopul săvârșirii de fapte de desfrânare în afara granițelor țării;
3. fapta reprezintă recidivă periculoasă.

Art. 157. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care întreține relații sexuale sau acțiuni de satisfacere sexuală cu o persoană de același sex, făcând în acest sens uz de forță ori amenințări, sau utilizând o situație de dependență ori de tutelă, precum și cu o persoană care nu are posibilitatea de a se autoapăra, se pedepsește cu închisoarea de la doi până la opt ani.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este comisă cu privire la o persoană care nu a împlinit vârsta de 14 ani, pedeapsa este privarea de libertate de la trei la doisprezece ani.

(3) Persoana care întreține acte sexuale sau relații de satisfacere sexuală cu o persoană de același sex care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoarea de la doi la șase ani.

(4) Persoana care întreține raporturi sexuale sau acte de satisfacere sexuală cu o persoană de același sex, care a împlinit vârsta de 14 ani dar care nu înțelege esența sau semnificația celor săvârșite, se pedepsește cu închisoarea de la doi la șase ani.

(5) Atunci când fapta prevăzută la alin. 4 este comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 14 ani, care se ocupă cu prostituția, pedeapsa este de la doi ani la opt ani.

(6) Persoana care săvârșește un raport sexual sau acțiuni de satisfacere sexuală cu o persoană de același sex, care nu a împlinit 14 ani, dar care nu

înțelege natura ori importanța celor comise se pedepsește cu închisoarea de la doi la șase ani.

(7) Atunci când faptele prevăzute la alineatele 1-6 constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani.

Art. 158. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015)

Art. 158a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) (1) Persoana care în orice mod rcolează, ajută sau folosește o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani ori grupuri de asemenea persoane să participe la spectacole pornografice, se pedepsește cu închisoarea până la șase ani.

(2) Persoana care obligă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani ori un grup format din asemenea persoane să participe la un spectacol pornografic, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani.

(3) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 și 2 este săvârșită împotriva unei persoane care nu a împlinit 14 ani, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

(4) Dacă în urma faptei a rezultat un beneficiu material, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1 și 2 – închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve

2. în cazurile de la alin. 3 – închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve.

(5) Persoana care observă un spectacol pornografic, în cadrul căruia participă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, se pedepsește cu închisoarea până la trei ani.

Art. 158b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Cu privire la infracțiunile prevăzute la articolele 149-157 sau art. 158a, instanța poate impune și pedeapsa interzicerii unor drepturi prevăzută la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 159. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care creează, expune, prezintă, difuzează, oferă, vinde, închiriază sau distribuie în alt mod materiale pornografice se pedepsește cu închisoare de până la un an și cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care distribuie prin intermediul tehnologiilor informaționale sau de comunicații sau printr-un alt mod similar un material pornografic se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și cu amendă de la una mie la trei mii de leve.

(3) (Fostul alin. 2, modificat Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care expune, prezintă, oferă, vinde, închiriază sau distribuie în alt mod material pornografic unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pentru faptele prevăzute la alin. 1–3, pedeapsa este închisoarea de până la șase ani și amenda de până la opt mii de leve, dacă:

1. pentru crearea materialului pornografic este folosită o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau o persoană care arată în acest fel.

2. la crearea unui material pornografic este utilizată o persoană care nu înțelege natura sau semnificația celor săvârșite;

3. este săvârșită de două sau mai multe persoane;

4. este săvârșită în mod repetat.

(5) (Fostul alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1-4 este săvârșită de către o persoană ce acționează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani și amenda de până la zece mii de leve, iar instanța poate dispune și confiscarea în tot sau în parte a averii făptuitorului.

(6) (Anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care păstrează sau dobândește pentru sine sau pentru altul prin intermediul tehnologiilor informaționale sau de comunicații sau în alt mod, material pornografic la crearea căruia a fost folosită o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, sau o persoană care arată în acest fel, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la două mii de leve.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedeapsa prevăzută la alin. 6 i se aplică și persoanei care, în mod conștient, prin intermediul tehnologiilor informaționale sau de comunicații realizează accesează un material pornografic, la crearea căruia a fost utilizată o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau a unei persoane care arată similar.

(8) Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) În cazurile prevăzute la alineatele 1–7, instanța poate impune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(9) (Anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, anterior alin. 7 – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori este înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

SECȚIUNEA IX

Traficul de persoane

(Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Art. 159a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013) Persoana care recrutează, transportă, ascunde sau primește persoane singure sau grupuri de persoane în scopul de a fi folosite pentru acte de desfrânare, pentru muncă forțată, pentru prelevarea de organe sau pentru a fi ținute în supunere forțată, indiferent de consimțământul lor, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani și cu amendă de la trei mii la doisprezece mii de leve.

(2) Atunci când fapta prevăzută de alin. 1 este săvârșită:

1. împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
2. prin constrângerea sau inducerea în eroare a persoanei;
3. prin răpire sau lipsire ilegală de libertate;
4. făcând uz de starea de dependență;
5. prin abuz de putere;
6. prin promiterea, acordarea sau primirea de beneficii,

(Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și amendă de până la zece mii de leve.

(3) (Nou, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat nr. 27 din 2009) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită împotriva unei femei însărcinate în scopul vânzării copilului, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani și amendă de la douăzeci de mii la cincizeci mii de leve.

Art. 159b. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cel care recrutează, transportă, ascunde sau primește persoane singure sau grupuri de persoane și le trece peste granița țării, în scopul menționat de art. 159a alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la trei la doisprezece ani și cu amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(2) (Completat, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat nr. 27 din 2009) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a fost săvârșită în condițiile art. 159a alin. 2 și 3, pedeapsa este închisoarea de la cinci la doisprezece ani și amenda de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve.

Art. 159c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013) Persoana care folosește o persoană, care a fost victimă a infracțiunii de trafic de persoane, pentru a săvârși acte de desfrânare, muncă silnică, prelevarea de organe sau pentru menținerea acesteia într-o stare de supunere forțată, indiferent de consimțământul acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 159d. (Anterior textul art. 159, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Atunci când fapta prevăzută la art. 159a – 159c constituie recidivă periculoasă ori este săvârșită la comanda sau în îndeplinirea deciziei unui grup infracțional organizat, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la douăzeci de mii la o sută de mii de leve, iar instanța poate dispune și confiscarea totală sau parțială a averii făptuitorului.

DISPOZIȚIE SUPLIMENTARĂ

Art. 160. (1) (Anterior textul art. 160 – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978, modificat, nr. 26 din 2010) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 116, alin. 1, pct. 2, art. 123, art. 126, art. 131, alin. 1, pct. 2, art. 134, art. 142, alin. 2 și 3, instanța poate dispune interzicerea unor drepturi în temeiul art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978, abrogat, nr. 28 din 1982).

DISPOZIȚIE SPECIALĂ

Art. 161. (1) (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat, nr. 89 din 1986, modificat, nr. 50 din 1995, nr. 21 din 2000, textul fostului art. 161, nr. 92 din 2002, modificat, nr. 26 din 2004) Pentru vătămare corporală ușoară prevăzută de art. 130 și 131, alin. 1, pct. 3–5, pentru vătămare corporală ușoară și moderată, prevăzută de art. 132, pentru infracțiunile prevăzute la art. 144, alin. 1, art. 145, art. 146–148a, precum și pentru vătămarea corporală prevăzută de art. 129, 132, 133 și 134, pricinuită unui ascendent, descendent, soț, frate sau soră, urmărirea penală este pusă în mișcare în urma plângerii prealabile a persoanei vătămate.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 133, art. 135, alin. 1, 3 și 4 și la art. 139–141, urmărirea penală pe dreptul comun se declanșează urmare a plângerii prealabile a persoanei vătămate la parchet și nu poate fi oprită la cererea acesteia.

CAPITOLUL III

Infracțiuni împotriva drepturilor cetățenilor

SECȚIUNEA I

Infracțiuni împotriva egalității cetățenilor

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011,
în vigoare de la 27.05.2011)

Art. 162. (1) (modificat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) Persoana care, prin cuvântări, presă ori alte mijloace

de informare în masă, prin sisteme electronice de informare sau în alt mod face propagandă sau instigă la discriminare, violență sau ură pe motive de rasă, naționalitate sau apartenență etnică, se pedepsește cu închisoare de la un an la patru ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve, precum și cu muștrare publică.

(2) (modificat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, nr. 33 din 2011, în vigoare la data de 27.05.2011) Cel care folosește violența împotriva altuia ori îi distruge proprietatea pe motiv de rasă, cetățenie, naționalitate, religie sau convingeri politice, se pedepsește cu închisoare de la un an la patru ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve, precum și cu muștrare publică .

(3) (modificat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cel care constituie sau conduce o organizație ori un grup ce-și propune să săvârșească faptele prevăzute la alin. 1 și 2 ori permite sistematic săvârșirea unor astfel de fapte, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de la zece mii la treizeci de mii de leve, precum și cu muștrare publică.

(4) Cel care este membru într-o astfel de organizație sau grup se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și muștrare publică.

(5) (Nou, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, în ceea ce privește pedeapsa cu probațiune – modificat, Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la – 1 ianuarie 2004, abrogat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004).

Art. 163. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoanele care participă la o mulțime adunată în scopul atacării unor grupuri din populație, cetățeni sau proprietăți ale acestora în legătură cu cetățenia, naționalitatea sau rasa, se pedepsesc astfel:

1. instigatorii și conducătorii – cu închisoarea de până la cinci ani;
2. toți ceilalți, cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(2) Dacă mulțimea sau unii dintre participanți sunt înarmați, pedeapsa este:

1. pentru instigatori și conducători – închisoarea de la un an la șase ani;
2. toți ceilalți, închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă s-a săvârșit un atac și ca urmare a acestuia s-au produs vătămări corporale grave sau moartea, instigatorii și conducătorii se pedepsesc cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar toți ceilalți – cu închisoarea de până la cinci ani, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea.

SECȚIUNEA II

Infrațiuni împotriva credinței religioase

Art. 164. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) (1) (Completat

– Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care predică sau instigă la discriminare, violență sau ură pe baze religioase prin cuvântări, presă sau alte mijloace de informare în masă, prin sisteme de informare electronică ori în alt fel, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) Persoana care profanează, distruge sau produce daune unui lăcaș de cult, unei case de rugăciune, unui sanctuar ori unei clădiri anexe acestora, simbolurilor acestora sau monumentelor funerare se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la trei mii la zece mii de leve.

Art. 165. (1) Persoana care, prin violență ori amenințare, împiedică cetățenii să-și mărturisească liber credința sau să-și îndeplinească ritualurile și serviciile religioase, dacă nu încalcă legile țării, ordinea publică și bunele moravuri, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care, în același mod, îl obligă pe altul să participe la ritualuri și slujbe religioase.

(3) Pentru faptele prevăzute la art. 163 săvârșite împotriva unor grupuri ale populației, cetățenilor individual sau a proprietăților lor în legătură cu apartenența lor religioasă, se aplică pedepsele prevăzute de acesta.

Art. 166. (Completat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat în ceea ce privește intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana care constituie o organizație politică pe bază religioasă sau care, prin cuvântări, presă, faptă ori în alt mod, folosește biserica ori religia pentru propagandă împotriva puterii de stat sau a acțiunilor acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, dacă nu fapta nu este supusă unei pedepse mai grele.

SECȚIUNEA III

Infrațiuni împotriva drepturilor politice ale cetățenilor

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991)

Art. 167. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, textul fostului articol 167, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care prin violență, fraudă, amenințare sau în alt

mod ilegal îl împiedică pe altul să-și exercite dreptul de vot sau dreptul de a fi ales sau să voteze la un referendum ori să participe la strângerea de semnături pentru desfășurarea unui referendum se pedepsește cu închisoare de la unu la trei ani și o amendă de la o mie la zece mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat și completat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care oferă sau îi dă altuia un folos patrimonial cu scopul de a-l determina să-și exercite dreptul de a vot în favoarea unui anumit candidat, partid politic sau a unei anumite coaliții sau să voteze la un referendum într-un anumit mod, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu o amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 2007, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat Monitorul Oficial nr. 17 din 2013, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care organizează oferirea sau darea pentru altul a unui folos patrimonial cu scopul de a-l determina să-și exercite dreptul de vot în favoarea unui anumit candidat, partid politic sau a unei anumite coaliții ori să voteze la un referendum într-un anumit mod, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șapte ani și o amendă de la zece mii la douăzeci și cinci de mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Pedeapsa prevăzută la alin. 3 se aplică și persoanei care pune la dispoziție foloasele patrimoniale persoanelor prevăzute la alin. 2 și 3 spre a fi oferite sau date altcuiva pentru a-l determina să-și exercite dreptul de vot în favoarea unui anumit candidat, partid politic sau a unei anumite coaliții ori să voteze la un referendum într-un anumit mod.

(5) (Nou, Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1-4 este săvârșită de un funcționar sau în cursul sau în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale de serviciu, pedeapsa este închisoarea de la doi la șapte ani și amendă de la zece mii la treizeci de mii de leva.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) În cazurile prevăzute la alineatele 2, 3, 4 și 5, instanța dispune și pedeapsa interzicerii unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2008, anterior alineatul 4, completat, Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Făptuitorul menționat la alin. (2) nu se pedepsește, în cazul în care comunică de bunăvoie organului autorității competente infracțiunea săvârșită conform alin. 3 și 4.

Art. 167a. (1) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 2007, în vigoare de la 23.10.2007, anterior textul art. 167a – Monitorul Oficial nr. 19 din 2008, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Persoana care, pentru a-și exercita dreptul de vot în favoarea unui anumit candidat sau pentru a vota la un referendum într-un anumit mod, cere sau primește un folos patrimonial, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2008, modificat, nr. 27 din 2009) Făptuitorul nu se pedepsește dacă va comunica de bunăvoie unei autorități competente infracțiunea săvârșită conform art. 167, alin. 2, 3 sau 4.

Art. 168. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior textul art. 168 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Persoana care exercită un drept electoral sau votează la un referendum, fără a avea acest drept, se pedepsește cu probațiune de până la șase luni sau cu amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Nou, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) Persoana care exercită dreptul său electoral de două sau mai multe ori în cadrul unui singur tur de scrutin, ori care votează de două sau mai multe ori la un singur referendum, se pedepsește cu probațiune și cu amendă de la cinci sute la două mii de leve.

Art. 168a. Nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care prin încălcarea reglementărilor stabilite tipărește buletine de vot, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu amendă de la o mie la trei mii de leva.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se pedepsește și persoana care deține sau răspândește ilegal buletine de vot.

Art. 169. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, completat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Funcționarul, precum și membrul unei comisii electorale, care încalcă secretul votului sau falsifică în orice mod rezultatul alegerilor, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Art. 169a. (Nou, Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, prin violență, amenințări sau în alt mod ilegal îl obligă pe altul,

contrar convingerilor sau voinței sale, să participe sau să părăsească un partid, o organizație, o mișcare sau o coaliție politică, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 169b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, prin violență, amenințări sau în alt mod ilegal îl împiedică pe altul să-și exercite drepturile politice constituționale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 169c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) Dacă faptele prevăzute de art. 169a și 169b au fost săvârșite de un funcționar în legătură cu sau în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 169d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) (1) Persoana care constituie sau conduce un grup care își propune să săvârșească infracțiunile prevăzute de această secțiune se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Membrul unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani.

(3) Participantul la grup care s-a predat de bunăvoie autorităților, dezvăluie tot ceea ce știe despre grup, ajutând astfel în mod semnificativ la descoperirea și dovedirea infracțiunilor săvârșite de acesta se pedepsește în conformitate cu art. 55.

(4) Nu se pedepsește participantul la grup care se predă de bunăvoie autorităților și denunță grupul, înainte ca acesta să fi comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta secțiune.

SECȚIUNEA IV

Încălcarea inviolabilității unei locuințe, a unui spațiu ori a unui vehicul

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982,
în vigoare de la 01.07.1982)

Art. 170. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) (1) Persoana care pătrunde într-o locuință străină, folosindu-se în acest scop de forță, amenințări, înșelăciune, viclenie, abuz de putere ori mijloace tehnice speciale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune de până la șase luni.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită pe timpul nopții sau de către o persoană înarmată

ori de două sau mai multe persoane, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă faptele prevăzute la alineatele precedente sunt îndreptate împotriva unei locuințe, a unui mijloc de transport sau al unui sediu de serviciu al unei persoane care beneficiază de protecție internațională, pedeapsa este: conform alin. 1 – închisoarea de la un an la cinci ani, iar conform alin. 2 – închisoarea de la doi la opt ani.

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care rămâne în mod ilegal într-o locuință străină, în pofida invitației explicite de a o părăsi, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

SECȚIUNEA V

Încălcarea inviolabilității corespondenței

Art. 171. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana, care în mod ilegal:

1. deschide, falsifică, ascunde sau distruge o scrisoare care nu-i aparține, o telegramă, un pachet sigilat cu documente sau alte asemenea;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) ia o scrisoare străină, fie ea și deschisă, ori o telegramă, pentru a lua la cunoștință de conținutul acestora, ori care cu același scop, transmite altcuiva o scrisoare sau o telegramă ce nu-i aparțin;

3. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) ia la cunoștință un mesaj care nu i-a fost adresat, transmis pe cale electronică ori deviază de la destinatarul său un asemenea mesaj,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta a fost săvârșită de un funcționar care s-a folosit de funcția sa, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani, iar instanța poate să aplice și pedeapsa închisorii prevăzută la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, prin folosirea mijloacelor tehnice speciale, accesează sau ia la cunoștință în mod ilegal conținutul unui mesaj care nu îi este adresat, transmis prin intermediul telefonului, telegrafului, rețelei de calculatoare sau prin alte mijloace de telecomunicații, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pedeapsa de la alineatul 3 se aplică și atunci când obiectul infracțiunii sunt datele informatice transmise

către unul sau mai multe sisteme informatice, inclusiv emisiile electromagnetice ale unui sistem informatic.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, anterior textul alineatului 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când fapta prevăzută la alin. 3 și 4 este săvârșită din interes material sau atunci când au fost pricinuite pagube însemnate, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 171a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2015, în vigoare de la 31.03.2015) Persoana care în mod ilegal dobândește, dezvăluie sau distribuie date informatice, de tipul celor care se colectează, prelucrează, stochează ori se utilizează conform Legii privind comunicațiile electronice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau probațiune.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârșită din interes material, pedeapsa este închisoarea de la unu la șase ani.

SECȚIUNEA VI

Infrațiuni împotriva drepturilor în muncă ale cetățenilor

Art. 172. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care împiedică în mod deliberat pe altul să meargă la muncă ori îl forțează să plece pe motiv de naționalitate, rasă, religie, origine socială, apartenență sau neapartenență la o organizație de tip sindical sau de alt tip, la un partid politic, organizație, mișcare sau coaliție cu scopuri politice ori ca urmare a unor convingeri politice sau de altă natură, ale sale ori ale rudelor sale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Funcționarul care nu execută o dispoziție sau o hotărâre judecătorească rămasă definitivă privind reîncadrarea în muncă a unui angajat sau funcționar concediat în mod ilegal se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

SECȚIUNEA VII

Infrațiuni împotriva proprietății intelectuale

(Modificat titlatura, Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

Art. 172a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care înregistrează, reproduce, difuzează, transmite sau dă mai departe ori folosește în alt mod un obiect străin

asociat cu drepturi de autor sau cu drepturi conexe, ori copii ale acestuia, fără consimțământul cerut de lege din partea titularului acelui drept, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și o amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, fără consimțământul cerut de lege, deține pe suport material ce stochează un obiect străin asociat cu drepturi de autor sau cu drepturi conexe de mare valoare, ori care deține o matrită pentru reproducerea pe astfel de suporturi, se pedepsește cu închisoarea de la doi la cinci ani și cu amendă de la două mii la cinci mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 și 2 a fost săvârșită în mod repetat sau dacă s-au produs consecințe negative însemnate, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de la trei mii la zece mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă în cazul faptei prevăzute la alin. 2 prejudiciul este deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(5) (Fostul alineat 4 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile cu o importanță redusă, făptuitorul se sancționează pe cale administrativă în temeiul Legii drepturilor de autor și a drepturilor conexe.

(6) (Fostul alineat 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, indiferent în proprietatea cui se află și se distruge.

Art. 172b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

(1) Persoana care, fără consimțământul titularului dreptului exclusiv, utilizează în comerț o marcă, un proiect industrial, un soi de plante sau o rasă de animale ce face obiectul acelui drept exclusiv, sau care utilizează fără temeii juridic o indicație geografică ori o imitație a sa, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Dacă fapta prevăzută la alineatul 1 este săvârșită în mod repetat sau au intervenit consecințe negative semnificative, pedeapsa este închisoarea de la cinci la opt ani și amendă de la cinci mii la opt mii de leve.

(3) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, indiferent în proprietatea cui se află și se distruge.

Art. 173. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care publică sau utilizează sub numele său sau sub un pseudonim o lucrare de știință, literatură sau artă sau o parte semnificativă a unei astfel de opere aparținând altuia, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de la una sută la 300 de leve, precum și cu mustrare publică.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1999, în vigoare de la 14.12.1999) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care a prezentat spre înregistrare sau a înregistrat în nume propriu o invenție, un model de utilitate sau un model industrial care nu îi aparține.

Art. 174. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1999, în vigoare de la 14.12.1999) Persoana, care abuzând de serviciul său, se pretinde drept coautor al unei invenții, al unui model de utilitate sau al unui model industrial ori al unei lucrări de știință, literatură sau artă, fără să fi luat parte la munca de creație depusă la realizarea acesteia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau o amendă de o sută la trei sute de leve, precum și cu mustrare publică.

SECȚIUNEA VIII

Infracțiuni împotriva libertății de întrunire, a mitingurilor și a manifestațiilor

Art. 174a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1990) (1) Persoana care prin violență, înșelăciune, amenințări sau în alt mod împrăstie sau împiedică ținerea unei întruniri, a unui miting sau a unei manifestații autorizate conform Legii întrunirilor, mitingurilor și manifestațiilor, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Organizatorul care, cu încălcarea art. 12 alin. 3 și art. 13 alin. 1, din Legea întrunirilor, mitingurilor și manifestațiilor, desfășoară o întrunire, un miting și o manifestație interzise ori continuă să le desfășoare chiar dacă au fost întrerupte, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

DISPOZIȚIE SPECIALĂ

Art. 175. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat, nr. 62 din 1997, modificat, nr. 92 din 2002)

(1) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 170, alin. 1 și 4, art. 171, alin. 1, art. 172, alin. 2 și art. 173 urmărirea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate.

(2) (modificat, Monitorul Oficial nr. 19 din 2008) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 172, alin. 1 și art. 174 urmărirea penală cu caracter general se pune în mișcare la plângerea prealabilă a victimei la parchet și nu încetează la cererea sa.

CAPITOLUL IV

Infrațiuni împotriva căsătoriei, familiei și tineretului

SECȚIUNEA I

Infrațiuni împotriva căsătoriei și familiei

Art. 176. (1) Cel care la căsătorie ascunde în mod conștient față de un funcționar al stării civile un obstacol legal pentru încheierea căsătoriei se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcționarul stării civile care oficiază o căsătorie, știind că există un obstacol legal privind încheierea căsătoriei, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, iar instanța poate să aplice și pedeapsa închisorii prevăzută la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000)

Art. 177. (1) Persoana care determină prin violență pe cineva să încheie o căsătorie, iar ca urmare a acestui fapt căsătoria va fi declarată nulă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Persoana care răpește o persoană de sex feminin pentru a o obliga să se căsătorească se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, iar dacă partea vătămată este minoră, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 178. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Părintele sau o altă rudă care primește o recompensă pentru a permite ficei sale sau unei rude să încheie căsătoria se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de o sută până la trei sute de leve, precum și cu o muștrare publică.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care dă ori care mijlocește darea și primirea unei astfel de recompense.

Art. 179. (1) Cel care, fiind legal căsătorit, încheie o altă căsătorie, se pedepsește pentru bigamie cu închisoare de până la trei ani.

(2) Aceeași pedeapsă i se aplică și celui care încheie o căsătorie cu o persoană despre care știe că mai este căsătorită legal.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă prima căsătorie este declarată nulă sau desfăcută dintr-un alt motiv, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiunea.

Art. 180. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 181. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care își încalcă obligația față de soț, de un ascendent sau descendent, aflat în imposibilitatea de a se îngriji de sine, punându-l astfel într-o situație de deosebită dificultate, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu probațiune, precum și cu muștrare publică.

Art. 182. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Părintele sau tutorele care lasă fără supraveghere și îngrijire suficientă o persoană aflată în grija părintească sau sub tutelă, punând astfel în pericol dezvoltarea sa fizică, emoțională sau morală, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, precum și cu muștrare publică.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Părintele sau altă rudă care nu pune în executare sau împiedică în orice mod punerea în executare a unei hotărâri privind exercitarea drepturilor părintești sau relațiile personale cu un copil se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve, iar în cazuri deosebit de grave cu închisoarea de până la șase luni sau cu amendă până la trei mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Făptuitorul nu se pedepsește dacă, în urma unei notificări din partea unei autorități competente, pune în executare hotărârea sau îndepărtează piedicile din calea punerii în executare a acesteia. Această dispoziție nu se aplică în mod repetat.

Art. 182a. (Nou, Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

(1) (Modificat, Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care urmărind un interes material patrimonial determină un părinte printr-o donație, promisiune, amenințare sau abuz în serviciu să-și abandoneze copilul sau să consimtă la adoptarea sa, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și cu amendă de până la două mii de leve.

(2) Pedepsa prevăzută la alin. 1 se aplică și aceluia care determină un minor să-și dea consimțământul pentru adoptarea sa, atunci când legea îi cere acest lucru.

(3) Cel care, în scopul obținerii de foloase materiale ilicite, intermediază între o persoană sau o familie care dorește să adopte un copil și un părinte care dorește să abandoneze un copil sau o femeie care acceptă să poarte un copil în uterul său, în scopul de a-l da spre adopție, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani și cu amendă de până la trei mii de leve.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. 3 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de până la patru mii de leve.

Art. 182b. (Nou, Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

(1) O persoană de sex feminin care acceptă să-și vândă copilul în țară sau în străinătate se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani și cu amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

(2) Pedepsa prevăzută la alin. 1 se aplică și femeii însărcinate care înainte de naștere își dă consimțământul cu privire la vânzarea copilului său.

Art. 183. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 47 din 2009, în vigoare de la data de 1.10.2009) Persoana, care obligată fiind să-și întrețină soțul, ascendentul, descendentul, fratele sau sora, nu-și îndeplinește conștient această obligație, timp de două sau mai multe luni, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și aceuia care, în mod intenționat, se plasează în incapacitate de a asigura întreținerea, fie prin transferarea patrimoniului său, fie prin neexercitarea drepturilor sale ori în alt mod.

(3) (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) Făptuitorul nu se pedepsește dacă, înainte de pronunțarea sentinței în primă instanță, își îndeplinește obligațiile, iar partea vătămată nu a suferit alte daune. Această dispoziție nu se aplică în mod repetat.

(4) (modificat, Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare 1 ianuarie 2005, cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 și 2 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probațiune, precum și muștrarea publică.

Art. 184. (1) Persoana care în mod deliberat înlocuiește, ascunde sau abandonează un copil mic ori ascunde sau înlocuiește în alt mod starea civilă a altei persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă prin săvârșirea faptei se urmărește un interes material, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 185. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care în mod samavolnic ia la ea sau reține pe copilul altuia care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani și nu informează de îndată autoritățile sau nu-l înapoiază părinților ori tutorelui său se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial

nr.92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă fapta a fost săvârșită cu violență, amenințări sau înșelăciune ori cu intenția de a folosi copilul în scopul câștigului material sau imoral, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amenda de până la cinci mii de leve.

Art. 186. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care ia un copil dezorientat sau abandonat, cu o vârstă mai mică de șapte ani și nu comunică imediat acest lucru autorităților, părinților sau tutorelui acestuia, se pedepsește cu închisoarea până la un an sau cu probațiune.

SECȚIUNEA II

Infrațiuni împotriva tineretului

Art. 187. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care torturează un minor aflat în îngrijirea sa ori căruia i-a fost încredințată educația acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu muștrare publică, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 188. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) (1) Persoana care determină o persoană, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, să comită o infracțiune prin constrângere sau prin utilizarea unei situații de dependență sau tutelă, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei care determină o persoană, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, să se prostitueze, prin constrângere sau prin utilizarea unei situații de dependență sau tutelă.

(3) Atunci când în urma faptei prevăzute la a alineatele 1 sau 2 au intervenit consecințe deosebite privind dezvoltarea fizică, mentală sau morală a victimei, atunci când fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, pedeapsa este închisoare de la un an la șase ani și muștrare publică.

(4) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 2 este săvârșită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 14 ani, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani.

(5) În cazurile prevăzute la alineatele 1 - 4 instanța poate impune și interzicerea dreptului prevăzut de art. 37 alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 189. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana care folosește, în mod sistematic, pentru cerșetorie o persoană aflată în îngrijirea sa se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă făptuitorul este părintele sau tutorele victimei, pedeapsa este privarea de libertate de până la doi ani sau probațiune, precum și muștrare publică.

Art. 190. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01. 2005) Persoana, care abuzând de autoritatea sa părintească, își obligă propriul copil minor cu vârsta sub 16 ani să conviețuiască cu altcineva în regim de căsătorie, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu muștrare publică.

Art. 191. (Modificat și completat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01. 2005) Persoana de vârstă majoră, care fără să fi încheiat o căsătorie valabilă, trăiește în regim marital cu o persoană de sex feminin care nu a împlinit vârsta de 16 ani, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune, precum și cu muștrare publică.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana de vârstă majoră care determină sau înlesnește unui minor de sex masculin și unei persoane de sex feminin care nu a împlinit vârsta de 16 ani să trăiască în regim marital, fără a fi căsătoriți, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă cu o persoană a cărei vârstă este sub 14 ani, pedeapsa este închisoare de la doi la cinci ani.

(4) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazurile prevăzute la alin. 1, făptuitorul nu se pedepsește, iar pedeapsa aplicată nu va fi executată, dacă până aducerea la punerea în executare a sentinței are loc căsătoria între bărbatul și femeia respectivă.

Art. 192. (Anterior textul art. 192, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Părintele sau o altă rudă care primește o recompensă în schimbul permisiunii acordate fiicei sale ori unei rude, cu vârsta mai mică de 16 ani să trăiască în regim marital cu o altă persoană, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care dă sau intermediază o asemenea compensație.

Art. 192a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana, care fără a deține acordul corespunzător,

primește la muncă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, se pedepsește cu închisoare de până la șase luni și cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani, pedeapsa este închisoarea de până la un an și amendă de la trei mii la cinci mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la un an și amendă de la două mii la cinci mii de leve, iar potrivit alin. 2 – închisoare de până la trei ani și amendă de la trei mii la opt mii de leve.

Art. 193. (modificat, Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 89 din 1986, nr. 10 din 1993) (1) (modificat, Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care îmbată cu băuturi alcoolice o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani sau iresponsabilă se pedepsește cu închisoare de până la șase luni sau cu amendă de până la cinci sute de leve.

(2) (modificat, Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, nr. 27 din 2009) Persoana care vinde băuturi alcoolice unei persoane cu vârsta sub 18 ani sau unei persoane fără discernământ, pentru uz personal, se pedepsește cu amendă de până la o mie de leve și cu probațiune, iar dacă face acest lucru în mod sistematic – cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de până la trei mii de leve.

BG

DISPOZIȚIE SPECIALĂ

Art. 193a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010)

CAPITOLUL V

Infrațiunii împotriva proprietății

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

SECȚIUNEA I

Furtul

Art. 194. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana care ia un bun mobil din posesia altcuiva, fără consimțământul său, cu intenția de a și-l însuși ilegal, se pedepsește pentru furt cu închisoare de până la opt ani.

(2) Se consideră a fi furt și atunci când o parte din bun aparține vinovatului.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial

nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an, probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 195. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani, furtul:

1. dacă este săvârșit pe timp de incendiu, inundații, naufragiu, calamitate, război sau alt dezastru social;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) dacă bunul furat nu este sub supraveghere constantă;

3. dacă este săvârșit prin distrugerea, deteriorarea sau subtraversarea unei îngrădiri, construite trainic și destinate protejării persoanelor sau bunurilor;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) dacă la comiterea furtului a fost utilizat un mijloc de transport, un mijloc tehnic sau o modalitate specială;

5. dacă este efectuat de două sau mai multe persoane ce au convenit în prealabil asupra punerii sale în aplicare, atunci când nu este un caz nesemnificativ;

6. dacă a fost săvârșit de un funcționar care s-a folosit de funcția sa oficială, și

7. în cazuri care nu sunt de importanță redusă, dacă s-a săvârșit repetat;

8. (nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) dacă furtul e săvârșit dintr-un mormânt;

9. (nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) dacă furtul a fost comis de o persoană conform art. 142, alin. 2, pct. 6 și 8;

10. (nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) dacă obiectul furtului sunt explozivi, articole pirotehnice, arme sau muniții pentru arme de foc.

11. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) dacă furtul are ca scop obținerea de mijloace financiare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 108a, alin. 1, 2, 6 sau 7.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru furtul săvârșit în proporții mari, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar instanța poate dispune confiscarea până la jumătate din averea persoanei vinovate.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2008, modificat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare de la 25 decembrie 2009, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare la 27 mai 2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 79 din 2015, în vigoare de

la 01.11.2015) Pedeapsa prevăzută la alin. 2 se aplică și pentru furtul de explozivi, arme de foc sau muniție pentru arme de foc, de la unitățile aflate în structurile Ministerului de Interne, Ministerului Apărării, de la Armata bulgară și structurile subordonate ministrului apărării, de la Agenția de Stat „Rezerva de stat și rezervele temporare militare” de la către Agenția de stat „Siguranța națională”, de la Direcția generală „Securitate” și Direcția generală „Executarea pedepselor” din cadrul Ministerului Justiției, Agenția Națională „Informații” și Serviciul național de securitate.

(4) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alineatul 3 – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă de la alin. 1, pct. 2 și 6, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(5) (Anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru actele preparatorii ale infracțiunii de furt conform alin. 1 pct. 3 și 4, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani sau probațiunea.

Art. 196. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Pentru furtul ce constituie recidivă periculoasă, pedeapsa este:

1. în cazurile de la art. 194, alin. 1, închisoarea de la doi la zece ani;
2. (Completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) în cazurile prevăzute la art. 195, alin. 1 și 2 – închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar în cazurile prevăzute la art. 195, alin. 3 – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 în 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Instanța poate dispune confiscarea a până la jumătate din averea persoanei vinovate.

Art. 196a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Pentru furtul în proporții deosebit de mari, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani și confiscarea întregii averi a vinovatului ori a unei părți din aceasta.

Art. 197. Dacă până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță, obiectul furat este înapoiat sau înlocuit, pedeapsa este:

1. în cazurile de la art. 194, alin. 1, închisoarea de până la cinci ani;
2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993 nr. 26 din 2004) în cazurile de la art. 194, alin. 3 și art. 195, alin. 4 – probațiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile de la art. 195, alin. 1, punctele 2–6 – închisoarea de până la opt ani;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile prevăzute la art. 195, alin. 2, coroborat cu art. 194 sau cu art. 195 alin. 1, punctele 2–6 – închisoarea de până la opt ani;

5. (nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile prevăzute la art. 196a – închisoarea de la opt la douăzeci de ani de ani.

Art. 197a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

SECȚIUNEA II Tâlhăria

Art. 198. (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana care ia un bun mobil din posesia altcuiva cu intenția de a și-l însuși, folosind pentru aceasta violența sau amenințările, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Prin amenințare se înțelege amenințarea cu acea faptă imediată ce pune în pericol grav viața, sănătatea, onoarea sau proprietatea persoanei amenințate sau a oricărei alte persoane prezente.

(3) Reprezintă tâlhărie și orice furt în care persoana surprinsă la locul infracțiunii utilizează forța sau amenințarea pentru a menține posesia asupra bunului furat.

(4) De asemenea, constituie tâlhărie și atunci când pentru luarea bunului persoana a fost adusă în stare de inconștiență sau în incapacitate de a se apăra.

Art. 199. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Pentru tâlhărie de bunuri:

1. de mari proporții;

2. săvârșită de două sau mai multe persoane, care s-au înțeles în prealabil să comită furturi sau tâlhării;

3. însoțită de vătămare corporală gravă sau moderată;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) constituind recidivă periculoasă;

5. (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) săvârșită de o persoană ce acționează la comanda sau îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;

(modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, instanța putând, totodată, să dispună confiscarea a până la jumătate din averea persoanei vinovate.

(2) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Pentru tâlhărie de bunuri mobile:

1. însoțită de vătămare corporală gravă sau moderată, în urma căreia intervine decesul victimei;

2. însoțit de omor sau de tentativă de omor;

3. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) de o amploare deosebit de mare, dacă făptuitorul era înarmat, pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare. Instanța poate, de asemenea, să dispună confiscarea integrală sau parțială a averii vinovatului.

Art. 200. Pentru actele preparatorii în scopul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie conform art. 198 pedeapsa este închisoarea până la doi ani, iar potrivit art. 199 – închisoarea până la trei ani.

SECȚIUNEA III Delapidarea

Art. 201. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995; Declarat neconstituțional prin Decizia nr. 19 a Curții Constituționale a Republicii Bulgaria – Monitorul Oficial nr. 97 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcționarul care își însușește bani, bunuri sau alte valori care nu-i aparțin, înmânate sau încredințate lui în virtutea acestei calități deținute spre a le păstra ori spre a le administra, se pedepsește cu închisoarea până la opt ani. Instanța poate dispune, totodată, și confiscarea a până la jumătate din averea vinovatului și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 202. (1) În cazul însușirii în virtutea funcției, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani:

1. dacă pentru înlesnirea sa a fost săvârșită și o altă infracțiune, pentru care nu se prevede prin lege o pedeapsă mai grea;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă a fost săvârșită de două sau mai multe persoane, care s-au înțeleș în prealabil.

(2) În cazul însușirii în virtutea funcției, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă infracțiunea e săvârșită în proporții deosebit de mari,

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă fapta reprezintă recidivă periculoasă ori

3. (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă mijloacele însușite provin din fonduri aparținând Uniunii Europene sau puse la dispoziție de către Uniunea Europeană statului bulgar.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile menționate la alineatele precedente instanța îi va interzice vinovatului drepturile de la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7. Instanța poate dispune și confiscarea conform alin. 1 a până la jumătate, iar conform alin. 2 a unei părți sau în totalitate a averii vinovatului.

Art. 203. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru delapidare de mari proporții, săvârșită în virtutea funcției, constituind un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Instanța va dispune confiscarea în tot ori în parte a averii vinovatului și interzicerea unor drepturi de la art. 37 alin. 1 punctele 6 și 7.

Art. 204. În cazurile de importanță redusă ale delapidării săvârșite de un funcționar, pedeapsa este:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) potrivit art. 201 – închisoarea de până la un an ori probațiune, ori amendă de la una sută la trei sute de leve;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) conform art. 202, alin. 1 – închisoarea de până la doi ani sau probațiune.

Art. 205. (1) Dacă banii, obiectele sau valorile însușite sunt depuse sau înlocuite până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță, pedeapsa este:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) în cazurile prevăzute la art. 201 – închisoarea de până la cinci ani;

2. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) în cazurile prevăzute la art. 202, alin. 1 – închisoarea de la un an până la șapte ani;

3. în cazurile prevăzute la art. 202, alin. 2 – închisoarea de la trei la zece ani;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) în cazurile prevăzute la art. 203 – închisoarea de la opt la douăzeci de ani;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) în cazurile prevăzute la art. 204, litera „a” – probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve;

6. (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) în cazurile prevăzute la art. 204, litera „b” – închisoarea până la șase luni sau probațiune.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 ale alineatului precedent instanța va dispune și închisoarea conform art. 37, alin. 1, punctele 6 și 7, iar în cazurile de la punctul 3 poate dispune confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului, iar în cazurile de la punctul 4 va dispune confiscarea în tot sau în parte a averii.

Art. 206. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care își însușește ilegal un bun mobil care nu-i aparține, pe care îl are în păstrare ori pază, se pedepsește pentru delapidare cu închisoare de până la șase ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) De asemenea, se consideră delapidare și atunci când o parte din bun aparține făptuitorului, precum și atunci când bunul aparține făptuitorului, dar este grevat de un gaj iar făptuitorul dispune de acesta în mod ilegal, fără a rezerva drepturile creditorului gajist, ori atunci când făptuitorul gajează un obiect ce nu-i aparține, fapt prin care se îngreunează îndeostularea creditorului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă delapidarea este săvârșită în proporții deosebit de mari sau reprezintă o recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar instanța îi interzice vinovatului drepturile prevăzute la art. 37, alin. (1) pct. (6) și (7) și poate dispune confiscarea averii sale, în tot sau în parte.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă delapidarea este săvârșită în proporții deosebit de mari, constituind un caz grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, iar instanța îi interzice vinovatului drepturile prevăzute la art. 37, alin. (1) pct. (6) și (7) și dispune confiscarea averii, în tot sau în parte.

(5) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune ori amenda de la o sută la trei sute de leve.

(6) (Anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazul în care bunul însușit este predat sau înlocuit până la sfârșitul procesului în primă instanță, pedeapsa este:

1. conform alin. 1 – închisoarea de până la trei ani;
2. conform alin. 3 – închisoarea de la doi la opt ani;
3. conform alin. 4 – închisoarea de la trei la doisprezece ani;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) conform alin. 5 – probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile de la pct. 2 al alineatului precedent, instanța poate dispune confiscarea a cel mult o jumătate din averea vinovatului și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7, iar în cazurile prevăzute la pct. 3, dispune confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului și interzicerea drepturilor sale conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 207. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

(1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care găsește un bun mobil care nu-i aparține, iar în răstimp de o săptămână nu comunică acest lucru proprietarului, autorităților ori celui care l-a pierdut, se pedepsește cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care în mod ilegal își însușește un lucru ce nu-i aparține, care i-a parvenit din întâmplare sau dintr-o eroare.

Art. 208. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, nr. 26 din 2004, modificat și completat, nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Persoana care găsește o comoară și în termen de șapte zile nu comunică acest lucru autorităților, se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la cinci sute la o mie de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat, nr. 26 din 2004, nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Persoana care caută și găsește o comoară și în termen de două săptămâni nu comunică acest lucru autorităților se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 26 din 2004) În cazul în care comoara este de dimensiuni deosebit de mari pedeapsa este: conform alin. 1, închisoarea de până la doi ani, iar conform alin. 2, închisoarea de până la cinci ani sau amendă de la cinci mii de la zece mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) În cazul în care comoara conține o valoare culturală ori dacă fapta

conform alin. 1–3 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este conform alin. 1 – închisoarea până la doi ani și amenda până la cinci mii de leve, conform alin. 2 – închisoarea până la cinci ani și amenda de la cinci mii până la zece mii de leve, iar conform alin. 3 – închisoarea de la un an la șase ani și amendă de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Atunci când fapta conform alin. 2-4 e săvârșită la comandă sau îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat ori reprezintă recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani și amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, anterior alin. 4, nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) Obiectul infracțiunii se ridică în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori este înstrăinat, se percepe contravaloarea acestuia.

SECȚIUNEA IV Înșelăciunea

Art. 209. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana, care pentru a obține pentru el însuși sau pentru altul beneficii patrimoniale, induce și menține în eroare pe altcineva și, din acest motiv, îi pricinuieste aceuia ori altuia un prejudiciu material, se pedepsește pentru înșelăciune cu închisoare de la un an la șase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care, în același scop, folosește confuzia, lipsa de experiență ori necunoașterea manifestate de o persoană și, prin urmare, îi pricinuieste aceuia ori altuia un prejudiciu material, se pedepsește cu închisoare până la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

Art. 210. (1) Pentru înșelăciune pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani:

1. dacă făptuitorul s-a prezentat drept funcționar ori persoană care acționează fiind mandată de autorități;

2. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă este săvârșită de două sau mai multe persoane, înțelese în prealabil spre a o comite;

3. (Completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) dacă înșelăciunea este săvârșită de un funcționar sau de o persoană împuternicită în cadrul atribuțiilor sale de serviciu sau în limitele mandatului ori de o persoană care are ca sarcină executarea de tranzacții cu valută în numerar;

4. dacă e săvârșită în mod repetat în cazuri frecvente;

5. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) dacă prejudiciul produs este de proporții deosebit de mari.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) În cazurile de la pct. 4 și 5 instanța poate să dispună confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului.

Art. 211. (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005 cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004) Atunci când înșelăciunea conform art. 209 alin. 1 și 2 și conform art. 210 este de proporții deosebit de mari, constituind un caz deosebit de grav ori reprezintă recidivă periculoasă pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani. Instanța poate dispune confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului.

Art. 212. (Completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat, nr. 28 din 1982)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care prin folosirea unui document având conținut neadevărat sau pe baza unui document neadevărat sau falsificat primește fără temeii legal un bun mobil ce nu-i aparține, cu intenția de a și-l însuși, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și celui care, prin întocmirea unui document având conținut neadevărat sau pe baza unui document fals sau falsificat dă posibilitatea, în mod deliberat, ca o altă persoană fizică ori o persoană juridică să primească, fără temeii legal o astfel de proprietate.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Atunci când proprietatea provine din fonduri aparținând Uniunii Europene sau puse la dispoziție de către Uniunea Europeană statului bulgar, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă proprietatea prevăzută la alineatele precedente este de proporții deosebit de mari ori fapta reprezintă recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(5) (Anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pentru o înșelăciune prin documente de proporții deosebit de mare, care reprezintă un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(6) (Anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de o importanță redusă prevăzute la alineatele 1 și 2, pedeapsa este închisoarea până la doi ani sau probațiune.

(7) (Anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat, nr. 27 din 2009) În cazurile prevăzute la alin. 1, instanța poate dispune confiscarea a cel mult o jumătate din averea vinovatului și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7, iar în cazurile prevăzute la pct. 3, 4 și 5 dispune confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 212a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care, pentru a obține pentru el însuși sau pentru altul beneficii, induce și menține în eroare pe altcineva, introducând, modificând, ștergând ori eliminând date informatice sau folosește o semnătură electronică ce nu-i aparține, pricinuindu-i în acest fel aceluia ori altuia un prejudiciu, se pedepsește pentru fraudă informatică cu închisoare de la un an la șase ani și amendă de până la șase mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care, fără drept, introduce, modifică, șterge sau elimină date informatice pentru a obține foloase necuvenite.

Art. 212b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior art. 212a, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Dacă proprietatea dobândită conform art. 212 este restituită ori înlocuită până la încheierea cercetării judecătorești, pedeapsa este:

1. conform alin. 1 și 2 – închisoarea până la cinci ani;
2. conform alin. 1. 3 – închisoarea de la doi la opt ani;
3. (completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) conform alin. 4 și 5 – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani;
4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) conform alin. 6 – probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) În cazurile de la pct. 2 al alineatului precedent, instanța poate dispune confiscarea a cel mult o jumătate din averea vinovatului și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7, iar în cazurile prevăzute la pct. 3, dispune confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului și interzicerea drepturilor sale conform art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 213. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993) Persoana care își distruge, deteriorează sau scoate din uz în scop de înșelăciune proprietatea asigurată, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și cu amenda de la o sută până la trei sute de leve.

SECȚIUNEA V

Șantajul

Art. 213a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

(1) Persoana care, în scopul de a constrânge pe altul să dispună cu privire la un bun sau de un drept al său ori de a-și asuma o obligație patrimonială, o amenință cu violența, cu dezvăluirea unor circumstanțe supărătoare, cu pierderea proprietății ori cu o altă faptă ilegală, având consecințe grave asupra sa ori a rudelor sale, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) Pedepsa este închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la trei mii la cinci mii de leve, în cazul în care fapta este:

1. însoțită de o amenințare cu moartea sau de vătămare corporală gravă;
2. însoțită de o vătămare corporală gravă;
3. însoțită de pierderea, distrugerea sau deteriorarea bunurilor;
4. săvârșită de două sau mai multe persoane;
5. săvârșită de o persoană conform art. 142, alin. 2, punctele 6 și 8;
6. săvârșită de o persoană înarmată;
7. săvârșită în mod repetat în cazuri deosebite.

(3) Pedepsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve, instanța putând dispune confiscarea a până la jumătate din averea făptuitorului atunci când:

1. a fost pricinuită o vătămare corporală moderată sau gravă, dacă pentru infracțiunea săvârșită nu se prevede o pedeapsă mai grea;
2. au fost produse pagube materiale însemnate;
3. fapta a fost comisă de o organizație sau de un grup ori la comanda unei persoane, organizații sau a unui grup;
4. fapta a fost însoțită de explozii sau incendii;
5. fapta a fost săvârșită de către un funcționar sau cu participarea acestuia;
6. fapta a fost săvârșită împotriva unui funcționar sau în legătură cu serviciul acestuia;
7. fapta reprezintă recidivă periculoasă.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Pedepsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață ori detențiunea pe viață, fără comutare, iar instanța poate dispune confiscarea parțială sau totală a făptuitorului, dacă fapta este:

1. însoțită de vătămare corporală gravă sau moderată, cauzatoare de moarte;
2. însoțită de omor sau tentativă de omor.

Art. 214. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

Persoana care, pentru a obține pentru sine sau pentru altul beneficii materiale, constrânge pe altul prin forță sau amenințări să facă, să nu facă ori să

acționeze contrar voinței sale, producând în acest fel daune materiale pentru el sau pentru altul, se pedepsește pentru șantaj cu închisoare de la un an la șase ani și amendă de la o mie la trei mii de leve, iar instanța poate impune o confiscare de până la jumătate din averea făptuitorului.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pentru șantajul săvârșit în condițiile art. 213a, alin. 2, 3 și 4, pedeapsa este:

1. conform alin. 2 – închisoare de la doi la zece ani și amendă de la patru mii la șase mii de leve, iar instanța poate dispune confiscarea a până la jumătate din averea făptuitorului;

2. conform alin. 3 – închisoare de la cinci la cincisprezece ani, amendă de la cinci mii la zece mii de leve și confiscarea de până la jumătate din averea făptuitorului;

3. (modificat, Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) conform alin. 4 – închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani, detențiune pe viață sau detențiune pe viață, fără comutare, și confiscarea a cel puțin jumătate din averea făptuitorului.

(3) Pentru extorcare pedeapsa este închisoare de la cinci la cincisprezece ani și cu amendă de până la cinci sute de leve, iar instanța poate dispune confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului, dacă:

1. este însoțit de o vătămare corporală gravă sau moderată;
2. fapta constituie recidivă periculoasă.

Art. 214a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pentru actele preparatorii pentru săvârșirea infracțiunii conform art. 213 „a” și 214 pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani.

SECȚIUNEA VI Tănuirea bunurilor

Art. 215. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care pentru a obține foloase patrimoniale, pentru el sau pentru altul ascunde, dobândește sau înlesnește înstrăinarea bunurilor mobile străine, despre care știe sau presupune că au fost dobândite de la altcineva printr-o infracțiune sau printr-o altă faptă ce constituie pericol social, se pedepsește cu închisoarea de la un an până la șase ani, dar cu o pedeapsă care nu poate fi mai grea decât cea prevăzută pentru infracțiunea în sine.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la o mie la trei mii de leve, dacă tănuirea:

1. este de proporții deosebit de mari;
2. s-a făcut cu obiecte supuse unui regim special;
3. este săvârșită ca o profesie;
4. a fost săvârșită în mod repetat sau constituie recidivă periculoasă.

SECȚIUNEA VII

Distrușgerea și deteriorarea

Art. 216. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana care distrușge sau deteriorează în mod ilegal bunuri mobile sau imobile se pedepșește cu închisoare de până la cinci ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Persoana care distrușge, deteriorează sau aduce daune proprii sale proprietăți ipotecate sau gajate se pedepșește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de până la două mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)

Persoana care, accesând în mod neautorizat un sistem informatic de importanță pentru o întreprindere, instituție, persoană juridică sau persoană fizică, distrușge sau deteriorează în acest fel patrimoniul altuia, se pedepșește cu închisoare de la un an la șase ani și amendă de până la zece mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanță redusă pedeapsa este închisoarea de până la șase luni sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Dacă au fost cauzate daune semnificative sau au apărut alte consecințe grave, ori dacă fapta a fost comisă de o persoană prevăzută la art. 142, alin. 2, pct. 6 și 8, sau dacă fapta implică distrușgerea sau deteriorarea elementelor rețelei de telecomunicații, pedeapsa este închisoarea de până la zece ani, iar instanța poate dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(6) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă fapta prevăzută la alin. 1, 2, 3 și 5 a fost comisă cu neglijență, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 216a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care, singură sau prin altul, a încălcat ilegal integritatea instalațiilor

sau a obiectivelor din rețeaua de transport și distribuție a energiei electrice, a sistemului de transport al gazelor sau al căldurii, a sistemului de transport al combustibilului lichid sau a sistemului de alimentare cu apă sau de canalizare, creând astfel condiții de deturnare a energiei electrice, a gazului natural, combustibili lichizi, energie termică sau apă ori evacuarea apelor uzate se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de până la douăzeci de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011)

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani și amendă de până la treizeci de mii de leve.

SECȚIUNEA II Abuz de încredere

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

Art. 217. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, în mod conștient, provoacă daune unei proprietăți străine care i-a fost încredințată pentru a fi gestionată ori păzită se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește un reprezentant ori un împuternicit ce acționează în mod deliberat împotriva intereselor legitime ale mandantului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 se pedepsește și persoana care face acte de dispoziție cu privire la un bun asupra căruia a fost instituit sechestrul asigurator sau a fost gajat, care i-a fost încredințat spre păstrare.

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă în urma faptelor de mai sus s-au produs daune semnificative sau ireparabile, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani și amendă de la o sută la trei sute de leve.

DISPOZIȚIE SPECIALĂ

Art. 218. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982)

Art. 218a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1979, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 218b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pentru faptele prevăzute la art. 194 alin. 3, art. 195 alin. 4, art. 204 litera „a”, art. 206 alin. 1 și 5 și art. 207 și pentru tănuirea de bunuri în legătură cu acestea, atunci când valoarea obiectului este de până la 150 de leve, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă, dacă obiectul infracțiunii este recuperat sau înlocuit.

(2) Dispoziția de la alineatul precedent nu se aplică atunci când :

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) făptuitorul a comis două sau mai multe fapte pe parcursul unui an, iar valoarea totală a fiecărui obiect este de peste 150 de leve;

2. făptuitorul a fost condamnat pentru o astfel de infracțiune, precum și dacă a fost impusă o sancțiune administrativă pentru un astfel de act și nu a trecut un an de la comiterea acestuia;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) obiectul faptei îl constituie armele, muniția pentru arme de foc, explozivii, substanțele otrăvitoare sau narcotice, articolele pirotehnice, echipamentele de luptă și alte echipamente speciale.

Art. 218c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Urmărirea penală este pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în următoarele cazuri:

1. pentru infracțiunile prevăzute la art. 216 alin. 4 și 6, art. 217 alin. 1 și 2, atunci când obiect al infracțiunii este o proprietate privată;

2. pentru furt, delapidare, înșelăciune și șantaj, atunci când obiectul infracțiunii este proprietatea privată, dacă persoana vătămată este soț, ascendent, descendent sau rudă în linia colaterală până la gradul al doilea al vinovatului ori locuiește împreună cu el într-o gospodărie comună sau dacă partea vătămată este tutore sau mandatar al vinovatului.

CAPITOLUL VI

Infracțiuni împotriva economiei

SECȚIUNEA I

Infracțiuni economice generale

Art. 219. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Funcționarul care nu acționează

cu suficientă grijă față de conducerea, administrarea, gestionarea, întreținerea sau păstrarea bunurilor ce i-au fost încredințate ori față de sarcinile ce i-au fost trasate, iar urmare a acestui fapt se produc daune semnificative, distrugerea sau pierderea proprietății ori alte pagube însemnate întreprinderii sau exploatației se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana, care în pofida îndatoririlor sale, nu a exercitat un control suficient asupra muncii persoanelor cărora le-a fost încredințată administrarea, gestionarea sau raportările asupra proprietății publice, pricinuind daune semnificative întreprinderii sau exploatației, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și amendă de până la cinci mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită cu intenție și nu întrunește elementele unei infracțiuni mai grave, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani, iar instanța poate dispune închisoarea conform art. 37, alin. 1, pct. 6.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alineatele precedente, cu o amploare deosebit de mare, reprezentând un caz deosebit de grav, pedeapsa este: pentru alin. 1 și 2 – închisoarea de la trei până la zece ani, iar pentru alin. 3 – închisoarea de la trei la doisprezece ani, caz în care instanța va dispune și interzicerea unor drepturi, conform art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 220. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Funcționarul care încheie în mod conștient o tranzacție neprofitabilă, care atrage după sine prejudicii semnificative exploatației sau unității, întreprinderii sau organizației pe care o reprezintă se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani, iar instanța poate dispune interzicerea unor drepturi, potrivit art. 37, alin. 1, pct. 6.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazurile deosebit de grave, conform prevederilor alineatului precedent, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani, iar instanța dispune și interzicerea drepturilor, conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, abrogat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2001).

Art. 221. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 221a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982,

modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 90 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

(1) Persoana care ordonă sau, cu încălcarea îndatoririlor sale, acceptă să se preia și să se folosească pentru construcții și alte nevoi neagricole terenuri arabile sau pășuni neînstrăinate sau nepredate în conformitate cu reglementările stabilite, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care continuă, ordonă sau, cu încălcarea obligațiilor ce-i revin, permite continuarea construcției sau a altei utilizări neagricole pe terenuri prevăzute la alineatul precedent, după ce construcția și alte utilizări au fost oprite de organele competente conform reglementărilor, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de o sută la trei sute de leve.

Art. 221b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 44 din 1984, abrogat – Monitorul nr. 1 din 1991).

Art. 222. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 223. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care oferă date neadevărate privind cantitatea, calitatea sau tipul produsului realizat sau al muncii efectuate, în vederea obținerii unui folos material necuvenit, dacă aceasta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, pentru produsul realizat sau pentru munca prestată, primește o remunerație necuvenită, știind că este determinată pe baza unor astfel de date nereale, dacă nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) Beneficiul faptuitorului ca urmare a infracțiunilor prevăzute la alineatele precedente se restituie organizației respective.

Art. 224. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care primește un dar sau alt folos material pentru a furniza sau pentru că a furnizat unui stat străin, unei organizații străine ori unei societăți sau unui cetățean străin informații, în urma cărora economia a suferit sau ar putea suferi un prejudiciu semnificativ, dacă cele săvârșite nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care a dat darul ori folosul material.

(3) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 225. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care vinde mărfuri la un preț mai mare decât cel fixat sau înainte ca acesta să fie stabilit ori aprobat în conformitate cu reglementările în vigoare sau primește pentru servicii o remunerație mai mare decât cea legal admisă, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă fapta de la alineatul precedent este săvârșită în mod repetat și nu constituie un caz neînsemnat sau dacă suma obținută suplimentar este semnificativă, pedeapsa este închisoarea de la șase luni la trei ani și amenda de la o sută la trei sute de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, nou – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990) Persoana care, după ce a fost pedepsită pentru o infracțiune potrivit art. 3 din Legea împotriva speculei, a comis aceeași infracțiune mai înainte de expirarea unui an de la intrarea în vigoare a sentinței penale, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(4) (Abrogat, anterior alin. 5, Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care întocmește în mod deliberat raportări false sau prezintă date false pentru determinarea prețului mărfii sau servicii, iar ca urmare a acestui fapt au fost produse ori ar fi putut fi produse daune unei instituții de stat sau unei întreprinderi, unei organizații publice sau cetățenilor, se pedepsesc cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

(5) (Anterior alin. 7 – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile în care, în temeiul alineatelor precedente, instanța stabilește o pedeapsă cu închisoarea, aceasta poate dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(6) (Abrogat, anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990).

Art. 225a. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991).

Art. 225b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, pentru munca prestată sau pentru serviciul prestat primește un folos patrimonial necuvenit, dacă cele comise nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Dacă fapta de la alineatul precedent este săvârșită în mod repetat ori dacă respectivul folos este de proporții deosebit de mari, pedeapsa este închisoarea de până la 3 ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de o importanță redusă de la alin. 1, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

(4) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 225c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care, prestând muncă pentru o persoană juridică ori pentru o persoană fizică autorizată, cere sau primește un dar ori foloase de orice fel, necuvenite, ori primește o ofertă sau o promisiune privind un dar ori foloase pentru a efectua, respectiv a nu efectua o acțiune, cu încălcarea obligațiilor sale în cadrul desfășurării activității comerciale, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani sau amendă de până la douăzeci de mii de leve.

(2) Persoana care, în cursul unei activități comerciale, oferă, promite sau dă un dar sau foloase de orice fel unei persoane ce desfășoară activitate în cadrul unei persoane juridice sau persoane fizice autorizate, atât pentru o acțiune, cât și pentru o inacțiune, cu încălcarea obligațiilor sale în cadrul desfășurării activității comerciale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau amendă de până la cincisprezece mii de leve.

(3) Pedepsele prevăzute la alineatele precedente se aplică și atunci când, cu consimțământul persoanei prevăzute la alin. 1, darul ori foloasele sunt oferite, promise sau date altuia.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Cel care intermediază efectuarea oricăreia dintre faptele prevăzute la alineatele precedente, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(5) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă lipsește sau a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea acestuia.

Art. 226. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, folosind o organizație de stat, cooperatistă ori o altă organizație publică, desfășoară o activitate economică privată cu încălcarea prevederilor stabilite și în acest fel obține venituri ilegale semnificative, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de la una sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care desfășoară o activitate economică privată, mascând-o printr-o organizație de stat, cooperatistă ori o altă organizație publică, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de la una sută la trei sute de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Funcționarul unei organizații de stat, cooperatiste ori a unei alte organizații publice, care permite săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alineatele precedente se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul unei infracțiuni săvârșite în mod repetat, menționată la alineatele precedente, ori în cazul în care veniturile ilegale sunt de mari proporții, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(5) (Anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004) Dacă veniturile ilegale de la alineatele precedente sunt de mari proporții și atunci când cazul este deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani.

Art. 227. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1999, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, nou – Monitorul Oficial nr. 19 din 2012).

(1) Persoana care primește la muncă simultan cinci sau mai mulți străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani și cu amendă de la două mii la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei care angajează la muncă un străin aflat ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, despre care făptuitorul cunoaște că este victimă a traficului de persoane.

(3) Persoana care primește la muncă un străin aflat ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și cu amendă de la trei mii la treizeci de mii de leve.

(4) Persoana care, în mod sistematic, angajează la muncă străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve.

(5) Pedeapsa prevăzută la alineatul 4 se aplică și în cazul unei persoane care angajează la muncă un străin aflat ilegal pe teritoriul Republicii Bulgaria, în condiții de muncă ce diferă semnificativ față de cele din cazul persoanelor angajate legal și știrbesc demnitatea umană.

(6) În cazurile cu o importanță redusă în condițiile alineatelor 2–4, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probațiunea, precum și amendă de la o mie la zece mii de leve.

Art. 227a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006).

SECȚIUNEA I „A”

Infrațiuni împotriva creditorilor

(Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996)

Art. 227b. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Comerciantul care a intrat în incapacitate de plată și care în termen de 30 de zile de la suspendarea plăților nu declară acest fapt în fața instanței, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedepsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanelor ce administrează și reprezintă societatea comercială sau cooperativa, dacă în termen de 30 de zile de la sistarea plăților nu au cerut instanței să deschidă procedura de insolvență.

(3) Pedepsa de la alineatul 1 se aplică și mandatarului care nu și-a îndeplinit obligațiile conform art. 626, alin. 3, din Legea comerțului.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 59 din 2006, în vigoare de la 01.01.2007, completat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2015, în vigoare de la 01.01.2016) Pedepsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanelor, care având obligația să notifice Banca Națională a Bulgariei cu privire la intrarea în incapacitate de plată a unei bănci conform Legii cu privire la instituțiile de credit, precum și persoanelor, care deși erau obligate să notifice Comisia de Supraveghere Financiară cu privire la intrarea unui asigurator sau reasigurator în incapacitate de plată, nu au făcut acest lucru.

Art. 227c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) Agentul economic care, după deschiderea procedurii de insolvență:

1. ascunde, distruge, deteriorează sau înstrăinează cu titlu gratuit bani, bunuri, hârtii de valoare ori alte valori ce pot servi pentru îndestularea creditorilor;

2. înstrăinează bani, obiecte, hârtii de valoare ori alte valori, ce pot servi la îndestularea creditorilor săi, atunci când suma acordată depășește în mod substanțial suma primită și care a fost realizată în contradicție cu desfășurarea normală a activității;

3. renunță sau ascunde o creanță de recuperat;

4. recunoaște sau preia în orice fel ori îndeplinește o obligație inexistentă;

5. ia un împrumut, cunoscând faptul că nu îl poate restitui;

6. acordă credit cu mărfuri, bani, obiecte, hârtii de valoare sau alte valori ce-i aparțin, într-un mod contrar exercitării normale a activității economice;

7. îndestulează în mod ilegal doar un singur creditor sau câțiva dintre aceștia sau îi îndestulează în detrimentul celorlalți creditori;

8. distruge, ascunde sau falsifică registrele sau documentele comerciale sau le ține cu încălcarea legii, într-un mod ce face dificilă identificarea activelor și a pasivelor întreprinderii sau activității sale,

dacă urmare faptelor enumerate au rezultat pagube semnificative, se pedepsește pentru bancrută frauduloasă cu închisoare de până la trei ani.

(2) Atunci când, în urma unei fapte prevăzute de alin. 1 au fost pricinuite daune în proporții deosebit de mari, constituind un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani. Instanța dispune, de asemenea, și interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

Art. 227d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) Pedepsele prevăzute la art. 227c se aplică și persoanelor care administrează și reprezintă societatea comercială sau cooperativa, în cazul în care săvârșesc ori permit săvârșirea faptelor indicate la același articol, iar în cazurile prevăzute la alin. 1, instanța poate impune și o amendă de până la 500 leve, iar la cele de la alin. 2 – confiscarea totală sau parțială a averii vinovatului.

Art. 227e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) Comerciantul care:

1. nu și-a condus afacerea cu diligența unui bun comerciant sau care a participat la tranzacții în mod evident riscante, care nu se încadrează în sfera activităților sale obișnuite;

2. a făcut cheltuieli personale, familiale sau de altă natură, în mod clar fără legătură și străine de activitatea și în neconcordanță cu situația sa patrimonială;

3. a omis să întocmească sau a întocmit o situație financiară anuală și un bilanț anual incorecte, fiind obligat să facă acest lucru și,

urmare acestui fapt a fost declarat în insolvență, pricinuind astfel pierderi creditorilor, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani pentru bancrută din culpă, iar instanța poate dispune, de asemenea, interzicerea unor drepturi potrivit art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(2) Pedepsele prevăzute la alin. 1 i se aplică și comerciantului care a fost declarat în stare de faliment, fără a-și fi îndeplinit obligațiile în baza unui plan de însănătoșire anterior.

(3) Pedepsele prevăzute la alin. 1 se aplică și persoanelor ce administrează și reprezintă societatea comercială sau cooperativa, dacă săvârșesc sau permit săvârșirea faptelor indicate la același alineat.

(4) Persoanele prevăzute la alin. 1–3 nu se pedepsesc dacă, înainte de pronunțarea sentinței de condamnare în primă instanță, își îndestulează creditorii. Această dispoziție nu se aplică în mod repetat.

Art. 227f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) Comerciantul care are obligații față de un alt comerciant, împotriva căruia a fost deschisă

procedura insolvenței, și care știind acest lucru nu își îndeplinește obligația în termenul convenit sau obișnuit, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de până la două sute de leve.

(2) Comerciantul, care cu știința și aprobarea unui creditor ori în interesul acestuia, ascunde total sau parțial o obligație către acesta, pricinuind, astfel, prejudicii unui creditor al acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani și cu amendă de până la trei sute de leve.

(3) Persoana, care cunoscând că împotriva unui comerciant a fost deschisă procedura insolvenței, ascunde ori distruge, cu consimțământul aceluia, bunuri care aparțin sau care ar fi aparținut masei credale, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani și amendă de până la trei sute de leve.

SECȚIUNEA II

Infrațiuni în diferite sectoare economice

Art. 228. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) (1) Persoana care, în calitate de organ de conducere și control dispune sau permite realizarea unor produse industriale de slabă calitate, în afara standardelor ori incomplete, sau produse care nu corespund cerințelor stabilite de calitate, tip ori caracteristici, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, prin nerespectarea atribuțiilor sale de serviciu, etichetează ca fiind conform standardului ori nu etichetează mărfuri care nu îndeplinesc cerințele corespunzătoare, atunci când acest lucru este obligatoriu, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Atunci când lucrările sau mărfurile menționate la alineatele precedente nu sunt în cantități semnificative sau nu au o valoare semnificativă, pedeapsa conform alin. 1 este amenda de la o sută la trei sute de leve, iar conform alin. 2 – amendă de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 229. (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, la acceptarea de produse agricole în contul unei organizații de compensare sau comerciale, îl înșală pe furnizor cu privire la calitatea sau cantitatea acestor produse, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau prin probațiune, precum și cu mustrare publică.

Art. 230. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92

din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă o dispoziție pentru combaterea împotriva răspândirii sau apariției unei boli contagioase la animalele domestice se pedepsește cu probațiune pe o perioadă de până la șase luni sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta este urmată de contagiune, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

(3) Dacă boala contagioasă s-a răspândit pe scară largă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

(4) Ținând seama de deosebirile dintre alineatele precedente, se pedepsește și persoana ce încalcă o dispoziție emisă pentru combaterea bolilor și a dăunătorilor plantelor.

Art. 231. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care vinde bunuri industriale ori agricole în cantități însemnate sau de valoare semnificativă, năndeplinind cerințele prevăzute de art. 228 alin. 1, fără a declara expres aceste deficiențe, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani, cu amendă de la una mie la trei mii de leve și cu interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanță redusă conform alineatului precedent, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 232. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Vânzătorul care înșeală un cumpărător la cântărirea ori măsurarea unei mărfi sau care folosește mășuri și greutăți falsificate se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică:

a) aceluia care îl înșeală pe cumpărător prin adăugarea de substanțe străine ori prin deteriorarea calității mărfurilor în alt mod;

b) aceluia care îl înșeală pe client în ceea ce privește calitatea mărfurilor, materialelor și serviciilor.

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) În cazul în care, prin una sau mai multe fapte prevăzute la alineatele precedente, este pricinuită o pagubă de până la 100 leve, pedeapsa este amenda de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat –

Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită după ce persoana a fost sancționată cu o pedeapsă administrativă conform aceleiași alineat printr-o dispoziție rămasă definitivă și încă nu a trecut un an de la săvârșirea primei infracțiuni, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune, ori amendă de la o sută până la trei sute de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile în care, potrivit alineatelor precedente, a fost pronunțată o pedeapsă cu închisoarea, instanța poate, de asemenea, să dispună interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 233. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 81 din 1990, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 1995) (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Persoana care, fără licență, înregistrare sau permis corespunzătoare, exportă, importă, transferă, transportă, tranzitează, realizează activitate brokeraj cu arme sau produse ori tehnologii cu dublă utilizare, precum și atunci când astfel de activități sunt efectuate cu încălcarea unor interdicții, restricții sau sancțiuni impuse de Consiliul de securitate al Organizației Națiunilor Unite, Organizația pentru securitate și cooperare în Europa sau de Uniunea Europeană, indicate într-un act emis de Consiliul de Miniștri sau care decurgând din tratatele internaționale la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și amendă de până la două sute de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pentru cazurile deosebit de grave, prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de la 3 la 8 ani și amendă de până la cinci sute de mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanță redusă, prevăzute la alin. 1 pedeapsa este amenda de până la douăzeci de mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Armele sau dispozitivele ori tehnologiile cu dublă utilizare ce fac obiectul infracțiunii se confiscă în favoarea statului, indiferent de proprietarul lor, iar dacă acestea lipsesc ori au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor, stabilită în conformitate cu tratatul de comerț exterior.

Art. 234. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002,

modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care vinde sau deține mărfuri accizabile fără banderolă, atunci când aceasta este cerută prin lege, în cazurile de a căror importanță nu este redusă, se pedepsește cu închisoare de la un an până la șase ani și cu amendă de până la 10 ori mai mare decât prețul de piață al mărfurilor vândute, instanța putând dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Pedepsa este închisoarea de la doi la opt ani, instanța putând să dispună și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7, atunci când fapta:

1. a fost săvârșită în mod repetat;

2. a fost săvârșită de două sau mai multe persoane, care s-au înțeles în prealabil;

3. dacă obiectul infracțiunii este de proporții deosebit de mari.

(3) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 234a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care exercită o activitate de comerț exterior fără autorizația prevăzută de lege sau de o hotărâre a Consiliului de Miniștri, ori care încalcă o astfel de autorizație, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, cu amendă de la cinci la zece mii de leve și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

Art. 234b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care cumpără sau efectuează comerț cu deșeuri de metale feroase sau neferoase fără licența cerută de un act normativ sau cu încălcarea sa, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la două mii la cincizeci de mii leve, precum și cu interzicerea unor drepturi potrivit art. 37, alin. 1, pct. 7.

(2) Deșeurile ce fac obiectul acțiunii prevăzute la alin. 1 se confiscă în beneficiul statului și, dacă acestea lipsesc sau au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor.

Art. 234c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care singură sau prin intermediul altuia realizează o conectare ilegală la rețeaua de furnizare sau de distribuție a energiei electrice, ori la rețeaua de transport a gazelor, de distribuție a căldurii, a apei sau la sistemul de canalizare, de transport al combustibililor lichizi, ori acționează ilegal asupra aparatelor comerciale de măsurare a energiei electrice, a gazelor naturale, a combustibililor lichizi, a

căldurii, a apei ori a apelor uzate, creând astfel condiții pentru raportarea incompletă a consumului de energie electrică, gaze naturale, combustibil lichid, căldură și gaze naturale, apă sau ape uzate, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de până la cincisprezece mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la unu la opt ani și amendă de până la douăzeci de mii de leve.

Art. 235. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care fără a deține un permis corespunzător scris sau care deținând un permis corespunzător, dar în afara locurilor, termenelor, cantităților și a copacilor specificate în aceasta, taie, strânge, recoltează, culege sau transportă din fondul forestier copaci sau părți din aceștia, inclusiv tăiați sau căzuți la pământ, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și amendă de la o mie la douăzeci de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei ce ascunde, transportă, descarcă, depozitează sau prelucrează materialul lemnos obținut ilegal de la altul.

(3) Pentru infracțiunea de la alin. 1 și 2 pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani și amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve, dacă:

1. a fost săvârșită de două sau mai multe persoane, care s-au înțeles în prealabil pentru comiterea lor;

2. a fost săvârșită cu participarea unui funcționar silvic, ce s-a folosit de funcția sa;

3. a fost săvârșită prin folosirea unui document fals sau falsificat sau a unui document având un conținut neadevărat;

4. a fost săvârșită în mod repetat,

5. obiectul infracțiunii este de mare amploare;

(4) Dacă infracțiunile prevăzute la alin. 1–3 sunt săvârșite de o persoană care acționează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup criminal organizat sau care reprezintă o recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la zece mii la o sută de mii de leve.

(5) Dacă obiectul infracțiunii este de mari dimensiuni, iar cazul este deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la cincizeci de mii la cinci sute de mii de leve.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile de importanță redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an ori probațiune sau amenda de la o sută la trei sute de leve.

(7) (Anterior alin. 6 – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă lipsește ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 236. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care distruge ori deteriorează în orice fel copacii, puieții, lujerii, culturile silvice ori pepinierele silvice se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la o sută la trei sute de leve, iar în cazuri deosebit de grave – cu închisoare de până la cinci ani.

Art. 237. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care ucide sau capturează vânat mare, fără permisul corespunzător se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve, precum și cu interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care fără a deține un bilet de vânatoare, ucide sau prinde vânatul mic prevăzut în mod expres în Legea vânătorii, precum și persoana, care deși deține un bilet de vânatoare, ucide sau prinde un astfel de vânat într-o perioadă de prohibiție, într-o locație interzisă sau cu mijloace interzise, se pedepsește cu probațiune de până la șase luni sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve, precum și cu interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 7.

(3) Vânatul ucis sau capturat se ridică în beneficiul statului, iar dacă lipsește ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 238. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 55 din 2018) (1) Persoana care pescuiește, capturează pește și/ sau alte organisme acvatice prin utilizarea de substanțe explozive, otrăvitoare sau stupefiante se pedepsește cu închisoarea de până la un an și cu amendă de la zece mii la cincisprezece mii de leve sau cu probațiune.

(2) Persoana care pescuiește, capturează pește sau alte organisme acvatice:

1. cu sisteme tehnice și echipamente de capturare cu curent electric fără a deține un permis valabil;

2. cu plase de pescuit în locații, diferite de Marea Neagră, fluviul Dunărea și locațiile pentru care respectiva persoană este înregistrată potrivit art. 25 din Legea pescuitului și acvaculturilor și pe numele său au fost emise mai mult de două ordonanțe de contravenție în baza Legii pescuitului și acvaculturilor;

3. în locuri interzise sau în ape mici;
4. în ape neindustriale în perioadele de reproducere;
5. specii pentru care există interdicție de capturare,

Se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leva sau cu probațiune.

(3) În cazul infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani și amendă de cincisprezece mii la douăzeci de mii de leva, atunci când:

1. a fost săvârșită de către două sau mai multe persoane, care au premeditat comiterea acesteia;
2. a fost săvârșită în complicitate cu un funcționar al Agenției executive pentru pescuit și acvacultură, care a utilizat în acest sens funcția deținută;
3. a fost săvârșită în mod repetat;
4. obiectul infracțiunii este de proporții însemnate.

(4) Peștele și celelalte organisme acvatice capturate, precum și instrumentele și mijloacele prin care a fost săvârșită infracțiunea se confiscă în beneficiul statului.

Art. 239. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Conducătorul unei întreprinderi, firme, instituții, organizații sau un alt funcționar ce încalcă ori permite să se comită o încălcare a regulilor instituite prin legea specială privind protecția peștelui și a altor organisme acvatice și pentru dezvoltarea corespunzătoare a pisciculturii în țară se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și persoana care deversează ori aruncă în apele de pescuit ape poluate sau substanțe care, prin cantitatea sau proprietățile lor, pot dăuna peștilor și altor organisme acvatice.

Art. 240. (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Cetățeanul străin care pătrunde cu o ambarcațiune în apele teritoriale ale Republicii Bulgaria în Marea Neagră și efectuează pescuit comercial, fără permisiunea autorităților de frontieră corespunzătoare, dacă nu este susceptibil de o pedeapsă mai grea, în temeiul altei legi, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, indiferent de responsabilitatea ce decurge din Legea privind pescuitul și acvaculturile.

(2) Dacă fapta este săvârșită de un grup de cetățeni străini, care sunt înarmați, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Peștele și celelalte organisme acvatice capturate, precum și instrumentele și mijloacele prin care a fost săvârșită infracțiunea, se vor confisca în beneficiul statului.

Art. 240a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care extrage bogății ale subsolului fără să-i fi fost acordată concesiunea sau atunci când zona de acoperire a concesiunii acordate pentru extracție este sistată în temeiul dispozițiilor art. 68 din Legea privind bogățiile subsolului sau în temeiul contractului încheiat, se pedepsește cu închisoarea până la șase ani și cu amendă de la o mie la zece mii de leve.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se pedepsește și persoana care deține, stochează, transportă, prelucrează sau înstrăinează ilegal bogății ale subsolului.

(3) Se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leva, atunci când:

1. obiectul infracțiunii este în quantum mare;
2. fapta a fost săvârșită într-o zonă protejată sau pe un teritoriu protejat în sensul Legii biodiversității;
3. la săvârșirea faptei a fost utilizat un mijloc tehnic sau un vehicul;
4. fapta a fost săvârșită prin utilizarea unui document cu un conținut fals, neadevărat sau falsificat;
5. fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane, cu premeditare;
6. fapta a fost săvârșită cu participarea unui funcționar, care s-a folosit de funcția sa;
7. fapta a fost săvârșită de o persoană, care practică în mod sistematic această activitate;
8. fapta a fost săvârșită în mod repetat;

(4) Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la trei ani la zece ani și amendă de la zece mii la o sută de mii de leve, atunci când:

1. obiectul infracțiunii este în quantum deosebit de mare, iar cazul este deosebit de grav;
2. fapta a fost săvârșită de către o persoană, care acționează la comandă sau în îndeplinirea hotărârii unui grup infracțional organizat;
3. fapta a fost săvârșită în condițiile unei recidive periculoase.

(5) În cazuri de o importanță redusă raportat la infracțiunile prevăzute la alineatele 1 și 2, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiunea, sau amenda de la o sută la trei sute de leve.

(6) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori a fost înstrăinat, se va impune contravaloarea acestuia.

(7) Mijlocul de transport sau tracțiune, care a fost utilizat pentru transportarea sau cărăușia obiectului infracțiunii se confiscă în beneficiul statului și atunci când acesta nu este proprietatea făptuitorului, cu excepția cazului în care contravaloarea acestuia este vădit disproporționată cu gravitatea infracțiunii.

(8) Persoana care produce, dobândește, protejează sau ascunde obiecte, materiale sau arme, despre care are cunoștință că sunt destinate sau că au servit la extragerea de bogății ale subsolului fără concesiune valabilă, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

SECȚIUNEA III Infrațiuni față de regimul vamal

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995)

Art. 241. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995).

Art. 242. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care transportă mărfuri peste frontiera de stat fără cunoștința și permisiunea organelor vamale, dacă acest lucru este săvârșit:

a) de către o persoană ce se ocupă în mod sistematic de o astfel de activitate;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) prin folosirea unui document cu conținut neadevărat, a unui document străin, neadevărat ori falsificat;

c) de către o persoană care are legături nemijlocite cu serviciul vamal;

d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) atunci când sunt trecute substanțe deosebit de puternice sau otrăvuri, explozibili, arme sau muniție pentru arme de foc, articole pirotehnice, material nuclear, echipamente nucleare sau alte surse de radiații ionizante ori componente sau precursori ai acestora, stabilite prin lege sau printr-un act al Consiliului de Miniștri;

e) (modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) mărfuri ori obiecte cu destinație comercială sau industrială în volume mari;

f) (nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) de către două sau mai multe persoane care, în prealabil, s-au înțeles între ele;

g) (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) de către o persoană ce acționează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;

h) (nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) prin tranzitarea unui exemplar dintr-o specie protejată din flora sau fauna sălbatică ori o parte a acesteia sau a unui produs,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) se pedepsește pentru contrabandă calificată cu închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la douăzeci de mii la o sută de mii de leve.

(2) (nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Persoana care, fără a deține permisul corespunzător, trece peste frontiera țării substanțe stupefiante și/ sau similare ale acestora, se pedepsește pentru traficul de droguri de mare risc cu închisoarea de la zece la cincisprezece ani și o amendă de la o sută la

două sute de mii de leve, iar pentru droguri de risc cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani și amendă de la zece mii la o sută de mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Persoana care, fără a deține permisul corespunzător, trece peste frontiera de stat precursori sau echipamente și materiale pentru producerea de substanțe stupefiante se pedepsește cu închisoarea de la doi la zece ani și amendă de la cincizeci de mii la una sută de mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Atunci când obiectul contrabandei, în conformitate cu alineatele precedente este în volume deosebit de mari, iar cazul este deosebit de grav sau atunci când una dintre persoanele menționate la litera „f” din alin. 1 este funcționar vamal, pedeapsa este: în cazurile prevăzute la alin. 1 – închisoare de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la cincizeci de mii la două sute de mii de leve, iar în cazurile prevăzute la alin. 2 și 3 – închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani și amendă de la două sute de mii la trei sute de mii de leve.

(5) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 4, modificat, nr. 89 din 1986, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005 referitor la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de la alin. 1, literele „a”, „d” și „e”, precum și în cele prevăzute la alin. 2, 3 și 4, instanța poate dispune în locul amenzii confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului.

(6) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, anterior alin. 6, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) În cazurile de importanță redusă prevăzute la alin. 1, 2 și 3 pedeapsa este amenda de până la o mie de leve, dispusă pe cale administrativă.

(7) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alin. 6, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, anterior alin. 7, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, anterior alin. 6, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Obiectul contrabandei se confiscă în beneficiul statului, indiferent de proprietarul acestuia, iar dacă lipsește sau a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea acestuia în echivalentul prețurilor de stat corespunzătoare vânzării cu amănuntul.

(8) (Anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alin. 7, modificat, nr. 89 din 1986, anterior alin. 8, nr. 50 din 1995, anterior alin. 7, nr. 21 din 2000) Mijloacele de transport sau de cărauşie utilizate la transportul ori cărauşia mărfurilor de contrabandă se confiscă în beneficiul statului chiar și atunci când nu sunt proprietatea făptuitorului, cu excepția cazului în care valoarea lor nu corespunde vădit gravității infracțiunii.

(9) (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, anterior alin. 8, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, anterior alin. 9, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, anterior alin. 8, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Pentru actele preparatorii în scopul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alin. 2, 3 și 4 pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani. În aceste de cazuri se aplică alin. 7.

Art. 242a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care transportă peste frontiera de stat mărfuri cu documente de transport în regim de tranzit și prin încălcarea prevederilor stabilite descarcă mărfurile pe teritoriul țării se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani și amendă de la cincizeci de mii la cinci sute de mii de leve. Mărfurile, precum și mijlocul de transport utilizat pentru transportul acestora se confiscă în beneficiul statului, indiferent cine este proprietarul acestora.

SECȚIUNEA IV

Infracțiuni împotriva sistemului monetar și de credit

Art. 243. (1) Persoana care confecționează însemne bănești neadevărate ori falsifică însemne bănești autentice, cu valabilitate de circulație în țară sau în străinătate, se pedepsește pentru contrafacerea de însemne bănești cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care falsifică:

1. timbre fiscale și mărci poștale și
2. obligațiuni, emise de stat, ori alte hârtii de valoare, emise de stat;

3. (nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) instrumente de plată.

Art. 244. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care pune în circulație însemne bănești sau alte însemne ori instrumente de plată falsificate, potrivit art. 243, alin. 2, primește, dobândește ori se folosește de acestea, știind că sunt falsificate sau le trece peste frontiera de stat ori le transportă, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și

persoanei care deține astfel de însemne ori instrumente de plată prevăzute de art. 243, alin. 2 în cantități mari.

Art. 244a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, cu încălcarea normelor stabilite, confecționează, primește, dobândește, transportă peste frontiera de stat însemne bănești aflate circulație în țară sau în străinătate, ori însemne bănești, care nu au fost emise încă, dar sunt destinate punerii în circulație ca mijloace de plată legale, se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Persoana care, în mod conștient, pune în circulație astfel de însemne bănești, se pedepsește cu închisoare de până la opt ani.

Art. 245. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial) Persoana care primește un însemn bănesc ori un alt însemn falsificat, prevăzute de art. 243, iar după ce află că sunt falsificate le pune cu bună știință în circulație ca fiind autentice, se pedepsește cu închisoare de la un an la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

Art. 246. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Actele preparatorii pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 243 sau asocierea în acest scop ori pentru distribuirea însemnelor monetare sau a altor însemne ori a instrumentelor de plată falsificate prevăzute de art. 243, alin. 2 se pedepesc cu închisoare de până la șase ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005) Nu se pedepsește acel coparticipant la asociere care, înainte de terminarea falsificării (dacă asocierea a fost constituită în acest scop), ori înainte să înceapă distribuirea însemnelor falsificate (atunci când asociația este constituită în acest scop) sau înainte de încheierea confecționării mijloacelor prevăzute la alin. 3, renunță la această participare și o denunță autorităților.

(3) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care confecționează, dobândește, deține ori ascunde obiecte, materiale sau instrumentar, programe de calculator ori elemente de protecție ale însemnelor monetare despre care cunoaște că sunt destinate sau au fost utilizate în scopul contrafacerii de bani sau altor însemne sau instrumente de plată prevăzute de art. 243 alin. 2, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani.

Art. 247. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010)

Art. 248. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care are cunoștința despre săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 243 și 244 și nu comunică acest lucru autorităților, se pedepsește cu probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Prevederile alineatului anterior nu se aplică în privința soțului, descendenților, ascendenților, fraților și surorilor făptuitorului și nici soților acestora.

Art. 248a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care, pentru a obține un credit, furnizează informații neadevărate, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care oferă informații neadevărate ori tănuiește informații, încalcând obligația furnizării acestor informații, în scopul de a obține sume de bani din fonduri aparținând Uniunii Europene sau acordate de Uniunea Europeană statului bulgar, precum și fonduri aparținând statului bulgar, prin care se cofinanțează proiecte, finanțate cu bani din cadrul acestor fonduri.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută de alin. 1 și 2 este săvârșită de o persoană ce administrează și reprezintă o persoană juridică, o asociație sau un comerciant, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de la două mii la zece mii de leve.

(4) Cu pedeapsa prevăzută la alin. 3 se pedepsește și oficialul care a acordat împrumutul sau a aprobat fondurile prevăzute la alin. 2, dacă avea cunoștința că informațiile furnizate erau neadevărate.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) În cazul în care, în urma săvârșirii faptei prevăzute la alineatul 2 se obțin sume din fondurile aparținând Uniunii Europene sau furnizate de către Uniunea Europeană statului bulgar, precum și fonduri aparținând statului bulgar, prin care se finanțează proiecte, finanțate cu bani din aceste fonduri, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

Art. 249. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Persoana care folosește un instrument de plată sau datele dintr-un instrument de plată fără consimțământul titularului, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani și cu amendă de până dublul sumei permise.

(2) Persoana care utilizează un instrument de plată emis în Republica Bulgaria sau în străinătate, fără a avea acoperire pentru suma pentru care se

utilizează instrumentul, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani și cu amendă de până la dublul sumei primite.

(3) Persoana care confecționează, montează sau utilizează mijloace tehnice pentru a obține informații cu privire la conținutul unui instrument de plată se pedepsește cu închisoare la unu la opt ani și cu amendă de până la dublul sumei primite.

(4) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei ce deține ori îi oferă altuia informația prevăzută la alin. 3.

Art. 250. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, Anterior textul art. 250, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Persoana care transferă sume de bani în afara țării prin intermediul băncilor folosind un document fals, contrafăcut sau un document cu un conținut neadevărat, se pedepsește cu închisoare de la unu la zece ani și cu amendă de până la dublul sumei transferate.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

(Capitolul VII „Infrațiuni împotriva proprietății private” cu articolele de la 251 – 268, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

Art. 251. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care nu îndeplinește obligația de declarare a mijloacelor bănești, metalelor prețioase, pietrelor prețioase, precum și a obiectelor produse din acestea, transportate peste frontiera de stat, care este și frontieră externă a Uniunii Europene, iar valoarea obiectului infracțiunii este în cuantum deosebit de mare, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani sau cu amendă în cuantum de o cincime din obiectul infracțiunii.

(2) Obiectul infracțiunii se confiscă în folosul statului, iar dacă lipsește ori a fost înstrăinat se percepe contravaloarea sa.

Art. 252. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 23 din 2009, în vigoare de la 01.11.2009) Persoana care fără să dețină autorizația necesară, efectuează sub forma unei profesii tranzacții bancare, de asigurări sau alte tranzacții financiare pentru care este necesară deținerea unei asemenea autorizații, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cinci ani și cu confiscarea a până la jumătate din averea făptuitorului.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Atunci când activitatea prevăzută la alin. 1 a pricinuit altuia daune semnificative ori a atras după sine

obținerea de venituri ilegale semnificative, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve, iar instanța poate dispune și confiscarea parțială sau totală a averii făptuitorului.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. (2) se aplică și celui care, în desfășurarea activității bancare autorizată, utilizează fonduri dobândite cu încălcarea normelor stabilite.

CAPITOLUL VII

Infrațiuni împotriva sistemelor financiar, fiscal și de asigurări

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, nr. 51 din 2000)

Art. 253. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care efectuează o operație financiară sau o tranzacție cu o proprietate sau care ascunde proveniența, amplasarea, mișcarea sau drepturile reale asupra proprietății despre care știe sau presupune că a fost dobândită printr-o infracțiune sau prin alt act reprezentând pericol public, se pedepsește pentru spălare de bani cu închisoare de la un an la șase ani și cu amendă de la trei mii la cinci mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei care dobândește, primește, deține, utilizează, transformă sau ajută în orice fel transformarea bunurilor despre care știa sau presupunea la momentul primirii lor, că au fost dobândite prin infracțiune sau prin altă faptă care prezintă pericol public.

(3) (Anterior alin. 2, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Se va dispune pedeapsa cu închisoarea de la un an la opt ani și amendă de la cinci la douăzeci de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1 și 2 a fost săvârșită:

1. (modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) de două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil sau de o persoană care acționează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat;

2. de două sau mai multe ori;

3. de un funcționar în cadrul serviciului său;

4. (nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) prin deschiderea ori menținerea unui cont într-o instituție financiară sub un nume fictiv ori sub numele unei persoane care nu și-a dat acordul pentru aceasta.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 3, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75

din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pedepsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și amendă de la douăzeci de mii la două sute de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1 și 2 este comisă cu mijloace ori sau bunuri despre care făptuitorul cunoștea sau presupunea că au fost dobândite printr-o infracțiune gravă, săvârșită cu intenție.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă mijloacele sau proprietățile sunt în cuantum deosebit de mare, iar cazul este unul deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amenda de la zece la treizeci de mii de leve, instanța putând dispune interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 5, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Obiectul infracțiunii sau bunurile în care acesta a fost convertit se confiscă în beneficiul statului, iar dacă lipsesc ori au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea acestora.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Prevederile alin. 1-6 se aplică și în cazul în care infracțiunea prin care a fost dobândit bunul nu se află sub jurisdicția penală a Republicii Bulgaria.

Art. 253a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Actele preparatorii pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani ori asocierea în acest scop se pedepsesc cu închisoare de până la doi ani sau amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care îl instigă pe altul la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

(3) Bunurile destinate spălării banilor se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acestea lipsesc sau au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor.

(4) Nu se pedepsește participantul la asocierea prevăzută de alin. 1 care, înainte de finalizarea infracțiunii de spălare de bani, își întrerupe participarea la asociere și comunică autorităților acest lucru.

Art. 253b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998, anterior art. 253a, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Funcționarul care încalcă ori nu respectă prevederile Legii privind măsurile împotriva spălării banilor, dacă faptele comise nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și amendă de la o mie la trei mii de leve.

Art. 254. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006).

Art. 254a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Funcționarul care, cu încălcarea unei legi a bugetului ori a unui act infralegal de executare a acestuia, face acte de dispoziție cu fonduri bugetare sau mijloace ce au o altă destinație, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(2) Dacă urmare a faptei prevăzute la alin. 1 au survenit prejudicii pentru stat ori pentru municipalitate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006).

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute la alin. 1 făptuitorul nu se pedepsește dacă, până la sfârșitul cercetării judecătorești în primă instanță, actul ilegal de ordonanțare este anulat, iar fondurile cheltuite ilegal sunt restituite integral. Această dispoziție nu se aplică în mod repetat.

Art. 254b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 24 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) (1) Persoana care nu utilizează conform destinației stabilite mijloacele financiare primite din fonduri aparținând Uniunii Europene sau acordate de Uniunea Europeană statului bulgar se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care un funcționar dispune să fie săvârșită fapta prevăzută la alin. 1, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, iar instanța îi poate interzice celui vinovat unele drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 255. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, în vigoare din 5 noiembrie 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care evită stabilirea sau plata datoriilor fiscale în quantum mare, prin:

1. nedepunerea declarației;
2. confirmarea unui neadevăr sau tănuirea unui adevăr într-o declarație depusă;
3. neemiterea unei facturi ori unui alt document contabil;
4. distrugerea, ascunderea ori nepăstrarea în termenele stabilite de lege a documentelor contabile sau a registrelor contabile;
5. ținerea sau permiterea ținerii evidenței contabile în contradicție cu cerințele legislației contabile;
6. întocmirea sau utilizarea unui document având conținut neadevărat, a unui document fals sau falsificat în exercitarea activității economice, în ținerea

evidenței contabile sau la prezentarea de informații către autoritățile fiscale sau către executorii publici;

7. operarea unor deduceri fiscale necorespunzătoare,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de până la două mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 67 din 2008, modificat – Monitorul Oficial nr. 12 din 2009, în vigoare de la 1 ianuarie 2010, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 32 din 2009) Atunci când fapta prevăzută de alin. 1 a fost săvârșită cu complicitatea unui funcționar al poliției de frontieră, al administrației vamale, al Agenției Naționale pentru venituri sau al unui auditor înregistrat, pedeapsa este închisoarea de la doi la șase ani și amenda de până la cinci mii de leve, și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) Atunci când obligațiile fiscale sunt în quantum deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani și confiscarea parțială sau a totală a averii vinovatului.

(4) Dacă până la încheierea cercetării judecătorești în primă instanță, obligația fiscală nedeclarată sau neachitată a fost vărsată la buget, împreună cu dobânda, pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. 1 și 2 este închisoarea de până la doi ani și amendă de până la cinci sute de leve, iar pentru faptele prevăzute la alin. 3 – închisoare de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

Art. 255a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care se sustrage de la stabilirea ori plata unor obligații fiscale de mari dimensiuni prin transformarea unei societăți comerciale sau a unei alte persoane juridice, printr-o tranzacție cu o întreprindere comercială sau printr-o tranzacție cu părți afiliate în sensul Codului de procedură fiscală și de asigurări se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și amendă de până la zece mii de leve.

(2) Atunci când obligațiile fiscale sunt de proporții deosebit de mari, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani și confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului.

(3) În cazul în care până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță, obligația fiscală nedeclarată sau neachitată este vărsată la buget, împreună cu dobânda, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

Art. 255b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 107 din 2014, în vigoare de la 01.01.2015) (1) Persoana care ascunde contribuțiile de asigurări obligatorii sau de asigurări de sănătate, în quantum mare, prin:

1. declararea unui venit asigurat într-un quantum mai mic decât cel real pentru persoana asigurată;

2. nedepunerea declarației;
3. confirmarea unui neadevăr ori tănuirea unui adevăr într-o declarație depusă;
4. întocmirea și utilizarea unui document cu conținut neadevărat, fals sau falsificat în exercitarea activității economice, în conducerea contabilității sau la prezentarea informațiilor organelor pentru venituri;
5. distrugerea sau ascunderea în termenele stabilite prin lege a documentelor contabile, a registrelor contabile sau a ștatelor de plată;
se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani și cu amendă de până la două mii de leva.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârșită cu participarea unui organ pentru venituri sau a unui auditor înregistrat, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de până la cinci mii de leve, precum și interzicerea unor drepturi potrivit art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

(3) Atunci când obligațiile cu privire la contribuțiile obligatorii aferente asigurărilor obligatorii publice de stat sau asigurărilor de sănătate sunt în quantum deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la doi ani la opt ani și confiscarea în tot sau în parte a averii celui vinovat.

(4) Dacă până la finalizarea cercetării judecătorești la instanța de fond contribuțiile obligatorii aferente asigurărilor sociale obligatorii sau asigurărilor de sănătate au fost achitate către buget, împreună cu dobânzile datorate, pedeapsa pentru faptele prevăzute la alineatele 1 și 2 este închisoarea de până la doi ani și amendă de cinci sute de leve, iar pentru cele prevăzute la alineatul 3 – închisoarea de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve.

(5) Angajatul sau funcționarul, supus asigurării obligatorii, nu poartă răspundere penală pentru faptele de la alineatele 1-4, inclusiv și pentru instigare sau complicitate.

Art. 256. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care prin utilizarea unui document având conținut neadevărat ori a unui document fals sau falsificat, primește de la bugetul de stat o sumă de bani necuvenită, sau care oferă posibilitatea altuia să primească o astfel de sumă, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani și amendă de o mie până la cinci mii de leve.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 a fost comisă cu participarea unei persoane prevăzută la art. 255, alin. 2, sau de către o persoană care acționează la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat, sau dacă suma de bani primită este în quantum deosebit de mare, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și confiscarea parțială sau totală a averii vinovatului, precum și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) Dacă până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță, suma primită este vărsată la buget, împreună cu dobânzile, pedeapsa pentru fapta

prevăzută la alin. 1 este închisoarea de până la trei ani și amendă de până la o mie de leve, iar pentru fapta prevăzută la alin. 2 – închisoarea de până la cinci ani și amendă de până la trei mii de leve.

Art. 257. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, în vigoare din 5 noiembrie 1997, abrogat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006).

Art. 258. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care împiedică, în mod ilegal, un organ fiscal să-și îndeplinească obligația legală se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu o amendă de la o mie la două mii de leve.

(2) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită prin utilizarea forței sau amenințării, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de la două mii la cinci mii de leve.

Art. 259. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care înființează o persoană juridică fără scop lucrativ ori sau o fundație, care nu desfășoară ori desfășoară doar aparent obiectul de activitate și scopul declarate la momentul înregistrării, cu scopul de a primi împrumuturi sub această acoperire, să beneficieze de eliberarea de la plata impozitelor, de a beneficia de facilități fiscale ori de a obține un alt folos patrimonial, precum și de a efectua o activitate interzisă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu amendă de la trei mii la cinci mii de leve și interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 259a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, declarat neconstituțional prin Decizia nr. 14 a Curții Constituționale a Republicii Bulgaria – nr. 98 din 2000)

(1) Funcționarul care autorizează plata remunerației fără să fi fost plătite toate contribuțiile datorate pentru asigurări obligatorii, în cazul în care suma neplătită este în quantum deosebit de mare, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1 făptuitorul nu se pedepsește dacă până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță își îndeplinește integral obligația fiscală, împreună cu dobânzile datorate.

Art. 260. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Evaluatorul autorizat care emite o evaluare ori pune o concluzie neadevărată cu privire la valoarea bunului evaluat și, în consecință,

pricinuieste pagube în cazuri importante, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și interzicerea drepturilor conform art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 67 din 2008) Auditorul înregistrat care certifică raporturile anuale neadevărate ale unui comerciant, cunoscând acest fapt, se pedepsește cu închisoare de până la un an și cu amendă de până la cinci sute de leve, precum și interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

Art. 260a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care dobândește sau dispune pe seama sa sau pe seama unui terț, direct sau indirect, de instrumente financiare, utilizând în mod ilegal informații interne referitoare la acestea, iar ca o consecință a acestei fapte se produc prejudicii însemnate, atunci când este săvârșită de către o persoană care dispune de informații interne, datorită faptului că:

1. este membrul unui organ administrativ, de conducere sau de supraveghere a emitentului sau participantului la piața cotelor de emisii, sau

2. este deținătorul unui procent din capitalul unui emitent sau a unui participant la piața cotelor de emisii, sau

3. are acces la respectiva informație în cursul îndeplinirii unei activități, profesii sau a obligațiilor de serviciu, se pedepsește pentru abuz de informații interne cu închisoarea de până la patru ani și cu o amendă de la o mie la trei mii de leve, instanța putând dispune interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și aceluia care dobândește sau dispune pe seama sa sau pe seama unui terț, direct sau indirect, de instrumente financiare, utilizând în acest sens în mod ilegal informații interne referitoare la acestea, obținută altfel decât în cazurile menționate la alineatul 1, despre care cunoaște că este sunt informații interne, iar ca o consecință a săvârșirii faptei se produc prejudicii însemnate.

(3) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și celui, care după ce a transmis un ordin pentru un instrument financiar obține informații interne referitoare la respectivul instrument, iar în baza acesteia îl anulează sau modifică, iar în urma acestui fapt se produc prejudicii însemnate.

(4) Pedepsa de la alineatul 1 se aplică și persoanei, care după ce a transmis un ordin sau o ofertă pe seama sa sau pe seama unui terț, cu privire la vânzări în cadrul unei licitații pentru certificate de emisie sau pentru alte produse derivate pe baza acestora, care se desfășoară potrivit Regulamentului (UE) 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010, cu privire la calendarul, administrarea și alte aspecte privind licitarea certificatelor de emisii de gaze de seră, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului pentru stabilirea sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO, L 302/1 din 18 noiembrie 2010), obține informații interne referitoare la acestea și, în baza acestora,

modifică sau anulează ordinul sau modifică sau anulează oferta, iar în urma acestui fapt intervin ca o consecință prejudicii însemnate.

(5) Persoana, care în temeiul informațiilor interne, instigă pe altul să dobândească sau să dispună de instrumente financiare, să modifice sau să anuleze un ordin pentru un instrument financiar, la care se referă respectivele informații interne, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani.

(6) Pedepsa de la alineatul 5 se aplică și persoanei care știe că a fost determinat în baza unei informații interne să transmită, modifice sau anuleze un ordin privind un instrument financiar, la care se referă respectiva informație internă, iar în urma acestui fapt s-au produs consecințe însemnate.

(7) Dacă faptele prevăzute la alineatele 1–6 sunt săvârșite:

1. de către două sau mai multe persoane, cu premeditare;
2. de către o persoană, care acționează la comanda sau în executarea rezoluției unui grup infracțional organizat;
3. în mod repetat,

Pedepsa este închisoarea de la doi la cinci ani și amendă de la o mie la trei mii de leve.

(8) În cazurile prevăzute la alineatele 1–7, obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar atunci când acesta lipsește sau a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 260b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care, în mod ilegal, dezvăluie altei persoane informații interne de care dispune cu privire la un instrument financiar, cu excepția cazului în care dezvăluirea se face în îndeplinirea obișnuită a activității, profesiei sau a obligațiilor de serviciu, sau constituie sondarea pieței, iar în urma acestei fapte intervin consecințe prejudiciabile însemnate, se pedepsește pentru dezvăluire ilegală de informații interne cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Pedepsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei, care afirmă public o convingere, cunoscând faptul că acesta se bazează pe o informație internă, iar în urma acestor declarații publice se produc consecințe prejudiciabile însemnate.

Art. 260c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care încheie tranzacții sau transmite un ordin comercial, oferind informații neadevărate sau înșelătoare cu privire la ofertă, cerere sau prețul unui instrument financiar sau la un contract spot conex de mărfuri sau stabilește respectivul preț la un nivel neobișnuit sau fictiv, iar în urma acestei fapte intervin consecințe prejudiciabile însemnate, se pedepsește pentru manipularea pieței cu închisoarea de până la patru ani și cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) Persoana care prin utilizarea unui mijloc fictiv sau prin inducerea în eroare încheie tranzacții sau transmite ordine comerciale sau efectuează un alt tip de activitate sau acțiuni, care influențează prețul unuia sau mai multor

instrumente financiare sau unui contract spot conex de mărfuri, iar în urma acestui fapt intervin consecințe prejudiciabile însemnate, se pedepsește cu închisoarea de la doi la patru ani.

(3) Persoana care în scopul obținerii unui avantaj sau a unui beneficiu pentru sine sau pentru altul, difuzează informații prin intermediul media sau în alt mod, care transmite date neadevărate cu privire la ofertă, cerere sau prețul unui instrument financiar sau a unui contract spot conex de mărfuri sau stabilește pentru unul sau mai multe instrumente financiare sau pentru un contract spot de mărfuri un preț la un nivel neobișnuit sau fictiv, iar în urma acestui fapt intervin consecințe prejudiciabile însemnate, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani și cu amendă de la trei la cinci mii se leve.

(4) Persoana care furnizează informații neadevărate sau înșelătoare sau date de intrare sau manipulează în orice mod calculul unui benchmark, iar în urma acestui fapt intervin consecințe prejudiciabile însemnate, se pedepsește cu închisoarea de la un an la patru ani.

(5) În cazurile prevăzute la alineatele 1-4, obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar atunci când acesta lipsește, se percepe contravaloarea sa.

Art. 261. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 262. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 263. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1992, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 264. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 265. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 266. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1992, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 267. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1992, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

Art. 268. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

CAPITOLUL VIII

Infrapecțiuni împotriva activității organelor de stat, a organizațiilor obștești și a persoanelor ce îndeplinesc funcții publice

(Titlu modificat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005)

SECȚIUNEA I

Infrapecțiuni împotriva ordinii de guvernare

Art. 269. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care folosește forța sau amenințările pentru a determina un organ al statului, un reprezentant al societății civile, un executor judecătoresc privat sau un asistent de executor judecătoresc privat să săvârșească ori să omită un anumit lucru în legătură cu serviciul sau funcția sa, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani.

(2) Atunci când infracțiunea prevăzută la alin. 1 este săvârșită de participanții la o mulțime, instigatorii și liderii se pedepsesc cu închisoare de la doi la opt ani.

Art. 270. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, Anterior textul alin. 270, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care împiedică în mod ilegal un organ al statului, un executor judecătoresc privat sau un executor judecătoresc asistent privat să-și îndeplinească atribuțiile, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu o amendă de la cinci sute la două mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care obligațiile organului statului sunt în legătură cu controlul asupra traficului de substanțe narcotice, analogi sau precursori, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani și amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

Art. 270a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, abrogat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986).

Art. 271. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989).

Art. 272. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Persoana

care în mod voluntar părăsește localitatea, prin nerespectarea interdicției impuse printr-o măsură administrativă în mod corespunzător, se pedepsește cu închisoare de până la șase luni sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004) Persoana, care după primirea unui avertisment corespunzător, continuă să încalce sistematic măsurile de supraveghere administrativă stabilite prin lege, se pedepsește cu probațiune pe o perioadă de un an.

Art. 273. (Nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) Persoana care dezvăluie informații privind apartenența la Securitatea de stat ori la serviciile de informații ale Armatei populare bulgare, cu încălcarea Legii privind accesul și dezvăluirea documentelor și declararea apartenenței cetățenilor bulgari la Securitatea de stat și la Serviciile de informații ale Armatei naționale bulgare, se pedepsește cu închisoare de la trei la șase ani și o amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

Art. 274. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care în mod voluntar efectuează o acțiune care intră în sfera atribuțiilor de serviciu ale unui funcționar, serviciu pe care acesta nu-l îndeplinește sau care îi este interzis, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care efectuează în mod voluntar, o acțiune care intră în sfera atribuțiilor funcției unui reprezentant al societății civile, cu care nu este însărcinat sau care îi este interzisă și care afectează în mod ilegal, interese publice sau personale.

(3) Persoana care, fără drept, poartă o uniformă sau un însemn oficial, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau probațiune, precum și cu mustrare publică.

Art. 274a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care deține sau poartă uniforme, însemne oficiale sau inscripții, cu încălcarea Legii Ministerului de Interne, Legii apărării și a forțelor armate ale Republicii Bulgaria, Legii executării pedepselor și a arestului preventiv sau a Legii puterii judecătorești, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau probațiune

(2) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă fapta prevăzută de alin. 1 a fost săvârșită în scopul comiterii altei infracțiuni, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care în orice mod defăimează, distruge ilegal sau deteriorează uniforma, însemnele oficiale ori inscripții, purtate ori depuse potrivit Legii Ministerului de Interne, Legii apărării

și forțelor armate ale Republicii Bulgaria, Legii de executare a pedepselor și a arestului preventiv ori a Legii puterii judecătorești, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

Art. 275. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, în vigoare de la 01.09.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 64 din 2007) Persoana, care obligată fiind prin lege să coopereze cu un organ al statului, cu un executor judecătoresc privat ori cu un ajutor de executor judecătoresc privat nu procedează astfel, fiind corespunzător citat, se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Persoana, care citată fiind de către un funcționar ce are competență într-un caz care pune în pericol viața, sănătatea sau averea unei persoane, refuză să-i acorde ajutorul, fără risc însă pentru el sau pentru altul, se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 276. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care confecționează sau pune în circulație însemne de certificare contrafăcute, cum ar fi ștampile, însemne de calitate pentru metale prețioase, bilete de intrare, bilete de călătorie și altele asemenea lor, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care se folosește cu bună știință de un astfel de însemn fals se pedepsește cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în mod ilegal, îndepărtează, distruge sau ascunde însemne oficiale de identificare destinate stabilirii, plății sau raportării valorilor, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(4) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, fără să dețină acordul corespunzător, confecționează ștampila unei organizații de stat sau obștești, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(5) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care ia o ștampilă a unei organizații de stat sau obștești cu scopul de a o utiliza în mod ilegal.

Art. 277. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) (1) (completat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, în vigoare de la 01.09.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 64 din 2007) Persoana care îndepărtează sau deteriorează în mod conștient un

sigiliu plasat legal de către o autoritate, de un executor judecătoresc privat sau de un asistent de executor judecătoresc privat, pe un bun mobil sau imobile, ca semn că accesul sau dispoziția asupra acestuia este limitat, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu amendă de la o sută până la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care dispune de un lucru pus sub sechestru sau care i-a fost încredințat în pază.

Art. 277a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) (1) Cel care, fără a deține autorizația corespunzătoare, caută situri arheologice se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

(2) Cel care, fără a deține autorizația corespunzătoare, face săpături ori dispune să se facă în teren săpături, studii geofizice sau subacvatice ori nu execută lucrări de excavare potrivit normelor legale pe teritoriul unui imobil cu valoare culturală sau în zona acesteia de securitate, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Dacă la săvârșirea faptelor vizate de alin. 1 și 2 se utilizează mijloace tehnice sau autovehicule, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Cel care dispune sau permite desfășurarea unei activități ilegale pe un teritoriu protejat al patrimoniului cultural se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de la două mii la zece mii de leve.

(5) Cel care dispune ori permite continuarea activității prevăzute la alin. 4, după ce aceasta a fost sistată de către organele competente, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani și amendă de la trei mii la douăzeci de mii de leve.

(6) Pedepsele prevăzute la alin. (4) și (5) se aplică și celui care organizează ori conduce activitatea, dacă cunoștea sau a presupus că aceasta a avut loc cu încălcarea Legii patrimoniului cultural.

(7) Cel care în mod ilegal confecționează, deține sau ascunde obiecte, materiale, instrumentar ori programe informatice despre care știe sau presupune că sunt proiectate sau folosite pentru căutarea, păstrarea, modificarea ori transferul obiectelor arheologice se pedepsește cu închisoare de până la șase ani, iar instanța poate impune și interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(8) În cazurile prevăzute la alin. 1-6, instanța poate dispune confiscarea de până la o jumătate din averea vinovatului, iar pentru cele prevăzute la alin. 7 – o parte sau toată averea vinovatului.

Art. 278. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 57 din 2007, modificat –

Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009) (1) Persoana care descoperă o valoare culturală și care în termen de șapte zile nu comunică autorităților despre aceasta, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu amendă de la cinci sute la trei mii de leve.

(2) În cazul în care valoarea culturală are o importanță științifică sau artistică deosebit de mare, pedeapsa este închisoare de până la patru ani sau amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(3) În cazul în care a survenit distrugerea sau deteriorarea valorii culturale, atunci când făptuitorul nu a dorit sau nu a permis acest lucru, pedeapsa este: în cazurile prevăzute la alin. 1 – închisoare de până la patru ani și amendă de la o mie la cinci mii de leve, iar în cazurile prevăzute la alin. 2 – închisoare de până la cinci ani și amendă de la două mii la zece mii de leve.

(4) Făptuitorul nu se pedepsește atunci când comunică despre descoperirea valorii culturale și după termenul prevăzut la alin. 1, dacă nu au survenit consecințele prevăzute la alin. 3.

(5) Funcționarul care nu solicită identificarea și înregistrarea bunurilor cu valoare culturală se pedepsește cu închisoare de până la doi ani, iar instanța poate dispune interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(6) Persoana care deține un obiect arheologic ce nu este identificat și înregistrat în mod corespunzător se pedepsește cu închisoare de până la patru ani și amendă de la două mii la zece mii de leve, iar atunci când obiectul infracțiunii reprezintă o bogăție națională, precum și atunci când sunt deținute mai mult de trei obiecte arheologice – cu închisoare de până la șase ani și amendă de la trei mii la cincisprezece mii leve. Instanța poate, de asemenea, să impună confiscarea de până la jumătate din averea vinovatului, precum și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(7) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 278a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009)

(1) Persoana care oferă spre înstrăinare ori înstrăinează un bun de valoare culturală care nu este identificat și înregistrat, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani și cu amendă de la o mie la douăzeci de mii de leve.

(2) Pedeapsa de la alin. 1 aplică și aceluia care dobândește o astfel de valoare culturală.

(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au fost comise în mod repetat sau constituie recidivă periculoasă ori sunt săvârșite la comanda ori îndeplinind decizia unui grup infracțional organizat, precum și atunci când sunt comise în scopul trecerii peste frontiera de stat a obiectului infracțiunii, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care, fără a deține autorizația corespunzătoare, scoate din țară un bun de valoare culturală.

(5) Pedepșa prevăzută la alin. 1–4 se aplică și atunci când obiectul infracțiunii este un document din Fondul național de arhivă.

(6) Obiectul infracțiunii se confiscă în folosul statului, iar dacă lipsește ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

Art. 278b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, în vigoare din 10 aprilie 2009)

(1) Persoana care distruge ori deteriorează în mod ilegal bunul propriu cu valoare culturală ori un document din Fondul național de arhivă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu amendă de la cinci sute la două mii de leve, precum și cu mustrare publică.

(2) Funcționarul care acordă în mod ilegal autorizarea pentru distrugerea, demolarea, deteriorarea, modificarea aspectului sau exportul unui bun de valoare culturală sau a unui document din Fondul național de arhivă se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani ori cu amendă de la o mie la cinci mii leve, iar instanța poate impune și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(3) În cazul în care infracțiunea prevăzută la alin. 2 are ca urmare distrugerea, dezmembrarea, deteriorarea, modificarea aspectului sau exportul unui bun cu valoare culturală, pedeapsa este închisoarea de la unu la șase ani, amenda de la o mie la cinci mii de leve și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

Art. 278c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, anterior art. 278a, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 133 din 1998, modificat și completat Monitorul Oficial nr. 88 din 2005, completat – Monitorul Oficial nr. 94 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care distruge sau deteriorează în mod ilegal un teritoriu protejat ori un spațiu ce face obiectul pazei într-o zonă protejată, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune, precum și amendă de la două mii la zece mii de leve.

(2) Persoana care distruge sau deteriorează formațiuni extrem de valoroase, unice și de neînlocuit, din sol și stânci, precum și peșteri declarate ca protejate, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(3) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 a fost comisă din culpă, pedeapsa este probațiunea și amenda de la o mie la cinci mii de leve.

Art. 278d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011)

(1) Persoana care în mod ilegal distruge, deteriorează, dobândește, deține ori înstrăinează un exemplar dintr-o specie protejată din flora sau fauna sălbatică, atunci când nu se referă la un caz de o importanță redusă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune, precum și cu amendă de la două mii la zece mii de leve.

(2) Cel care comercializează exemplare din specii protejate ale florei sau faunei sălbatice sau părți ori produse provenite din acestea, dacă nu constituie un caz cu importanță redusă, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este probațiune și amendă de la o mie la cinci mii de leve.

Art. 278e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011)

Persoana care în mod ilegal distruge, deteriorează, deține, obține ori înstrăinează un exemplar din rândul animalelor sălbatice vertebrate protejate ori un exemplar din rasele prevăzute în anexa nr. 3 la Legea diversității biologice, marcat cu semnul (*), amenințate cu dispariția la scară europeană ori la scară mondială, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani, precum și cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 279. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat –

Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat, nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care intră sau iese peste frontiera de stat fără permisiunea autorităților competente sau, chiar dacă deține permisiunea, însă nu prin locurile stabilite în acest sens, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amendă de la o sută la trei sute de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) În cazurile prevăzute la alineatele precedente, instanța poate impune, în locul amenzii, confiscarea parțială sau integrală a averii vinovatului.

(4) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Actele preparatorii în vederea săvârșirii infracțiunii

prevăzute la alin. 1 și 2 se pedepesc cu închisoarea de până la doi ani sau probațiune.

(5) (Anterior alin. 4 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Nu se pedepsește cel care intră în țară spre a beneficia de dreptul la azil, potrivit Constituției.

Art. 280. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 37 din 1989, nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

(1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care trece peste frontiera de stat persoane individuale ori grupuri de persoane fără permisiunea autorităților competente sau, chiar dacă are această permisiune, dar nu prin locurile special stabilite, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedepșa este închisoarea de la un an la zece ani, amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve și confiscarea parțială sau totală a averii a făptuitorului dacă:

1. a fost trecută peste frontiera de stat o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani;

2. trecerea s-a făcut fără cunoștința persoanei;

3. persoana trecută peste frontiera de stat nu este cetățean bulgar;

4. s-a folosit un autovehicul, o aeronavă sau alt mijloc de transport;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) trecerea este organizată de către un grup sau de o organizație;

6. (nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) trecerea a fost realizată printr-o modalitate care a pus în primejdie viețile celor trecuți peste frontiera de stat.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedepșa este închisoarea de la trei la doisprezece ani, amendă de la zece mii la treizeci de mii de leve și confiscarea în tot sau în parte a averii făptuitorului, atunci când fapta a fost săvârșită cu participarea unui funcționar, care s-a folosit de serviciul său.

(4) (Anterior alineatul 3, completat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) În cazurile prevăzute la alin. 2, pct. 4 mijlocul de transport se confiscă în beneficiul statului, în cazul în care acesta aparține făptuitorului sau i-a fost pus la dispoziție de bunăvoie.

Art. 281. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 37 din 1989, nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, anterior textul art. 281, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care, în scopul obținerii pentru el sau pentru altul a unui folos material ilicit, ajută un cetățean străin să locuiască sau să traverseze teritoriul țării cu încălcarea legii, se pedepsește cu închisoarea până la cinci ani și cu amendă de la trei mii la zece mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedepșa închisorii de la un an la șase ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve, se aplică atunci când fapta este:

1. săvârșită prin utilizarea unui vehicul motorizat, aeropurtat sau alt tip de vehicul de transport;
 2. organizată de către un grup sau organizație;
 3. săvârșită într-un mod periculos pentru viața respectivei persoane;
 4. săvârșită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de 16 ani;
 5. săvârșită împotriva a mai mult de o persoană.
- (3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) În cazurile prevăzute de alin. 2, pct. 1, mijlocul de transport se confiscă în beneficiul statului, dacă acesta aparține făptuitorului sau i-a fost pus la dispoziție de bunăvoie.

SECȚIUNEA II

Infrațiuni de serviciu

Art. 282. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcționarul care își încalcă sau nu își îndeplinește sarcinile de serviciu ori își depășește autoritatea sau drepturile în scopul obținerii de foloase pentru sine ori pentru altul sau pentru a provoca un prejudiciu altuia, iar urmare a acestui fapt putând interveni consecințe dăunătoare semnificative, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani, instanța putând să dispună și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7, sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă în urma săvârșirii faptei s-au produs consecințe dăunătoare semnificative sau dacă aceasta a fost săvârșită de o persoană care ocupă o funcție de răspundere, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani, iar instanța poate dispune și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile deosebit de grave de la alineatul precedent, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar instanța poate dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pedeapsa prevăzută la |alin. 3 se aplică și funcționarului care a comis infracțiunea cu participarea unei persoane menționate la art. 142, alin. 2, pct. 6 și 8.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) În cazul în care fapta prevăzută la alineatele precedente este în legătură cu exercitarea unei acțiuni de control cu privire la producerea, prelucrarea, depozitarea, comerțul în țară, importul, exportul, tranzitul și evidența privind substanțele narcotice și

precursorii acestora, pedeapsa este închisoarea de până la zece ani – conform alin. 1 și de la trei la cincisprezece ani – conform alin. 2.

Art. 282a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Funcționarul care, în situația existenței condițiilor prevăzute într-un act normativ, necesare eliberării unui permis special pentru desfășurarea unei anumite activități, refuză sau întârzie emiterea actului în afara termenelor prevăzute de lege pentru emiterea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, amendă de până la cinci sute de leve și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 7.

Art. 283. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Funcționarul care utilizează funcția sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a unui folos ilicit se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Art. 283a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă infracțiunile prevăzute de art. 282 și 283 sunt în legătură cu privatizarea, vânzarea, închirierea sau arenda, precum și cu aportul la societăți comerciale a unei proprietăți a statului sau a unei proprietăți publice sau a unei cooperative, precum și a proprietății unor persoane juridice, pedeapsa este:

1. pentru infracțiunile prevăzute la art. 282 – închisoare de la trei la zece ani, amendă de la trei mii la cinci mii de leve și interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, alin. 6 și 7;

2. pentru infracțiunile prevăzute la art. 283 – închisoare de la unu la trei ani, amendă de la o mie la trei mii de leve și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 283b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Funcționarul care împiedică ori îngreunează exercitarea de către proprietari ai drepturilor redobândite în temeiul Legii privind redobândirea dreptului de proprietate asupra unor imobile naționalizate, în temeiul Legii privind redobândirea dreptului de proprietate asupra unor bunuri înstrăinate, în temeiul Legii privind dezvoltare teritorială și comunală, în temeiul Legii privind lucrările publice în așezările urbane, Legii privind proprietățile de stat, Legii proprietății, Legii privind dreptul de proprietate și de utilizare a terenurilor agricole și Legii acordării de despăgubiri proprietarilor de averi naționalizate, Legii privind privatizarea și controlul post-privatizare ori prin hotărâri judecătorești rămase definitive potrivit altor legi, se pedepsește cu închisoare de la doi la șase ani.

Art. 284. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Funcționarul care, în dauna statului, a unei întreprinderi, a unei organizații sau a unei persoane private, comunică altei persoane ori dă publicității informațiile ce i-au fost încredințate sau la care are acces în virtutea serviciului și despre care

se știe că sunt secret de serviciu, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) Pedepsa pentru fapta prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei care nu este funcționar, care lucrează într-o instituție de stat, întreprindere sau o organizație publică, care în legătură cu activitatea sa a intrat în posesia unei informații ce constituie secret de serviciu.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită de un expert, traducător sau interpret cu privire la informațiile care le-au devenit cunoscute în legătură cu sarcinile ce le-au fost atribuite, despre care sunt obligați să păstreze confidențialitatea, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu probațiune.

Art. 284a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 2001, abrogat – Monitorul Oficial nr. 45 din 2002, nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) Funcționarul din cadrul Comisiei pentru dezvăluirea documentelor și publicarea apartenenței cetățenilor bulgari la Siguranța de stat și la Serviciile de informații ale Armatei Populare Bulgare sau la administrația acesteia, care divulgă informații ori distribuie un document, cu încălcarea Legii privind accesul și dezvăluirea documentelor și publicarea apartenenței cetățenilor bulgari la Securitatea de stat și la serviciile de informații ale Armatei Populare bulgare, aspecte aflate de acesta în calitate de deținută, se pedepsește cu închisoarea de la trei la șase ani și o amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

Art. 284b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 2001, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) Funcționarul care nu scoate din evidență un colaborator sau un agent sub acoperire, care deține funcții publice sau desfășoară o activitate publică în sensul Legii privind accesul și dezvăluirea documentelor și declararea apartenenței cetățenilor bulgari la Securitatea de stat și la Serviciile de informații ale Armatei naționale bulgare, se pedepsește cu închisoare de la trei la șase ani și cu amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

Art. 284c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Funcționarul care, în mod ilegal, permite ori dispune utilizarea mijloacelor speciale de informații sau le aplică ori păstrează informațiile obținute cu ajutorul acestora, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 285. Funcționarul care în mod conștient permite unei persoane subordonate să săvârșească o infracțiune în legătură cu serviciul ori cu munca acestuia, se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvârșită.

SECȚIUNEA III

Infrațiuni împotriva justiției

Art. 286. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care în fața unei autorități competente acuză pe nedrept pe altul că a săvârșit o infracțiune, știind că este nevinovat sau care prezintă dovezi neadevărate împotriva aceluia, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu muștrare publică.

(2) (anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Dacă împotriva persoanei pretins a fi vinovată se pornește urmărirea penală, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 287. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Un funcționar care, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea serviciului său, singur ori prin intermediul altuia, săvârșește acte de constrângere ilegale împotriva unui inculpat, a unui martor sau a unui expert, pentru a obține recunoașterea faptei, o declarație, o concluzie sau o informație, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani și cu interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 287a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care cu scopul de a induce în eroare autoritatea judecătorească:

1. confecționează înregistrări tehnice neadevărate sau falsifică unele autentice;
 2. distruge o înregistrare sau o parte din ea, colectează sau aranjează datele din înregistrare și astfel creează o imagine neadevărată a acelei împrejurări;
 3. face uz de înregistrări tehnice contrafăcute;
 4. utilizează în mod necorespunzător informațiile, obținute cu mijloace speciale de informații,
- se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci sute la o mie de leve.

Art. 288. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Organul autorității de stat, care omite să-și îndeplinească la timp obligațiile de serviciu ce-i revin cu privire la urmărirea penală, ori zădărnicește în vreun fel urmărirea penală în scopul de a scăpa pe altul de o pedeapsă care i s-ar cuveni prin lege, se pedepsește cu închisoarea de la unu la șase ani și cu interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

Art. 289. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Orice persoană care determină un funcționar din cadrul organelor de cercetare sau din cadrul organelor de parchet sau din cadrul autorității judiciare să-și încalce

îndatoririle de serviciu cu privire la administrarea justiției se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani.

Art. 290. (1) Persoana care, în fața unei instanțe judecătorești sau a unei alte organ competent al autorității statului, în calitate de martor, fie verbal, fie în scris, confirmă în mod conștient un neadevăr sau tănuiește un adevăr, se pedepsește pentru mărturie mincinoasă cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și traducătorului ori interpretului, care în fața instanței sau a altui organ competent, fie în scris, fie verbal, cu bună știință, face o traducere neadevărată ori prestează o traducere sau o interpretare neadevărată.

Art. 290a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Orice persoană care confirmă un neadevăr sau păstrează tăcerea despre un adevăr într-o declarație scrisă înaintată instanței se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Art. 291. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana, care în calitate de expert, în cunoștință de cauză, în scris sau verbal, face o declarație falsă în fața unei instanțe judecătorești sau a altei autorități competente, se pedepsește cu închisoare de la un an până la cinci ani și cu interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 7.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazul în care fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune. Instanța poate dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 7.

Art. 292. (1) (Anterior textul art. 292 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) În ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 290 și 291 pedeapsa nu se aplică:

1. atunci când persoana, dacă ar spune adevărul, s-ar acuza pe sine de comiterea infracțiunii și

2. atunci când persoana își retrage în fața organului competent mărturia mincinoasă, traducerea, interpretarea ori concluzia neadevărată până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a deciziei și mai înainte să se fi început urmărirea penală pentru aceasta.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Prevederea de la pct. 2 al alineatului precedent se aplică și în cazurile prevăzute la art. 290a, în cazul în care persoana își retrage declarația înainte de data pronunțării hotărârii în cauza în care a fost dată.

Art. 293. (1) (Anterior textul alin. 293, completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Persoana care îl instigă pe altul să comită o infracțiune prevăzută

de art. 290, 290a și 291 se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu probațiune.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Dacă au fost instigate două sau mai multe persoane, iar cazul este deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 293a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care, după ce a fost condamnată să îndeplinească o obligație bănească în temeiul unui act judiciar intrat în vigoare și timp de un an de la intrarea sa în vigoare nu-și îndeplinește obligația față de creditor, deși dispune de fonduri bănești sau de bunuri pentru aceasta, se pedepsește cu închisoarea de până la un an ori cu probațiune.

Art. 294. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care acordă ajutor unei persoane care a săvârșit o infracțiune pentru a evita sau pentru a zădărnici urmărirea penală împotriva acesteia sau pentru a rămâne nepedepsită, fără să se fi înțeles cu acea persoană înainte de a comite respectiva infracțiune, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani, dar nu cu o pedeapsă mai grea decât cea prevăzută pentru tănuire.

(2) Dacă fapta a fost săvârșită din interes material, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani, dar nu mai grea decât cea prevăzută pentru tănuire.

(3) Dispozițiile de mai sus nu se aplică împotriva soțului, descendenților, ascendenților, fraților și surorilor persoanei tănuite și nici soților acestora.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Dacă făptuitorul este judecător, procuror, investigator sau organ de poliție, polițist anchetator, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani.

Art. 295. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Un organ al autorității statului, care pentru a absolvi o persoană de pedeapsă sau pentru a zădărnici executarea pedepsei, nu pune în executare o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, dacă potrivit serviciului ar fi trebuit să efectueze demersurile necesare pentru punerea în executare a hotărârii, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani, iar instanța poate dispune interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1, pct. 6 sau cu probațiune.

Art. 296. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2009, în vigoare din 22.12.2009, completat – Monitorul Oficial nr. 41 din 2015, în vigoare de la 06.07.2015) Persoana care obstrucționează ori zădărnicește în orice mod punerea în executare a unei hotărâri judecătorești sau nu execută

un ordin de protecție împotriva violenței domestice ori un Ordin European de Protecție, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Persoana, care în scopul obstrucționării ori zădărnicii punerii în executare a unei hotărâri judecătorești, distruge, deteriorează, tăinuiește sau înstrăinează bunurile la care se referă respectiva hotărâre, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de la o mie la zece mii de leve, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) Persoana, care încalcă interdicția de a asista la evenimente sportive în țară sau în străinătate, în termenul prevăzut pentru interdicția impusă prin Legea menținerii ordinii publice pe perioada desfășurării evenimentelor sportive, după ce a fost sancționat pentru aceeași faptă pe cale administrativă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

Art. 297. (1) Deținutul care evadează se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă pentru evadare deținutul a procedat la săparea și demolarea zidurilor, la distrugerea ușilor, ferestrelor etc. pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) Deținut este orice persoană reținută sub pază, în condițiile stabilite prin lege.

Art. 298. (1) Deținuții, care s-au înțeles să evadeze prin eforturi comune se pedepsesc cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă deținuții trec la executarea unei evadări premeditate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 299. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcționarul care, în mod samavolnic, pune în libertate un deținut ori îi permite să evadeze, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani, instanța putând să îi interzică și unele drepturi celui vinovat potrivit art. 37, alin. 1, pct. 6.

Art. 300. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, abrogat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

SECȚIUNEA IV

Mita

Art. 301. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Funcționarul care solicită ori acceptă un

cadou sau un folos de orice fel, care nu i se cuvine, ori acceptă o propunere sau promisiune privind un cadou sau un folos, pentru a îndeplini, respectiv pentru a nu îndeplini un act de serviciu sau pentru că a îndeplinit deja ori nu a îndeplinit un asemenea act, se pedepsește pentru luare de mită cu închisoare de până la șase ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazul în care funcționarul a săvârșit una dintre faptele menționate la alineatul 1 pentru a-și încălca sau pentru că și-a încălcat deja îndatoririle de serviciu, atunci când respectiva faptă nu constituie infracțiune, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani și amendă de până la zece mii de leve.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă funcționarul a comis oricare dintre faptele menționate la alineatul 1, pentru a săvârși sau deja a săvârșit o altă infracțiune în legătură cu serviciul, pedeapsa este închisoarea de până la zece ani și amendă de până la cincisprezece mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile prevăzute de alineatele precedente instanța va dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6 sau 7.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și unui funcționar străin care solicită sau acceptă o mită ori acceptă o propunere sau o promisiune de luare de mită.

Art. 302. Pentru luarea și darea de mită, săvârșite:

1. (completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) de către o persoană, care ocupă o funcție de răspundere, inclusiv judecător, jurat, procuror sau investigator, ori organ de poliție, ori polițist anchetator;

2. prin șantaj, săvârșind un abuz în serviciu;

3. (modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) în mod repetat și

4. în quantum ridicat, pedeapsa este:

a) (completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) în cazurile prevăzute la art. 301 alin. 1 și 2 – închisoarea de la trei la zece ani, amendă de până la douăzeci de mii de leve și interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) în cazurile prevăzute la art. 301 alin. 3 – închisoare de la trei la cincisprezece ani, amendă de până la douăzeci și cinci de mii

de leve și confiscarea a până la jumătate din averea vinovatului, instanța judecătorească urmând să dispună și interzicerea unor drepturi prevăzute de art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

Art. 302a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru mită în cuantum deosebit de mare, care constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la zece la treizeci de ani, amendă de până la treizeci de mii de leve, confiscarea în tot sau în parte a averii vinovatului și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 303. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, abrogat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015)

Art. 304. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care oferă, promite ori dă un cadou sau orice alt folos unui funcționar pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act de serviciu sau pentru că deja a îndeplinit sau nu a îndeplinit actul respectiv, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și amendă cinci mii de leve.

(2) Dacă în legătură cu mita, funcționarul și-a încălcat atribuțiile de serviciu, pedeapsa este închisoare de până la opt ani și amendă de până la șapte mii de leve, atunci când respectiva încălcare nu constituie o infracțiune supusă unei pedepse mai mari.

(3) Pedeapsa prevăzută de alin. 1 se aplică și celui care oferă, promite sau dă mită unui funcționar străin.

Art. 304a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care oferă, promite sau dă mită unui funcționar aflat într-o funcție de răspundere, inclusiv judecător, jurat, procuror sau investigator, ori organ de poliție sau polițist anchetator, se pedepsește cu închisoare de până la zece ani și amendă de până la cincisprezece mii de leve.

Art. 304b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care solicită ori acceptă un cadou sau foloase necuvenite de orice fel, ori acceptă oferta sau promisiunea privind un cadou ori foloase pentru a exercita o influență legată de o decizie a unui funcționar ori a unui funcționar străin privind serviciul său se pedepsește cu închisoare de până la șase ani ori amendă de până la cinci mii de leve.

(2) Persoana care oferă, promite sau dă un cadou sau orice fel de foloase necuvenite unei persoane ce pretinde că poate exercita o influență în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau amendă de până la trei mii de leve.

Art. 304c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pedepsele prevăzute la articolele precedente se aplică și cazurilor în care cu acordul funcționarului, funcționarului străin sau al persoanei care pretinde că poate exercita o influență, cadoul sau folosul sunt oferite, promise sau date unui terț.

Art. 305. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Pedepșa pentru luare de mită în temeiul articolelor precedente se aplică și unui arbitru ori expert desemnat de o instanță, instituție, întreprindere sau organizație atunci când aceștia săvârșesc astfel de fapte în legătură cu activitățile lor, precum și celui ce oferă, promite sau dă o astfel de mită.

(2) Pedepsele pentru mită prevăzute la articolele precedente se aplică și unui apărător ori mandatar atunci săvârșesc astfel de fapte pentru a ajuta la soluționarea în favoarea părții adverse sau în detrimentul mandantului unei cauze penale sau civile, precum și persoanei care oferă, promite sau dă o astfel de mită.

Art. 305a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care mijlocește săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la articolele precedente, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 306. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 92 din 2002) Nu se pedepsește cel care a oferit, a promis sau a dat mită dacă a fost șantajat de către un funcționar, arbitru sau expert pentru a face acest lucru și dacă a comunicat autorității de îndată, din proprie voință.

Art. 307. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000) Persoana care creează în mod premeditat împrejurări ori condiții pentru a provoca oferirea, primirea sau primirea de mită cu scopul de a-i dăuna persoanei care dă sau acceptă mita, se pedepsește pentru provocare de luare sau dare de mită cu închisoarea până la trei ani.

Art. 307a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

CAPITOLUL VII „A”

Infracțiuni împotriva sportului

(Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011)

Art. 307b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) Persoana care prin violență, înșelăciune, amenințare sau în altă modalitate ilegală, îl determină

pe altul ca să influențeze evoluția sau rezultatul unui eveniment sportiv, administrat de o organizație sportivă, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani și o amendă de la o mie la zece mii de leve.

Art. 307c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) Persoana care promite, oferă sau dă altuia un folos necuvenit că să influențeze sau pentru că deja a influențat evoluția ori rezultatul unui eveniment sportiv, administrat de o organizație sportivă, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani și o amendă de cinci mii până la cincisprezece mii de leve.

(2) Pedepșa prevăzută la alin. 1 se aplică și aceuia care solicită ori acceptă orice fel de folos necuvenit sau acceptă o ofertă ori o promisiune privind un folos în scopul influențării sau pentru că deja și-a exercitat influența asupra evoluției sau rezultatului unui eveniment sportiv, precum și atunci când cu acordul său folosul este oferit, promis sau dat altuia.

(3) Persoana care mijlocește oricare dintre faptele prevăzute la alin. 1 și 2, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(4) Pedepșa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei ce asigură sau organizează oferirea ori darea de mită.

(5) Făptuitorul se pedepsește în condițiile de la art. 55, dacă din proprie voință comunică autorităților cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. 1-4.

Art. 307d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) Pedepșa este închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la zece mii până la douăzeci de mii de leve, dacă fapta prevăzută la art. 307b sau art. 307c a fost săvârșită:

1. cu privire la un participant la un eveniment sportiv care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

2. cu privire la doi ori mai mulți participanți la un eveniment sportiv;

3. cu privire la ori de către o persoană dintr-un organ de conducere sau de control al unei organizații sportive, arbitru sportiv, delegat sau altă persoană, în legătură cu îndeplinirea sau cu prilejul îndeplinirii serviciului ori funcției sale;

4. în mod repetat.

(2) Pedepșa este închisoarea de la trei la zece ani și amenda de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la art. 307b sau art. 307c:

1. este săvârșită la comanda ori în îndeplinirea deciziei unui grup infracțional organizat;

2. a fost săvârșită în condițiile unei recidive periculoase;

3. constituie un caz deosebit de grav;

4. se referă la un eveniment sportiv, inclus într-un joc de noroc cu pariuri asupra evoluției sau rezultatelor evenimentului.

Art. 307e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) În cazurile prevăzute de art. 307b, 307c și 307d instanța poate dispune și interzicerea unor drepturi conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(2) În cazurile menționate la art. 307d instanța poate dispune confiscarea a până la jumătate din averea vinovatului.

Art. 307f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) Obiectul infracțiunii prevăzute la acest capitol se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori a fost înstrăinat, se percepe contravaloarea sa.

CAPITOLUL IX

Infrațiuni în legătură cu documentele

Art. 308. (1) Persoana care întocmește un document oficial neadevărat ori alterează conținutul unui document oficial cu scopul de a fi utilizat, se pedepsește pentru falsificare de documente cu închisoarea de până la trei ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat, nr. 27 din 2009) Dacă obiectul faptei prevăzute la alin. 1 îl reprezintă certificatele de moștenitor sau actele de stare civilă, actele notariale sau certificatele notariale, documentele de identitate bulgare sau străine, documentele de studii absolvite sau calificări obținute, permise de conducere a mijloacelor de transport, documente de înregistrare a mijloacelor de transport, autocolante de vize, alte documente ce atestă transferul sau instituirea unui drept de proprietate ori alte drepturi materiale, capacitate juridică, date personale ori de înregistrare, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pedeapsa este închisoarea de până la zece ani, atunci când:

1. fapta de la alin. 1 este săvârșită în scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 108a, alin. 1 sau 2;

2. fapta de la alin. 2 este săvârșită în scopul obținerii unui folos patrimonial.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) În cazuri de o importanță redusă pedeapsa este:

1. pentru faptele prevăzute la alin. 1 – închisoarea de până la șase luni sau probațiune;

2. pentru faptele prevăzute la alin. 2 – închisoarea de până la doi ani,

3. pentru faptele prevăzute la alin. 3 – închisoarea de până la trei ani,

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Actele preparatorii în scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. 1 se pedepsesc cu închisoarea de până la un an. Pentru actele preparatorii în scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute la

alin. 2 și 3 ori pentru asociere în scopul comiterii oricăror infracțiuni prevăzute în acestea, pedeapsa este închisoarea de până la șase ani.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Nu se pedepsește participantul la o asociere care, înainte de finalizarea întocmirii unui document oficial neadevărat ori falsificării conținutului unui document oficial (dacă asocierea este constituită în acest scop) sau înainte de distribuirea unor documente neadevărate ori falsificate (dacă asocierea este constituită în acest scop), renunță la săvârșirea faptei și o comunică autorităților.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care confecționează, deține ori ascunde obiecte, materiale sau echipamente, despre care știe sau presupune că sunt destinate ori utilizate pentru întocmirea sau falsificarea unui document conform alin. 2 și 3, se pedepsește cu închisoare până la șase ani.

Art. 309. (1) Persoana care singură ori prin intermediul altcuiva, întocmește un document sub semnătură privată neadevărat sau falsifică conținutul unui document sub semnătură privată și-l folosește pentru a dovedi existența sau inexistența unui drept, a unei obligații ori a unui raport juridic, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani pentru falsificare de documente.

(2) Dacă infracțiunea are ca obiect titlurile de valoare, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârșită pentru a se dovedi existența sau inexistența ori încetarea sau modificarea unor drepturi asupra unor acțiuni, părți sociale într-o societate comercială ori asupra unei părți sau integral a unei societăți comerciale, ca ansamblu de drepturi, obligații și raporturi, pedeapsa închisoarea de la un an la șase ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când prin fapta prevăzută la alineatul 3 s-au produs prejudicii în quantum deosebit de mare, reprezentând un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la un an la zece ani. Instanța poate impune confiscarea în tot sau în parte a întregii averi a persoanei vinovate și privarea acesteia de drepturile prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) În cazurile de importanță redusă prevăzute la alineatele 1 și 1, pedeapsa este probațiune ori amenda de la o sută la trei sute de leve, iar pentru cel prevăzut la alin. 3 – închisoarea de până la un an sau probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 310. (1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Dacă infracțiunea prevăzută de art. 308, alin. 1, și art. 309, alin. 1 și 2 este săvârșită de un funcționar în cadrul serviciului său, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani, iar în cazurile de la art. 308 alin. 2 și 3 – închisoarea de

până la doisprezece ani, iar instanța poate să dispună și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de o importanță redusă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiunea.

Art. 311. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Funcționarul care, în cadrul funcției sale, întocmește un document oficial prin care se atestă circumstanțe sau declarații neadevărate, în scopul utilizării respectivului document în dovedirea acelor circumstanțe ori declarații se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani, iar instanța poate să dispună și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă pedeapsa este închisoarea de până la un an sau măsurile de probațiune.

Art. 312. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Medicul care eliberează unei persoane un certificat mincinos privind starea de sănătate a acelei persoane, atunci când nu acționează ca funcționar, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În aceleași condiții, un medic veterinar, care eliberează un document al cărui conținut este neadevărat privind starea de sănătate a unui animal, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

Art. 313. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care confirmă un neadevăr sau tănuiește adevărul într-o declarație scrisă sau într-un mesaj transmis pe cale electronică, care în virtutea unei legi, decret sau hotărâre a Consiliului de Miniștri, se dau în fața unei autorități în vederea certificării autenticității anumitor circumstanțe, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Atunci când fapta prevăzută de alin. 1 este comisă pentru a evita plata impozitelor datorate, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani sau amendă de până la o mie de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei care confirmă un neadevăr sau trece sub tăcere un adevăr într-un document privat sau într-un mesaj trimis pe cale electronică în care, prin prevederea expresă a unei legi, decret sau hotărâre a Consiliului

de Miniștri, este în mod expres obligat să certifice adevărul și folosește acest document ca dovadă pentru circumstanțe ori declarații certificate în mod neadevărat.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana, care în legătură cu o ofertă publică de valori mobiliare dintr-un prospect sau printr-o prezentare privind situația economică, utilizează informații neadevurate favorizante sau tănuiește asemenea informații nefavorabile, acestea fiind esențiale în luarea unei decizii privind dobândirea titlurilor de valoare, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și cu amendă de până la cinci sute de leve.

Art. 313a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1989, abrogat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993; anterior art. 313b – nr. 10 din 1993) (1) Persoana care în declarația conform art. 4 alin. 2 din Legea privind avera Partidului comunist bulgar, Uniunii populare agricole bulgare, a Frontului patriotic, a Uniunii tineretului comunist dimitrovist, a Uniunii luptătorilor activi împotriva fascismului și capitalismului și a Sindicatelor bulgare, confirmă un neadevăr ori tănuiește un adevăr în scopul de a împiedica, total sau parțial, confiscarea unei proprietăți de stat deținută ilegal, se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Persoana care, urmare solicitării, refuză să dea declarația conform art. 4, alin. 2 din legea menționată la alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la doi la șase ani.

(3) În cazurile prevăzute la alin. 1 și 2 instanța poate dispune și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 sau 7.

(4) Făptuitorul de la alin. 1 și 2 nu se pedepsește dacă prin dezvăluirea adevărului s-ar învinui cu privire la săvârșirea unei infracțiuni pe sine, soția, descendenții, ascendenții, frații și surorile sale.

Art. 313b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 102 din 2006) (1) Persoana care distruge, ascunde, falsifică sau deteriorează un document al Securității de stat sau al Serviciilor de informații ale Armatei naționale bulgare se pedepsește cu închisoare de la trei la șase ani și cu amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care deține un document cu încălcarea Legii privind accesul și dezvăluirea documentelor și declararea apartenenței cetățenilor bulgari la Securitatea de stat și la Serviciile de informații ale Armatei naționale bulgare.

Art. 314. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 – 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care, în mod intenționat, determină introducerea de împrejurări sau declarații false într-un document oficial, întocmit conform normelor stabilite în temeiul unei cereri din partea unei persoane private, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

Art. 315. (1) Persoana care întocmește un document prin completarea unei file ce poartă semnătura emitentului, cu un conținut care nu corespunde voinței semnatarului, se pedepsește – ținând seama de diferențe – conform prevederilor art. 308 și 309.

(2) În conformitate cu aceleași diferențe se pedepsește și cel care prin înșelăciune îl determină pe altul să semneze un document care nu corespunde voinței semnatarului.

Art. 316. Pedepsa prevăzută la articolele precedente ale prezentului capitol se aplică și persoanei care se folosește în mod conștient de un document neadevărat sau falsificat, de un document cu conținut fals sau de un document conform articolului precedent, atunci când respectivei persoane nu-i poate fi atrasă răspunderea penală pentru întocmirea în sine a documentului.

Art. 317. Persoana care, în mod ilegal, se folosește de un document, știind că emitentul l-a semnat fără intenția de a-și crea o obligație, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

Art. 318. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care pentru a induce în eroare un organ al autorității statului sau un reprezentant al societății civile, se folosește în mod ilegal de un document oficial eliberat altei persoane, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu probațiune ori cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 319. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care distruge, ascunde ori deteriorează un document străin sau care nu-i aparține în mod exclusiv, pentru a provoca daune altuia ori în scopul obținerii de foloase pentru el sau pentru altul se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune.

CAPITOLUL IX „A”

Infracțiuni informatice

(Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002)

Art. 319a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care copiază, folosește sau accesează date informatice dintr-un sistem informatic, în mod neautorizat, în cazurile care nu sunt de o importanță minoră, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită de două sau mai multe persoane care s-au înțeles între ele în prealabil pentru comiterea faptei pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amendă de până la trei mii de leve.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este comisă în mod repetat ori în privința datelor pentru crearea unei semnături electronice, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amenda de până la cinci mii de leve.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007) Dacă faptele prevăzute la alin. 1-3 sunt săvârșite cu privire la informații ce constituie secret de stat sau un alt secret protejat prin lege, pedeapsa este închisoarea de la un an până la trei ani, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea.

(5) Dacă din fapta prevăzută la alin. 4 decurg consecințe grave, pedeapsa este de la un an la opt ani.

Art. 319b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care în mod neautorizat, adaugă, copiază, utilizează, modifică, transferă, șterge, strică, înrăutățește, ascunde, distruge date informatice conținute într-un sistem informatic ori oprește accesul la asemenea date, în cazurile care nu sunt de o importanță minoră, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și amendă de până la trei mii de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă prin fapta prevăzută la alin. 1 au fost pricinuite daune semnificative sau au avut loc alte consecințe grave, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amenda de până la cinci mii de leve.

(3) Dacă fapta de la alin. 1 s-a săvârșit în scopul obținerii unui folos patrimonial, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani și amendă de până la cinci mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta de la alineatul 1 a fost săvârșită prin intermediul unui program informatic, parolă, cod de acces sau alte date de acces la un sistem informatic sau la o parte a acestuia, destinate afectării a mai mult de un sistem informatic, iar consecințele menționate la alin. 2 s-au produs, pedeapsa este închisoarea de la un an la patru ani și amendă de până la șase mii de leve.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pedeapsa este închisoare de la cinci la opt ani și amendă de până la zece mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1:

1. a fost săvârșită de o persoană, care acționează la comanda sau în îndeplinirea deciziei unui grup infracțional organizat;

2. a fost săvârșită împotriva unui sistem informatic care este parte integrantă a unei infrastructuri critice.

Art. 319c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)) Persoana care comite o faptă prevăzută de art. 319b cu privire la date, care prin lege sunt transmise pe cale electronică sau pe suport electronic sau alt tip de suport, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de până la trei mii de leve.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă fapta prevăzută de alin. 1 este săvârșită în scopul zădărnicii îndeplinirii unei obligații, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani și amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 319d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care introduce un virus informatic într-un sistem informatic sau într-o rețea de calculatoare, se pedepsește cu amendă de până la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei, care a introdus un alt sistem informatic, destinat să perturbe activitatea unui sistem informatic sau a unei rețele de sisteme informatice, ori destinat să recunoască, să șteargă, să elimine, să modifice sau să copieze neautorizat date informatice, atunci când acesta este necesar, în măsura în care fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă în urma săvârșirii faptei prevăzute la alin. 1 și 2 s-au produs daune semnificative sau aceasta a fost comisă în mod repetat, pedeapsa este închisoarea până la cinci ani și amendă până la trei mii de leve.

Art. 319e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care creează, obține pentru sine sau pentru altul, introduce sau distribuie în alt mod programe informatice, parole, coduri de acces sau alte asemenea date de acces într-un sistem informatic sau la o parte a acestuia, în scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. 1, art. 319a, art. 319b, art. 319c sau 319d, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când prin săvârșirea faptei prevăzute la alin. 1 au fost dezvăluite date cu caracter personal, informații clasificate sau alte secrete apărute prin lege, în măsura în care fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Pentru fapta prevăzută de alin. 1, săvârșită în scopul obținerii unui câștig material sau de către o persoană care acționează la comanda sau în îndeplinirea rezoluției unui grup infracțional

organizat, sau dacă prin aceasta au fost provocate daune semnificative sau alte consecințe grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 319f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 2017) Persoana care la furnizarea serviciilor informatice, încalcă prevederile art. 6, alin. 2, pct. 5, din Legea privind documentul electronic și semnătura electronică, se pedepsește cu amendă de până la cinci mii de leve, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea.

CAPITOLUL X

Infrațiuni împotriva ordinii și liniștii publice

Art. 320. (1) (Anterior textul alin. 320 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care instigă la săvârșirea unei infracțiuni prin propagandă în fața unei mulțimi de oameni, prin răspândirea de materiale tipărite ori prin orice alt mijloc similar, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani, dar nu cu o pedeapsă mai severă decât cea prevăzută pentru infracțiunea în sine.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pedeapsa pentru instigare publică la săvârșirea unei infracțiuni prevăzute la art. 108a, alin. 1, este închisoarea de la doi la zece ani.

Art. 320a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005 modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care amenință cu săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 108a, alin. 1, art. 330, 333, 334, 340, 341a, 341b, 342, alin. 3, 344, 349, 350 sau 352, alin. 1, art. 356f, art. 356k, art. 356l sau art. 356m, iar o asemenea amenințare ar putea provoca motive întemeiate de îngrijorare cu privire la săvârșirea acesteia, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

Art. 321. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care constituie ori conduce un grup infracțional organizat, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care participă la un astfel de grup se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, completat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Atunci când grupul este înarmat sau constituit în scopul obținerii de câștiguri materiale sau în scopul comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 142, art. 142a, art. 143a, art. 243, art. 244, art. 253, art. 280, art. 337, art. 339,

alin. 1–4, art. 354a, alin. 1 și 2, art. 354b, alin. 1–4 sau dacă din el face parte un funcționar, pedeapsa este:

1. pentru cele prevăzute la alin. 1 – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani;
2. pentru cele prevăzute la alin. 2 – închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Nu se pedepsește participantul la grup, dacă de se predă de bunăvoie autorităților și dezvăluie tot ceea ce cunoaște despre grup, mai înainte ca el sau respectivul grup să fi comis o infracțiune.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Participantul la grup, care se predă de bunăvoie autorităților, dezvăluie tot ceea ce știe despre grup și astfel înlesnește în mod semnificativ descoperirea și dovedirea infracțiunilor săvârșite de acesta, se pedepsește în condițiile art. 55.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Cel care s-a înțeles cu una sau mai multe persoane pentru a săvârși infracțiuni în țară ori în străinătate, pentru care este prevăzută o pedeapsă cu închisoarea mai mare de trei ani și prin care urmărește obținerea de foloase patrimoniale ori exercitarea unei influențe ilegale asupra activității unui organ al autorității sau guvernării locale, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani.

Art. 321a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care participă la conducerea unei organizații sau a unui grup care, prin uz de forță sau inducerea fricii încheie tranzacții sau obține foloase, se pedepsește cu închisoare de la trei la opt ani.

(2) Persoana care participă la o astfel de organizație sau grup se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

(3) Bunurile dobândite de către organizație, de către grup ori de către participanții la acestea, se confiscă în folosul statului, dacă persoanele de la care au fost obținute sau urmașii lor nu sunt cunoscuți.

(4) În cazurile prevăzute de alineatele precedente se aplică dispozițiile art. 321, alin. 4 și 5

Art. 322. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Cel care nu împiedică comiterea unei infracțiuni vădit grave, dacă ar fi putut face acest lucru fără dificultăți semnificative și fără pericol pentru el sau pentru altul, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

Art. 323. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care în mod samavolnic, fără a respecta forma stabilită prin lege, exercită un drept al său ori al altcuiva, real ori presupus, contestat de altul, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de până la o mie de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Persoana care ocupă abuziv un imobil, din a cărui posesie a fost înlăturat în mod corespunzător, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani și cu amendă de până la cinci sute de leve.

(3) Făptuitorul nu se pedepsește, dacă după ce a fost avertizat de către organul de stat competent, restabilește de îndată situația de fapt inițială.

(4) Dispoziția prevăzută de alineatul precedent nu se aplică, dacă după restabilirea situației, făptuitorul săvârșește din nou aceeași faptă.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Atunci când fapta de la alin. 1 este săvârșită prin forță sau amenințare, pedeapsa este închisoarea de până la șase ani.

Art. 323a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 1973, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 31 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Cel care construiește o clădire pe un teren arabil, teren agricol sau pășune fără a avea acest drept, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și cu amendă de la o mie la trei mii de leve.

(2) Dacă infracțiunea prevăzută de alin. 1 se repetă, precum și în cazul continuării lucrărilor de construcție după suspendarea lor de către autoritățile competente, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani și amenda de la două mii la cinci mii de leve, precum și mustrarea publică.

Art. 324. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) (1) Persoana care exercită o profesie sau o ocupație, fără a avea capacitatea legală corespunzătoare, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 83 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 76 din 2005, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare din 16.09.2006) În cazul în care profesia ori ocupația au legătură cu serviciile de sănătate destinate populației, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amenda de la o sută la trei sute de leve. Aceeași sancțiune se impune și unui medic, unui medic dentist sau unui farmacist care-și exercită profesia, cu încălcarea procedurii stabilite în acest sens.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârșită în mod repetat pedeapsa este închisoarea de la un an până la cinci ani și amendă de la o sută până la trei sute

de leve, iar instanța poate dispune și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6 sau 7.

Art. 325. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care comite fapte indecente, ce încalcă grav ordinea publică și care denotă o vădită lipsă de respect față de societate, se pedepsește pentru huliganism cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune, precum și cu mustrare publică.

(2) Dacă fapta este însoțită de împotrivirea față de un organ al autorității sau față de un reprezentant al societății care își îndeplinește obligațiile de apărare a ordinii publice sau dacă fapta, prin conținutul său, se face remarcată prin cinism ori îndrăzneală excepțională, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Atunci când fapta prevăzută la alineatele 1 și 2 este săvârșită în timpul conducerii unui autovehicul, pedeapsa este: potrivit alin. 1 – închisoare de până la trei ani și interzicerea unui drept prevăzut la art. 37 alin. 1 pct. 7, iar potrivit alin. 2 – închisoarea de până la cinci ani și interzicerea unui drept prevăzut la art. 37 alin. 1 pct. 7.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior alineatul 3, completat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Atunci când fapta prevăzută de alineatele precedente este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este: pentru faptele prevăzute la alin. 1 – închisoare de până la trei ani; pentru faptele prevăzute la alin. 2 și 3 – închisoare de la un an la cinci ani.

(5) (Anterior alineatul 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare de la 01.01.2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, anterior alineatul 4 – modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Atunci când fapta prevăzută la alineatele 1–3 constituie o recidivă periculoasă, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani.

Art. 325a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care organizează sau ia parte la lupte cu animale, crește, antrenează sau oferă animale de luptă, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la una mie la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci mii la cincizeci de mii de leve, atunci când:

1. fapta este săvârșită în mod repetat;
 2. fapta este săvârșită de un medic sau tehnician veterinar, de către o persoană ce desfășoară o activitate ori o profesie legată de creșterea sau îngrijirea animalelor;
 3. dacă la lupte asistă o persoană care nu a împlinit 18 ani;
 4. luptele sunt filmate cu scopul de a fi difuzate.
- (3) Pedepsa conform alin. 2 se aplică și celui care organizează ori ia parte la pariuri pe luptele cu animale.
- (4) Făptuitorul nu se pedepsește dacă de bunăvoie comunică organului competent despre săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. 1 și 3.

Art. 325b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27 iulie 2011)

(1) Persoana care manifestând cruzime împotriva unui animal vertebrat, îi pricinuieste în mod ilegal moartea, vătămarea gravă sau de durată, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(2) Pedepsa este de la un an la trei ani și amendă de la două mii la cinci mii de leve, atunci când fapta de la alin. 1 a fost săvârșită:

1. de către o persoană care exercită o activitate ori o profesie legată de creșterea și îngrijirea animalelor;
2. printr-o modalitate ori cu mijloace periculoase pentru viața oamenilor sau a animalelor, într-un mod deosebit de chinuitor pentru animal ori cu deosebită cruzime;
3. într-un loc public sau în prezența unei persoane ce nu a împlinit vârsta de 18 ani;
4. în mod repetat.

Art. 325c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27 iulie 2011)

(1) Persoana care nu manifestă suficientă grijă față de un animal vertebrat aflat sub supravegherea sa, iar ca rezultat acestuia i se pricinuieste o vătămare corporală moderată sau gravă unei persoane, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau cu probațiune și amendă de până la cinci mii de leve.

(2) În cazurile prevăzute la alin. 1, dacă a survenit moartea, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani și amendă de până la zece mii de leve.

Art. 326. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, anterior textul art. 326, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care transmite prin

radio, telefon sau în alt mod apeluri neadevărate sau semnale înșelătoare de ajutor, accident sau alarmă, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă în urma săvârșirii faptei prevăzute la alin. 1 au survenit consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani și amendă de la cinci sute la două mii de leve.

Art. 327. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2011) (1) Persoana care organizează un joc de noroc prin nerespectarea normelor legale, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani și cu o amendă de la o mie la zece mii de leve.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani și amendă de la două mii la cincizeci de mii de leve, atunci când fapta prevăzută la alin. 1:

1. este săvârșită în condiții de recidivă periculoasă;

2. constituie un caz deosebit de grav;

3. se desfășoară cu pariuri pe evoluția sau rezultatul unui eveniment sportiv administrat de o organizație sportivă.

(3) Cel care participă la jocuri de noroc care nu se desfășoară potrivit normelor stabilite prin lege se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

(4) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 3 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de la cinci sute la cinci mii de leve.

(5) Banii sau bunurile care fac obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acestea lipsesc ori au fost înstrăinate, se percepe contravaloarea lor.

(6) Făptuitorul prevăzut la alin. (3) nu se pedepsește dacă de bunăvoie denunță autorității competente săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. 1 și 2.

Art. 328. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010)

Art. 329. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana majoră aptă de muncă, care pe o perioadă îndelungată de timp nu se angajează în muncă utilă societății, și care obține venituri ce nu provin din muncă, într-un mod nepermis sau imoral, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, în vigoare din 1 ianuarie 2005, modificat cu privire la intrarea în vigoare – modificat – Monitorul Oficial

nr. 26 din 2004, în vigoare din 1 ianuarie 2004) Persoana care se ocupă în mod sistematic cu cerșetoria se pedepsește cu probațiune de până la doi ani.

CAPITOLUL XI

Infrațiuni de pericol general

SECȚIUNEA I

Infrațiuni săvârșite printr-o modalitate ce prezintă pericol general sau cu mijloace ce prezintă pericol general

Art. 330. (1) Persoana care incendiază o clădire, bunuri mobile, mărfuri, produse agricole sau altfel de produse, păduri, mașini, mine ori alte proprietăți cu valoare însemnată se pedepsește pentru incendiere cu închisoare de la un an la opt ani.

(2) Pedepsa este închisoarea de la trei la zece ani:

1. dacă incendiul a prezentat pericol pentru viața cuiva;
2. dacă a existat pericolul ca acesta să se fi extins și la alte proprietăți, de tipul celor menționate mai sus;
3. dacă proprietatea incendiată are o valoare istorică, științifică sau artistică ori dacă în spațiile incendiate se păstrează obiecte care au o valoare istorică, științifică sau artistică;

4. (nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) dacă incendierea a fost săvârșită la comanda ori în îndeplinirea deciziei unei organizații sau a unui grup prevăzut la art. 321a sau a unui grup infracțional organizat;

5. (nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) dacă pădurea sau o altă proprietate de valoare deosebită incendiate se găsesc într-o zonă protejată.

(3) Dacă în cazurile prevăzute de alin. 1 au survenit daune semnificative, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani, iar dacă s-a produs moartea cuiva, atunci când făptuitorul nu a dorit și nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Art. 331. (1) Persoana, care din culpă, incendiază un bun al altuia în condițiile alineatului precedent se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care dă foc miriștii, provocând astfel un incendiu al fondului forestier, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și amendă de la cinci sute la cinci mii de leve.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă a survenit un deces ori pagube însemnate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 332. Pentru incendiere făptuitorul nu se pedepsește dacă, din proprie inițiativă, a stins de îndată focul, mai înainte de producerea de pagube însemnate.

Art. 333. Atunci când obiectivele indicate la art. 330 au fost deteriorate ori distruse prin explozie, se aplică în mod corespunzător pedepsele prevăzute la respectivul articol.

Art. 334. (1) Persoana care provoacă o inundație punând astfel în pericol viața sau proprietatea altuia se pedepsește cu închisoare de la trei la doisprezece ani.

(2) Dacă în acest caz s-au produs prejudicii însemnate, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, iar dacă s-a produs moartea cuiva, în cazul în care făptașul nu a urmărit și nu a permis producerea acesteia, pedeapsa este închisoarea de la zece la cincisprezece ani.

Art. 335. (1) Cel care provoacă o inundație prin imprudență punând în primejdie viața sau proprietatea altuia se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(5) Dacă a survenit moartea ori s-au produs pagube însemnate, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 336. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985).

Art. 336a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care pune în primejdie viața altuia sau îi pricinuieste vătămarea corporală gravă sau medie, ori o pagubă însemnată a imobilului, încălcând reglementările stabilite prin:

1. utilizarea unei substanțe explozive, a unui material radioactiv, biologic, chimic sau a unei arme nucleare ori a altui echipament nuclear într-o aeronavă, împotriva sau pe o navă sau pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental;

2. scurgerea, deversarea, aruncarea sau descărcarea dintr-o aeronavă, de pe o navă sau de pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental, o substanță explozivă, material radioactiv, biologic, chimic sau arme nucleare ori a alt echipament nuclear;

3. scurgerea, deversarea, aruncarea sau descărcarea dintr-o aeronavă, de pe o navă sau de pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental, de petrol, gaz natural lichefiat, o altă substanță periculoasă, cu excepția cazurilor de la alineatul 2;

4. utilizarea unei aeronave sau nave,

5. se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 1 se pedepsește și persoana care transportă în mod ilegal pe o aeronavă sau navă armament, substanțe periculoase, materiale, tehnologii informaționale sau alt obiect prevăzut de un contract internațional în vigoare în Republica Bulgaria.

(3) Atunci când prin fapta prevăzută la alineatele 1 și 2 a fost pricinuită vătămarea gravă sau medie a altei persoane, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(4) Atunci când în urma săvârșirii faptei prevăzută la alineatele 1 și 2 este pricinuită moartea altei persoane, pedeapsa este închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață.

(5) În cazurile prevăzute la alineatele 1–4, instanța va aplica și interzicerea drepturilor în conformitate cu art. 37 alin. 1 pct. 7.

Art. 337. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985) (1) (Anterior textul alin. 337, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 47 din 2016) Persoana care produce, prelucrează, modifică aspectul, repară, confecționează, depozitează, comercializează, transportă, importă sau exportă substanțe explozive, arme de foc, arme albe, arme chimice, biologice sau nucleare, muniții și articole pirotehnice sau distruge muniții cu dispersie, mine anti-personal, precum și alte articole potrivit Legii privind aplicarea Convenției referitoare la munițiile cu dispersie și Convenția pentru interzicerea utilizării, depozitării, producerii și transferului de mine anti-personal și distrugerea acestora, fără a avea acest drept conform legii sau fără a deține un permis eliberat de autoritatea competentă, atunci când acesta este necesar, sau săvârșește aceste fapte fără a respecta autorizația acordată, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, dacă fapta a fost săvârșită:

1. de un funcționar care s-a folosit de poziția sa de serviciu;
2. în mod repetat, în cazurile care nu au o importanță redusă.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Atunci când obiectul infracțiunii este în quantum mare, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Atunci când obiectul infracțiunii este în quantum mare, iar cazul e deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Actele preparatorii în scopul săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. 1–4 se pedepsesc cu închisoarea de până la doi ani.

Art. 338. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) Persoana care deține, transferă, expediază sau lucrează cu explozivi, arme de foc, muniție pentru arme de foc sau articole pirotehnice și nu ia măsurile necesare de securitate, în special măsurile prevăzute în regulamentele, ordonanțele sau instrucțiunile corespunzătoare, se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani sau cu amendă de la cinci sute la trei mii de leve.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care livrează explozivi, arme, muniții pentru arme de foc sau articole pirotehnice unei persoane cu vârsta sub 18 ani se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani și cu amendă de până la cinci mii de leve.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Dacă faptele prevăzute la alin. 1 și 2 au condus la vătămarea moderată sau gravă a una sau mai multor persoane, ori la moartea acestora sau daune semnificative asupra unei proprietăți, atunci când făptuitorul nu a dorit și nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar în cazuri deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 47 din 2016) Atunci când obiect al infracțiunii sunt munițiile cu dispersie, minele anti-personal sau alte articole potrivit Legii privind aplicarea Convenției referitoare la munițiile cu dispersie și Convenția pentru interzicerea utilizării, depozitării, producerii și transferului de mine anti-personal și distrugerea acestora, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1 – închisoarea de la doi la opt ani;

2. în cazurile de la alin. 2 – închisoarea de la trei la zece ani și amendă de până la zece mii de leve;

3. în cazurile de la alin. 3 – închisoarea de la cinci la doisprezece ani, iar în cazurile deosebit de grave – închisoarea de la șase la cincisprezece ani.

Art. 339. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care dobândește în orice fel, deține ori dă altuia substanțe explozive, arme de foc, arme chimice, biologice sau nucleare, muniție pentru arme de foc sau articole pirotehnice, fără a avea autorizația corespunzătoare, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) În cazul substanțelor explozive, armelor de foc, armelor chimice, biologice sau nucleare, al munițiilor pentru arme de foc sau al articolelor pirotehnice în mari cantități, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

(3) Persoana care înstrăinează ori livrează substanțe explozive, arme de foc, arme chimice, biologice sau nucleare ori articole pirotehnice către o persoană care nu are autorizarea de a le achiziționa se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(4) Pedeapsa prevăzută la alin. 3 se aplică și celui ce înstrăinează sau predă altuia muniție de arme de foc, fără ca aceasta din urmă să aibă permisiunea de a purta arma de foc respectivă.

(5) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică, de asemenea, persoanei care, fără a avea autorizația corespunzătoare, ia substanțele explozive, armele de foc, armele chimice, biologice sau nucleare, munițiile pentru arme de foc sau articolele pirotehnice pe care le-a găsit.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 47 din 2016) Atunci când obiect al infracțiunii sunt munițiile cu dispersie, minele anti-personal sau alte articole potrivit Legii privind aplicarea Convenției referitoare la munițiile cu dispersie și Convenția pentru interzicerea utilizării, depozitării, producerii și transferului de mine anti-personal și distrugerea acestora, pedeapsa este:

1. în cazurile de la alin. 1 – închisoarea de la trei la opt ani;
2. în cazurile de la alin. 2 – închisoarea de la cinci la doisprezece ani;
3. în cazurile de la alin. 3, 4 și 5 – închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 339a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care fără a deține autorizația corespunzătoare cerută de lege, produce, utilizează, vinde sau deține mijloace tehnice speciale destinate culegerii de informații sub acoperire, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani.

(2) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, nr. 26 din 2010) Dacă fapta prevăzută la alineatul 1 este comisă de un funcționar în legătură cu serviciul său, pedeapsa este închisoarea de la doi ani la opt ani.

(3) (Anterior alin. 2 – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009) Mijlocul tehnic special se confiscă în beneficiul statului.

Art. 339b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care produce, transportă, deține, dobândește sau predă altei persoane articole sau tehnologie cu dublă utilizare, considerate prin lege sau printr-un act al Consiliului de Miniștri, ca fiind utilizate la efectuarea de tranzacții cu încălcarea unor interdicții, restricții sau sancțiuni impuse de Consiliul de securitate al Organizației Națiunilor Unite, Organizația pentru securitate și cooperare din Europa ori de Uniunea Europeană, sau care decurg dintr-un tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de la trei ani la zece ani și amendă de până la două sute de mii de leve.

SECȚIUNEA II

Infrațiuni în domeniul transportului și al comunicațiilor

Art. 340. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care deteriorează un material rulant sau calea ferată, un aparat de zbor, un automobil, un vehicul electric de transport (troleibuz, tramvai și alte mijloace de transport în masă) ori echipamentele și accesoriile acestora; un tunel, un pod sau un zid de susținere a drumului, ori deteriorează sau permite să se deterioreze, eșuează sau scufundă o navă, iar prin aceasta pune în pericol viața altuia ori produce daune grave proprietății altcuiva, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care distruge un aparat de zbor aflat în exploatare ori îi produce o avarie care îl face inapt de zbor sau care este de natură să pună în pericol siguranța sa în zbor, se pedepsește cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 2 se pedepsește și persoana care distruge o navă sau îi pricinuieste o defecțiune, sau distruge o platformă fixă, inclusiv atunci când aceasta este amplasată pe platoul continental, sau dacă îi produce o avarie de natură să pună în pericol securitatea acesteia.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 2 se pedepsește și persoana care prin utilizarea unui instrument, substanță sau armă distruge sau produce pagube materiale însemnate echipamentelor unui aeroport sau a unei aeronave aflată pe teritoriul acestuia, care nu se află în exploatare sau dacă întrerupe astfel activitatea serviciilor aeroportului, fiind amenințată sau fiind de natură să amenințe securitatea aeroportului;

(5) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, anterior alineatul 3 – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Dacă în urma cazurilor prevăzute la alineatele precedente a fost provocată:

a) vătămarea corporală gravă sau moderată a uneia sau a mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

b) (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat, nr. 153 din 1998) moartea uneia sau a mai multor persoane, indiferent dacă au avut loc consecințele prevăzute la litera „a”, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare.

Art. 341. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când fapta prevăzută la art. 340, alin. 1-4 este săvârșită din culpă și a avut ca rezultat:

a) pagube materiale însemnate;

b) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, indiferent dacă s-au produs consecințele menționate la litera precedentă;

c) moartea uneia sau a mai multor persoane, indiferent dacă s-au produs consecințele de la literele „a” și „b”,

pedeapsa este: pentru cele prevăzute la lit. „a” – închisoarea de până la trei ani; pentru cele prevăzute la lit. „b” – închisoarea de până la șase ani; pentru cele prevăzute la lit. „c” – închisoarea de la un an la zece ani.

Art. 341a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) Cel care plasează într-un aparat de zbor un dispozitiv sau o substanță capabile să-l distrugă sau să-i producă daune care îl fac impropriu pentru zbor ori pun în pericol siguranța zborului, dacă nu se impune o pedeapsă mai grea, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) Persoana care amenință securitatea unei aeronave aflată în zbor, prin:

(a) distrugerea sau deteriorarea unei instalații ori a unui echipament de aeronavigație;

(b) comunicarea de informații sau semnale, despre care știe că sunt înșelătoare, introduce un semn înșelător ori înlătură sau transferă un semnal conceput pentru a asigura siguranța traficului,

se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani.

(3) Persoana care exercită violență asupra unei persoane aflate la bordul unei aeronave în zbor, dacă fapta este de natură să pună în pericol siguranța aeronavei respective și nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la cinci la zece ani.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 3 se pedepsește și persoana care prin utilizarea unui instrument, substanță sau armă săvârșește acte de violență asupra unei persoane aflate pe teritoriul unui aeroport, dacă fapta este de natură să amenințe sănătatea sau viața celor din jur și nu constituie o infracțiune mai gravă.

(5) (Anterior alineatul 4 – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Atunci când, în cazurile prevăzute la alineatele precedente, a survenit o vătămare corporală moderată sau gravă sau moartea uneia sau a mai multor persoane, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 340 alin. 5.

(6) (Anterior alineatul 5 – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) În cazul în care fapta prevăzută la alin. 1 a fost săvârșită din culpă și au survenit consecințele prevăzute de art. 341, se aplică în mod corespunzător pedepsele prevăzute de acel articol.

Art. 341b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975).

(1) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana care, în mod ilegal, ocupă cu forța o aeronave aflată la sol sau în zbor, sau o navă aflată în apele teritoriale maritime sau pe canalele navigabile interne ale Republicii Bulgaria sau în largul apelor maritime, sau o platformă fixă amplasată pe platoul continental, ori instituie controlul asupra unor astfel de mijloace, se pedepsește cu închisoare de până la zece ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alineatul precedent este săvârșită prin forță sau cu amenințări, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente este urmată de:

a) (completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) deteriorarea semnificativă a aeronavei, navei sau platformei;

b) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau a mai multor persoane indiferent dacă au intervenit consecințele menționate la litera precedentă,

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) moartea uneia sau a mai multor persoane indiferent dacă au survenit consecințele de la lit. „a” și „b”,

pedeapsa este: pentru cele prevăzute la lit. „a” și „b” – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și pentru cele prevăzute la lit. „c” – închisoarea de zece până la douăzeci de ani ori detențiunea pe viață fără comutare, iar instanța poate să impună și interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6–10.

Art. 341c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, abrogat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care pune la bordul unei nave aflate în zona economică exclusivă a Republicii Bulgaria sau în largul apelor maritime, un instrument sau o substanță, care ar putea să o distrugă sau deterioreze sau să deterioreze încărcătura navei, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea navigației navei, se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alineatul 1 se pedepsește și persoana care pune pe o platformă fixă, amplasată pe platoul continental, un instrument sau o substanță care poate să o distrugă sau este de natură să îi amenințe securitatea.

(3) Persoana care atentează la securitatea navigației unei nave, prin:

1. distrugerea, deteriorarea sau perturbarea funcționării echipamentelor de navigație fluvială sau maritime;

2. transmite informații sau semnale, despre care cunoaște că sunt înșelătoare, pune un semn fals sau înlătură, sau mută un semn destinat asigurării siguranței circulației,

se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

(4) Persoana care săvârșește acte de violență asupra unei persoane aflate la bordul unei nave, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea navigației și nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la zece ani.

(5) Cu aceeași pedeapsă de la alineatul 4 se pedepsește și persoana care săvârșește acte de violență asupra unei persoane aflate la bordul unei platforme fixe, amplasată pe platoul continental, dacă fapta este de natură să pună în pericol securitatea platformei și nu constituie o infracțiune mai gravă.

(6) Dacă în cazurile prevăzute la alineatele 1-5 survine:

1. vătămarea corporală medie sau gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

2. moartea uneia sau a mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare.

(7) Atunci când fapta prevăzută la alineatul 1 a fost săvârșită prin neglijență și a fost urmată de:

1. pagube materiale însemnate;

2. vătămări corporale medii sau grave a uneia sau mai multor persoane, independent de producerea urmărilor de la punctul 1;

3. moartea uneia sau mai multor persoane, independent de producerea urmărilor de la punctele 1 și 2, pedeapsa este:

Conform punctului 1 – închisoarea de la cinci la zece ani;

Conform punctului 2 – închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

Conform punctului 3 – închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără posibilitatea comutării.

Art. 342. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă regulile de circulație atunci când conduce un ansamblu rulant pe calea ferată, o aeronavă, un autovehicul, un vas, un vehicul de luptă sau o mașină specială, permițând producerea vătămării corporale sau decesul altuia, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Aceeași pedeapsă se aplică și unui lucrător sau funcționar din transporturi care încalcă regulile de exploatare ori cerințele de calitate privind repararea materialului rulant, a drumurilor sau a echipamentelor, permițând producerea vătămării corporale ori moartea cuiva.

(3) (Anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dacă în urma săvârșirii faptei prevăzute la alineatele precedente a fost pricinuită altei persoane, în mod intenționat, moartea, vătămarea corporală sau daune materiale însemnate, pedeapsa este:

a) în cazul producerii de pagube materiale însemnate – închisoarea de la un an la zece ani;

(b) în caz de vătămare corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, cu sau fără pagube materiale, închisoarea de la trei la doisprezece ani;

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1998) în cazul provocării decesului uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecințele menționate la lit. „a” și „b”, închisoarea de la zece la douăzeci de ani, iar în cazuri deosebit de grave – de la cincisprezece la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață.

(4) (Anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 89 din 1986) În cazurile prevăzute la lit. a) și b), instanța îi va impune vinovatului interzicerea unor drepturi prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7. În cazurile de la lit. „c”, interzicerea acestor drepturi este definitivă.

Art. 343. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 29 din 1968, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 54 din 1978, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) Atunci când în urma săvârșirii faptei de la articolul precedent, din culpă, sunt pricinuite:

(a) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) pagube materiale semnificative, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune;

(b) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) vătămare corporală gravă sau moderată, indiferent dacă sunt sau nu prezente consecințele menționate la litera (a), pedeapsa este închisoarea de până la patru ani pentru vătămare corporală gravă și până la trei ani sau probațiune pentru vătămarea corporală moderată;

(c) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 8.09.2012) moartea, indiferent dacă s-au produs sau nu consecințele prevăzute la litera (a), pedeapsa este închisoarea de la doi ani la șase ani, iar în cazurile deosebit de grave – închisoarea de la trei la zece ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Procesul penal încetează la cererea persoanei vătămate:

1. pentru infracțiunile prevăzute la alin. 1 lit. „a”

2. pentru infracțiunile prevăzute la litera „b”, atunci când împotriva făptuitorului nu a fost încetată urmărirea penală în acest temei, în ultimii cinci ani.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior alin. 2, nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, completat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 8.09.2012) Dacă fapta a fost săvârșită în stare de ebrietate sau ca urmare a consumului de substanțe narcotice sau de analogi ai acestora ori dacă a avut loc vătămarea corporală sau decesul a mai mult de o persoană ori dacă făptuitorul a fugit de la fața locului, ori a condus autovehiculul fără a deține capacitatea necesară potrivit legii, ori dacă s-a produs prin locul marcat ca trecere pentru pietoni pedeapsa este:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 8.09.2012, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) în caz de vătămare corporală gravă sau medie – închisoare de la un an la șase ani, iar în cazuri deosebit de grave – de la doi ani la zece ani;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) în caz de deces – închisoarea de la trei la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la doi la zece ani;

(4) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Pedeapsa prevăzută la lit. „b” de la alineatul precedent se aplică și în cazul în care au survenit moartea uneia una sau a mai multor persoane sau vătămarea corporală a uneia ori a mai multor persoane.

Art. 343a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) (Anterior textul art. 343a – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Dacă făptuitorul, după săvârșirea faptei prevăzute la articolul precedent, a făcut tot ce a depins de el pentru a acorda ajutor victimei sau victimelor, pedeapsa este:

a) pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. „b” – închisoarea de până la trei ani în caz de vătămare corporală gravă și închisoare de până la doi ani sau probațiune în caz de vătămare corporală moderată;

b) pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. „c” – închisoare de până la patru ani;
 c) pentru faptele prevăzute la alin. (2) lit. „a”, în caz de vătămare corporală moderată sau gravă la mai mult de o persoană – închisoare de până la patru ani și în cazuri deosebit de grave de până la șase ani;

d) pentru faptele prevăzute la alin. (2) lit. „b” în cazul în care pentru mai mult de o persoană a survenit moartea – închisoare de la doi și zece ani, și în cazuri deosebit de grave – de la trei la doisprezece ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat, nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) Pentru infracțiunea prevăzută la alin. (1) litera „a”, procesul penal încetează la cererea persoanei vătămate.

Art. 343b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul cu o concentrație de alcool în sânge care depășește 1,2 la mie, stabilită în mod corespunzător, se pedepsește cu închisoare de la un an la trei ani și cu amendă de la două sute la o mie de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul cu o concentrație de alcool în sânge care depășește 0,5 la mie, stabilită în mod corespunzător, după ce a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă pentru fapta prevăzută la alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la un an la cinci ani și cu amendă de la cinci sute la o mie cinci sute de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul după ce a consumat substanțe narcotice sau analoage ale acestora se pedepsește cu închisoare de la un an la trei ani și cu o amendă de până la o mie de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Dacă fapta prevăzută la alineatul 3 este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci sute la o mie cinci sute de leve.

Art. 343c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care conduce un autovehicul în perioada executării sancțiunii privind interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul, după ce a fost pedepsit pentru aceeași faptă pe cale administrativă, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și amendă de la două sute la o mie de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana, care în termen de un an de la sancționarea sa pe cale administrativă pentru conducerea unui autovehicul fără a deține permisul corespunzător de conducere săvârșește o astfel de faptă, se pedepsește cu închisoarea de la un an la trei ani și cu amendă de la cinci sute la o mie două sute de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei care, în termen de un an de la aplicarea unei

sanțiuni pe cale administrativă privind conducerea unui autovehicul fără a deține permis de conducere corespunzător, comite o astfel de faptă.

Art. 343d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În toate cazurile prevăzute la art. 343, 343a, 343b și art. 343 c, alin. 1, instanța de judecată va dispune și interzicerea unor drepturi conform art. 37 alin. 1 pct. 7, putând dispune și interzicerea unor drepturi conform pct. 6.

Art. 344. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Persoana care înlătură ori mută un semn sau un semnal destinate asigurării siguranței circulației transportului feroviar, pe apă și electric, montează un semn mincinos ori dă un semnal mincinos, punând astfel în pericol viața sau proprietatea cuiva, se pedepsește cu închisoare de la un an la șapte ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015) Pentru fapta prevăzută la alin. 1, cu privire la semnele din cadrul transportului rutier, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 345. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 2016) (1) Persoana care utilizează plăcile cu numărul de înmatriculare, emise pentru un alt autovehicul sau plăci, care nu au fost emise de către organele corespunzătoare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă până la cinci sute de leve.

(2) Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 se aplică și persoanei care conduce un autovehicul, care nu a fost înmatriculat corespunzător.

Art. 345a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) (1) Persoana care, încălcând procedura legală stabilită, șterge sau falsifică numărul de identificare al unui vehicul, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) În cazul săvârșirii în mod repetat a faptei prevăzute la alineatul precedent, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

(3) Pedeapsa este închisoarea de până la trei ani sau amendă de până la trei mii de leve dacă se șterg ori se falsifică numerele de serie înscrise pe părțile componente ale unui autovehicul.

Art. 346. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, nr. 62 din 1997) Persoana care ia, în mod ilegal, din posesia altuia, un autovehicul care nu îi aparține, fără a avea consimțământul acelei persoane, cu intenția de a-l utiliza, se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 90 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 107 din 1996, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Pedepsa este închisoarea de la un an la zece ani, dacă:

1. s-a produs o deteriorare a vehiculului ori dacă acesta a fost abandonat fără supraveghere, sau

2. fapta este săvârșită în stare de ebrietate sau de mai mult de două ori sau în mod repetat, sau

3. deposedarea se realizează în condițiile art. 195, alin. 1, pct. 1-6;

4. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) deposedarea a fost săvârșită în scopul obținerii de foloase patrimoniale la momentul înapoierii autovehiculului.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Pedepsa prevăzută la alin. 2 se aplică și unei persoane ce oferă sprijin la restituirea vehiculului luat în vederea obținerii de foloase patrimoniale.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, nr. 26 din 2004) În cazurile menționate la alineatele precedente, instanța aplică interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul.

(5) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 62 din 1997, anterior alin. 4, nr. 26 din 2004) Dacă pentru a lua vehiculul sau pentru a păstra posesia asupra acestuia, s-a folosit forța sau amenințările, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și interzicerea dreptului de a conduce un autovehicul, iar instanța de judecată va dispune și confiscarea a nu mai puțin de jumătate din averea făptuitorului.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 5, nr. 26 din 2004) Pedepsa prevăzută la alineatul precedent se aplică, de asemenea, atunci când fapta este comisă de o persoană menționată la art. 142, alin. 2, pct. 6 și 8, sau la comanda unei organizații ori a unui grup sau atunci când se încearcă exportarea autovehiculului peste graniță ori când numerele sale de serie și de înmatriculare au fost modificate.

Art. 346a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Dacă până la sfârșitul cercetării judecătorești în primă instanță, vehiculul luat a fost returnat, pedeapsa este:

1. în cazurile menționate la art. 346, alin. 1 – închisoarea de până la cinci ani;

2. în cazurile prevăzute la art. 346, alin. 2, pct. 4, dacă restituirea se face înainte de primirea foloaselor patrimoniale – pedeapsa este închisoarea de până la opt ani.

Art. 346b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, anterior art. 346a – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care pătrunde ilegal într-un autovehicul aparținând altuia, fără acordul proprietarului, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau amendă de până la trei mii de leve.

Art. 347. (1) Persoana care deteriorează o instalație sau linie telegrafică, telefonică sau de telex, o instalație de televiziune sau de radio ori o instalație sau linie de electrificare și astfel întrerupe sau perturbă comunicațiile, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 348. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Persoana, care:

(a) construiește, deține sau utilizează un mijloc radio ce emite în eter, fără a avea autorizația scrisă în acest sens;

(b) utilizează un mijloc radio ce emite în eter, fără să-l fi înregistrat în prealabil cu datele complete de instalare sau care îl utilizează în scopuri neautorizate conform sub autorizației primite;

(c) fără autorizare prealabilă scrisă, modifică din proprie inițiativă datele de înregistrare ale mijlocului radio care emite în eter;

(d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) împiedică ori perturbă funcționarea unei stații de radiocomunicație, radiodifuziune, de televiziune sau radioreleu ori a unei centrale de radio translație,

se pedepsește cu închisoarea până la cinci ani și amendă de la o sută la trei sute de leve, iar echipamentul radio se confiscă în beneficiul statului.

Art. 348a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Persoana, care prin înșelăciune ori în alt mod ilegal utilizează o rețea de telecomunicații, echipament sau serviciu, în scopul de a genera sau a redirecționa, în interes propriu ori al altuia, o transmisiune direcționată de semnal, text scris, imagini, sunet, date sau mesaje de orice fel printr-un conductor, unde radio, mijloc optic sau prin orice alt mijloc de transmitere, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani și amendă de până la zece mii de leve.

(2) Atunci când fapta menționată la alin. 1 a fost săvârșită:

1. de către două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil cu privire la săvârșirea faptei, atunci când aceasta nu constituie un caz de o importanță redusă;

2. prin folosirea unui mijloc neînregistrat de telecomunicații;

3. în mod repetat,

pedeapsa este închisoarea până la opt ani și amendă de la una mie la cinci mii de leve.

(3) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazurile de importanță redusă prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

Art. 348b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, anterior art. 348a, Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Atunci când daunele materiale și vătămarea corporală, conform art. 343, sunt pricinuite unui soț, ascendent, descendent, frate sau soră, urmărirea penală este declanșată la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În aceste cazuri, făptuitorului i se poate interzice pe cale administrativă dreptul de a conduce un autovehicul și atunci când nu s-a depus nicio plângere sau dacă aceasta a fost retrasă.

SECȚIUNEA III

Infrațiuni împotriva sănătății publice și a mediului înconjurător

(Completat titlatura – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Art. 349. (1) Persoana care introduce în mod deliberat un obiect periculos pentru viață sau sănătate într-un puț, într-o fântână, izvor, conductă de apă ori în alte mijloace destinate uzului public, de unde se aduce apă potabilă, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat, nr. 153 din 1998) Dacă infracțiunea este urmată de o vătămare corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani, iar dacă a survenit moartea, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985) Având în vedere diferențele prevăzute la alineatele precedente, se pedepsește și persoana care, pentru a infecta oamenii, răspândește agenți cauzatori de boli epidemice.

Art. 349a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) (1) Persoana care încalcă regulile stabilite pentru prelevarea și tratarea organelor ori țesuturilor umane pentru transplant se pedepsește cu închisoare de la un an la trei ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la trei la cinci ani, dacă fapta este săvârșită din interes material.

Art. 350. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) Persoana care prepară alimente ori băuturi destinate publicului larg în așa fel încât în acestea să se formeze sau să pătrundă substanțe periculoase pentru sănătate, precum și persoana care vinde, oferă spre vânzare sau introduce în circulație în alt mod asemenea de alimente ori băuturi, se pedepsește cu închisoarea până la cinci ani.

(2) Persoana care încalcă reglementările în materie privind creșterea, producerea, prelucrarea, depozitarea sau comerțul cu animale, materii prime, produse alimentare sau băuturi destinate uzului public, punând astfel în pericol sănătatea sau viața altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă infracțiunea prevăzută la alin. 1 și 2 a avut drept urmare vătămarea corporală medie a altei persoane – pedeapsa este închisoarea de până la șase ani, dacă a fost urmată o vătămare corporală gravă a altuia – închisoarea de la unu la opt ani, iar dacă a survenit moartea – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 350a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care cu încălcarea legii, produce ori oferă pe piață alimente, hrană pentru animale sau produse medicamentoase de uz veterinar sau băuturi, punând astfel în pericol viața sau sănătatea altuia, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

Art. 351. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Pentru faptele prevăzute la art. 349 și 350, săvârșite din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probațiune.

(2) Dacă în acest caz a survenit moartea cuiva, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 352. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care poluează sau permite să se polueze solul, aerul, cursurile de apă, bazinele, apele subterane, apele teritoriale sau fluviale ori apele maritime interioare, apele maritime în zonele stabilite prin acord internațional la care Republica Bulgaria este parte, făcându-le periculoase pentru oameni, animale sau plante, ori necorespunzătoare pentru utilizarea lor în scopul cultivării pentru gospodărie, sanitar, agricol și în alte scopuri economice, se pedepsește cu închisoare de la un an la cinci ani și cu amendă de la cinci mii la treizeci de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Aceeași sancțiune se aplică și unui funcționar care la proiectarea, construcția sau exploatarea sistemelor de drenaj sau de irigare a permis să nu se ia măsurile necesare spre a preveni poluarea periculoasă a zonelor cu surse de apă destinate alimentării cu apă potabilă ori creșterea nivelului apelor subterane în zonele populate și în stațiunile turistice.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Atunci când prin faptele menționate la alin. 1 sau alin. 2 s-a pricinuit:

1. moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la zece mii la cincizeci de mii leve;

2. deteriorarea semnificativă a mediului înconjurător, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 sau alin. 2 a fost comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea până la trei ani și amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 352a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care poluează ori care permite poluarea cu produse petroliere sau cu derivate ale acestora a apelor teritoriale sau apelor maritime interioare ori apelor maritime din zone stabilite prin acord internațional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani și cu amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve. Dacă fapta este comisă de un comandant de navă, instanța dispune și interzicerea dreptului prevăzut la art. 37, alin. 1, pct. 7.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pedeapsa prevăzută la alin. 1 se aplică și persoanei ce poluează ori permite să fie poluate apele menționate la alin. 1 cu substanțe lichide dăunătoare vărsate, așa cum sunt definite prin acordurile internaționale la care Republica Bulgaria este parte.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Dacă fapta prevăzută la alin. 1 sau 2 este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amenda de la două mii la cincisprezece mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Comandantul unei nave ori al unui alt mijloc navigant care nu notifică imediat cel mai apropiat port de descărcare cu privire la deversarea în apele menționate la alineatul 1 de produse petroliere sau derivate ale acestora ori a altor substanțe periculoase pentru om, animale sau plante, se pedepsește cu amendă de până la cinci sute de leve.

(5) (Completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat, nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Comandantul sau altă persoană din conducerea unei nave, care nu respectă obligația de a înscrie în documentele de transport ale navei a operațiunii cu substanțe periculoase pentru om, animale sau plante, ori înregistrează date neadevărate cu privire la această operațiune, sau refuză să prezinte aceste documente funcționarilor competenți, se pedepsește cu amendă de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 353. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Funcționarul care pune în

exploatare ori dispune punerea în exploatare a unei întreprinderi ori a unei centrale termice înainte de punerea în funcțiune a instalațiilor necesare de epurare se pedepsește cu închisoare de până la trei ani și cu amenda de la o sută la trei sute de leve.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și unui funcționar care nu-și îndeplinește obligațiile de a construi instalații de epurare, precum și de a asigura buna funcționare și neîntreruptă a acestor instalații, motiv pentru care acestea n-au putut intra în funcțiune, total sau parțial, ori au încetat să mai funcționeze.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta prevăzută de alineatele precedente este săvârșită din culpă, pedeapsa este probațiunea sau amenda de la o sută la trei sute de leve.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat și completat, nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazurile de importanță redusă, pedeapsa este: pentru cele prevăzute la alin. 1 și 2 – amendă de la o sută la trei sute de leve, iar pentru cele prevăzute la alin. 3 – amendă de la o sută la trei sute de leve, dispusă pe cale administrativă.

Art. 353a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 86 din 1991, modificat – Monitorul Oficial nr. 85 din 1997) Funcționarul care, în cadrul obligațiilor sale de serviciu, ascunde sau dezvăluie informații neadevărate despre starea mediului și a componentelor sale – aerul, apa, solul, spațiile maritime – iar ca urmare intervin consecințe negative semnificative asupra mediului înconjurător, a vieții și sănătății oamenilor, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la o sută la o mie de leve.

Art. 353b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, completat, nr. 92 din 2002, modificat, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care nu gestionează deșeurile potrivit normelor stabilite și prin aceasta creează un pericol pentru viața sau sănătatea altuia sau pentru pricinuirea de pagube semnificative asupra mediului înconjurător se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani și cu amendă de la cinci mii la treizeci de mii de leve.

(2) Atunci când o dată cu fapta de la alin. 1 au fost pricinuite:

1. moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoare de la cinci până la douăzeci de ani și amenda de zece mii până la cincizeci de mii de leve;

2. daune importante mediului, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani și amenda de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(3) Persoana care încalcă sau nu-și îndeplinește obligațiile de a asigura funcționarea corectă și buna funcționare a unei instalații ori a unui echipament pentru neutralizarea sau recuperarea deșeurilor, în acest mod provocând

moartea ori vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane se pedepsește cu închisoarea de la cinci până la douăzeci de ani și o amendă de zece mii până la cincizeci de mii de leve, iar dacă s-a produs o pagubă importantă asupra mediului, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani și amenda de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin. 1–3 au fost săvârșite din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amenda de la două mii la cincisprezece mii de leve.

Art. 353c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care nu gestionează deșeuri periculoase potrivit normelor stabilite se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de la două mii la douăzeci de mii de leve.

(2) Dacă prin fapta prevăzută la alin. 1 s-a creat un pericol pentru viața sau sănătatea altuia ori s-au pricinuit pagube însemnate pentru mediul înconjurător, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani și amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve.

(3) Atunci când prin fapta prevăzută la alin. 1 s-a pricinuit moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de zece la douăzeci de ani și o amendă de la cincisprezece mii la cincizeci de mii de leve, iar dacă este cauzată o pagubă semnificativă pentru mediu, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și o amendă de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve.

(4) Funcționarul care-și încalcă sau nu-și îndeplinește obligațiile cu privire la gestionarea deșeurilor periculoase se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(5) Atunci când faptele prevăzute la alin. 1–3 sunt săvârșite din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de la trei mii la douăzeci de mii de leve.

Art. 353d. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care prin încălcarea normelor stabilite, transportă deșeuri peste frontiera de stat, atunci când faptele săvârșite nu reprezintă un caz de importanță redusă, se pedepsește cu închisoare de până la patru ani și cu amendă de la două mii la cinci mii de leve.

(2) Persoana, care cu încălcarea tratatelor internaționale la care Republica Bulgaria este parte, transportă peste frontiera de stat deșeuri periculoase, substanțe chimice toxice, agenți biologici, toxine și substanțe radioactive, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani și amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Atunci când faptele prevăzute la alin. 1 sau 2 sunt comise din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau probațiune.

Art. 353e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care nu conservă substanțe sau amestecuri periculoase în modalitatea stabilită și care creează astfel un pericol pentru viața sau sănătatea altuia ori produce un prejudiciu semnificativ mediului ambiant se pedepsește cu închisoare de până la patru ani și amendă de la două mii la cinci mii de leve.

(2) Persoana care cu nerespectarea normelor stabilite, pune în exploatare ori dispune punerea în exploatare a unei întreprinderi sau a unei instalații pentru funcționarea căreia se folosesc substanțe sau amestecuri periculoase, punând astfel în pericol viața sau sănătatea altuia ori provocând daune notabile mediului ambiant se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani și cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

(3) Pedepșa prevăzută la alin. 2 se aplică și celui care, cu nerespectarea modalităților stabilite, pune în exploatare ori dispune punerea în exploatare a unei întreprinderi sau a unei instalații, a cărei funcționare poate constitui un pericol pentru viața sau sănătatea altuia sau produce daune semnificative mediului ambiant.

(4) Dacă în cazurile prevăzute la alin. 2 și 3 a survenit moartea sau vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane, pedepșa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani și amenda de la zece mii la treizeci de mii de leve, iar dacă este pricinuită o pagubă semnificativă pentru mediu, pedepșa este închisoarea de la doi la opt ani și o amendă de la cincisprezece mii la treizeci de mii de leve.

(5) Atunci când faptele prevăzute la alin. 1–2 sunt comise din culpă, pedepșa este închisoarea de până la doi ani sau probațiune.

Art. 353f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) (1) Persoana care, cu încălcarea normelor stabilite, produce, folosește, distribuie, importă sau exportă peste frontiera de stat substanțe ce distrug stratul de ozon, se pedepsește cu închisoare de până la patru ani și cu amendă de la o mie la cinci mii de leve.

(2) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este comisă din culpă, pedepșa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

Art. 353g. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, anterior textul alin. 353d, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care, cu încălcarea legii, construiește o instalație de captare a apei sau o instalație de utilizare a apelor de suprafață sau subterane se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și cu amendă de la cinci mii la cincisprezece mii de leve.

Art. 353h. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, anterior textul alin. 353e, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Persoana care utilizează apele minerale pentru activități economice, cu încălcarea legii, se pedepsește cu închisoare de până la un an și cu amendă de până la cinci mii de leve.

Art. 354. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006)

(1) Persoana care fără a deține o autorizație corespunzătoare produce, prelucrează, dobândește, deține, înstrăinează sau predă altuia o substanță cu un efect puternic sau otrăvitoare, care nu este substanță narcotică, supusă regimului de autorizare, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă infracțiunea prevăzută la alin. 1 este săvârșită în mod sistematic, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani și amendă de la o sută până la trei sute de leve.

(3) Obiectul infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă normele stabilite prin lege privind producerea, achiziția, păstrarea, contabilizarea, eliberarea, transportul sau căraușia substanțelor prevăzute la alin. 1, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu probațiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 354a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) (1) Persoana care fără a deține o autorizație corespunzătoare produce, prelucrează, dobândește ori deține substanțe narcotice sau analogi ai acestora în vederea distribuirii sau care distribuie substanțe narcotice ori analogi ai acestora se pedepsește în cazul substanțelor narcotice de mare risc sau analogilor acestora – cu închisoarea de la doi la opt ani și amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve, iar în cazul substanțelor narcotice de risc sau analogilor acestora – cu închisoarea de la un an la șase ani și cu amendă de la două mii la zece mii de leve. Atunci când obiectul infracțiunii îl constituie precursorii sau echipamentele sau materialele destinate producerii substanțelor narcotice sau a analogilor acestora, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și o amendă de douăzeci de mii la una sută de mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) În cazul în care substanțele narcotice sau analogii acestora sunt în cantități mari, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și amendă de la zece mii la cincizeci de mii de leve.

Persoana care, fără a deține o autorizație corespunzătoare, într-un loc public, dobândește sau deține în scopul distribuirii sau distribuie substanțe narcotice sau analogi ai acestora, precum și atunci când substanțele narcotice sau analogii lor se află într-o cantitate deosebit de mare ori fapta este săvârșită:

1. de către o persoană care acționează la comanda ori în îndeplinirea deciziei unui grup infracțional organizat;

2. de către un medic ori farmacist;

3. de către un tutore, cadru didactic, șef al unei unități de învățământ ori funcționar, în legătură cu exercitarea funcției sale;

4. în condițiile unei recidive periculoase, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani și amendă de la douăzeci de mii la o sută de mii de leve.

(3) Persoana care, fără autorizație corespunzătoare, dobândește sau deține substanțe narcotice sau analogi ai acestora, se pedepsește:

1. în cazul substanțelor narcotice de mare risc sau analogilor acestora – cu închisoare de la un an la șase ani și amendă de la două mii la zece mii de leve;

2. în cazul substanțelor narcotice de risc sau analogilor acestora – cu închisoare de până la cinci ani și amendă de la o mie la cinci mii de leve;

(4) Persoana care încalcă normele stabilite pentru fabricarea, achiziționarea, conservarea, raportarea, livrarea, transportul sau transferul de substanțe narcotice se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de până la cinci mii de leve, iar instanța poate dispune, de asemenea, interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(5) În cazurile de o importanță redusă prevăzute la alin. 3 și 4 pedeapsa este amenda de până la o mie de leve.

(6) În cazurile de alin. 1–5 obiectul și mijloacele infracțiunii se confiscă în beneficiul statului.

Art. 354b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care determină ori ajută pe altul să folosească substanțe narcotice sau analogi ai acestora se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000) Atunci când fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită:

1. cu privire la un minor sau ȳresponsabil;

2. cu privire la mai mult de două persoane;

3. (completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) de către un medic, farmacist, educator, ȳnvățător, profesor, șef de unitate de ȳnvățământ ori funcționar în locuri de detenție, în legătură sau cu prilejul exercitării funcției sale;

4. (modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) ȳntr-un loc public;

5. (modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) prin mijloacele de informare ȳn masă;

6. (modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) în condiții de recidivă periculoasă,

pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani și amendă de la douăzeci de mii la cincizeci de mii de leve, iar instanța de judecată, în cazurile prevăzute la pct. 3, dispune și interzicerea drepturilor prevăzute la art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care dă altuia o substanță narcotică sau un analog al acesteia în cantități care pot provoca moartea și dacă survine moartea, se pedepsește cu închisoare de la cincisprezece la douăzeci de ani și cu amendă de la o sută la trei sute de mii de leve.

(4) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 3, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care pune la dispoziție în mod sistematic spații pentru diverse persoane în vederea consumului de droguri sau care organizează utilizarea unor astfel de substanțe, se pedepsește cu închisoare de la un an la zece ani și cu amendă de la cinci mii la douăzeci de mii de leve.

(5) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Medicul care îi prescrie altuia, cu încălcarea normelor stabilite, în mod conștient, substanțe narcotice sau analogi ai acestora sau medicamente care conțin astfel de substanțe, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani și cu amendă de până la trei mii de leve, iar instanța poate dispune și interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 6 și 7.

(6) (Anterior alin. 5 – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, modificat, nr. 26 din 2004) Dacă fapta menționată la alineatul precedent este săvârșită în mod repetat, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani, amendă de până la cinci mii de leve și interzicerea drepturilor conform art. 37 alin. 1, pct. 6 și 7.

Art. 354c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000)

(1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care seamănă ori cultivă mac de opiu și arbust de cocaină sau plante de tipul cânepii, cu încălcarea reglementărilor stabilite prin Legea privind substanțele narcotice și precursorii lor, se pedepsește cu închisoarea de la doi la cinci ani și amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care organizează, conduce sau finanțează un grup infracțional organizat care se ocupă de cultivarea plantelor prevăzute la alin. 1 ori pentru achiziția, producerea sau prelucrarea substanțelor narcotice

se pedepsește cu închisoare de la zece la douăzeci de ani și cu amendă de la cincizeci de mii la două sute de mii de leve.

(3) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care face parte dintr-un grup infracțional organizat, menționat la alineatul precedent, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani și cu amendă de la cinci mii la zece mii de leve.

(4) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Nu se pedepsește participantul la un grup infracțional organizat care a comunicat de bunăvoie autorităților toate faptele și circumstanțele pe care le cunoaște despre activitatea grupului infracțional.

(5) În cazurile de importanță redusă prevăzute la alin. 1 pedeapsa este închisoarea de până la un an și amenda de până la o mie de leve.

Art. 355. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă o dispoziție emisă împotriva răspândirii sau apariției unei boli infecțioase la om se pedepsește cu probațiune sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) (modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) În cazul în care fapta este săvârșită în timpul unei epidemii, în legătură cu cazuri de deces, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care încalcă o ordonanță emisă pentru prevenirea intoxicației cu alimente se pedepsește cu probațiune sau cu amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 356. (1) Persoana care încalcă normele stabilite privind construcțiile, cele sanitare sau cele împotriva incendiilor, stabilite pentru proiectarea, administrarea sau executarea lucrărilor, punând astfel în pericol viața altuia, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă încălcarea normelor prevăzute la alineatul precedent a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la un an sau probațiune.

SECȚIUNEA IV

Alte infracțiuni de pericol general

(Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985)

Art. 356a. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000, completat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pentru actele preparatorii în vederea

săvârșirii unei infracțiuni prevăzute la art. 330, 333, 334, 340, 341a, 341b, art. 342, alin. 3, art. 344, 349, 350, art. 352, alin. 1, art. 353g, 353h, art. 354, 354a și 354c, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, pedeapsa este închisoarea de la trei la opt ani, dar nu mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea respectivă.

Art. 356b. (1) Cetățeanul străin care, pe teritoriul Republicii, se pregătește să săvârșească o infracțiune conform art. 242, alin. 2 și 3, sau oricare dintre faptele prevăzute la art. 356a, se pedepsește cu închisoarea până la cinci ani, dar nu mai mult decât pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea respectivă.

(2) Dacă în același scop a fost creată o organizație sau un grup, pedeapsa este închisoarea de la un an la șase ani, iar pentru organizatori și conducători – închisoarea de la trei la opt ani, dar nu mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea respectivă.

Art. 356c. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 1985, Abrogat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000).

SECȚIUNEA V

Infracțiuni legate de utilizarea energiei nucleare în scopuri pașnice

(Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985, corectat nr. 80 din 1985)

Art. 356d. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Funcționarul care dispune sau permite începerea sau desfășurarea unei activități, fără a se fi emis sau mai înainte de a se fi emis autorizația prevăzută în Legea privind utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice sau cu abatere de la prevederile autorizației, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau probațiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

(2) Dacă fapta de la alineatul precedent se repetă sau se creează o amenințare iminentă la adresa vieții ori a sănătății altuia, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 356e. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Funcționarul care numește o persoană fără capacitatea legală necesară ori permite ca aceasta să lucreze cu materiale nucleare, instalații nucleare sau alte surse de radiații ionizante, se pedepsește cu închisoarea până la un an sau probațiune ori amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 356f. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985) (1) Persoana care deteriorează un material nuclear, o instalație nucleară ori o altă sursă de radiații ionizante, provocând altfel daune materiale semnificative sau asupra mediului natural ori creează un pericol pentru viața sau sănătatea altuia se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Dacă în cazurile de la alineatul precedent a survenit:

a) (nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) o pagubă împotriva mediului înconjurător sau o pagubă materială semnificativă, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani;

b) (anterior litera „a” – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) vătămarea corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani;

b) (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, anterior litera „b” – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) decesul uneia sau mai multor persoane cu sau fără consecințele prevăzute la lit. „a”, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare.

Art. 356g. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985) Atunci când, din culpă, odată cu săvârșirea faptei prevăzute de alineatul precedent s-au pricinuit:

a) pagube materiale semnificative;

b) vătămare corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecințele prevăzute la litera „a”;

c) moartea uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecințele prevăzute la lit. „a” și „b”;

pedeapsa este: conform lit. „a” – închisoarea de până la cinci ani; conform lit. „b” – închisoarea de până la opt ani; conform lit. „c” – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 356h. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985) (1) Persoana care încalcă normele de securitate nucleară sau privind radiațiile, permițând să survină vătămarea corporală sau moartea altuia, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Persoana care încalcă normele privind siguranța nucleară sau privind radiațiile și pricinuieste în mod intenționat pagube materiale însemnate, vătămarea corporală sau moartea altuia se pedepsește:

(a) în cazul daunelor materiale însemnate – cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani;

(b) în caz de vătămare corporală moderată sau gravă a uneia sau mai multor persoane, cu sau fără consecințele menționate la litera (a) – cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani;

(c) (completat – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) în cazul decesului uneia sau mai multor persoane,

cu sau fără consecințele menționate la lit. „a” și „b” – cu închisoare de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără posibilitatea comutării.

Art. 356i. Atunci când, din culpă, odată cu săvârșirea faptei prevăzute de alineatul precedent, s-au pricinuit:

- a) pagube materiale importante;
 - b) vătămare corporală moderată sau gravă unuia sau mai multor persoane, cu sau fără consecințele de la lit. „a”;
 - c) moartea unuia sau mai multor persoane, cu sau fără consecințele de la literele „a” și „b”;
- pedeapsa este: conform lit. „a” – închisoarea de până la cinci ani; conform literei „b” – închisoarea de până la opt ani; conform literei „c” – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 356j. (Nou – Monitorul Oficial nr. 79 din 1985, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) În cazurile de la art. 356f alin. 2, art. 356g, lit. „b” și „c”, art. 356h alin. 2 și art. 356i, lit. „b” și „c” instanța urmează să interzică vinovatului drepturile prevăzute la art. 37 alin. 1 pct. 6 și 7.

Art. 356k. (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) Persoana, care fără a deține autorizația corespunzătoare, produce, prelucrează, modifică aspectul, dezafectează, primește, dobândește, deține, transportă sau deplasează, trimite sau transmite altei persoane materiale nucleare, surse de radiații ionizante sau componente ale acestora, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani .

(2) Dacă în cazurile de la alin. 1 a survenit:

1. (nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) pericolul de a pricinui o pagubă mediului înconjurător sau de pagube materiale semnificative, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani;

2. (nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, completat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) o pagubă mediului înconjurător sau pagube materiale semnificative, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani;

3. (anterior punctul 1 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) un pericol pentru viața sau sănătatea altuia, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani;

4. (anterior punctul 2 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) vătămarea corporală moderată sau gravă a unuia sau mai multor persoane, atunci când făptuitorul nu a dorit și nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la cinci la zece ani;

5. (anterior punctul 3 – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27.05.2011) moartea uneia sau mai multor persoane, atunci când făptuitorul nu a dorit și nu a permis acest lucru, pedeapsa este închisoarea de la opt la cincisprezece ani și amenda de la zece mii la douăzeci de mii de leve.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Atunci când fapta de la alin. 1 a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 356l. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care, în mod ilegal, săvârșește un act îndreptat împotriva unei instalații nucleare sau un act care reprezintă o intervenție în activitatea unei instalații nucleare, urmărind sau acceptând că ar putea avea drept consecință decesul, vătămarea corporală gravă sau medie, pagube materiale semnificative sau o pagubă a mediului înconjurător, prin expunerea la radiații radioactive sau la deversarea de substanțe radioactive, se pedepsește cu închisoarea până la cinci ani.

(2) Dacă prin fapta prevăzută la alineatul 1 sunt provocate:

1. pagube materiale semnificative sau pagube ale mediului înconjurător, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani;

2. vătămarea corporală gravă sau medie a unei sau a mai multor persoane cu sau fără existența urmărilor prevăzute la punctul 1, pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani;

3. moartea uneia sau a mai multor persoane cu sau fără existența urmărilor prevăzute la punctul 1, pedeapsa este închisoarea de la zece la douăzeci de ani, detențiunea pe viață sau detențiunea pe viață fără comutare;

(3) Atunci când prin săvârșirea faptei prevăzută la alineatul 2, din culpă, au fost provocate:

1. pagube materiale însemnate sau o pagubă asupra mediului înconjurător;

2. vătămarea corporală gravă a unei sau mai multor persoane, cu sau fără existența urmărilor prevăzute la punctul 1;

3. decesul uneia sau mai multor persoane cu sau fără existența urmărilor prevăzute la punctul 1 și 2,

pedeapsa este:

Conform pct. 1 – închisoarea până la cinci ani;

Conform pct. 2 – închisoarea până la opt ani;

Conform pct. 3 – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 356m. (Nou – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017) (1) Persoana care prin utilizarea forței sau prin amenințări, solicită să îi fie pus la dispoziție material nuclear sau o altă sursă de radiații ionizante, dacă fapta săvârșită nu constituie o infracțiune mai gravă, pedeapsa este închisoarea de la doi la zece ani și confiscarea a până la jumătate din averea celui vinovat.

(2) Dacă în cazurile prevăzute la alineatul 1, făptuitorul amenință că:

1. va folosi material nuclear sau o altă sursă de radiații ionizante pentru:

- a) a provoca moartea, vătămarea corporală gravă sau medie;
 - b) a provoca o pagubă materială semnificativă sau o pagubă asupra mediului înconjurător;
- 2. va sustrage material nuclear prin furt sau tâlhărie;
 - 3. va săvârși o infracțiune prevăzută de art. 356l, în scopul obligării altei persoane de a săvârși, de a omite sau de a suferi ceva împotriva voinței sale, pedeapsa este închisoarea de la trei la doisprezece ani și confiscarea a până la o jumătate din averea celui vinovat.

CAPITOLUL XII

Infrațiuni împotriva capacității de apărare a republicii, cu privire la informațiile reprezentând secret de stat și cu privire la informațiile străine clasificate

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

SECȚIUNEA I

Infrațiuni cu privire la informațiile reprezentând secret de stat și cu privire la informațiile străine clasificate

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Art. 357. (1) (Abrogat, anterior alin. 2, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2010) Persoana care dezvăluie informații reprezentând secret de stat, care i-au fost încredințate sau care i-au devenit cunoscute în cadrul serviciului sau locului său de muncă, precum și acela care dezvăluie astfel de informații, fiind conștient de faptul că ar putea surveni prejudicierea intereselor Republicii Bulgaria, dacă fapta nu este supusă unei pedepse mai mari, se pedepsește cu închisoare de la doi ani la cinci ani.

(2) (Anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat, nr. 26 din 2010) Dacă urmare săvârșirii faptei au survenit sau ar fi putut surveni consecințe deosebit de grave pentru securitatea statului, pedeapsa este închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004)

Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 și 2 se pedepsește și persoana care dezvăluie informații clasificate străine, obținute în baza unui tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte.

Art. 357a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004).

Art. 357b. (Nou – Monitorul Oficial nr. 41 din 2001, abrogat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004).

Art. 358. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care pierde documente, publicații sau materiale ce conțin informații clasificate ca secret de stat sau informații clasificate străine, obținute în baza unui tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) Dacă urmare săvârșirii faptei au avut loc sau ar fi putut avea loc consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

Art. 359. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana din cauza căreia sunt divulgate informații clasificate ca secret de stat ori informații clasificate străine obținute în baza unui tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu probațiune.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Dacă acest lucru se datorează nerespectării cerințelor legale privind protecția informațiilor clasificate, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 360. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Persoana care dezvăluie informații militare, economice sau de altă natură, care nu constituie secret de stat, dar a căror divulgare este interzisă prin lege, decret sau prin altă dispoziție administrativă, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu probațiune.

SECȚIUNEA II

Infracțiuni față de executarea serviciului militar

Art. 361. (1) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

(2) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012)

Art. 362. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 363. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 364. (1) Persoana care în caz de mobilizare se sustrage de la serviciul militar, se pedepsește cu închisoare de la un an la cinci ani.

(2) (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007)

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 este săvârșită pe timp de război, pedeapsa este închisoarea de la cinci până la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață, fără comutare.

Art. 365. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005, Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 1.12.2007 – modificat cu privire la intrarea în vigoare – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 366. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare din 10.06.2012) Persoana care își încalcă obligațiile cu privire la înregistrarea militară a cetățenilor bulgari și a echipamentelor, cu excepția cazurilor prevăzute de legile speciale privind raportarea militară, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani și cu amendă de la o sută la trei sute de leve, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, iar pe timp de război – cu închisoare de la trei la zece ani și amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 367. (1) Persoana care nu respectă ordinele privind pregătirea și desfășurarea mobilizării ori împiedică desfășurarea normală a acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani, iar în cazuri deosebit de grave, cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005) Dacă fapta de la alineatul precedent a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este probațiunea sau amendă de la o sută la trei sute de leve.

Art. 368. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007, completat și modificat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012) Persoana care își încalcă, în mod intenționat, îndatoririle în cadrul examinării

medicale a personalului militar, a rezerviștilor și a rezerviștilor mobilizați sau la inspecția mijloacelor tehnice și de transport în legătură cu raportarea militară, se pedepsește cu închisoare de până la opt ani, iar pe timp de război cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

SECȚIUNEA II „A”

Infraacțiuni privind executarea serviciului alternativ pe timp de pace

(Nou – Monitorul Oficial nr. 132 din 1998, abrogat, nr. 38 din 2007,
în vigoare din 1.12.2007 – modificat, nr. 89 din 2007)

Art. 368a. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368b. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368c. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368d. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368e. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368f. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

Art. 368g. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, în vigoare din 01.12.2007 – modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007).

SECȚIUNEA III

Alte infracțiuni

Art. 369. (1) Persoana care pe timp de război, nu-și îndeplinește obligațiile privind protecția antiaeriană, antiatomică și antichimică se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă în urma săvârșirii faptei au survenit consecințe grave, pedeapsa este închisoarea de până la opt ani.

Art. 370. Persoana care pe timp de război, fiind mobilizată pentru muncă, se sustrage ori nu-și îndeplinește obligațiile în legătură cu locul de muncă atribuit, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

CAPITOLUL XIII

Infracțiuni în domeniul militar

Art. 371. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006) Pentru infracțiunile din acest capitol, poartă răspunderea:

- a) militarii conform Legii apărării și forțelor armate ale Republicii Bulgaria;
- b) generalii, ofițerii și persoanele din corpul subofițerilor de la sergent și personalul curent din alte ministere și agenții;
- c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 27 din 2009, modificat – Monitorul Oficial nr. 53 din 2014) funcționarii de stat din structura Ministerului Afacerilor Interne, atunci când sunt săvârșite pe timp de război sau în stare de luptă sau în cadrul participării în misiune sau la o operațiune în afara țării sau în legătură cu acțiuni de luptă;
- d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012) rezerviștii în îndeplinirea serviciului activ din rezerva de voluntari și persoanele aflate în serviciul militar temporar;
- e) persoanele care nu au fost menționate în cadrul acestui articol, în cazurile de complicitate la comiterea infracțiunilor prevăzute la prezentul capitol.

SECȚIUNEA I

Infracțiuni privind subordonarea militară și onoarea militară

Art. 372. (1) Persoana care nu îndeplinește sau refuză executarea ordinului dat de superiorul său, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani.

(2) Dacă fapta este comisă de un grup de persoane, fie în fața formației aliniată, fie într-o manieră demonstrativă, pedeapsa este închisoarea de la un an la cinci ani.

(3) Pentru infracțiunile prevăzute la alineatele precedente, în cazuri extrem de grave, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 373. Pedeapsa prevăzută de alineatele respective ale articolului precedent se aplică și pentru neîndeplinirea sau refuzul de a îndeplini o cerere legală a unui funcționar militar care îndeplinește o obligație în cadrul serviciului militar.

Art. 374. Persoana care în mod vădit își exprimă nemulțumirea față de ordinul sau dispoziția superiorului său, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

Art. 375. Persoana care își amenință șeful sau pe un funcționar care îndeplinește atribuții militare cu vătămarea corporală sau cu moartea, se pedepsește cu închisoare până la trei ani.

Art. 376. (1) Persoana care se opune șefului său sau unui funcționar militar, aflat în îndeplinirea atribuțiilor sale în cadrul serviciului militar, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și celui care constrânge o astfel de persoană să-și încalce îndatoririle.

(3) Dacă fapta prevăzută la alineatele precedente a fost comisă prin uz de armă ori de către un grup de persoane, pedeapsa este închisoarea de la doi la opt ani, iar în cazuri deosebit de grave – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 377. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) Persoana care săvârșește un act de violență asupra superiorului său, precum și împotriva unui funcționar militar în timpul sau în legătură cu îndeplinirea unei îndatoriri din serviciul militar, se pedepsește cu închisoare de la un an la zece ani.

(2) Dacă infracțiunea a avut consecințe grave, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 378. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care insultă sau calomniază o persoană menționată la art. 371 lit. „a”, „b”, „c” și „d” se pedepsește cu închisoare de până la un an și muștrare publică.

(2) În cazul în care fapta menționată la alin. (1) a fost comisă de un subordonat împotriva unui superior, de un superior împotriva unui subordonat, precum și de către un funcționar militar sau față de un funcționar militar în legătură cu sau în îndeplinirea unei îndatoriri în serviciul militar, pedeapsa este închisoarea până la trei ani și muștrare publică.

(3) Pedeapsa prevăzută la alin. 2 se aplică și celui care, în absența superiorului său, spune sau face ceva de natură să știrbească onoarea sau demnitatea aceluia.

Art. 379. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care a pricinuit o vătămare corporală ușoară unei persoane menționate la art. 371, literele „a”, „b”, „c” și „d”, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Pentru vătămare corporală ușoară comisă de către un superior asupra unui subordonat, de către un funcționar militar în legătură cu sau în îndeplinirea unei îndatoriri în serviciul militar ori față de mai mult de o persoană, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 379a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Persoana care săvârșește un act de violență ori indecent, încălcând grav ordinea militară și manifestând o lipsă de respect vădită față de onoarea militară și demnitatea unui cadru militar, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani.

SECȚIUNEA II

Dezertarea din serviciul militar

Art. 380. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982) (1) Persoana care, fără permisiune, părăsește unitatea militară sau locul de desfășurare a serviciului său ori nu se prezintă la serviciu la repartizare, transfer, deplasare, din concediu, de la unitatea medicală sau corecțională în termen de una până la trei zile, se pedepsește pentru dezertare din serviciul militar cu închisoare de până la doi ani.

(2) Pedepsa prevăzută de alineatul precedent se aplică și celui care absentează pentru mai puțin de o zi, dacă fapta a fost săvârșită în mod sistematic, în grup ori dacă persoana a mai fost condamnată pentru dezertare din serviciul militar.

Art. 381. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Persoana care absentează din serviciul militar timp de peste trei zile ori dacă fapta prevăzută la alin. (1) din articolul precedent se săvârșește sistematic, în mod repetat sau în grup, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

Art. 382. Persoana care absentează cu intenția de a evita permanent îndeplinirea îndatoririlor sale în serviciul militar se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani.

Art. 383. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Persoana care se sustrage de la serviciul militar prin simularea unei boli, prin folosirea unui document falsificat sau printr-o altă modalitate înșelătoare, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de un an la cinci ani.

(2) Persoana care se sustrage de la serviciul militar prin provocarea unei tulburări a stării de sănătate, se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani.

(3) Dacă fapta prevăzută de alineatele precedente constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 384. (Abrogat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982).

Art. 385. Persoana care refuză să îndeplinească sarcini în cadrul serviciului militar ori se sustrage sistematic de la executarea lor, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

Art. 386. (1) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Persoana care se sustrage din serviciul militar cu intenția de a părăsi țara, fără permisiunea autorităților competente, se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani.

(2) (Anterior alin. 1 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Persoana care se sustrage din serviciul militar și fără a avea permisiunea autorităților competente părăsește granițele țării sau nu se întoarce în termenul dat, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(3) (Anterior alin. 2, completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Actele preparatorii în scopul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alineatele precedente se pedepsesc cu închisoarea de până la cinci ani.

SECȚIUNEA III Infracțiuni de serviciu

Art. 387. (1) Persoana care face abuz de puterea sau de funcția sa oficială, care nu-și îndeplinește îndatoririle de serviciu ori își depășește puterile, iar de aici rezultă consecințe dăunătoare, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dacă în urma săvârșirii faptei au intervenit consecințe grave sau aceasta este săvârșită, în mod sistematic, de un superior față de un subordonat, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(3) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Dacă fapta prevăzută de alineatele precedente a fost săvârșită în scopul dobândirii de către făptuitor, pentru sine ori pentru altul, a unui folos material sau pentru a pricinui altuia o pagubă, pedeapsa este: închisoarea de la un an la cinci ani – în condițiile alin. 1, de la trei ani la opt ani – în condițiile alin. 2, iar în cazuri deosebit de grave – de la trei la zece ani, instanța urmând să interzică și unele drepturi, conform art. 37, alin. 1, pct. 6.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, anterior alin. 3 – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) Atunci când consecințele dăunătoare sunt pricinuite din culpă, pedeapsa este: în condițiile alin. 1 – închisoarea de până la doi ani, în condițiile alin. 2 – închisoarea de până la cinci ani.

Art. 388. (Anterior textul art. 388, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) Persoana, care din culpă, încalcă ori

nu-și îndeplinește obligațiile de serviciu și, drept urmare, produce consecințe dăunătoare, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) Dacă în urma săvârșirii faptei s-au produs consecințe grave, pedeapsa este închisoarea de până la cinci ani.

SECȚIUNEA IV

Infrațiuni privind serviciul de gardă, santinelă, patrulare, serviciul interior și de frontieră

Art. 389. (1) Persoana care încalcă, în mod intenționat ori din culpă, normele statutare ale serviciului de gardă, de santinelă sau de patrulare sau a ordinelor emise în temeiul prezentelor norme se pedepsește cu închisoare de până la un an.

(2) Dacă infracțiunea este săvârșită la un obiectiv de importanță deosebită, de stat sau militară, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

(3) Dacă infracțiunea a fost însoțită de producerea unor consecințe dăunătoare, pentru prevenirea cărora a fost instituită garda, santinela sau patrularea, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin. 2 și 3 constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 390. Pedeapsa prevăzută la alineatele respective ale articolului precedent se aplică și persoanei responsabile care încalcă regulile stabilite de observație sau avertizare în legătură cu asigurarea apărării antiaeriene, antiatomice, anti-chimice sau sanitare, precum și apărarea spațiului acvatic.

Art. 391. (1) Persoana care, aflată în cadrul serviciului de 24 de ore, încalcă în mod intenționat sau din culpă normele statutare ale serviciului intern, se pedepsește, în cazurile care nu sunt de o importanță redusă, cu închisoare de până la șase luni.

(2) Dacă infracțiunea este urmată de apariția unor consecințe dăunătoare, pentru prevenirea căreia au fost stabilite îndatoririle, pedeapsa este închisoarea de până la doi ani.

(3) Dacă fapta constituie un caz deosebit de grav, pedeapsa este închisoarea de până la trei ani.

Art. 392. (1) Persoana din cadrul serviciului de frontieră care încalcă, în mod intenționat sau din culpă, normele privind apărarea frontierei de stat, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani.

(2) Dacă fapta s-a manifestat prin părăsirea neautorizată ori prin nepreluarea obiectivului aflat în pază ori a tronsonului aflat în pază din frontiera de stat, pedeapsa este închisoarea de la un an la opt ani.

(3) Pentru infracțiunile prevăzute la alineatele precedente, în cazuri deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

SECȚIUNEA V

Alte infracțiuni în domeniul militar

Art. 393. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004) Persoana care dezvăluie în orice mod informații cu caracter militar care constituie secret de stat ori informații clasificate străine, obținute în baza unui tratat internațional la care Republica Bulgaria este parte, dacă nu este pasibil de o pedeapsă mai grea, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani.

Art. 394. (Radiat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982).

Art. 395. Persoana care abandonează sau pierde bunuri care i-au fost date în folosință personală în cadrul serviciului, se pedepsește, în cazurile care nu sunt de o importanță redusă, cu închisoare de până la un an.

SECȚIUNEA VI

Infracțiuni în domeniul militar săvârșite pe timp de război ori în situații de luptă sau în misiuni ori operațiuni în afara țării

(Modificat titlatura, – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006)

Art. 396. (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracțiuni cu caracter militar săvârșite pe timp de război sau în luptă ori în timpul unei misiuni sau operațiuni în afara țării, pedeapsa este:

1. în condițiile art. 387 alin. 3, prima teză, art. 388 alin. 1 și art. 391 – închisoarea de până la cinci ani;

2. în condițiile art. 372 alin. 1, art. 373 raportat la art. 372 alin. 1, art. 374, 375, 380 și art. 387 alin. 3, a doua teză, art. 388, alin. 2 – închisoarea de până la opt ani;

3. în condițiile art. 381, art. 385, art. 386 alin. 2, art. 387 alin. 1 – închisoarea de la trei la zece ani;

4. în condițiile art. 373, raportat la art. 372 alin. 2 și 3, art. 387 alin. 2, art. 389 alin. 2 și 3, și art. 390 – închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Art. 397. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 372 alin. 2 și 3, art. 376, art. 377 alin. 2, art. 382,

383 alin. 3, săvârșite pe timp de război sau în luptă ori în timpul unei misiuni sau operațiuni în afara țării, pedeapsa este închisoarea de la cinci la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață, fără comutare.

(2) (Modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 101 alin. 2 și art. 386 alin. 1, săvârșite pe timp de război sau în luptă ori în timpul unei misiuni sau operațiuni în afara țării, pedeapsa este închisoarea de douăzeci de ani sau detențiunea pe viață fără comutare.

Art. 397a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982) (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care pe timp de război sau în condiții de luptă sau de participare la misiuni sau operațiuni în afara țării, părăsește fără permisiune locul desfășurării serviciului sau nu se prezintă în serviciu pentru nu mai mult de o zi, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

(2) (Completat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Persoana care pe timp de război sau în condiții de luptă sau de participare la misiuni sau operațiuni în afara țării, nu se prezintă la serviciu din culpă pentru mai mult de 24 de ore, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani.

SECȚIUNEA VII

Infracțiuni în legătură cu acțiuni militare

Art. 398. (1) Superiorul, care:

(a) nu distruge sau nu scoate din funcțiune mijloacele de război care i-au fost încredințate sau nu ia măsurile corespunzătoare pentru a le distruge sau a le face neconforme pentru utilizare, atunci când există un pericol iminent de capturare din partea inamicului;

(b) chiar dacă nu a primit un ordin pentru a desfășura acțiuni militare, dar dacă ar fi fost necesar să acționeze, nu emite cu promptitudine un astfel de ordin ori, în împrejurări ce impun urgența, nu acționează din proprie inițiativă, se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani, în măsura în care fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Dacă fapta este comisă din culpă, pedeapsa este închisoarea de până la 5 ani.

Art. 399. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Comandantul unei nave de război naufragiate care, fără să-și fi îndeplinit până la capăt îndatorirea de serviciu, abandonează nava, precum și membrul echipajului unei nave, care părăsește nava fără permisiunea comandantului său, se pedepsesc cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 400. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana, care fără permisiune, părăsește câmpul de luptă în timpul acesteia sau se lasă luat prizonier din teamă sau lașitate ori refuză în timpul bătăliei să acționeze cu arma, se pedepsește cu închisoarea de douăzeci de ani sau detențiune pe viață fără comutare.

Art. 401. Persoana care, aflată în captivitate, participă voluntar la o lucrare de importanță militară imediată, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

Art. 402. Persoana care, aflată în captivitate, având grad superior, tratează cu cruzime un alt prizonier de război, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

Art. 403. Persoana, care aflată în captivitate, în scopul obținerii unui folos ori pentru a-și asigura o atitudine de clemență din partea inamicului, acționează în dauna altui prizonier de război, se pedepsește cu închisoare de la un an la cinci ani.

Art. 404. Persoana care jefuiește, fură, își însușește, distruge, deteriorează sau deposedează, în mod ilegal, de proprietatea sa o populație situată în zona operațiilor militare, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește cu închisoare de la trei la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – cu închisoare de la zece la cincisprezece ani.

Art. 405. Persoana care, pe câmpul de luptă, deposedează de bunuri un rănit, un prizonier sau un mort, cu intenția de a și le însuși în mod ilegal, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, se pedepsește pentru jefuire cu închisoare de la trei la cincisprezece ani, iar în cazuri deosebit de grave – cu închisoare de la zece la cincisprezece ani.

DISPOZIȚIE SUPLIMENTARĂ

Art. 406. (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracțiunile prevăzute în prezentul capitol, în cazul cărora se aplică o pedeapsă cu închisoarea mai mare de zece ani sau pedeapsa detențiunii pe viață fără comutare, instanța va dispune și interzicerea drepturilor indicate la art. 37, alin. 1, pct. 6, 7, 9 și 10.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) Pentru infracțiunile prevăzute la art. 386 și 393, instanța poate dispune și interzicerea drepturilor conform art. 37, alin. 1, pct. 9 și 10.

(3) (Alineatul 3 – radiat, anterior alin. 4, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

CAPITOLUL XIV

Infrațiuni împotriva păcii și a umanității

SECȚIUNEA I

Infrațiuni împotriva păcii

Art. 407. Persoana care, în orice mod, face propagandă pentru război se pedepsește cu închisoare de până la opt ani.

Art. 408. Persoana, care, direct sau indirect, prin presă, cuvântări, radio, ori în alt mod încearcă să determine un atac armat din partea unui stat asupra altui stat, se pedepsește pentru instigare la război cu închisoare de la trei la zece ani.

Art. 409. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Persoana care planifică, pregătește ori duce un război de agresiune, va fi pedepsit cu închisoare la cincisprezece la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață fără comutare.

SECȚIUNEA II

Infrațiuni împotriva legilor și uzanțelor de ducere a războiului

Art. 410. Persoana care, cu încălcarea regulamentelor dreptului internațional privind desfășurarea războiului:

a) săvârșește sau ordonă să se comită omorârea, tortura sau tratamente inumane, inclusiv experimente biologice față de răniți, bolnavi, persoane naufragiate ori personal sanitar, pricinuieste ori ordonă să se pricinuiască acestora suferințe grele, mutilare sau alte modalități de deteriorare a sănătății;

b) săvârșește ori ordonă distrugerea sau însușirea semnificativă a materialelor ori a instalațiilor sanitare,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepsește cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață fără comutare.

Art. 411. Persoana, care cu încălcarea normelor dreptului internațional de ducere a războiului:

(a) săvârșește sau ordonă să fie săvârșiteuciderea, tortura sau tratamente inumane, inclusiv experimente biologice, față de prizonierii de război,

pricinuieste ori ordonă să se pricinuiască acestora suferințe grave, mutilare sau alte modalități de deteriorare a sănătății;

(b) obligă un prizonier să servească în forțele armate ale unui stat inamic sau

(c) privează un prizonier de dreptul său de a fi judecat de o instanță corespunzătoare și după o procedură corespunzătoare,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepsește cu închisoare de la cinci până la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață, fără comutare.

Art. 412. Persoana care, prin încălcarea normelor dreptului internațional de ducere a războiului:

a) săvârșește sau ordonă să fie săvârșite uciderea, tortura sau tratamente inumane, inclusiv experimente biologice, asupra populației civile, pricinuieste ori ordonă să i se pricinuiască acesteia suferințe grave, mutilarea sau alte modalități de deteriorare a sănătății;

b) ia sau ordonă luarea de ostatici;

c) comite sau ordonă să se comită deportări, urmăriri ori rețineri ilegale;

d) constrânge o persoană civilă să servească în cadrul forțelor armate ale unui stat inamic;

e) privează o persoană civilă de dreptul său de a fi judecată de o instanță corespunzătoare și potrivit procedurilor corespunzătoare,

f) comite sau ordonă să se comită ilegal sau arbitrar distrugerea sau însușirea bunurilor, în proporții mari,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepsește cu închisoare de la cinci la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață fără comutare.

Art. 413. Persoana care, fără drept, poartă însemnul Crucii Roșii sau al Semilunii Roșii ori care abuzează de steagul sau de însemnul Crucii Roșii sau al Semilunii Roșii sau de culoarea atribuită vehiculelor de evacuare sanitară, se pedepsește cu închisoare până la doi ani.

Art. 414. (1) Persoana care, încălcând normele dreptului internațional de ducere a războiului, distruge, deteriorează sau face inutilizabile monumente și obiecte culturale sau istorice, opere de artă, clădiri și echipamente cu destinație culturală, științifică sau cu alte scopuri umanitare, se pedepsește cu închisoare de la un an la zece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și persoanei ce fură, însușește ilegal sau ascunde obiectele prevăzute de alineatele precedente sau impune o despăgubire sau confiscarea cu privire la astfel de obiecte.

Art. 415. (1) (Completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care, cu încălcarea normelor dreptului internațional de ducere a războiului, folosește sau ordonă

folosirea de arme nucleare, chimice, bacteriologice, biologice sau toxice ori mijloace de război nepermise sau încalcă regulile dreptului internațional de ducere a războiului, se pedepsește cu închisoare de la trei la zece ani.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) Dacă în urma săvârșirii faptei decurg consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la zece ani la douăzeci de ani sau detențiunea pe viață fără posibilitatea comutării.

Art. 415a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) Persoana care face pregătiri militare pentru folosirea armelor nucleare, chimice, bacteriologice, biologice sau toxice ca metodă de a purta un război, se pedepsește cu închisoare de la un an la șase ani.

SECȚIUNEA III

Distrugerea unor grupuri de populație (genocid) și apartheid

(Titlu completat – Monitorul Oficial nr. 99 din 1975)

Art. 416. (1) Persoana care pentru a distruge integral sau parțial un anumit grup național, etnic, rasial sau religios:

a) pricinuieste moartea, vătămarea corporală gravă sau tulburarea permanentă mintală unei persoane aparținând unui astfel de grup;

b) supune grupul la condiții de viață care conduc la distrugerea sa fizică, totală sau parțială;

c) adoptă măsuri vizând împiedicarea nașterilor într-un asemenea grup;

d) transferul forțat de copii aparținând unui grup în alt grup,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepsește pentru genocid cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață fără posibilitatea comutării.

(2) (Anterior art. 417 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care efectuează acte pregătitoare în scopul săvârșirii infracțiunii de genocid, se pedepsește cu închisoare de la doi la opt ani.

(3) (Articolul anterior 418 – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care incită explicit și direct la genocid, se pedepsește cu închisoare de la un an la opt ani.

Art. 417. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care pentru a se institui sau a se menține dominarea ori oprimarea sistematică a unui grup rasial de oameni asupra unui alt grup rasial de oameni:

a) pricinuieste moartea ori vătămarea corporală gravă a uneia sau mai multor persoane din acest grup de persoane sau

b) impune condiții de viață de natură să provoace distrugerea fizică totală sau parțială a unui grup rasial de persoane,

(modificat – Monitorul Oficial nr. 153 din 1998) se pedepsește pentru apartheid cu închisoare de la zece la douăzeci de ani sau cu detențiune pe viață fără posibilitatea comutării.

Art. 418. (Nou – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975) Persoana care în scopul menționat la articolul precedent:

a) privează în mod ilegal de libertate membrii unui grup rasial sau îi supune la muncă forțată;

b) pune în mișcare măsuri de împiedicare a participării unui grup rasial la viața politică, socială, economică și culturală a țării și creează în mod deliberat condiții care împiedică dezvoltarea completă a unui astfel de grup, în special, prin privarea membrilor săi de exercitarea libertăților fundamentale și a drepturilor cetățenești;

c) pune în practică măsuri de divizare a populației pe criterii de rasă prin crearea de rezervații și ghetouri, prin interzicerea căsătoriilor mixte între membrii diferitelor grupuri rasiale sau prin exproprierea terenurilor care le aparțin;

d) privează de drepturile și libertățile fundamentale organizații sau persoane, deoarece se opun apartheidului,

se pedepsește cu închisoare de la cinci la cincisprezece ani.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

(Modificat titlatura – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011,
în vigoare din 27.05.2011)

Art. 419. Ținând seama de diferențele prevăzute la articolele precedente, se pedepsește și persoana care, în mod deliberat, permite subordonatului său să comită o infracțiune prevăzută în acest capitol.

Art. 419a. (Nou – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011)

(1) Persoana care justifică, respinge sau minimalizează grosolan o infracțiune comisă împotriva păcii și a umanității, creând astfel pericolul de a se exercita violență ori ură împotriva anumitor persoane sau grupuri de persoane reunite prin rasă, culoarea pielii, religie, origine, naționalitate sau etnie, se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

(2) Persoana care îl instigă pe altul să comită infracțiunea prevăzută la alin. 1, se pedepsește cu închisoare de până la un an.

DISPOZIȚII TRANZITORII

Art. 420. Prezentul cod intră în vigoare pe data de 1 mai 1968 și abrogă:

1. Codul penal din anul 1951;
2. Legea pentru apărarea păcii din anul 1951;

3. Decretul privind intensificarea luptei împotriva celor care se sustrag de la munca socială utilă și duc un mod de viață anti-social, parazitar.

Art. 421. Persoanelor cărora li s-a interzis dreptul de a alege sau de a fi alese ori dreptul de a primi o anumită pensie (articolul 28 alineatele (1) și (4) din Codul penal din 1951), se eliberează de această pedeapsă la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Art. 422. Pedeapsa cu moartea aplicată unor persoane condamnate pentru infracțiuni pentru care în prezentul cod nu se prevede o astfel de pedeapsă, se înlocuiește cu pedeapsa cu închisoarea de douăzeci de ani. Prezenta dispoziție intră în vigoare la data promulgării prezentului cod.

Art. 423. Măsurile dispuse până la intrarea în vigoare a prezentului cod, în temeiul Decretului privind intensificarea luptei împotriva celor care se sustrag de la munca utilă socială și care duc un mod de viață anti-social, parazitar, vor fi puse în aplicare în conformitate cu normele stabilite prin acesta, iar termenul maxim al acestor măsuri, conform art. 1 alin. 1 lit. b) se reduce la trei ani.

Art. 424. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 1969, modificat – Monitorul Oficial nr. 95 din 1975, modificat – Monitorul Oficial nr. 3 din 1977, completat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1979, modificat și completat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991) (1) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) Pentru faptele prevăzute la art. 135, alin. 5, art. 218b, art. 225b, alin. 3, art. 228, alin. 3, art. 231, alin. 2, art. 232, alin. 3, art. 242, alin. 6, art. 352a, alin. 5 și art. 353, alin. 4, se aplică dispozițiile Legii privind contravențiile și sancțiunile administrative.

(2) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 3 din 1977, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1979, modificat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, completat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997) Ordinele de sancționare se emit:

a) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) conform art. 135, alin. 5 – de către ministrul sănătății;

b) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 14 din 2015) potrivit art. 225b, alin. 3 – de către ministrul finanțelor; potrivit art. 228, alin. 3 și art. 231, alin. 2 – de către ministrul economiei sau de către președintele Agenției de stat pentru supraveghere metrologică și tehnică;

c) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011, modificat – Monitorul Oficial nr. 14 din 2015) potrivit art. 232, alin. 3 – de către ministrul economiei sau de către președintele Agenției de stat pentru supraveghere metrologică și tehnică;

d) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, completat – Monitorul Oficial nr. 51 din 2000, modificat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13.10.2006) potrivit art. 242, alin. 6 – de către ministrul finanțelor;

e) (modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare din 25.12.2009, nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011) potrivit art. 352a, alin. 5 și art. 353, alin. 4 – de către ministrul mediului și apelor, iar atunci când infracțiunea se referă la poluarea apelor maritime – de către ministrul mediului și apelor sau de către ministrul transporturilor, tehnologiei informației și comunicațiilor.

f) (modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, radiat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993)

g) (nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 1 din 1991)

(3) (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986) În cazurile la care se face referire la alineatul precedent, ordinele sancționatorii pot fi emise și de către funcționari desemnați de către conducătorii departamentelor respective.

(4) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, abrogat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare din 27.05.2011).

(5) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993) Sancțiunea administrativă cu amenda prevăzută la art. 218b se aplică prin ordonanță a primarului pe baza materialelor care i-au fost transmise de către procuror sau în temeiul unui proces-verbal al administrației întreprinderii, al unității sau al organelor de control. Atunci când contravenția se constată de către autoritățile Ministerului afacerilor interne, ordinul de sancționare se emite de către ministrul de interne sau de către o persoană autorizată de acesta.

(6) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) În ceea ce privește militarii, precum și ofițerii, subofițerii și personalul uzual din alte departamente, sancțiunile administrative prevăzute în prezentul cod se dispun de către comandanții și superiorii care au dreptul de a dispune sancțiuni disciplinare. În acest caz, contestațiile împotriva dispozițiilor sancționatorii se soluționează de către o instanță militară.

(7) (Nou – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982, abrogat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

(8) (Nou – Monitorul Oficial nr. 89 din 1986, modificat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002) În cazul faptelor contravenționale cu o importanță redusă, prevăzute la art. 225b, alin. 3, stabilite în flagrant, organele de control împuternicite pot aplica pe loc amenzi de la o sută la trei sute de leve, în conformitate cu art. 39 alin. 2 din Legea privind contravențiile și sancțiunile administrative.

Art. 425. (Nou – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993, abrogat – Monitorul Oficial nr. 51 din 1999).

Art. 426. (Nou – Monitorul Oficial nr. 50 din 1995) Persoanele care, în temeiul art. 343b, forma prezentă, teza a doua, sunt private definitiv de dreptul de a conduce un autovehicul, își pot recăpăta acest drept nu mai devreme de trei ani de la executarea pedepsei cu închisoarea și după promovarea examenului pentru obținerea dreptului de a conduce un autovehicul.

MODIFICĂRI ÎN ALTE LEGI

§ 1. În legea pentru cetățenia bulgară:
În art. 26 cuvintele „iar în cazurile deosebit de importante – cu închisoarea” se va elimina.

§ 2. În legea pădurilor:

1. În art. 42, par. 1 după cuvintele „tăiat sau căzut” se adaugă cuvintele „atunci când valoarea pagubei este sub o sută de leve”.

Alin. (2) al aceluiași articol se abrogă.

2. În art. 43 cuvintele „alineatul 1” și cuvintele de la final „iar în cazurile prevăzute la alineatul 2 al aceluiași articol – cu închisoare de până la trei ani sau prin muncă de tip corecțional” se elimină.

3. În art. 45, alin. 1, după cuvintele „pepinieră forestieră” se adaugă cuvintele „atunci când valoarea pagubei este sub o sută de leve”.

Alineatul 2 al aceluiași articol se abrogă.

4. În art. 52, alin. 2 cuvintele „cu închisoare de până la trei ani sau prin muncă de tip corecțional” se înlocuiesc cu cuvintele „până la cinci sute de leve”.

§ 3. În Legea privind protecția plantelor împotriva bolilor și a dăunăto-
rilor:

În art. 10, alin. 1, după cuvintele „carantină vegetală”, cuvintele „în măsura în care fapta comisă nu constituie infracțiune”, iar cuvintele „cu închisoare de până la cinci ani și în cazuri de importanță redusă” se elimină.

§ 4. În legea vămilor:

1. În art. 51, alin. 1, după cuvintele „în ordinea stabilită” se adaugă cuvintele „în măsura în care fapta comisă nu constituie infracțiune”.

2. Alineatul 2 din art. 51 se modifică astfel:

„Mărfurile care fac obiectul contrabandei, precum și mijloacele de transport și deplasare utilizate în principal pentru a le transporta sau deplasa peste graniță, indiferent în proprietatea cui se află, se ridică în beneficiul statului, iar dacă acestea lipsesc ori sunt înstrăinate, se va imputa contravaloarea lor la prețurile de stat cu amănuntul, respective.”

3. La articolele 52, 53, 54 și 59, cuvintele „se confiscă” se înlocuiesc cu „se confiscă în beneficiul statului”, iar la art. 61 cuvintele „a confiscării” se înlocuiesc cu cuvintele „de confiscare în beneficiul statului”.

4. Art. 55 și 57 se abrogă.

§ 5. În Legea privind operațiunile cu valori valutare și control valutar:

1. În art. 37 și 38, alin. 2, se înlocuiesc cuvintele „la articolul 240” cu „la articolul 250”.

2. Articolul 39 se modifică astfel:

„Pentru faptele menționate la articolul 250, alin. 3, din Codul penal, se aplică dispozițiile capitolului XXVIII din Codul de procedură penală.

Ordonanțele de sancționare se emit de către ministrul de finanțe sau de funcționarii desemnați de acesta.

În cazul în care valoarea obiectului faptei este de până la douăzeci de leve, se aplică o amendă dublă de către organul care a constatat contravenția sau de către o altă persoană împuternicită în mod corespunzător. Aplicarea amenzii poate fi atacată cu contestație la Ministerul Finanțelor”.

§ 6. În Legea privind închirierea:

În art. 37 cuvintele „cu închisoare de până la un an sau” se elimină.

§ 7. Legea privind protecția aerului, apei și a solului împotriva poluării:
Articolele 18 și 19 se abrogă.

§ 8. Legea privind acțiunea de construire planificată în localități:

În art. 67 alin. 1, cuvintele „cu închisoare de până la un an” se înlocuiesc cu cuvintele „cu amendă de până la o mie de leve”.

§ 9. În legea vânătorii:

Art. 21 se modifică astfel :

„Persoana care ucide sau capturează fără autorizație corespunzătoare animale sălbatice, precum cerbul, căpriorul, capra neagră, cerbul lopătar, căprioara, ursul, porcul mistreț, se pedepsește potrivit art. 237 alin. 1 din Codul penal.

Persoana care, fără a avea un permis de vânătoare, ucide sau prinde un iepure, un jder, o hermină, un cocoș de munte, un fazan, o prepeliță sau o potârniche, precum și acela care, deși deține un permis de vânătoare, ucide sau prinde o astfel de viețuitoare într-o perioadă de interdicție, într-un loc nepermis sau cu mijloace interzise, se pedepsește conform art. 237 alin. 2 din Codul penal.

Persoana care, fără a avea permis de vânătoare, ucide sau prinde o găscă sălbatică, o rață sălbatică, o dropie, o ieruncă, o verעיță, un porumbel, o

turturică, un pitpalac, ca și orice alt vânat util, se pedepsește cu amendă de până la cincizeci de leve.

Pedeapsa prevăzută în paragraful precedent se va aplica și aceluia care, chiar dacă deține permis vânătoare, ucide sau prinde un astfel de vânat într-o perioadă de interdicție, într-un loc nepermis sau cu mijloace interzise.

Vânatul ucis sau capturat se confiscă în beneficiul statului, iar dacă acesta lipsește ori a fost înstrăinat, se impută contravaloarea sa”.

§ 10. Legea privind pescuitul:

1. Alin. 2 al art. 23 se elimină.

2. Articolele 24 și 35 se elimină.

§ 11. În Legea privind controlul substanțelor explozive, al armelor și munițiilor:

În art. 14 se elimină cuvintele „cu închisoarea”.

Punerea în aplicare a prezentului Cod este în sarcina Ministrului Justiției.

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 28 din 1982, în vigoare de la 01.07.1982)

§ 151. Pentru infracțiunile care, în conformitate cu prezenta lege se urmăresc în urma plângerii părții vătămate, termenele prevăzute la art. 84 alin. 1 și 2 încep să curgă de la intrarea în vigoare a legii. Procedurile pendente în fața instanțelor judecătorești se vor finaliza potrivit normelor de până acum.

§ 159 Această lege intră în vigoare de la 1 iulie 1982.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 10 din 1993).

§ 43. Peste tot, în textul Codului penal, cuvintele „Republica Populară Bulgaria” se înlocuiesc cu „Republica Bulgaria”, cuvintele „Republica Populară” se înlocuiesc cu „Republica”, cuvintele „miliția populară” se înlocuiesc cu „poliția”, „economia socialistă” și „economia populară” se înlocuiesc cu „economia națională”, cuvintele „normele de conviețuire

socialiste” se înlocuiesc cu „bunele moravuri” iar cuvintele” Consiliul de Stat” se înlocuiesc cu „președintele”.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 62 din 1997)

§ 75. Prevederile art. 255 și 257 vor intra în vigoare la trei luni de la data promulgării prezentei legi în Monitorul Oficial. Dacă în această perioadă, obligațiile fiscale nedeclarate și neplătite, împreună cu dobânzile datorate, se depun la buget, nu se va declanșa nicio procedură preliminară.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 21 din 2000)

§ 26. Dosarele pendinte la data intrării în vigoare a legii cu privire la infracțiunile de la art. 146 – 148a se vor finaliza conform legii de până acum, dacă partea vătămată solicită acest lucru, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a legii.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 23.11.2004)

§ 87. Peste tot, în Partea Specială, pedeapsa amenzii cu o sută de leve se înlocuiește cu „amendă de la o sută la trei sute de leve”.

(Nota red. – În acest caz este vorba despre introducerea unui quantum minim al pedepsei amenzii, în quantum de la o sută la trei sute de leve, iar nu despre o înlocuire a cuvintelor „amendă de până la o sută de leve”. Aceasta este opinia celor care au participat la elaborarea modificării și cărora redacția le-a solicitat opinia, urmare a formulării neclare a modificării).

§ 88. Peste tot, în Partea Specială, cuvintele „strămutare obligatorie”, „strămutarea obligatorie”, „interzicerea unui drept de a domicilia într-o anumită localitate” și „interzicerea dreptului de a domicilia într-o anumită localitate” se radiază, iar în Partea Specială, cuvintele „strămutare obligatorie” și „strămutarea obligatorie” se înlocuiesc, în mod corespunzător, cu „probațiune” și „probațiunea”.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 92 din 2002, modificat – Monitorul Oficial nr. 26 din 2004, în vigoare de la 01.01.2004, modificat – Monitorul Oficial nr.103 din 2004, în vigoare de la 23.11.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

§ 89. (Modificat – Monitorul Oficial din 2004, în vigoare de la 01.01.2004) Paragrafele 1, 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12 – cu privire la pedeapsa probațiunii, § 13 – 17, § 18, pct. 2 – 5, § 19, 20, 21, § 42, pct. 4, § 43 și 88 intră în vigoare de la 1 ianuarie 2005.

§ 90. (Completat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 23.11.2004, modificat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006) Recidiviștii, condamnați prin hotărâri rămase definitive în condițiile art. 26 (în vigoare de la 8 august 1997) din legea de până la intrarea în vigoare a prezentei legi, vor executa o pedeapsă pentru fiecare condamnare, dar nu mai mult decât quantum maxim prevăzut pentru cea mai gravă dintre infracțiunile pentru care au fost condamnați. Pedeapsa se stabilește în temeiul art. 306 din Codul de procedură penală.

§ 91. Dosarele pendinte la data intrării în vigoare a legii privind infracțiunile de la art. 172 alin. 2, art. 182 alin. 2 și art. 183 se vor finaliza potrivit legii de până acum, dacă partea vătămată solicită acest lucru, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a legii.

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 103 din 2004, în vigoare de la 01.01.2005)

§ 43. Peste tot, în Partea specială cuvintele „muncă corecțională” se înlocuiesc cu „probațiune”.

§ 46. Această Lege intră în vigoare de la 1 ianuarie 2005, iar § 44 intră în vigoare din ziua publicării legii în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND EXECUTORII JUDECĂTOREȘTI PRIVAȚI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 43 din 2005, în vigoare de la 01.09.2005)

§ 23. Legea intră în vigoare de la 1 septembrie 2005

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA LEGII ORGANIZAȚIILOR PROFESIONALE ALE MEDICILOR ȘI STOMATOLOGILOR

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 76 din 2005, în vigoare de la 01.01.2007)

§ 15. Legea intră în vigoare de la 1 ianuarie 2007.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 86 din 2005, în vigoare de la 29.04.2006)

§ 18. Codul intră în vigoare la șase luni de la publicarea sa în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND INSTITUȚIILE DE CREDIT

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 59 din 2006, în vigoare de la 01.01.2007)

§ 36. Legea intră în vigoare în ziua intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, cu excepția § 35 pct. 2, care va intra în vigoare din ziua publicării legii în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 75 din 2006, în vigoare de la 13 octombrie 2006)

§73 Peste tot în Partea specială cuvintele „la articolul 37, pct.” și „la articolul 37, pct.” acestea se înlocuiesc cu „la articolul 37 alineatul 1, pct.” și „la articolul 37, alineatul, 1, pct.”. De asemenea, cuvintele „de rezervă”, „cel de rezervă” și „cei de rezervă”, se înlocuiesc cu cuvintele „rezervist”, „rezerviști” și „rezerviștii”. Tot astfel, cuvintele „de formare, de verificare sau sesiune practică se înlocuiesc cu „activități de formare-mobilizare”.

§ 77. Prezenta lege intră în vigoare la o lună de la data publicării în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 38 din 2007, modificat, nr. 89 din 2007)

§ 23. (Modificat – Monitorul Oficial nr. 89 din 2007) Paragrafele 16-21 intră în vigoare de la 1 decembrie 2007.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND FONDUL NAȚIONAL DE ARHIVĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 57 din 2007, în vigoare de la 13.07.2007)

§ 23. Legea intră în vigoare în ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND PUTEREA JUDECĂTOREASCĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 64 din 2007)

§ 20. În Codul penal (publicat – Monitorul Oficial nr. 26 din 1968; corectat – Monitorul Oficial nr. 29 din 1968; modificat – Monitorul Oficial nr. 92 din 1969, nr. 26 și 27 din 1973, nr. 89 din 1974, nr. 95 din 1975, nr. 3 din 1977, nr. 54 din 1978, nr. 89 din 1979, nr. 28 din 1982; corectat, nr. 31 din 1982; modificat, nr. 44 din 1984, nr. 41 și 79 din 1985; corectat, nr. 80 din 1985; modificat, nr. 89 din 1986; corectat, nr. 90 din 1986; modificat, nr. 37, 91 și 99 din 1989, nr. 10, 31 și 81 din 1990, nr. 1 și 86 din 1991; corectat, nr. 90 din 1991; modificat, nr. 105 din 1991, nr. 54 din 1992, nr. 10 din 1993, nr. 50 din 1995, nr. 97 din 1995 – Decizia nr. 19 a Curții Constituționale din 1995; modificat, nr. 102 din 1995, nr. 107 din 1996, nr. 62 și 85 din 1997, nr. 120 din 1997 – Decizia nr. 19 a Curții Constituționale din 1997; modificat, nr. 83, 85, 132, 133 și 153 din 1998, nr. 7, 51 și 81 din 1999, nr. 21 și 51 din 2000, nr. 98 din 2000 – Decizia nr. 14 a Curții Constituționale din 2000; modificat, nr. 41 și 101 din 2001, nr. 45 și 92 din 2002, nr. 26 și 103 din 2004, nr. 24, 43, 76, 86 și 88 din 2005, nr. 59, 75 și 102 din 2006, nr. 38 și 57 din 2007) peste tot cuvintele „executor-asistent” se înlocuiesc cu „executor – asistent judecătoresc privat”.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

la LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 85 din 2007, în vigoare de la 23.10.2007)

§ 4. Legea intră în vigoare în ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI DE PROCEDURĂ FISCAL ȘI DE ASIGURĂRI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 12 din 2009, în vigoare de la 01.10.2009,
Completat – Monitorul Oficial nr. 32 din 2009)

§ 68. (Completat – Monitorul Oficial nr. 32 din 2009) Legea intră în vigoare de la 1 mai 2009, cu excepția § 65, 66 și 67, care intră în vigoare în ziua publicării legii în Monitorul Oficial, iar § 2 – 10, § 12, pct. 1 și 2 – cu privire la alin. 3, § 13 – 22, § 24 – 35, § 36, alin. 1 – 4, § 37 – 51, § 52, pct. 1 – 3, pct. 4, litera “a”, pct. 7, litera “e” – cu privire la alin. 10 și 11, pct. 8, litera “a”, pct. 9 și 12 și § 53 – 64, care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2010.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND SERVICIILE ȘI SISTEMELE DE PLATĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 23 din 2009, în vigoare de la 01.11.2009)

§ 21. Legea intră în vigoare la 1 noiembrie 2009, cu excepția §10, care intră în vigoare în ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Monitorul Oficial nr. 27 din 2009)

§ 70. Paragrafele 36, 50, 51, 52, 53 și § 64, pct. 1, intră în vigoare la 10 aprilie 2009 și la § 1, 2, 3 și § 64, pct. 2, 3, 4, 7 și 8 intră în vigoare la 1 iunie 2009.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA CODUL FAMILIEI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 47 din 2009, în vigoare de la 01.10.2009)

§ 18. Prezentul cod intră în vigoare de la 1 octombrie 2009.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA LEGII PĂDURILOR

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 80 din 2009)

§ 60. În Codul penal (promulgat, Monitorul Oficial nr. 26 din 1968; corectat, nr. 29 din 1968; modificat, nr. 92 din 1969, nr. 26 și 27 din 1973, nr. 89 din 1974, nr. 95 din 1975, nr. 3 din 1977, nr. 54 din 1978, nr. 89 din 1979, nr. 28 din 1982; corectat, nr. 31 din 1982; modificat, nr. 44 din 1984, nr. 41 și 79 din 1985; corectat, nr. 80 din 1985; modificat, nr. 89 din 1986; corectat, nr. 90 din 1986; modificat, nr. 37, 91 și 99 din 1989, nr. 10, 31 și 81 din 1990, nr. 1 și 86 din 1991; corectat, nr. 90 din 1991; modificat, nr. 105 din 1991, nr. 54 din 1992, nr. 10 din 1993, nr. 50, 97 și 102 din 1995, nr. 107 din 1996, nr. 62, 85 și 120 din 1997, nr. 83, 85, 132, 133 și 153 din 1998, nr. 7, 51 și 81 din 1999, nr. 21, 51 și 98 din 2000, nr. 41 și 101 din 2001, nr. 45 și 92 din 2002, nr. 26 și 103 din 2004, nr. 24, 43, 76, 86 și 88 din 2005, nr. 59, 75 și 102 din 2006, nr. 38, 57, 64, 85, 89 și 94 din 2007, nr. 19, 67 și 102 din 2008, nr. 12, 23, 27, 32 și 47 din 2009) peste tot cuvintele „Agenția de stat pentru păduri” se înlocuiesc cu „Agenția executivă pentru păduri”.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA CODUL FAMILIEI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare de la 25.12.2010)

§ 100. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 și 91, care intră în vigoare din ziua publicării.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A LEGII MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 93 din 2009, în vigoare de la 25.12.2009)

§ 100. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 și 91, care intră în vigoare din ziua publicării sale.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A LEGII MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2009, în vigoare de la 22.12.2009)

§ 27. Legea intră în vigoare de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția § 7, pct. 2 referitor la art. 6, alin. 5, 6, 7 și 8, care intră în vigoare de la 01.01.2010.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI DE PROCEDURĂ PENALĂ

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 32 din 2010, în vigoare de la 28.05.2010)

§ 72. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția dispoziției § 5, care intră în vigoare la un an de la data publicării legii în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011)

§ 38. Prezenta lege introduce cerințele:

1. Directivei 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea sancțiunilor pentru încălcări (JO L 280/52 din 27 octombrie 2009);

2. Directiva 2008/99 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328/28 din 6 decembrie 2008);

3. Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind recunoașterea hotărârilor de condamnare pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene în cursul procedurilor penale nou constituite (JO L 220/32 din 15 august 2008)

4. Decizia-cadru 2008 din 1919/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI, privind combaterea terorismului (JO L 330/21 din 9 decembrie 2008);

5. Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008, privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal (JO L 328/55 din – 6 decembrie 2008).

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 33 din 2011, în vigoare de la 27 mai 2011)

§ 45. În termen de o lună de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Consiliul de Miniștri prezintă Adunării Naționale proiecte de lege de modificare și completare a legilor ale căror prevederi trebuie să fie puse în acord cu prezenta lege.

§ 46. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării în Monitorul Oficial, cu excepția § 21 și § 22 care intră în vigoare la trei luni de la data publicării în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND REZERVELE FORȚELOR ARMATE ALE REPUBLICII BULGARIA

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 20 din 2012, în vigoare de la 10.06.2012)

§ 72. Legea intră în vigoare la trei luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial, cu excepția dispozițiilor art. 56, 58 și 59, care intră în vigoare la 01.09.2013.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 60 din 2012, în vigoare de la 08.09.2012)

§ 3. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE
A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 84 din 2013)

§ 6. Această lege introduce cerințele Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului de la 5 aprilie 2011 cu privire la evitarea și combaterea traficului de persoane și protecției victimelor traficului de persoane și modificarea Deciziei-cadru 2002/629/PEE a Consiliului (JE, L 101/1 din 15 aprilie 2011)

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
LA CODUL ELECTORAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 19 din 2014, în vigoare de la 05.03.2014)

§ 30. Codul intră în vigoare din ziua publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
LA LEGEA PRIVIND BUGETUL ASIGURĂRILOR
SOCIALE DE STAT 2015

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 107 din 2014, în vigoare de la 01.01.2015)

§ 10. Legea intră în vigoare de la 1 ianuarie 2015, cu excepția § 3, pct. 5, litera “b”, pct. 18 și 31 care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016.

DISPOZIȚII FINALE
LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A LEGII
PRIVIND COMUNCAȚIILE ELECTRONICE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 24 din 2015, în vigoare de la 06.03.2016)

§ 6. Legea intră în vigoare la o lună de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII FINALE

LA LEGEA PRIVIND ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 41 din 2015, în vigoare de la 31.07.2015)

§ 9. Legea intră în vigoare de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

DISPOZIȚII SUPPLEMENTARE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016)

§ 32. Această lege introduce cerințele Directivei 2011/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului de la 13 decembrie 2011 cu privire la lupta împotriva violenței sexuale și exploatării sexuale a copiilor, precum și cu pornografia juvenilă și înlocuiește Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JE, L 335/1 din 17 decembrie 2011, corectat – JE, L18/7 din 21 ianuarie 2012)

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 74 din 2015, modificat – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016)

§ 33. Procedurile pendinte cu privire la infracțiunile conform articolelor 167, alin. 2, art. 168a, art. 343, alin. 3 și 4 și art. 344, alin. 1 se finalizează potrivit prevederilor de până acum.

§ 35. (Declarat neconstituțional prin Decizia Curții de Casație nr. 12 din 2016 – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016) Paragraful 2 se aplică și cu privire la infracțiunile pentru care s-au împlinit termenele de prescripție.

§ 36. (Declarat neconstituțional prin Decizia Curții de Casație nr. 12 din 2016 – Monitorul Oficial nr. 83 din 2016) Dosarele penale cu privire la infracțiunile de la §2, încetate din cauza împlinirii termenului de prescripție, se redeschid odată cu intrarea în vigoare a prezentei legi.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA PRIVIND AGENȚIA DE STAT „INFORMAȚII”

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 79 din 2015, în vigoare de la 01.11.2015)

§ 31. Legea intră în vigoare de la 1 noiembrie 2015, cu excepția § 17, pct. 4 cu privire la art. 69 care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA CODUL DE ASIGURĂRI

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 102 din 2015, în vigoare de la 01.01.2016)

§ 50. (1) Prezentul cod intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016, cu excepția art. 574 alin. 8, care intră în vigoare de la 1 iulie 2016.

(2) până la 1 iulie 2016, schimbul de date în temeiul art. 574, alin. 3-7 se realizează săptămânal, în fiecare primă zi de lucru a săptămânii urmând ca:

1. Ministerul afacerilor interne și Agenția executivă „Administrația auto” vor furniza Centrului de informații datele actualizate conform art. 574, alin. 3 și 4;

2. Centrul de informații furnizează Ministerului afacerilor interne și Agenției executive „Administrația auto” datele actualizate conform art. 574, alin. 5-7.

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

LA LEGEA DE MODIFICARE ȘI COMPLETARE A LEGII DE EXECUTARE A PEDEPSELOR ȘI A ARESTULUI PREVENTIV

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 13 din 2017, în vigoare de la 07.02.2017)

§ 53. Legea intră în vigoare din ziua publicării în Monitorul Oficial, cu excepția:

1. paragrafele 3, 4, 5 și 6, cu privire la art. 35a și art. 36 alin. 1 care vor intra în vigoare la 1 iulie 2017;

2. paragraful 45 cu privire la capitolul șase care va intra în vigoare de la 1 mai 2017.

DISPOZIȚII SUPLIMENTARE

LA LEGEA PRIVIND MODIFICAREA CODULUI PENAL

(Publicat – Monitorul Oficial nr. 101 din 2017)

§ 33. Această lege introduce cerințele:

1. Directivei 2013/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JE, L218/8 din 14 august 2013)

2. Directiva 2014/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JE, L151/1 din 21 mai 2014)

3. Directiva 2014/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) (JE, L173/179 din 12 iunie 2014)